

สถาบันรามจิตติ
RAMAJITTI INSTITUTE

รายงานวิจัย
การติดตามสถานการณ์เด็กและเยาวชนรายจังหวัด
Child Watch (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)
ปี 2550-2551
(เล่ม 3)

ทีมวิจัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
สถาบันรามจิตติ

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 4	
สภาวะข้อมูลตามตัวบ่งชี้	784
บทที่ 5	
ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในสภาวะการณ์ด้านต่าง ๆ	809
บทที่ 6	
กรณีศึกษาเด็กและเยาวชนโครงการติดตามสภาวะการณ์เด็กและเยาวชนรายจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ.2550 - 2551	821
บทที่ 7	
การเฝ้าระวังในแต่ละระดับการศึกษา	890
ระดับประถมศึกษา	890
ระดับมัธยมศึกษา - อุดมศึกษา	909
บทที่ 8	
ปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยสร้าง	919
ภาคผนวก	983
ภาคผนวก ก รายชื่อนักวิจัย	984
ภาคผนวก ข ภาพประกอบกิจกรรมโครงการ Child Watch	999

บทที่ 4

สภาวะข้อมูลตามตัวบ่งชี้

1) ตัวบ่งชี้สภาวะด้านสุขภาพอนามัย(รวม 7 รายการ)

1. สภาวะด้านการอนามัยแม่และเด็กและการผดุงครรภ์

1) อัตราการตายปริกำเนิด

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือน มกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

จังหวัด	สภาวะข้อมูล	อัตราการตายปริกำเนิด	
		จำนวนทารกคลอด (คน)	การตายของทารกแรกคลอด ¹ (ตายในท้อง+ตายคลอด+ 0-7 วัน)
			จำนวน อัตรา:1,000ประชากร
กาฬสินธุ์		NA	NA
ขอนแก่น		4,286	11 2.57
ชัยภูมิ		17,449	126 7.22
นครพนม		7,375	8 1.08
นครราชสีมา		30,174	78 2.59
บุรีรัมย์		16,531	104 6.29
มหาสารคาม		6,121	47 7.68
มุกดาหาร		4,002	26 6.50
ยโสธร		4,302	51 11.85
ร้อยเอ็ด		18,449	65 3.52
เลย		5,416	58 10.71
ศรีสะเกษ		7,985	82 10.27
สกลนคร		12,315	92 7.47
สุรินทร์		6,675	41 6.14
หนองคาย		5,166	75 14.52
หนองบัวลำภู		2,648	7 2.64
อำนาจเจริญ		2,218	15 6.76
อุดรธานี		16,286	132 8.11
อุบลราชธานี		24,578	138 5.61
ภาพรวมภาค		191,976	1,156 6.02

[ที่มาของข้อมูล โรงพยาบาลประจำจังหวัดและอำเภอ]

¹ จำนวนการตายปริกำเนิด หมายถึง จำนวนทารกที่คลอดจากมารดาที่มีอายุครรภ์ 28 สัปดาห์ขึ้นไป แล้วตายในท้อง ตายคลอด และตายภายใน 7 วัน

2) ร้อยละของการตกแรกลอดน้ำหนักต่ำกว่า 2,500 กรัม รวมทั้งจังหวัด

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือน มกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สถานะข้อมูล จังหวัด	ร้อยละของการตกแรกลอดน้ำหนักต่ำกว่า 2,500 กรัม		
	จำนวนการตกแรกลอด มีชีพ ² (คน)	การตกแรกลอดน้ำหนักต่ำกว่า 2,500 กรัม (คน)	
		จำนวน	ร้อยละ
กาฬสินธุ์	NA	NA	NA
ขอนแก่น	4,029	124	3.08
ชัยภูมิ	16,586	679	4.09
นครพนม	7,375	829	11.24
นครราชสีมา	18,843	964	5.12
บุรีรัมย์	16,493	1,407	8.53
มหาสารคาม	2,022	132	6.53
มุกดาหาร	3,980	432	10.85
ยโสธร	4,186	378	9.03
ร้อยเอ็ด	16,754	108	0.64
เลย	3,816	462	12.11
ศรีสะเกษ	6,732	293	4.35
สกลนคร	11,725	1,206	10.29
สุรินทร์	7,855	935	11.90
หนองคาย	4,438	468	10.55
หนองบัวลำภู	2,545	180	7.07
อำนาจเจริญ	1,966	214	10.89
อุดรธานี	16,202	1,323	8.17
อุบลราชธานี	2,478	124	5.00
ภาพรวมภาค	148,025	10,258	6.93

[ที่มาของข้อมูล โรงพยาบาลประจำจังหวัดและอำเภอ]

² จำนวนการตกแรกลอดมีชีพ หมายถึง จำนวนเด็กทารกแรกคลอดมีชีพที่ได้รับการชั่งน้ำหนักใน 24 ชั่วโมง

3.สภาวะการเฝ้าระวังภาวะการเจริญเติบโตของเด็กก่อนวัยเรียนและเด็กวัยเรียน

3) ร้อยละของเด็กอนุบาล/ประถมน้ำหนักต่ำ/สูงกว่าเกณฑ์

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือน มกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สภาวะข้อมูล	พื้นที่	จำนวนนักเรียนทั้งหมด (คน)	ร้อยละของเด็กอนุบาล/ประถมน้ำหนักต่ำ/สูงกว่าเกณฑ์									
			จำนวนนักเรียนที่ได้รับการชั่งน้ำหนักวัดส่วนสูง		น้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ (น้ำหนักตามเกณฑ์อายุ)		เตี้ย (ส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ)		ผอม (น้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูง)		อ้วน (น้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูง)	
			รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
กาฬสินธุ์	อนุบาล	55,494	55,494	100.00	3,738	6.74	104	0.19	362	0.65	880	1.59
	ประถมศึกษา	38,946	38,946	100.00	1,449	3.72	884	2.27	404	1.04	409	1.05
ขอนแก่น	อนุบาล	40,438	40,438	100.00	2,106	5.21	998	2.47	474	1.17	2,054	5.08
	ประถมศึกษา	62,488	60,438	96.72	1,674	2.68	1,235	1.98	3,772	6.04	1,146	1.83
ชัยภูมิ	อนุบาล	21648	21236	98.10	1,810	8.36	1541	7.12	216	1.00	1766	8.16
	ประถมศึกษา	58,442	57,986	99.22	2,366	4.05	698	1.19	2,614	4.47	438	0.75
นครพนม	อนุบาล	16,797	16,797	100.00	2,506	14.92	2,103	12.52	1,513	9.01	168	1.00
	ประถมศึกษา	58,369	58,369	100.00	6,925	11.86	5,644	9.67	4,295	7.36	832	1.43
นครราชสีมา	อนุบาล	27,012	24,688	91.40	3,122	11.56	3,892	14.41	663	2.45	2,426	8.98
	ประถมศึกษา	164,730	163,815	99.44	7,228	4.39	420	0.25	6,188	3.76	2,770	1.68
บุรีรัมย์	อนุบาล	37,842	37,605	99.37	5,242	13.85	3,976	10.51	3,145	8.31	999	2.64
	ประถมศึกษา	124,170	113,756	91.61	12,436	10.02	9,870	7.95	8,444	6.80	3,567	2.87
มหาสารคาม	อนุบาล	5,354	5,336	99.66	406	7.58	302	5.64	278	5.19	130	2.43
	ประถมศึกษา	12,036	11,944	99.24	1,194	9.92	757	6.29	735	6.11	473	3.93
มุกดาหาร	อนุบาล	8,276	8,153	98.51	804	9.71	518	6.26	804	9.71	218	2.63
	ประถมศึกษา	24,840	24,606	99.06	1,062	4.28	886	3.57	1,062	4.28	736	2.96
ยโสธร	อนุบาล	3,952	3,844	97.27	963	24.37	637	16.12	366	9.26	388	9.82
	ประถมศึกษา	38,946	38,946	100.00	1,349	3.46	744	1.91	774	1.99	557	1.43
ร้อยเอ็ด	อนุบาล	42,808	42,808	100.00	748	1.75	521	1.22	740	1.73	1,002	2.34
	ประถมศึกษา	155,384	154,416	99.38	3,886	2.50	935	0.60	2,216	1.43	1,392	0.90
เลย	อนุบาล	7,856	7,746	98.60	664	8.45	379	4.82	378	4.81	385	4.90
	ประถมศึกษา	26,116	26,116	100.00	794	3.04	472	1.81	1,304	4.99	660	2.53

สภาวะ ข้อมูล	ชั้น	จำนวน นักเรียน ทั้งหมด (คน)	ร้อยละของเด็กอนุบาล/ประถมห้าที่ต่ำกว่า/สูงกว่าเกณฑ์									
			จำนวนนักเรียน ที่ได้รับการ ชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง		น้ำหนักน้อยกว่า เกณฑ์ (น้ำหนัก ตามเกณฑ์อายุ)		เตี้ย (ส่วนสูงตามเกณฑ์ อายุ)		ผอม (น้ำหนักตามเกณฑ์ ส่วนสูง)		อ้วน (น้ำหนักตามเกณฑ์ ส่วนสูง)	
			รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
จังหวัด												
ศรีสะเกษ	อนุบาล	9,654	9,654	100.00	874	9.05	442	4.58	1,018	10.54	1,084	11.23
	ประถมศึกษา	38,769	37,981	97.97	3,672	9.47	1,012	2.61	2,636	6.80	1,585	4.09
สกลนคร	อนุบาล	27,035	26,883	99.44	3,960	14.65	3,061	11.32	2,623	9.70	705	2.61
	ประถมศึกษา	76,311	75,310	98.69	10,257	13.44	8,046	10.54	6,665	8.73	4,228	5.54
สุรินทร์	อนุบาล	24,110	24,110	100.00	704	2.92	10	0.04	602	2.50	1,004	4.16
	ประถมศึกษา	39,996	39,996	100.00	360	0.90	560	1.40	805	2.01	984	2.46
หนองคาย	อนุบาล	1,849	1,668	90.21	134	7.25	115	6.22	203	10.98	96	5.19
	ประถมศึกษา	46,342	46,342	100.00	1,458	3.15	318	0.69	1,008	2.18	744	1.61
หนองบัวลำภู	อนุบาล	5,125	5,125	100.00	242	4.72	149	2.91	105	2.05	80	1.56
	ประถมศึกษา	17,582	17,582	100.00	128	0.73	47	0.27	170	0.97	165	0.94
อำนาจเจริญ	อนุบาล	1,018	1,018	100.00	96	9.43	78	7.66	76	7.47	37	3.63
	ประถมศึกษา	28,445	27,948	98.25	2,001	7.03	108	0.38	395	1.39	209	0.73
อุดรธานี	อนุบาล	33,609	33,441	99.50	2,809	8.36	2,142	6.37	2,122	6.31	983	2.92
	ประถมศึกษา	112,383	111,322	99.06	8,204	7.30	6,263	5.57	6,143	5.47	4,465	3.97
อุบลราชธานี	อนุบาล	67,842	67,516	99.52	1,056	1.56	3,228	4.76	1,183	1.74	2,421	3.57
	ประถมศึกษา	183,546	183,406	99.92	7,348	4.00	2,116	1.15	7,832	4.27	3,844	2.09
ภาพรวมภาค	อนุบาล	437,719	433,560	99.05	31,984	7.31	24,196	5.53	16,871	3.85	16,826	3.84
	ประถมศึกษา	1,307,841	1,289,225	98.58	73,791	5.64	41,015	3.14	57,462	4.39	29,204	2.23

[ที่มาของข้อมูล โรงเรียน , เขตพื้นที่การศึกษา]

4.สภาวะด้านสุขภาพจิต

4) อัตราการฆ่าตัวตายของเด็กต่อประชากรในกลุ่มอายุ จำแนกตามช่วงอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี / 19-25

ปี ช่วงเวลาในการบันทึกเดือน มกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สภาวะข้อมูล	อัตราการฆ่าตัวตายของเด็ก จำแนกตามช่วงอายุ								ภาพรวม			
	จำนวนเด็กที่ฆ่าตัวตายทั้งหมด (คน)				จำนวนเด็กที่ฆ่าตัวตายสำเร็จ (คน)				พยายามฆ่าตัวตาย(คน)		ฆ่าตัวตายสำเร็จ (คน)	
	≤ 18 ปี		19-25 ปี		≤ 18 ปี		19-25 ปี		≤ 18-25 ปี		≤ 18-25 ปี	
	จำนวน	อัตรา: แล่นประชากร	จำนวน	อัตรา: แล่นประชากร	จำนวน	อัตรา: แล่นประชากร	จำนวน	อัตรา: แล่นประชากร	จำนวน	อัตรา: แล่นประชากร	จำนวน	อัตรา: แล่นประชากร
กาฬสินธุ์	NA	NA	12	11.12	NA	NA	NA	NA	12	11.12	NA	NA
ขอนแก่น	169	36.93	24	12.58	4	0.87	17	8.91	193	29.77	21	3.24
ชัยภูมิ	14	4.79	34	29.92	3	1.03	6	5.28	48	11.82	9	2.22
นครพนม	39	19.57	47	59.96	29	14.55	36	45.93	86	30.97	65	23.41
นครราชสีมา	225	33.43	56	20.53	9	1.34	15	5.50	281	29.71	24	2.54
บุรีรัมย์	26	5.85	28	16.96	7	1.58	11	6.66	54	8.86	18	2.95
มหาสารคาม	18	7.42	38	39.00	4	1.65	12	12.32	56	16.48	16	4.71
มุกดาหาร	16	16.96	14	35.56	1	1.06	7	17.78	30	22.44	8	5.98
ยโสธร	7	4.91	17	29.36	2	1.40	8	13.82	24	11.98	10	4.99
ร้อยเอ็ด	26	7.48	52	37.51	5	1.44	14	10.10	78	16.05	19	3.91
เลย	52	32.42	46	71.01	4	2.49	6	9.26	98	43.52	10	4.44
ศรีสะเกษ	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
สกลนคร	16	5.08	5	3.90	2	0.63	2	1.56	21	4.74	4	0.90
สุรินทร์	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
หนองคาย	9	3.53	7	7.38	4	1.57	3	3.16	16	4.58	7	2.00
หนองบัวลำภู	5	3.55	9	16.12	1	0.71	2	3.58	14	7.12	3	1.53
อำนาจเจริญ	8	7.69	3	7.45	1	0.96	1	2.48	11	7.62	2	1.39
อุดรธานี	72	16.91	27	15.91	13	3.05	1	0.59	99	16.63	14	2.35
อุบลราชธานี	102	19.43	64	32.18	17	3.24	19	9.55	166	22.93	36	4.97
ภาพรวมภาค	804	16.68	483	23.98	106	2.20	160	6.89	1,287	18.83	266	3.72

[ที่มาของข้อมูล สำนักสาธารณสุข, สถานีตำรวจ]

5.สภาวะความเสี่ยงด้านสุขภาพของเด็ก

5) อัตราเด็กที่บาดเจ็บ/เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ต่อประชากรแสนคน จำแนกตามช่วงอายุ 10-14 ปี/15-19 ปี และ20-24 ปี

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือน มกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

ข้อมูล	อัตราเด็กที่บาดเจ็บ/เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ จำแนกตามช่วงอายุ															
	จำนวนเด็กที่บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ (คน)						จำนวนเด็กที่เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ (คน)						รวมแต่ละจังหวัด			
	เด็ก 10-14 ปี		เด็ก 15-19 ปี		เด็ก 20-24 ปี		เด็ก 10-14 ปี		เด็ก 15-19 ปี		เด็ก 20-24 ปี		บาดเจ็บ		เสียชีวิต	
	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร
จังหวัด																
กาฬสินธุ์	196	257.60	938	1,206.15	408	537.01	14	18.40	27	34.72	5	6.58	1,542	670.92	46	20.01
ขอนแก่น	1,412	1,031.55	18,362	13,627.63	5,380	3,973.35	57	41.64	132	97.97	21	15.51	25,154	6,179.96	210	51.59
ชัยภูมิ	158	186.98	764	915.52	102	126.42	16	18.93	24	28.76	14	17.35	1,024	411.85	54	21.72
นครพนม	49	87.65	86	162.30	113	203.90	32	57.24	60	113.24	96	173.23	248	150.94	188	114.42
นครราชสีมา	844	437.89	2,033	1,078.71	874	449.36	108	56.03	93	49.35	117	60.16	3,751	651.55	318	55.24
บุรีรัมย์	58	44.89	167	140.73	116	99.48	2	1.55	12	10.11	15	12.86	341	93.56	29	7.96
มหาสารคาม	62	86.51	981	1,384.15	402	581.16	17	23.72	21	29.63	7	10.12	1,445	682.51	45	21.25
มุกดาหาร	521	1,866.25	855	3,327.88	575	2,023.29	1	3.58	5	19.46	6	21.11	1,951	2,378.46	12	14.63
ยโสธร	156	367.95	326	795.14	272	660.64	4	9.43	12	29.27	8	19.43	754	605.29	24	19.27
ร้อยเอ็ด	132	126.25	648	648.23	552	558.54	19	18.17	34	34.01	23	23.27	1,332	439.10	76	25.05
เลย	640	1,407.40	1,527	3,322.24	913	1,995.45	7	15.39	12	26.11	18	39.34	3,080	2,245.05	37	26.97
ศรีสะเกษ	389	322.45	566	504.46	196	176.11	6	4.97	14	12.48	22	19.77	1,151	334.46	42	12.20
สกลนคร	337	381.20	903	1,035.34	745	817.80	2	2.26	27	30.96	20	21.95	1,985	744.22	49	18.37
สุรินทร์	17	14.79	25	23.27	22	20.55	19	16.54	36	33.50	NA	NA	64	19.43	55	24.73
หนองคาย	86	117.91	82	119.19	72	108.66	12	16.45	9	13.08	8	12.07	240	115.38	29	13.94
หนองบัวลำภู	50	120.47	260	661.29	563	1,447.97	NA	NA	4	10.17	2	5.14	873	729.31	6	7.67
อำนาจเจริญ	148	483.94	493	1,630.13	153	541.80	3	9.81	10	33.07	2	7.08	794	891.49	15	16.84
อุดรธานี	1,603	1,295.72	2,011	1,650.61	918	768.02	9	7.27	33	27.09	15	12.55	4,532	1,241.38	57	15.61
อุบลราชธานี	2,204	1,451.17	1,839	1,244.19	887	634.18	24	15.80	56	37.89	28	20.02	4,930	1,121.60	108	24.57
ภาพรวมภาค	9,062	529.35	32,866	1,986.53	13,263	806.66	352	21.07	621	37.54	427	27.78	55,191	1,101.50	1,400	28.80

[ที่มาของข้อมูล โรงพยาบาลประจำจังหวัดและอำเภอ , สถานีตำรวจ]

2) ตัวบ่งชี้สถานะด้านการศึกษ (รวม 14 รายการ)

1. สถานะด้านการให้โอกาสการศึกษา

1) อัตราการเรียนต่อ ม.4 / อุดมศึกษา ช่วงเวลาในการบันทึกเดือนมกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สถานะข้อมูล จังหวัด	อัตราการเรียนต่อ ม.4 / อุดมศึกษา						
	จำนวน นักเรียน ที่จบชั้นม.3 (คน)	จำนวนนักเรียนที่เรียน ต่อ(คน)		อัตรา การเรียน ต่อ ม.4	จำนวน นักเรียน ที่จบชั้น ม.6 (คน)	จำนวน การเรียน ต่ออุดม ศึกษา(คน)	อัตรา การเรียน ต่ออุดม ศึกษา
		สามัญ	อาชีวะ				
กาฬสินธุ์	14,486	12,242	2,048	98.65	6,200	4,409	71.11
ขอนแก่น	18,586	15,269	2,850	97.49	12,080	7,280	60.26
ชัยภูมิ	6,830	4,150	1,650	84.92	3,400	3,268	96.12
นครพนม	8,769	4,882	2,507	84.26	3,817	2,562	67.12
นครราชสีมา	74,638	58,021	3,600	82.56	15,866	8,820	55.59
บุรีรัมย์	8,589	5,316	2,806	94.56	2,759	1,127	40.85
มหาสารคาม	5,322	3,452	1,369	90.59	2,276	1,798	79.00
มุกดาหาร	4,624	3,607	690	92.93	2,004	1,869	93.26
ยโสธร	7,006	4,345	1,458	82.83	2,350	1,510	64.26
ร้อยเอ็ด	12,880	10,652	1,800	96.68	5,700	4,454	78.14
เลย	516	409	97	98.06	466	442	94.85
ศรีสะเกษ	7,944	5,310	1,680	87.99	4,266	3,415	80.05
สกลนคร	15,744	6,652	3,126	62.11	4,947	2,094	42.33
สุรินทร์	5,644	2,622	1,448	72.11	5,500	3,645	66.27
หนองคาย	3,826	1,366	1,236	68.01	2,430	1,272	52.35
หนองบัวลำภู	5,157	2,415	2,703	99.24	2,095	1,472	70.26
อำนาจเจริญ	2,448	1,133	1,138	92.77	1,256	967	76.99
อุดรธานี	19,693	6,502	10,531	86.49	6,569	5,649	85.99
อุบลราชธานี	3,642	27,450	4,600	880.01	8,560	7,940	92.76
ภาพรวมภาค	226,344	175,795	47,337	98.58	92,541	63,993	69.15

หมายเหตุ: นักวิจัยเก็บข้อมูลจากทุกเขตพื้นที่การศึกษา โดยการสุ่มจำนวนโรงเรียนต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของโรงเรียนที่อยู่ใน แต่ละเขตพื้นที่ และการสุ่ม
ต้องให้กระจายครบทุกอำเภอ เพื่อให้ตัวอย่างที่สุ่มได้เป็นตัวแทนของข้อมูลประชากรทั้งจังหวัด

[ที่มาของข้อมูล โรงเรียน, เขตพื้นที่การศึกษา]

2. สภาวะด้านความพร้อมของผู้สอน

2) อัตราครูที่ขาดแคลน³ ระดับมัธยมศึกษาต่อจำนวนครูในระดับมัธยมศึกษา

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือนมกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สภาวะข้อมูล จังหวัด	จำนวนครูทั้งหมด			อัตราครูขาดแคลนระดับมัธยมศึกษา			
	ครูประจำการที่พึงมี	ครูประจำการที่มีอยู่จริง	ครูอัตราจ้าง	ครูขาดแคลน (ภายหลังมีครูอัตรา จ้าง)	อัตรา	ครูขาดแคลน (ที่รัฐต้องจัด ให้)	อัตรา
กาฬสินธุ์	1,440	1,255	68	117	8.13	185	12.85
ขอนแก่น	3,874	3,288	192	394	10.17	586	15.13
ชัยภูมิ	1,690	1,400	80	210	12.43	290	17.16
นครพนม	7,008	5,807	118	1,083	15.45	1,201	17.14
นครราชสีมา	5,600	4,800	256	544	9.71	800	14.29
บุรีรัมย์	1,825	1,378	214	233	12.77	447	24.49
มหาสารคาม	2,650	1,655	81	914	34.49	995	37.55
มุกดาหาร	1,052	795	3	254	24.14	257	24.43
ยโสธร	1,100	915	14	171	15.55	185	16.82
ร้อยเอ็ด	1,460	1,008	28	424	29.04	452	30.96
เลย	1,412	1,174	10	228	16.15	238	16.86
ศรีสะเกษ	1,660	1,575	28	57	3.43	85	5.12
สกลนคร	7,744	6,764	328	652	8.42	980	12.65
สุรินทร์	33	29	2	2	6.06	4	12.12
หนองคาย	700	688	5	7	1.00	12	1.71
หนองบัวลำภู	694	427	55	212	30.55	267	38.47
อำนาจเจริญ	660	478		182	27.58	182	27.58
อุดรธานี	554	434	2	118	21.30	120	21.66
อุบลราชธานี	2,400	1,998	78	324	13.50	402	16.75
ภาพรวมภาค	43,556	35,868	1,562	6,126	14.06	7,688	17.65

³ จำนวนครูที่ขาดแคลนให้พิจารณาจากเกณฑ์หรือรายงานที่โรงเรียนแจ้งมาที่เขตพื้นที่การศึกษา

3) อัตราครูที่ขาดแคลนระดับประถมศึกษาต่อจำนวนครูประถมศึกษาทั้งหมดแยกตามขนาดโรงเรียน
(ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 300 คน/ 301-1,000 คน / 1,001 คนขึ้นไป)

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือนมกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สถานะข้อมูล	จำนวนครู ประถมทั้งหมด	จำนวนและร้อยละครูขาดแคลนในแต่ละขนาดโรงเรียน					
		ครูขาดแคลนใน โรงเรียนขนาดเล็กกว่า หรือเท่ากับ 300 คน		ครูขาดแคลนใน โรงเรียนขนาด 301- 1,000 คน		ครูขาดแคลนใน โรงเรียนขนาด 1,001 คนขึ้นไป	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จังหวัด	รวม						
กาฬสินธุ์	3,145	156	4.96	70	2.23	28	0.89
ขอนแก่น	5,160	228	4.42	144	2.79	146	2.83
ชัยภูมิ	3,838	136	3.54	65	1.69	78	2.03
นครพนม	1,860	37	1.99	67	3.60	56	3.01
นครราชสีมา	5,344	215	4.02	183	3.42	220	4.12
บุรีรัมย์	4,660	150	3.22	92	1.97	3	0.06
มหาสารคาม	5,127	715	13.95	71	1.38	77	1.50
มุกดาหาร	2,456	78	3.18	43	1.75	0	0.00
ยโสธร	1,800	48	2.67	44	2.44	32	1.78
ร้อยเอ็ด	4,560	170	3.73	78	1.71	140	3.07
เลย	3,240	196	6.05	86	2.65	82	2.53
ศรีสะเกษ	3,788	78	2.06	92	2.43	30	0.79
สกลนคร	8,002	298	3.72	374	4.67	74	0.92
สุรินทร์	5,672	102	1.80	86	1.52	42	0.74
หนองคาย	3,824	165	4.31	28	0.73	30	0.78
หนองบัวลำภู	2,224	67	3.01	102	4.59	16	0.72
อำนาจเจริญ	980	94	9.59	48	4.90	14	1.43
อุดรธานี	11,791	10	0.08	34	0.29	63	0.53
อุบลราชธานี	7,800	317	4.06	106	1.36	204	2.62
ภาพรวมภาค	85,271	3,260	3.82	1,813	2.13	1,335	1.57

[ที่มาของข้อมูล โรงเรียน , เขตพื้นที่การศึกษา]

3. สภาวะด้านการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น

4) อัตรางบประมาณของ อบต. ในจังหวัดที่ใช้ไปเพื่อกิจกรรมทางการศึกษาหรือการพัฒนาเยาวชน
 จำแนกตามลักษณะกิจกรรม (ทุนการศึกษา/เงินอุดหนุนสถานศึกษา/โครงการหรือกิจกรรมพิเศษ)
 ช่วงเวลาในการบันทึกเดือน มกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สภาวะข้อมูล อบต.	จำนวนงบประมาณของ อบต.ทั้งหมด	จำนวนงบประมาณด้าน การศึกษา	ร้อยละงบประมาณด้าน การศึกษาทั้งหมด
กาฬสินธุ์	NA	NA	NA
ขอนแก่น	8,044,650	341,895	4.25
ชัยภูมิ	6,425,700	353,414	5.50
นครพนม	809092724	44541916	5.51
นครราชสีมา	70,288,700	2,916,981	4.15
บุรีรัมย์	1,081,176,712	378,789,213	35.03
มหาสารคาม	45,684,300	1,644,635	3.60
มุกดาหาร	16,115,500	11,280,850	70.00
ยโสธร	18,750,000	8,437,500	45.00
ร้อยเอ็ด	35,610,000	1,335,375	3.75
เลย	586,156,936	37,177,213	6.34
ศรีสะเกษ	NA	NA	NA
สกลนคร	15,543,000	466,290	3.00
สุรินทร์	267,054,180	5,389,512	2.02
หนองคาย	8,446,500	325,190	3.85
หนองบัวลำภู	NA	NA	NA
อำนาจเจริญ	8,120,000	556,220	6.85
อุดรธานี	134,300,000	6,647,500	4.95
อุบลราชธานี	80,505,000	4,400,275	5.47
ภาพรวมภาค	3,191,313,902.00	504,603,979.00	15.81

หมายเหตุ : นักวิจัยต้องสุ่มตัวอย่าง อบต. ในทุกระดับชั้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 และให้กระจายในทุกอำเภอ
 [ที่มาของข้อมูล องค์การบริหารส่วนตำบล]

5) อัตรางบประมาณของ อบจ. ในจังหวัดที่ใช้ไปเพื่อกิจกรรมทางการศึกษาหรือการพัฒนาเยาวชน จำแนกตามลักษณะกิจกรรม (ทุนการศึกษา/เงินอุดหนุนสถานศึกษา/โครงการหรือกิจกรรมพิเศษ)

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือนมกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สภาวะข้อมูล อบจ.	จำนวนงบประมาณของ อบจ. ทั้งหมด	จำนวนงบประมาณด้าน การศึกษา	ร้อยละงบประมาณด้าน การศึกษาทั้งหมด
กาฬสินธุ์	NA	NA	NA
ขอนแก่น	NA	NA	NA
ชัยภูมิ	51,461,500	20,584,600	40.00
นครพนม	210000000	6615649	3.15
นครราชสีมา	NA	NA	NA
บุรีรัมย์	288,755,628	33,461,000	11.59
มหาสารคาม	315,000,000	5,513,200	1.75
มุกดาหาร	189,999,696	58,808,000	30.95
ยโสธร	195,775,000	35,239,500	18.00
ร้อยเอ็ด	305,118,000	8,695,860	2.85
เลย	237,652,950	4,570,143	1.92
ศรีสะเกษ	NA	NA	NA
สกลนคร	330,925,000	9,927,750	3.00
สุรินทร์	326,159,090	4,330,800	1.33
หนองคาย	NA	NA	NA
หนองบัวลำภู	49,459,400	9,700,000	19.61
อำนาจเจริญ	52,334,000	4,082,052	7.80
อุดรธานี	184,305,000	96,000,000	52.09
อุบลราชธานี	408,184,800	22,858,350	5.60
ภาพรวมภาค	3,145,130,063.54	320,386,904.00	10.19

[ที่มาของข้อมูล องค์การบริหารส่วนจังหวัด]

**6) อัตรางบประมาณของเทศบาล ในจังหวัดที่ใช้ไปเพื่อกิจกรรมทางการศึกษาหรือการพัฒนาเยาวชน
จำแนกตามลักษณะกิจกรรม (ทุนการศึกษา/เงินอุดหนุนสถานศึกษา/โครงการหรือกิจกรรมพิเศษ)**

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือนมกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สถานะข้อมูล เทศบาล	จำนวนงบประมาณของ เทศบาลทั้งหมด	จำนวนงบประมาณด้าน การศึกษา	ร้อยละงบประมาณด้าน การศึกษาทั้งหมด
กาฬสินธุ์	480762885	59374216	12.35
ขอนแก่น	602,311,278	91,250,160	15.15
ชัยภูมิ	365,088,100	43,983,476	12.05
นครพนม	253765642	28131909	11.09
นครราชสีมา	778,026,410	140,044,755	18.00
บุรีรัมย์	579,797,688	121,078,657	20.88
มหาสารคาม	264,681,976	103,926,515	39.26
มุกดาหาร	332,579,792	52,902,189	15.91
ยโสธร	22,251,900	1,969,293	8.85
ร้อยเอ็ด	NA	NA	NA
เลย	525,298,388	34,198,970	6.51
ศรีสะเกษ	NA	NA	NA
สกลนคร	NA	NA	NA
สุรินทร์	25,984,995	1,662,000	6.40
หนองคาย	NA	NA	NA
หนองบัวลำภู	69,928,702	4,112,560	5.88
อำนาจเจริญ	51,660,300	7,749,045	15.00
อุดรธานี	93,402,400	36,641,200	39.23
อุบลราชธานี	585,605,000	81,691,890	13.95
ภาพรวมภาค	5,031,145,456.00	808,716,835.00	16.07

หมายเหตุ : ให้นักวิจัยต้องสุ่มตัวอย่างเทศบาลในทุกระดับชั้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 และให้กระจายในทุกอำเภอ และตำบล

[ที่มาของข้อมูล เทศบาลเมือง , เทศบาลตำบล]

4. สภาวะเสี่ยงของเด็กในระบบการศึกษา

7) อัตรานักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคัน⁴ ต่อจำนวนนักเรียนทั้งหมดแยกตามระดับชั้น
(ประถม/ประถมศึกษาขยายโอกาส/มัธยมปลาย/อาชีววะ/อุดมศึกษา)

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือนมกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2549

สภาวะข้อมูล	อัตรานักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคันต่อจำนวนนักเรียนทั้งหมดแยกตามระดับชั้น								
	ประถมศึกษา			ประถมศึกษาขยายโอกาส			มัธยมศึกษา		
	จำนวน(คน)	ออก กลางคัน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ออก กลางคัน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ออก กลางคัน (คน)	ร้อยละ
จังหวัด									
กาฬสินธุ์	31,550	86	0.27	5,050	171	3.39	38,600	434	1.12
ขอนแก่น	44,175	215	0.49	9,650	355	3.68	62,118	796	1.28
ชัยภูมิ	20,010	74	0.37	5,633	143	2.54	40,500	364	0.90
นครพนม	61,514	209	0.34	73,766	373	0.51	34,923	768	2.20
นครราชสีมา	31,660	48	0.15	10,120	440	4.35	473,000	449	0.09
บุรีรัมย์	53,595	333	0.62	14,072	851	6.05	23,289	669	2.87
มหาสารคาม	14,286	24	0.17	8,167	78	0.96	33,129	522	1.58
มุกดาหาร	33,202	0	0.00	13,855	51	0.37	17,891	185	1.03
ยโสธร	10,085	15	0.15	3,845	24	0.62	8,140	103	1.27
ร้อยเอ็ด	44,742	38	0.08	4,550	38	0.84	31,526	277	0.88
เลย	43,566	160	0.37	22,776	65	0.29	19,642	23	0.12
ศรีสะเกษ	6,608	59	0.89	4,810	72	1.50	3,318	401	12.09
สกลนคร	3,146	14	0.45	3,268	56	1.71	36,258	376	1.04
สุรินทร์	4,980	33	0.66	3,990	81	2.03	40,050	189	0.47
หนองคาย	8,650	61	0.71	1,935	24	1.24	18,335	248	1.35
หนองบัวลำภู	15,642	2	0.01	12,324	3	0.02	10,250	40	0.39
อำนาจเจริญ	2,575	5	0.19	1,208	3	0.25	6,408	22	0.34
อุดรธานี	116,278	7,674	6.60	62,206	4,106	6.60	22,489	1,484	6.60
อุบลราชธานี	37,100	233	0.63	7,445	308	4.14	518,600	907	0.17
ภาพรวมภาค	583,364	9,283	1.59	268,670	7,242	2.70	1,438,466	8,257	0.57

⁴ นักวิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้ที่เขตพื้นที่การศึกษา โดยจะเป็นการเก็บข้อมูลภาพรวมทั้งจังหวัด หากเขตพื้นที่การศึกษาไม่มีข้อมูลในส่วนนี้ให้นักวิจัยทำการสุ่มตัวอย่างไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของโรงเรียนแต่ละประเภทเพื่อให้การสุ่มตัวอย่างมีความเป็นตัวแทนของประชากรทั้งจังหวัด

สถานะข้อมูล จังหวัด	อัตรานักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคันต่อจำนวนนักเรียนทั้งหมดแยกตามระดับชั้น					
	อาชีวศึกษา			อุดมศึกษา		
	จำนวน(คน)	ออกกลางคัน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ออกกลางคัน (คน)	ร้อยละ
กาฬสินธุ์	45,600	558	1.22	4,036	388	9.61
ขอนแก่น	8,895	611	6.87	800	26	3.25
ชัยภูมิ	4,463	359	8.04	2,987	81	2.71
นครพนม	4,678	102	2.18	8,416	955	11.35
นครราชสีมา	9,064	817	9.01	8,639	975	11.29
บุรีรัมย์	24,903	1,416	5.69	8,474	182	2.15
มหาสารคาม	4,247	118	2.78	NA	NA	NA
มุกดาหาร	NA	NA	NA	NA	NA	NA
ยโสธร	2,790	188	6.74	800	38	4.75
ร้อยเอ็ด	6,582	448	6.81	4,317	206	4.77
เลย	8,490	637	7.50	760	31	4.08
ศรีสะเกษ	4,482	592	13.21	2,440	209	8.57
สกลนคร	3,812	399	10.47	2,130	180	8.45
สุรินทร์	3,766	448	11.90	NA	NA	NA
หนองคาย	2,690	305	11.34	NA	NA	NA
หนองบัวลำภู	4,062	215	5.29	NA	NA	NA
อำนาจเจริญ	2,995	365	12.19	17,300	1,141	6.60
อุดรธานี	5,600	369	6.59	18,025	694	3.85
อุบลราชธานี	6,800	733	10.78	79,124	5,106	6.45
ภาพรวมภาค	153,919	8,680	5.64	4,036	388	9.61

[ที่มาของข้อมูล โรงเรียน, เขตพื้นที่การศึกษา]

8) อัตรานักเรียนนักศึกษาที่ย้ายสถานศึกษา ต่อจำนวนนักเรียนทั้งหมดแยกตามระดับชั้น
(ประถม/ประถมขยายโอกาส/มัธยมปลาย/อาชีววะ/อุดมศึกษา)

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือนมกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สถานะข้อมูล	อัตรานักเรียนนักศึกษาที่ย้ายสถานศึกษาต่อจำนวนนักเรียนทั้งหมดแยกตามระดับชั้น								
	ประถมศึกษา			ประถมขยายโอกาส			มัธยมศึกษา		
	จำนวน (คน)	ย้าย สถานศึกษา (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ย้าย สถานศึกษา (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ย้าย สถานศึกษา (คน)	ร้อยละ
กาฬสินธุ์	20,086	149	0.74	8,223	21	0.26	3,582	28	0.78
ขอนแก่น	46,770	337	0.72	18,377	589	3.21	na	na	#VALUE!
ชัยภูมิ	31,482	68	0.22	4,393	40	0.91	37,662	59	0.16
นครพนม	61,514	234	0.38	73,766	414	0.56	34,923	293	0.84
นครราชสีมา	44,016	780	1.77	20,014	669	3.34	59,166	713	1.21
บุรีรัมย์	53,595	456	0.85	14,072	256	1.82	23,289	93	0.40
มหาสารคาม	1,486	8	0.54	8,167	0	0.00	33,129	10	0.03
มุกดาหาร	33,202	689	2.08	13,844	142	1.03	17,891	9	0.05
ยโสธร	15,516	34	0.22	NA	NA	NA	4,188	87	2.08
ร้อยเอ็ด	26,618	104	0.39	8,160	11	0.13	30,214	208	0.69
เลย	43,566	37	0.08	22,776	18	0.08	19,642	21	0.11
ศรีสะเกษ	9,685	44	0.45	NA	NA	NA	NA	NA	NA
สกลนคร	NA	NA	NA	6,010	89	1.48	56,152	411	0.73
สุรินทร์	NA	NA	NA	1,092	4	0.37	3,048	76	2.49
หนองคาย	7,800	308	3.95	2,671	18	0.67	NA	NA	NA
หนองบัวลำภู	15,642	65	0.42	12,324	61	0.49	10,250	230	2.24
อำนาจเจริญ	14,430	71	0.49	1,386	7	0.51	2,424	59	2.43
อุดรธานี	116,278	6,930	5.96	62,206	6,828	10.98	22,489	2,279	10.13
อุบลราชธานี	41,129	1,448	3.52	29,762	1,127	3.79	37,846	912	2.41
ภาพรวมภาค	582,815	11,762	2.02	307,243	10,294	3.35	395,895	5,488	1.39

⁵ นักวิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้ที่เขตพื้นที่การศึกษา โดยจะเป็นการเก็บข้อมูลภาพรวมทั้งจังหวัด หากเขตพื้นที่การศึกษาไม่มีข้อมูลในส่วนนี้ให้นักวิจัยทำการสุ่มตัวอย่างไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของโรงเรียนแต่ละประเภทเพื่อการสุ่มตัวอย่างมีความเป็นตัวแทนของประชากรทั้งจังหวัด

สถานะข้อมูล จังหวัด	อัตรานักเรียนนักศึกษาที่ย้ายสถานศึกษาต่อจำนวนนักเรียนทั้งหมดแยกตาม ระดับชั้น					
	อาชีวศึกษา			อุดมศึกษา		
	จำนวน(คน)	ย้าย สถานศึกษา (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ย้าย สถานศึกษา (คน)	ร้อยละ
กาฬสินธุ์	2,686	19	0.71	NA	NA	NA
ขอนแก่น	8,107	355	4.38	7,080	40	0.56
ชัยภูมิ	3,288	14	0.43	875	15	1.71
นครพนม	4,678	353	7.55	2,987	23	0.77
นครราชสีมา	9,500	76	0.80	NA	NA	NA
บุรีรัมย์	24,903	33	0.13	8,636	NA	NA
มหาสารคาม	4,247	1	0.02	8,474	NA	NA
มุกดาหาร	NA	NA	NA	NA	NA	NA
ยโสธร	NA	NA	NA	NA	NA	NA
ร้อยเอ็ด	6,181	49	0.79	NA	NA	NA
เลย	8,490	33	0.39	4,317	7	0.16
ศรีสะเกษ	2,800	16	0.57	1,235	18	1.46
สกลนคร	2,103	27	1.28	5,080	12	0.24
สุรินทร์	NA	NA	NA	7,300	20	0.27
หนองคาย	1,966	32	1.63	NA	NA	NA
หนองบัวลำภู	4,062	156	3.84	NA	NA	NA
อำนาจเจริญ	844	7	0.83	NA	NA	NA
อุดรธานี	5,600	185	3.30	17,300	571	3.30
อุบลราชธานี	7,740	14	0.18	18,400	60	0.33
ภาพรวมภาค	97,195	1,370	1.41	81,684	766	0.94

[ที่มาของข้อมูล โรงเรียน , เขตพื้นที่การศึกษา]

3) ตัวบ่งชี้สภาวะด้านปัญหาสังคม (รวม 9 รายการ)

1. สภาวะด้านความล้มพันธ์ในครอบครัว

1) สัดส่วนการจดทะเบียนสมรสต่อการหย่าร้างทั้งจังหวัด

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือน มกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สภาวะข้อมูล จังหวัด	สัดส่วนการจดทะเบียนสมรสต่อการหย่าร้าง		
	จำนวนการจดทะเบียนสมรส	จำนวนการหย่าร้าง	การจดทะเบียนสมรส : การหย่าร้าง
กาฬสินธุ์	3,448	749	4.60
ขอนแก่น	7,991	3,822	2.09
ชัยภูมิ	5,488	1,005	5.46
นครพนม	2,710	673	4.03
นครราชสีมา	12,094	1,591	7.60
บุรีรัมย์	5,867	1,952	3.01
มหาสารคาม	4,335	902	4.81
มุกดาหาร	1,317	347	3.80
ยโสธร	2,183	335	6.52
ร้อยเอ็ด	3,149	884	3.56
เลย	3,993	784	5.09
ศรีสะเกษ	2,213	537	4.12
สกลนคร	5,480	966	5.67
สุรินทร์	1,090	303	3.60
หนองคาย	895	301	2.97
หนองบัวลำภู	2,226	673	3.31
อำนาจเจริญ	1,107	338	3.28
อุดรธานี	7,212	2,552	2.83
อุบลราชธานี	9,084	985	9.22
ภาพรวมภาค	81,882	19,699	4.16

[ที่มาของข้อมูล ทะเบียนจังหวัด, ปกครองจังหวัด]

4. สภาวะด้านการจัดระเบียบพื้นที่ด้านสังคมสำหรับเด็ก

2) อัตราร้านค้ารายโอเค คือ กเทลเลาจ์ ผับ โต๊ะสนุกเกอร์ คอฟฟี่ช็อป ต่อประชากรแสนคน

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือน มกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สภาวะข้อมูล จังหวัด	อัตราพื้นที่เสี่ยง							
	คาราโอเกะ รวมอาหาร ที่ให้บริการ		ค็อกเทลเลาจ์ คอฟฟี่ช็อป		ผับ และ ร้านเหล้า ที่ให้บริการวัยรุ่น		ดิสโก้เทค มิวสิคฮอลล์	
	จำนวน(แห่ง)	อัตราพื้นที่	จำนวน(แห่ง)	อัตราพื้นที่	จำนวน(แห่ง)	อัตราพื้นที่	จำนวน(แห่ง)	อัตราพื้นที่
กาฬสินธุ์	151	15.59	10	1.03	62	6.40	3	0.31
ขอนแก่น	385	22.21	22	1.27	245	14.13	14	0.81
ชัยภูมิ	147	13.36	19	1.73	77	7.00	6	0.55
นครพนม	165	23.93	22	3.19	40	5.80	1	0.15
นครราชสีมา	851	33.92	69	2.75	286	11.40	36	1.43
บุรีรัมย์	164	10.81	11	0.73	30	1.98	2	0.13
มหาสารคาม	72	7.78	54	5.84	75	8.10	6	0.65
มุกดาหาร	61	18.49	0	0.00	28	8.49	2	0.61
ยโสธร	185	34.56	7	1.31	9	1.68	2	0.37
ร้อยเอ็ด	211	16.29	13	1.00	34	2.62	9	0.69
เลย	44	7.28	20	3.31	29	4.80	18	2.98
ศรีสะเกษ	229	16.11	11	0.77	12	0.84	4	0.28
สกลนคร	159	14.44	14	1.27	67	6.08	11	1.00
สุรินทร์	16	1.80	5	0.37	19	1.41	7	0.52
หนองคาย	205	41.69	90	10.13	48	5.40	21	2.36
หนองบัวลำภู	12	2.44	6	1.22	11	2.24	na	0.00
อำนาจเจริญ	13	3.57	4	1.10	8	2.20	1	0.27
อุดรธานี	351	23.36	33	2.20	27	1.80	7	0.47
อุบลราชธานี	165	9.52	70	4.04	79	4.56	15	0.87
ภาพรวมภาค	3,586	17.03	480	2.28	1,186	5.63	165	0.78

สภาวะข้อมูล จังหวัด	อัตราพื้นที่เสี่ยง						ภาพรวมพื้นที่เสี่ยง	
	ร้านสุกเกอร์		โรงแรมมาตรฐาน		อื่น ๆ			
	จำนวน(แห่ง)	อัตราพื้นที่	จำนวน(แห่ง)	อัตราพื้นที่	จำนวน(แห่ง)	อัตราพื้นที่	จำนวน(แห่ง)	อัตราพื้นที่
กาฬสินธุ์	32	3.30	25	2.58	12	1.24	295	30.47
ขอนแก่น	84	4.85	241	13.90	11	0.63	1,002	57.80
ชัยภูมิ	57	5.18	30	2.73	8	0.73	344	31.27
นครพนม	17	2.47	36	5.22	10	1.45	291	42.20
นครราชสีมา	102	4.07	411	16.38	105	4.19	1,860	74.14
บุรีรัมย์	38	2.51	31	2.04	18	1.19	294	19.39
มหาสารคาม	152	16.42	33	3.57	51	5.51	443	47.87
มุกดาหาร	11	3.33	20	6.06	na	0.00	122	36.97
ยโสธร	27	5.04	35	6.54	7	1.31	272	50.81
ร้อยเอ็ด	107	8.26	91	7.02	21	1.62	486	37.51
เลย	53	8.76	53	8.76	71	11.74	288	47.62
ศรีสะเกษ	34	2.39	32	2.25	17	1.20	339	23.85
สกลนคร	51	4.63	46	4.18	21	1.91	369	33.51
สุรินทร์	6	0.45	8	0.60	38	2.83	99	7.37
หนองคาย	33	3.72	58	6.53	50	5.63	505	56.86
หนองบัวลำภู	10	2.03	7	1.42	9	1.83	55	11.18
อำนาจเจริญ	9	2.47	17	4.67	3	0.82	55	15.09
อุดรธานี	28	1.86	5	0.33	218	14.51	669	44.52
อุบลราชธานี	147	8.48	248	14.30	90	5.19	814	46.95
ภาพรวมภาค	998	4.74	1,427	6.78	760	3.61	8,602	40.86

[ที่มาของข้อมูล สถานีตำรวจ , พาณิชย์จังหวัด , ภาคสนาม]

3) อัตราลานกีฬา ลานกิจกรรมสาธารณะและสวนสาธารณะ ต่อประชากรแสนคน

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือน มกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สถานะข้อมูล	อัตราพื้นที่						ภาพรวมพื้นที่	
	ลานกีฬา		ลานกิจกรรม สาธารณะ		สวนสาธารณะ			
	จำนวน (แห่ง)	อัตรา พื้นที่	จำนวน (แห่ง)	อัตรา พื้นที่	จำนวน (แห่ง)	อัตรา พื้นที่	จำนวน (แห่ง)	อัตรา พื้นที่
กาฬสินธุ์	304	31.40	115	11.88	16	1.65	435	44.93
ขอนแก่น	802	46.26	380	21.92	25	1.44	1,207	69.62
ชัยภูมิ	1204	109.44	52	4.73	22	2.00	1,278	116.17
นครพนม	213	30.89	251	36.40	45	6.53	509	73.81
นครราชสีมา	1924	76.69	388	15.47	54	2.15	2,366	94.31
บุรีรัมย์	223	14.70	24	1.58	6	0.40	253	16.68
มหาสารคาม	1102	119.08	316	34.15	11	1.19	1,429	154.42
มุกดาหาร	52	15.76	90	27.27	6	1.82	148	44.85
ยโสธร	530	99.01	62	11.58	7	1.31	599	111.90
ร้อยเอ็ด	2350	181.38	377	29.10	14	1.08	2,741	211.56
เลย	858	141.88	349	57.71	13	2.15	1,220	201.74
ศรีสะเกษ	802	56.42	482	33.91	16	1.13	1,300	91.45
สกลนคร	308	27.97	70	6.36	14	1.27	392	35.59
สุรินทร์	174	12.96	5	0.37	5	0.37	184	13.70
หนองคาย	110	12.38	276	31.07	16	1.80	402	45.26
หนองบัวลำภู	90	18.30	12	2.44	7	1.42	109	22.16
อำนาจเจริญ	748	205.29	45	12.35	6	1.65	799	219.29
อุดรธานี	2003	133.29	151	10.05	35	2.33	2,189	145.67
อุบลราชธานี	3662	211.20	306	17.65	21	1.21	3,989	230.06
ภาพรวมภาค	17,459	82.92	3,751	17.82	339	1.61	21,549	102.35

[ที่มาของข้อมูล ภาคสนาม]

4) อัตราร้าน internet⁶ ต่อประชากรแสนคน

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือน มกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สถานะข้อมูล จังหวัด	อัตราร้าน internet	
	จำนวน (แห่ง)	อัตราพื้นที่ : ประชากรแสนคน
กาฬสินธุ์	156	16.11
ขอนแก่น	812	46.84
ชัยภูมิ	174	15.82
นครพนม	210	30.45
นครราชสีมา	632	25.19
บุรีรัมย์	37	2.44
มหาสารคาม	251	27.12
มุกดาหาร	58	17.58
ยโสธร	90	16.81
ร้อยเอ็ด	204	15.75
เลย	197	32.58
ศรีสะเกษ	92	6.47
สกลนคร	101	9.17
สุรินทร์	32	2.38
หนองคาย	108	12.16
หนองบัวลำภู	45	9.15
อำนาจเจริญ	32	8.78
อุดรธานี	258	17.17
อุบลราชธานี	451	26.01
ภาพรวมภาค	3,940	18.71

[ที่มาของข้อมูล พาณิชย์จังหวัด , ภาคอีสาน]

⁶ หมายถึง ร้าน Internet ที่มีการให้บริการ Game online ด้วย สำหรับร้าน Internet ในเขตอำเภอเมือง สามารถหาข้อมูลได้จาก สำนักงานพาณิชย์จังหวัด แต่หากสงสัยว่าข้อมูลอาจจะคลาดเคลื่อน ควรใช้วิธีตรวจสอบภาคสนามโดยให้นักศึกษาลงเดินนับเป็นรายถนน

5. สภาวะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก

5) อัตราสตรีที่มาจากอดีตที่เป็นเยาวชนต่อประชากรแสนคน จำแนกตามช่วงอายุ 10-14 ปี และ 15-19 ปี
ช่วงเวลาในการบันทึกเดือน มกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สภาวะข้อมูล	จำนวนสตรีที่มาจากอดีตที่เป็นเยาวชน (คน) จำแนกตามช่วงอายุ					
	จำนวนสตรี 10-14 ปี		จำนวนสตรี 15-19 ปี		รวมสตรี ≤ 19 ปี	
	มาตลอด		มาตลอด		มาตลอด	
จังหวัด	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร
กาฬสินธุ์	15	40.53	26	68.82	41	54.82
ขอนแก่น	39	58.39	105	159.37	144	108.53
ชัยภูมิ	5	12.17	112	277.63	117	143.72
นครพนม	11	40.02	31	118.90	42	78.42
นครราชสีมา	66	70.62	417	456.57	483	261.37
บุรีรัมย์	438	698.97	2060	3,576.70	2498	2,077.18
มหาสารคาม	141	404.03	62	179.39	203	292.26
มุกดาหาร	11	80.57	490	3,893.83	501	1,909.52
ยโสธร	2	9.79	13	65.77	15	37.31
ร้อยเอ็ด	21	41.43	18	37.24	39	39.38
เลย	9	40.76	36	160.24	45	101.02
ศรีสะเกษ	8	13.69	118	216.13	126	111.46
สกลนคร	4	9.26	97	227.59	101	117.69
สุรินทร์	2	3.62	189	362.00	191	177.75
หนองคาย	19	53.38	246	731.51	265	382.82
หนองบัวลำภู	31	154.07	265	1,394.00	296	756.43
อำนาจเจริญ	NA	NA	7	48.29	7	48.29
อุดรธานี	17	28.15	820	1,389.50	837	700.95
อุบลราชธานี	32	43.35	1014	1,400.42	1046	715.31
ภาพรวมภาค	871	106.60	6,126	761.27	6997	431.44

[ที่มาของข้อมูล โรงพยาบาล , สำธารณสุข]

6. สภาวะเกี่ยวกับปัญหาเด็กถูกละเมิด

6) อัตราเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีที่ถูกละเมิดทางเพศต่อประชากรแสนคน⁷

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือน มกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

จังหวัด	สภาวะข้อมูล	
	จำนวนเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีที่ถูกละเมิดทางเพศ (คน)	อัตราต่อแสนประชากร
กาฬสินธุ์	24	2.48
ขอนแก่น	671	38.71
ชัยภูมิ	26	2.36
นครพนม	11	1.60
นครราชสีมา	517	20.61
บุรีรัมย์	259	17.08
มหาสารคาม	106	11.45
มุกดาหาร	36	10.91
ยโสธร	28	5.23
ร้อยเอ็ด	139	10.73
เลย	41	6.78
ศรีสะเกษ	53	3.73
สกลนคร	84	7.63
สุรินทร์	19	1.41
หนองคาย	142	15.99
หนองบัวลำภู	96	19.52
อำนาจเจริญ	42	11.53
อุดรธานี	61	4.06
อุบลราชธานี	179	10.32
ภาพรวมภาค	2,534	12.04

[ที่มาของข้อมูล สถานีตำรวจ , โรงพยาบาล , สำนักรณสุข , สังกมส่งเคราะห์จังหวัด]

⁷ ข้อมูลอาจเก็บได้จากงานสอบสวน ตำรวจภูธร และโรงพยาบาล ซึ่งข้อมูลอาจไม่ได้แยกรายละเอียดไว้ อาจจะต้องค้นและแยกข้อมูลด้วยตนเอง โดยข้อมูลที่ถูกรับบันทึกไว้ เป็นคดีที่เกิดขึ้นแล้ว ดังนั้นผู้เสียหายแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ดำเนินคดีตามกฎหมายการยุติธรรม หากมีรายชื่อที่ซ้ำซ้อนกันระหว่างโรงพยาบาลและตำรวจให้ตัดออกเหลือเพียงชื่อเดียว และอาจจะมีคดีที่อาจจะไม่แจ้งความหรือยุติคดีได้ในชุมชนอาจทำเป็นกรณีศึกษาได้ในภายหลัง

7. สภาวะเกี่ยวกับเด็กที่กระทำความผิด

7) อัตราเด็กแรกเริ่มหรือส่งต่อเข้าสถานพินิจในพื้นที่รับผิดชอบต่อประชากรแสนคน จำแนกตามความผิด⁸

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือน มกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สภาวะข้อมูล	จำนวนเด็กแรกเริ่มหรือส่งต่อเข้าสถานพินิจในพื้นที่รับผิดชอบ (คน) จำแนกตาม								รวม	
	ความผิด									
	เกิดกับชีวิต/ร่างกาย		เกิดกับทรัพย์สิน		เกี่ยวกับเพศ		อื่นๆ		จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร
จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร			
กาฬสินธุ์	164	16.94	203	20.97	49	5.06	80	8.26	496	51.23
ขอนแก่น	218	12.57	405	23.36	32	1.85	256	14.77	911	52.55
ชัยภูมิ	39	3.54	244	22.18	14	1.27	71	6.45	368	33.45
นครพนม	61	8.85	106	15.37	20	2.90	192	27.84	379	54.96
นครราชสีมา	617	24.59	811	32.33	226	9.01	448	17.86	2,102	83.79
บุรีรัมย์	275	18.13	338	22.29	96	6.33	111	7.32	820	54.07
มหาสารคาม	84	9.08	341	36.85	21	2.27	32	3.46	478	51.65
มุกดาหาร	51	15.46	37	11.21	10	3.03	123	37.27	221	66.97
ยโสธร	78	14.57	91	17.00	16	2.99	62	11.58	247	46.14
ร้อยเอ็ด	149	11.50	288	22.23	56	4.32	239	18.45	732	56.50
เลย	94	15.54	148	24.47	26	4.30	202	33.40	470	77.72
ศรีสะเกษ	211	14.84	411	28.91	32	2.25	118	8.30	772	54.31
สกลนคร	94	8.54	156	14.17	54	4.90	204	18.52	508	46.13
สุรินทร์	111	8.26	282	21.00	63	4.69	214	15.93	670	49.89
หนองคาย	43	4.84	76	8.56	71	7.99	61	6.87	251	28.26
หนองบัวลำภู	167	33.96	136	27.65	96	19.52	137	27.86	536	108.99
อำนาจเจริญ	21	5.76	58	15.92	11	3.02	28	7.68	118	32.39
อุดรธานี	220	14.64	296	19.70	46	3.06	450	29.94	1,012	67.34
อุบลราชธานี	214	12.34	384	22.15	48	2.77	401	23.13	1,047	60.38
ภาพรวมภาค	2,911	13.83	4,811	22.85	987	4.69	3,429	16.29	12,138	57.65

[ที่มาของข้อมูล สถานิตารวจ , สังคมสงเคราะห์จังหวัด, ศาลคดีเด็กและเยาวชน, สถานพินิจเด็กคุ้มครองเด็ก]

หมายเหตุ : ในกรณีจังหวัดที่มีสถานพินิจ ขนาดใหญ่ มีจำนวนเด็กส่งต่อมาจากจังหวัดใกล้เคียงนั้น ทำให้ตัวเลขของจังหวัดที่มีสถานพินิจ สูงกว่าความเป็นจริงและเป็นผลทางลบต่อจังหวัด นักวิจัยจึงแยกจำนวนเด็กตามภูมิลำเนาของเด็กว่ามาจากแต่ละจังหวัดที่มีสถานพินิจ นั้นเท่าใด และมาจากจังหวัดอื่นๆ เป็นจังหวัดละเท่าใด *(เช่น กรณี จ. พิษณุโลก มีจำนวนเด็กเข้าสถานพินิจ 15 ราย โดยมีภูมิลำเนา จ. พิษณุโลก 5 ราย มาจาก จ. นนทบุรี 8 ราย และสุโขทัย 2 ราย เป็นต้น)*

⁸ หากสถานิตารวจหรือสถานพินิจในพื้นที่ใดจำแนกความผิดแตกต่างจากที่กำหนดไว้ โปรดระบุเกณฑ์และเหตุผลเพื่อใช้อธิบายประกอบการบันทึกข้อมูลดังกล่าวด้วย

8) อัตราเด็กที่ขอรับการบำบัดการติดยาเสพติด ต่อประชากรแสนคน จำแนกตามช่วงอายุต่ำกว่า 10 ปี, 10-14 ปี, 15-19 ปี และ 20-24 ปี

ช่วงเวลาในการบันทึกเดือน มกราคม ถึงเดือน ธันวาคม 2550

สถานะข้อมูล	จำนวนเด็กที่ขอรับการบำบัดการติดยาเสพติด (คน) จำแนกตามช่วงอายุ							
	10-14 ปี		15-19 ปี		20-24 ปี		เด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดทั้งหมด	
	จำนวน	อัตราแสนประชากร	จำนวน	อัตราแสนประชากร	จำนวน	อัตราแสนประชากร	จำนวน	อัตราแสนประชากร
จังหวัด								
กาฬสินธุ์	12	15.77	26	33.43	21	27.64	59	25.67
ขอนแก่น	48	35.07	104	77.19	98	72.38	250	61.42
ชัยภูมิ	36	42.60	112	134.21	40	49.58	188	75.61
นครพนม	18	32.20	34	64.17	27	48.72	79	48.08
นครราชสีมา	91	47.21	86	45.63	74	38.05	251	43.60
บุรีรัมย์	4	3.10	26	21.91	23	19.72	53	14.54
มหาสารคาม	18	25.11	18	25.40	8	11.57	44	20.78
มุกดาหาร	14	50.15	106	412.58	89	313.17	209	254.79
ยโสธร	7	16.51	14	34.15	4	9.72	25	20.07
ร้อยเอ็ด	15	14.35	19	19.01	16	16.19	50	16.48
เลย	24	52.78	16	34.81	19	41.53	59	43.01
ศรีสะเกษ	18	14.92	34	30.30	20	17.97	72	20.92
สกลนคร	13	14.71	12	13.76	32	35.13	57	21.37
สุรินทร์	0	0.00	11	10.24	16	14.94	27	8.20
หนองคาย	10	13.71	42	61.05	36	54.33	88	42.31
หนองบัวลำภู	60	144.57	22	55.96	NA	NA	82	101.46
อำนาจเจริญ	8	26.16	8	26.45	14	49.58	30	33.68
อุดรธานี	2,531	2,045.83	2,912	2,390.14	2,108	1,763.60	7,551	2,068.33
อุบลราชธานี	26	17.12	228	154.26	84	60.06	338	76.90
ภาพรวมภาค	2,953	172.50	3,830	231.50	2,729	170.00	9,512	191.32

[ที่มาของข้อมูล สถานีตำรวจ , โรงพยาบาล , สำนักรณัฐ]

หมายเหตุ : ในกรณีจังหวัดที่มีสถานบำบัดการติดยาเสพติดขนาดใหญ่หรือมีพื้นที่รับผิดชอบจังหวัดอื่น, ซึ่งจะมีจำนวนเด็กส่งต่อมาจากจังหวัดใกล้เคียงนั้น ซึ่งทำให้ตัวเลขของจังหวัดที่มีสถานบำบัดฯ สูงกว่าความเป็นจริงและเป็นผลทางลบต่อจังหวัดได้ เพื่อแก้ปัญหานี้ นักวิจัยจึงแยกจำนวนเด็กตามภูมิลำเนาของเด็กว่ามาจากแต่ละจังหวัดที่มีสถานบำบัดฯ นั้นเท่าใด และมาจากจังหวัดอื่น, เป็นจังหวัดละเท่าใด โดยทีมภาคเป็นผู้ประมวลข้อมูลทั้งหมดทั้งข้อมูลภาพรวมของภาคและข้อมูลภาพรวมของจังหวัด

⁹ การบำบัดยาเสพติด หมายรวมถึง การบำบัดยาเสพติดทั้งแบบสมัครใจและไม่สมัครใจ

บทที่ 5

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในสถานการณ์ด้านต่าง ๆ

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์จากแบบสอบถามของตัวแปรในสถานการณ์ด้านต่าง ๆ (factor analysis) ด้านการวิเคราะห์องค์ประกอบ พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันตั้งแต่ .5 ขึ้นไปในแต่ละสถานะเป็นดังนี้

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมระดับภาค

สถานะด้านสุขภาพ	สถานะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่, การดื่มเหล้า/เบียร์
สถานะด้านการศึกษา	สถานะเสี่ยงในระบบการศึกษา - การโดดเรียน
สถานะด้านสังคม	สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - การเล่นสื่อลามก(การ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิปโป๊) สถานะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น - เล่นพนันบอล - เที่ยวกลางคืนกับเพื่อน

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมจังหวัดกาฬสินธุ์

สถานะด้านสุขภาพ	-
สถานะด้านการศึกษา	สถานะด้านนิสัยการเรียนรู้ของเด็ก - เรียนพิเศษ
สถานะด้านสังคม	สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - เล่นอินเทอร์เน็ต

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมจังหวัดขอนแก่น

สถานะด้านสุขภาพ	สถานะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่,การดื่มเหล้า/เบียร์
สถานะด้านการศึกษา	สถานะเสี่ยงในระบบการศึกษา - การโดดเรียน
สถานะด้านสังคม	สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับศาสนา - ใส่บาตร/ทำบุญ สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - การเล่นสื่อลามก(การ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิปโป๊) สถานะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น - เล่นพนันบอล,รับแทงเดินโพยบอล

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมจังหวัดชัยภูมิ

สถานะด้านสุขภาพ	-
สถานะด้านการศึกษา	สถานะด้านนิสัยการเรียนรู้อยู่ของเด็ก - การหนังสือพิมพ์,อ่านข่าวในเว็บไซต์,เรียนพิเศษ - อยากกลับมาทำงานในจังหวัดที่เรียนหนังสืออยู่ สถานะเสี่ยงในระบบการศึกษา - รู้ลึกปลอดภัยเวลาไปโรงเรียน
สถานะด้านสังคม	สถานะความสัมพันธ์ในครอบครัว - คุยกับพ่อแม่/ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่ - ช่วยงานบ้าน สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับศาสนา - ใส่บาตร/ทำบุญ,ไปวัด/โบสถ์/มัสยิด,นั่งสมาธิสงบจิตใจ สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - มีรถยนต์ สถานะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - อยู่บ้านคนเดียวหลังเลิกเรียน - ชี้อห่วยใต้ดิน,ลือตเตอริ้

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสภาวะโดยรวมจังหวัดนครพนม

สภาวะด้านสุขภาพ	สภาวะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่, การดื่มเหล้า/เบียร์
สภาวะด้านการศึกษา	สภาวะด้านนิสัยการเรียนรู้ของเด็ก - อ่านข่าวในเว็บไซต์ สภาวะเสี่ยงในระบบการศึกษา - การโดดเรียน
สภาวะด้านสังคม	สภาวะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - การเสพสื่อลามก(การ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิปโป๊) สภาวะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น - เล่นพนันบอล - ซื้อหวยใต้ดิน, ลีอตเตอรี - เที่ยวกลางคืนกับเพื่อน - ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ - มีเพื่อนรักเพศเดียวกัน

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมจังหวัดนครราชสีมา

สถานะด้านสุขภาพ	สถานะโภชนาการ/การออกกำลังกาย/การบริโภค - ทานผัก/ผลไม้ สถานะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่,การดื่มเหล้า/เบียร์ - สวมหมวกกันน็อค - คิดอยากทำคัลยกรรม,ใช้ยาลดความอ้วน
สถานะด้านการศึกษา	สถานะด้านนิสัยการเรียนรู้ของเด็ก - การอ่านหนังสือการ์ตูน,อ่านข่าวในเว็บไซต์ - ชอบไปโรงเรียน - ปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับครู,เพื่อน สถานะเสี่ยงในระบบการศึกษา - การโดดเรียน,ลอกข้อสอบ/การบ้านเพื่อน - รู้สึกปลอดภัยเวลาไปโรงเรียน
สถานะด้านสังคม	สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับศาสนา - เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - มีโทรศัพท์มือถือ,คอมพิวเตอร์,กล้องดิจิตอล,จักรยาน,จักรยานยนต์,รถยนต์ - เล่นเกมออนไลน์/คอมพิวเตอร์ - ส่ง SMS,โหลดเพลง/ภาพ/เกม/ข้อความ - การเล่นสล็อตเกม(การ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิบโป๊) สถานะเด็กถูกละเมิด - ถูกขู่กรรโชกทรัพย์,ทำร้ายร่างกายในสถานศึกษา สถานะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น - เล่นพนันบอล,รับแทงเงินโพยบอล - พบเห็นการเล่นสารเสพติด,การพกพาอาวุธในสถานศึกษา - ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์,คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ - มีเพื่อนรักเพศเดียวกัน - คิดว่าประเทศเราทุจริต

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสภาวะโดยรวมจังหวัดบุรีรัมย์

สภาวะด้านสุขภาพ	สภาวะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่, การดื่มเหล้า/เบียร์ - ทานอาหาร fast food
สภาวะด้านการศึกษา	สภาวะเสี่ยงในระบบการศึกษา - การโดดเรียน - ขอบไปโรงเรียน
สภาวะด้านสังคม	สภาวะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับศาสนา - ใส่บาตร/ทำบุญ - ไปวัด/โบสถ์/มัสยิด - สวดมนต์ก่อนนอน - นั่งสมาธิสงบจิตใจ สภาวะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - การเล่นเกมลามก(การ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิ๊ปโป๊) สภาวะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น - ซื้อขายใต้ดิน, ล็อตเตอรี่, ขาย/เดินโพยหวย - คิดว่าประเทศเราทุจริต

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมจังหวัดมหาสารคาม

สถานะด้านสุขภาพ	สถานะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่,การดื่มเหล้า/เบียร์
สถานะด้านการศึกษา	สถานะด้านนิสัยการเรียนรู้ของเด็ก - การอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรกชอบไปโรงเรียน สถานะเสี่ยงในระบบการศึกษา - การโดดเรียน - รู้ลึกปลอดภัยเวลาไปโรงเรียน
สถานะด้านสังคม	สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับศาสนา - ใส่บาตร/ทำบุญ สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - เล่นอินเทอร์เน็ต - การเล่นเกม(การดูโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิปโป๊) สถานะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น - เล่นพนันบอล - ชื้อห่วยใต้ดิน,ล็อตเตอรี่ - เที่ยวกลางคืนกับเพื่อน

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมจังหวัดมุกดาหาร

สถานะด้านสุขภาพ	สถานะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่,การดื่มเหล้า/เบียร์
สถานะด้านการศึกษา	สถานะด้านนิสัยการเรียนรู้ของเด็ก - อยากกลับมาทำงานในจังหวัดที่เรียนหนังสือ
สถานะด้านสังคม	สถานะความสัมพันธ์ในครอบครัว - เกี่ยวกับพ่อแม่พี่น้อง สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - การเล่นเกม(การดูโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิปโป๊) สถานะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมจังหวัดยโสธร

สถานะด้านสุขภาพ	สถานะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่,การดื่มเหล้า/เบียร์
สถานะด้านการศึกษา	สถานะด้านนิสัยการเรียนรู้ของเด็ก - อ่านหนังสือพิมพ์ สถานะเสี่ยงในระบบการศึกษา - การโดดเรียน
สถานะด้านสังคม	สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - การเล่นสื่อลามก(การ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิ๊ปโป๊) สถานะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น - เล่นพนันบอล - ชื้อห่วยใต้ดิน,ล็อตเตอรี่,ขาย/เดินโพยห่วย - เทียวกลางคืนกับเพื่อน - คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ - อยู่บ้านคนเดียวหลังเลิกเรียน

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมจังหวัดร้อยเอ็ด

สถานะด้านสุขภาพ	สถานะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่,การดื่มเหล้า/เบียร์
สถานะด้านการศึกษา	สถานะเสี่ยงในระบบการศึกษา - การโดดเรียน
สถานะด้านสังคม	สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับศาสนา - นั่งสมาธิสงบจิตใจ สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - เล่นอินเทอร์เน็ต - การเล่นสื่อลามก(การ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิ๊ปโป๊) สถานะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น - เล่นพนันบอล,รับแทงเดินโพยบอล - ชื้อห่วยใต้ดิน

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสภาวะโดยรวมจังหวัดเลย

สภาวะด้านสุขภาพ	สภาวะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่,การดื่มเหล้า/เบียร์
สภาวะด้านการศึกษา	-
สภาวะด้านสังคม	สภาวะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - การเล่นเกม(การ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิ๊ปโป๊) สภาวะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น - เล่นพนันบอล - ชื้อห่วยใต้ดิน,ล็อตเตอรี่ - เที่ยวกลางคืนกับเพื่อน

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสภาวะโดยรวมจังหวัดศรีสะเกษ

สภาวะด้านสุขภาพ	สภาวะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่,การดื่มเหล้า/เบียร์
สภาวะด้านการศึกษา	สภาวะเสี่ยงในระบบการศึกษา - การโดดเรียน
สภาวะด้านสังคม	สภาวะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับศาสนา - ใส่บาตร/ทำบุญ - ไปวัด/โบสถ์/มัสยิด สภาวะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - เล่นอินเทอร์เน็ต - การเล่นเกม(การ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิ๊ปโป๊) สภาวะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น - เล่นพนันบอล,รับแทงเดินโพยบอล - เที่ยวกลางคืนกับเพื่อน

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมจังหวัดสกลนคร

สถานะด้านสุขภาพ	สถานะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่,การดื่มเหล้า/เบียร์
สถานะด้านการศึกษา	-
สถานะด้านสังคม	สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - มีคอมพิวเตอร์ - เล่นอินเทอร์เน็ต - เล่นเกมออนไลน์/คอมพิวเตอร์ - การเล่นสื่อลามก(วีซีดี/วี/เว็บ/คลิป) สถานะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น - เล่นพนันบอล,รับแทงเดินโพยบอล - ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์, - มีเพื่อนรักเพศเดียวกัน

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมจังหวัดสุรินทร์

สถานะด้านสุขภาพ	สถานะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่,การดื่มเหล้า/เบียร์ - สวมหมวกกันน็อค
สถานะด้านการศึกษา	สถานะด้านนิสัยการเรียนรู้ของเด็ก - การอ่านหนังสือพิมพ์,อ่านข่าวในเว็บไซต์,เรียนพิเศษ สถานะเสี่ยงในระบบการศึกษา - การโดดเรียน
สถานะด้านสังคม	สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับศาสนา - ใส่บาตร/ทำบุญ,ไปวัด/โบสถ์/มัสยิด,สวดมนต์ก่อนนอน สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - เล่นอินเทอร์เน็ต,ส่ง SMS - การเล่นสื่อลามก(การ์ตูน/วีซีดี/วี/เว็บ/คลิป) สถานะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น,เล่นพนันบอล - เที่ยวกลางคืนกับเพื่อน

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมจังหวัดหนองคาย

สถานะด้านสุขภาพ	สถานะโภชนาการ/การออกกำลังกาย/การบริโภค - ดูโทรทัศน์/VCD สถานะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่,การดื่มเหล้า/เบียร์
สถานะด้านการศึกษา	สถานะด้านนิสัยการเรียนรู้ของเด็ก - การอ่านข่าวในเว็บไซต์ - ปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับเพื่อน - คิดว่าจังหวัดที่เรียนหนังสืออยู่น่าอยู่ สถานะเสี่ยงในระบบการศึกษา - การโดดเรียน
สถานะด้านสังคม	สถานะความสัมพันธ์ในครอบครัว - คุยกับพ่อแม่/ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่ สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - มีโทรศัพท์มือถือ - เล่นอินเทอร์เน็ต - การเล่นสื่อลามก(การ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิปโป๊) สถานะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น - เที่ยวกลางคืนกับเพื่อน

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมจังหวัดหนองบัวลำภู

สถานะด้านสุขภาพ	สถานะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่,การดื่มเหล้า/เบียร์
สถานะด้านการศึกษา	สถานะเสี่ยงในระบบการศึกษา - การโดดเรียน
สถานะด้านสังคม	สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - เล่นอินเทอร์เน็ต,เล่นเกมออนไลน์/คอมพิวเตอร์ - การเล่นสล็อตลามก(การ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลับโป๊) สถานะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น,เล่นพนันบอล - ชื้อห่วยใต้ดิน

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมจังหวัดอำนาจเจริญ

สถานะด้านสุขภาพ	สถานะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การดื่มเหล้า/เบียร์ - ทานอาหาร fast food - ไข้ยาลดความอ้วน
สถานะด้านการศึกษา	สถานะด้านนิสัยการเรียนรู้ของเด็ก - อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก - ปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับเพื่อน - คิดว่าจังหวัดที่เรียนหนังสืออยู่น่าอยู่ สถานะเสี่ยงในระบบการศึกษา - การโดดเรียน
สถานะด้านสังคม	สถานะความสัมพันธ์ในครอบครัว - ช่วยงานบ้าน สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - การเล่นสล็อตลามก(วีซีดีโป๊/คลับโป๊) สถานะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น - เทียวกลางคืนกับเพื่อน - คิดว่าประเทศเราทุจริต

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมจังหวัดอุดรธานี

สถานะด้านสุขภาพ	สถานะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การดื่มเหล้า/เบียร์
สถานะด้านการศึกษา	-
สถานะด้านสังคม	สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับศาสนา - ไปวัด/โบสถ์/มัสยิด สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - เล่นเกมออนไลน์/คอมพิวเตอร์ - การเล่นสื่อลามก(การ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิบโป๊) สถานะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เที่ยวกลางคืนกับเพื่อน

ตารางแสดงความสัมพันธ์ตัวแปรในแต่ละสถานะโดยรวมจังหวัดอุบลราชธานี

สถานะด้านสุขภาพ	สถานะความเสี่ยงด้านสุขภาพ - การสูบบุหรี่,การดื่มเหล้า/เบียร์ - เครียดจนมีอาการทางร่างกาย
สถานะด้านการศึกษา	-
สถานะด้านสังคม	สถานะด้านความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับสื่อสมัยใหม่ - การเล่นสื่อลามก(การ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิบโป๊) สถานะเสี่ยงทางสังคมของเด็ก - เล่นไฟ/การพนันอย่างอื่น - เล่นพนันบอล, - ชื้อหวยใต้ดิน,ล็อตเตอรี่,ขาย/เดินโพยหวย

บทที่ 6

กรณีศึกษาเด็กและเยาวชนในโครงการติดตามสภาวะการณ่เด็กและเยาวชน รายจังหวัด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2550 – 2551

โครงการติดตามสภาวะการณ่เด็กและเยาวชนรายจังหวัดหรือโครงการ Child Watch ปี พ.ศ. 2550-2551 โดยการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และสำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาวะการณ่เด็กและเยาวชนในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยทีมวิจัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มเก็บข้อมูลสภาวะการณ่เด็กและเยาวชนในเดือนมิถุนายน 2550 – เดือนพฤษภาคม 2551 ใช้ตัวบ่งชี้ 27 รายการ ครอบคลุมสภาวะหลัก 3 ด้าน คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านภาวะทางสังคม อีกทั้งยังมีการสำรวจพฤติกรรมเด็กและเยาวชนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงอุดมศึกษาด้วยแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจังหวัดละประมาณ 2,000 คน จัดเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 19 จังหวัด จำนวน 38,000 คน แยกประเภทได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างประถมศึกษาจำนวน 400 คน มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 400 คน มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 400 คน อาชีวศึกษา 400 คน และระดับการศึกษาอุดมศึกษา 400 คน นอกจากนี้ ยังมีการทำกรณีศึกษาเฉพาะจังหวัดที่เป็นสภาพปัญหา และจังหวัดที่เป็นการริเริ่มที่ดีในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในรายจังหวัด ด้วยวิธีการศึกษาในเชิงคุณภาพเพื่อเป็นข้อมูลประกอบและสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณ

งานกรณีศึกษาเชิงคุณภาพนั้นมีการบวกรับการศึกษาตั้งแต่ระดับจังหวัด โดยทีมวิจัยทั้ง 19 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือทำกรณีศึกษาสรุปภาพรวมระดับภาค แนวทางการสังเคราะห์งานกรณีศึกษาในโครงการติดตามสภาวะการณ่เด็กและเยาวชนรายจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยที่ปรากฏการณ่เด็กและเยาวชนทั้งที่เป็นปัญหาเชิงลบและกรณีศึกษาเชิงบวกที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดี ๆ และกิจกรรมดี ๆ ของการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในการจำแนกวิเคราะห์ได้อาศัยการจัดกลุ่มข้อมูลเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ่ของภาค ดังนี้

จังหวัดกาฬสินธุ์

**การพัฒนาการดำเนินงานโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน การออกเยี่ยมบ้าน
นักเรียน บ้านหนองกบ ตำบลโคกเคριο อำเภอนองกุ้งศรี จังหวัดกาฬสินธุ์**

วัตถุประสงค์

1. เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้เป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนโรงเรียนหนอง
กุ้งศรีวิทยาคาร หนองกบ ตำบลโคกเคριο อำเภอนองกุ้งศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เป็นผู้มี
ความรู้ ความสามารถ คุณธรรม และคุณลักษณะที่ดี
2. เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้รับไปดำเนินการพัฒนานักเรียนหมู่บ้านอื่นของ
นักเรียนโรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาคาร อำเภอนองกุ้งศรี จังหวัดกาฬสินธุ์

ขอบเขต

1. คณะกรรมการดำเนินงาน ประกอบด้วย
 คณะกรรมการวางแผน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รอง
 ผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายกิจการนักเรียน หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน ครูแนะแนว ครูงาน
 อนามัย และครูที่ปรึกษาประจำหมู่บ้าน
 คณะกรรมการปฏิบัติงาน ได้แก่ ครูที่ปรึกษาประจำหมู่บ้าน ของ
 นักเรียนโรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาคาร บ้านหนองกบ ตำบลโคกเคριο อำเภอนองกุ้งศรี
 จังหวัดกาฬสินธุ์
2. ประชากร ได้แก่ ครูประจำหมู่บ้าน ครูผู้ทรงคุณวุฒิประจำหมู่บ้าน
 นักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนหนองกุ้งศรีวิทยาคาร ปีการศึกษา 2549
 จำแนกเป็น
 - 2.1 ครูชุมชนประจำหมู่บ้าน จำนวน 1 คน
 - 2.2 ครูผู้ทรงคุณวุฒิประจำหมู่บ้าน จำนวน 1 คน

2.3 นักเรียน จำนวน 7 คน

2.4 ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 7 คน

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ครูชุมชนประจำหมู่บ้าน ครูผู้ทรงคุณวุฒิประจำหมู่บ้าน นักเรียน และผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยา ตำบลหนองกบ ตำบลโคกเครี อำเภอหนองกุงศรี ปีการศึกษา 2549 จำแนกเป็น

3.1 ครูประจำหมู่บ้าน จำนวน 1 คน

3.2 ครูผู้ทรงคุณวุฒิประจำหมู่บ้าน จำนวน 1 คน

3.3 นักเรียน จำนวน 7 คน

3.4 ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 7 คน

โดยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

คณะกรรมการดำเนินงานได้จัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. นำข้อมูลจากการสำรวจรายการกิจกรรมที่ตรวจเยี่ยมบ้านนักเรียน ในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ในบ้านหนองกบ ตำบลโคกเครี อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อเสนอผลการพัฒนาการดำเนินงานในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ในบ้านหนองกบ ตำบลโคกเครี อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 2 ระดับ คือ มี และ ไม่มี แล้ววิเคราะห์และสังเคราะห์ และนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) และใช้คำร้อยละประกอบ

2. นำข้อมูลแบบสำรวจพฤติกรรมของนักเรียนที่ผู้ปกครองต้องการให้ปรับปรุง ในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน ชุมชน การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ในบ้านหนองกบ ตำบลโคกเครี อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อเสนอผลการพัฒนาการดำเนินงานในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน ชุมชน การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ในบ้านหนองกบ ตำบลโคกเครี อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่เป็น

แบบวิเคราะห์การแล้ววิเคราะห์ และนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) และใช้คำร้อยละประกอบ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครอง นักเรียน ครูชุมชน และครูผู้ทรงคุณวุฒิ ในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากผู้ปกครอง นักเรียน ครูชุมชน และครูผู้ทรงคุณวุฒิ บ้านหนองกบ ตำบลโคกเครี อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ตอบครบทุกอย่างที่เก็บรวบรวมข้อมูล แต่ละฉบับ มาจัดทำข้อมูลตามลำดับ คือ

3.1 ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถาม โดยมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนน ดังนี้

ระดับการปฏิบัติและความพึงพอใจ	ตรวจให้คะแนน
มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

นำคะแนนจากการตรวจข้อที่ 3.1 มาหาค่าเฉลี่ยรวมในแต่ละฉบับ เพื่อเป็นคะแนนเฉลี่ยรวมแต่ละคนของกลุ่มตัวอย่าง

นำคะแนนที่ตรวจแล้วมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อวิเคราะห์หาระดับความพึงพอใจในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ในบ้านหนองกบ ตำบลโคกเครี อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 100)

ค่าเฉลี่ย	ระดับการปฏิบัติและความพึงพอใจ
4.51 — 5.00	อยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 — 4.50	อยู่ในระดับมาก
2.51 — 3.50	อยู่ในระดับปานกลาง

1.51 — 2.50

อยู่ในระดับน้อย

1.00 — 1.50

อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปผล

1. ผู้ปกครองนักเรียนบ้านหนองกบ ตำบลโคกเครีอ อำเภอนองบุรี จังหวัดกาฬสินธุ์ มีความพึงพอใจในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด แสดงว่า การดำเนินการพัฒนาครั้งนี้มีกิจกรรมและขั้นตอนที่เหมาะสมต่อการเยี่ยมบ้านนักเรียนในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน และตรงตามเป้าหมายของโรงเรียนหนองบุรีวิทยาคาร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดไว้ทุกประการ
2. นักเรียนบ้านหนองกบ ตำบลโคกเครีอ อำเภอนองบุรี จังหวัดกาฬสินธุ์ มีความพึงพอใจในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก แสดงว่า การดำเนินการพัฒนาครั้งนี้มีกิจกรรมและขั้นตอนที่เหมาะสมต่อการเยี่ยมบ้านนักเรียนในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน และตรงตามเป้าหมายของโรงเรียนหนองบุรีวิทยาคาร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดไว้ทุกประการ
3. ครูชุมชน และครูผู้ทรงคุณวุฒิ บ้านหนองกบ ตำบลโคกเครีอ อำเภอนองบุรี จังหวัดกาฬสินธุ์ มีความพึงพอใจในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก แสดงว่า การดำเนินการพัฒนาครั้งนี้มีกิจกรรมและขั้นตอนที่เหมาะสมต่อการเยี่ยมบ้านนักเรียนในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน และตรงตามเป้าหมายของโรงเรียนหนองบุรีวิทยาคาร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดไว้ทุกประการ
4. กิจกรรม รายการการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน บ้านหนองกบ ตำบลโคกเครีอ อำเภอนองบุรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ในการตรวจเยี่ยมบ้านนักเรียนในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน โดยภาพรวมมีกิจกรรม รายการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 89.88 แสดงว่า การดำเนินการพัฒนาครั้งนี้มีกิจกรรมและขั้นตอนที่เหมาะสมต่อการเยี่ยมบ้านนักเรียนในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียน

กับชุมชน และตรงตามเป้าหมายของโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาคาร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดไว้ ทุกประการ

5. รายการพฤติกรรมของนักเรียนที่ผู้ปกครองนักเรียนบ้านหนองกบ ตำบลโคกเครือ อำเภอนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ต้องการให้ปรับปรุง ในการตรวจเยี่ยมบ้านนักเรียนในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน โดยในภาพรวม มีรายการพฤติกรรมของนักเรียนที่ผู้ปกครองต้องการให้ปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 15.87 แสดงว่า การดำเนินการพัฒนาครั้งนี้มีกิจกรรมและขั้นตอนที่เหมาะสมต่อการเยี่ยมบ้านนักเรียนในโครงการองค์กรเครือข่ายโรงเรียนกับชุมชน และตรงตามเป้าหมายของโรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาคาร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดไว้ทุกประการ

จังหวัดขอนแก่น

พฤติกรรมกรรมการที่वलสถานเรืงรมย์กลุ่มวัยร่นจังหวัดขอนแก่น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1.เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการที่वलสถานเรืงรมย์กลุ่มวัยร่น และสาเหตุการที่वलของสถานเรืงรมย์ของวัยร่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

2.เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการที่वलสถานเรืงรมย์ของวัยร่นและสาเหตุของการที่वलสถานเรืงรมย์ของวัยร่นโดยจำแนกตามตัวแปรเพศ ผลลัสมฤทธิ์ทางการเรียน เงินค่าใช้จ่ายที่วัยร่นได้รับต่อสัปดาห์ เจตคติต่อการที่वलสถานเรืงรมย์สภาพครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพบิดามารดา ขนาดของครอบครัว บรรยาภาศในครอบครัว และภูมิลาเนา

สมมติฐาน

1.พฤติกรรมกรรมการที่वलสถานเรืงรมย์ของวัยร่นแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ ผลลัสมฤทธิ์ทางการเรียนเงินค่าใช้จ่ายที่วัยร่นได้รับต่อสัปดาห์ เจตคติต่อการที่वलสถานเรืงรมย์ สภาพครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของบิดาและมารดา ขนาดของครอบครัว บรรยาภาศในครอบครัว และภูมิลาเนา

2.สาเหตุของการที่वलสถานเรืงรมย์ของวัยร่นแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ ผลลัสมฤทธิ์ทางการเรียนเงินค่าใช้จ่ายที่วัยร่นได้รับต่อสัปดาห์ เจตคติต่อการที่वलสถานเรืงรมย์ สภาพครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของบิดาและมารดา ขนาดของครอบครัว บรรยาภาศในครอบครัว และภูมิลาเนา

วิธีการดำเนินการศึกษา

1.กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนวัยร่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช. และปวส. ปีการศึกษา 2551 วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและสาเหตุของการที่वलสถานเรืงรมย์ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนวัยรุ่นและครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมและสาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์

ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ตอน คือ

1. แบบสอบถามพฤติกรรมกาเที่ยวสถานเริงรมย์
2. แบบสอบถามสาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากนักเรียนนักศึกษาวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมกาเที่ยวสถานเริงรมย์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2550 เป็นเวลาประมาณ 1 เดือน โดยได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์ในวิทยาลัยฯ ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมกาเที่ยวสถานเริงรมย์ โดยกลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 300 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.จำนวนและร้อยละของวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเงินค่าใช้จ่ายที่วัยรุ่นได้รับต่อสัปดาห์ เจตคติต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ สภาพครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของบิดาและมารดา ขนาดของครอบครัว บรรยากาศในครอบครัว และภูมิสำเนา

2.วิเคราะห์พฤติกรรมและสาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น แบ่งเป็น การวิเคราะห์พฤติกรรมกาเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น การวิเคราะห์สาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น โดยจำแนกเป็น สาเหตุ 3 ด้าน ได้แก่ สาเหตุด้านครอบครัว ด้านตัวบุคคล และด้านสิ่งแวดล้อม

สรุปผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมกาเที่ยวสถานเริงรมย์ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยส่วนใหญ่วัยรุ่นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลาง (ผลการเรียน 2.00 – 2.99) ได้รับเงินค่าใช้จ่ายต่อสัปดาห์ในระดับปานกลาง (401-600 บาท) มีสภาพครอบครัวปกติ มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อยู่ในระดับสูง อาชีพของบิดาและมารดา โดยส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน

ค้าขายและประกอบอาชีพส่วนตัว ขนาดของครอบครัวมีขนาดเล็กมีบรรยากาศในครอบครัวดี และมีภูมิสำเนาอยู่ในจังหวัดขอนแก่น

วัยรุ่นที่เยวสถานเรีงรมย์ลักษณะดิสโกเธคและคาราโอเกะมากที่สุด เหตุเป็นเช่นนี้เพราะวัยรุ่นได้รับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามากขึ้น การที่เยวสถานเรีงรมย์เป็นแฟชั่นที่วัยรุ่นในสังคมนิยม วัยรุ่นชอบแสง สี เสียง ส่วนลักษณะสถานเรีงรมย์ที่วัยรุ่นที่เยวน้อยที่สุดคือ คอฟฟี่ช็อป วัยรุ่นที่เยวสถานเรีงรมย์ในช่วงเวลา 23.01-01.00 น. มากที่สุด ความถี่โดยเฉลี่ยในการที่เยวสถานเรีงรมย์มากที่สุดคือ เดือนละครั้งทั้งนี้เนื่องจาก การไปที่เยวสถานเรีงรมย์ต้องไปในเวลากลางคืน ทำให้ไม่สะดวกที่จะไปบ่อยๆ และต้องเสียค่าใช้จ่ายในแต่ละครั้งค่อนข้างสูงและวัยรุ่นเสียค่าใช้จ่ายในแต่ละครั้งสูงกว่า 500 บาท อาจเนื่องมาจากเมื่อเข้าไปที่เยวสถานเรีงรมย์แล้วต้องเสียค่าบริการราคาเครื่องดื่ม และอาหารที่มีราคาแพง วัยรุ่นใช้เวลาที่เยวสถานเรีงรมย์แต่ละครั้ง 2-4 ชั่วโมง ทั้งนี้เนื่องมาจากวัยรุ่นยังต้องให้ความสำคัญกับการเรียนและอาจเนื่องมาจากทางบ้านของวัยรุ่นเองได้กำหนดเวลาให้กลับบ้านได้ไม่ดึกมากนัก และยังพบว่า วัยรุ่นอยู่ในสถานเรีงรมย์มีพฤติกรรมการรับประทานอาหาร ฟังเพลง ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เนื่องมาจากวัยรุ่นมีอารมณ์ทางด้านดนตรี ในสถานเรีงรมย์มี แสง สี เสียง อย่างเร้าร้อนด้วยเพลงสโตร์ตะวันตก วัยรุ่นมีการเต้นรำอย่างสนุกสนาน ส่วนพฤติกรรมที่ทำน้อยที่สุดคือ สูบบุหรี่ วัยรุ่นเลือกที่เยวสถานเรีงรมย์กับเพื่อนสนิทมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากวัยรุ่นให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อน และวัยรุ่นเป็นวัยที่กระทำพฤติกรรมตามอย่างเพื่อน เพื่อนมีความสำคัญมากสำหรับวัยรุ่น อาจจะเป็นเพราะสังคมปัจจุบัน วัยรุ่นได้ใช้ชีวิตมากกว่าครอบครัว ทำให้วัยรุ่นมีโอกาสเรียนรู้กับโลกภายนอกมากขึ้น มีอิสระในการใช้ชีวิต ขาดคนคอยควบคุม เพราะพ่อแม่ผู้ปกครองต้องออกไปทำงานนอกบ้าน เด็กวัยรุ่นจึงต้องเรียนรู้การดูแลตัวเองมากยิ่งขึ้น ทำให้อยากรู้อยากลองในสิ่งต่างๆ บางครั้งจึงหันไปสู่วัฒนธรรมและความประพฤติที่แปลกออกไป วัยรุ่นที่เยวสถานเรีงรมย์ในวันศุกร์-เสาร์มากที่สุด เนื่องจากเป็นวันหยุด และวัยรุ่นใช้จ่ายในการเที่ยวแต่ละครั้งจากเงินเดือนประจำที่ได้รับจากผู้ปกครอง ที่เป็นเช่นนี้เพราะวัยรุ่นยังไม่มืงานทำ ยังอยู่ในวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียน สถานเรีงรมย์ที่วัยรุ่นรู้จักมากที่สุด คือ แก้วกานต์ วัยรุ่นรู้จักสถานเรีงรมย์จากวิทยุมากที่สุด การโฆษณาทางสื่อมวลชนของสถานเรีงรมย์ทำให้เกิดความรู้สึกอยากไปเที่ยว วัยรุ่นต้องการการยอมรับจากผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากกลุ่มเพื่อน

สาเหตุการที่เยวสถานเรีงรมย์ของวัยรุ่น โดยสาเหตุของการที่เยวสถานเรีงรมย์ส่วนใหญ่มาจากสาเหตุส่วนบุคคล กล่าวคือ วัยรุ่นต้องการหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่ คิดว่าการที่เยวสถานเรีงรมย์

ทำให้เป็นคนทันสมัย และมีรสนิยมดี รู้สึกสนุกสนานเมื่อไปเที่ยวสถานреกรรม คิดว่าเป็นการพักผ่อน เพื่อผ่อนคลายความเครียด ทำให้เกิดความรู้สึกว่าอยากไปเที่ยว ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อมีอะไรเป็นสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาสู่สังคมปัจจุบัน กลุ่มวัยรุ่นซึ่งอยู่ในวัยอยากรู้อยากเห็นและอยากทดลอง ต้องการที่จะทดลองและท้าทายในสิ่งที่ถูกห้ามจากครอบครัวและโรงเรียน เนื่องจากวัยรุ่นบางคนเห็นว่าการเที่ยวหาความสนุกสนานตามสถานบันเทิงต่าง ๆ เป็นสิ่งที่โก้หรู แสดงว่าตนเป็นคนทันสมัย มีรสนิยมสูง

ข้อเสนอแนะ

1.บิดามารดา และผู้ปกครองควรเอาใจใส่วัยรุ่น มีความเข้าใจธรรมชาติของวัยรุ่น โดยเฉพาะเกี่ยวกับการแสดงออก การคบเพื่อน การเลียนแบบพฤติกรรม และความต้องการมีอิสรภาพในเรื่องต่าง ๆ

ควรให้ความสำคัญต่อวัยรุ่นและส่งเสริมให้วัยรุ่นได้แสดงออก และได้ทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย

2.โรงเรียน วิทยาลัยฯ ควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ และเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนนักศึกษา และจัดให้ที่สถานที่สำหรับการนันทนาการเพื่อให้นักเรียนนักศึกษาได้

มีสถานที่ทำกิจกรรมและแสดงออกอย่างพอเพียง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมสำหรับการผ่อนคลายความตึงเครียด และเป็นการส่งเสริมการใช้เวลาให้เหมาะสม

3.ควรส่งเสริมให้มีแหล่งนันทนาการอื่นที่เหมาะสมและมีประโยชน์ต่อวัยรุ่น เพื่อให้วัยรุ่นได้ใช้เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจแทนสถานреกรรม

จังหวัดมหาสารคาม

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้โลกเต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสาร และความเคลื่อนไหวตลอดเวลา บุคคลที่มีสื่อต่างๆ ครอบครอง จะสามารถรับรู้ข่าวสารได้รวดเร็ว พร้อมทั้งสัมผัสและแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้มากกว่าคนอื่น ปัจจุบันวิถีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงมาจากอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ คนไทยรับรู้ข่าวสารได้กว้างขวางขึ้น และในทางสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสารสนเทศได้นำเสนอโอกาสและทางเลือกให้กับบุคคล ได้เรียนรู้จากหลายช่องทาง และหลายรูปแบบของวิธีเรียน ที่ยืดหยุ่นทั้งเวลาและสถานที่ ตลอดจนสามารถเรียนรู้ และรู้ข้อมูลได้อย่างต่อเนื่องตามความสนใจของตนเอง และอนาคตบุคคลจะแสวงหาแนวทางและค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง การเรียนรู้จะเกิดจากการจัดการศึกษาให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา โดยเรียนจากสื่อ เทคโนโลยีการศึกษาที่นำเสนอหลากหลาย และเรียนจากสิ่งที่เป็นอยู่ในสังคม ผู้เรียนจะเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และสร้างรูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง

แนวโน้มปัจจุบันนี้การใช้สื่อคอมพิวเตอร์ในการค้นหาความรู้ และนวัตกรรมต่างจากนอกพื้นที่ในทั่วทุกมุมโลกมากขึ้น การเรียนรู้จากการใช้คอมพิวเตอร์ การใช้อินเทอร์เน็ต จะจำเป็นมากขึ้นเป็นเงาตามตัว การเรียนรู้ในอนาคต ไม่ได้ผูกขาดว่าต้องอยู่ในมหาวิทยาลัยเท่านั้น เรียนที่บ้านที่ไหนก็ได้ตามสื่อตามเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นอย่างก้าวทันโลก

ปัจจุบันการศึกษา อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งความรู้ขนาดใหญ่ ช่วยให้ผู้เรียนได้ทำการศึกษา ค้นคว้าวิจัยในหลายๆประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร ต่างก็มีการนำเอาอินเทอร์เน็ตไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาอย่างแพร่หลาย

เนื่องจากอินเทอร์เน็ต เป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก ซึ่งประกอบด้วยเครือข่ายจำนวนมากกระจายอยู่ทั่วทุกมุมโลก แต่ละเครือข่ายบรรจุแฟ้มข้อมูลต่างๆเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ข้อมูลทางธุรกิจ การค้า ข่าวสารและบันเทิง ซึ่งเป็นข้อมูลทั้งในอดีตและปัจจุบันข้อมูลต่างๆเหล่านี้ได้ถูกเก็บเป็นแฟ้มข้อมูลไว้ในรูปของฐานข่าวสารจากเครือข่ายย่อยต่างๆ ของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้สะดวกและรวดเร็ว นอกจากนี้ผู้ใช้ยังสามารถติดต่อสื่อสาร และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับผู้ใช้คอมพิวเตอร์เครื่องอื่นๆ ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ด้วยโดยการกระจายข่าวสาร หรือการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว

เหตุเพราะว่าระบบอินเทอร์เน็ตทำให้เกิดการพัฒนากระบวนการสื่อสาร เป็นการสื่อสารแบบสองทาง ที่ตอบโต้ได้ทันที (interactive) และแบบหลายสื่อ (multimedia) ที่ทำให้รูปแบบการสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และความสามารถของระบบที่สามารถเชื่อมต่อระบบคอมพิวเตอร์ทุกชนิดทุกระบบ ทำให้การขยายตัวของการใช้ระบบเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยจะเห็นได้ว่าแต่ละบุคคลย่อมมีพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกรับ เลือกใช้ข่าวสารแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร ในโลกแห่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทที่สำคัญในการแสวงหาข้อมูล โดยเฉพาะในด้านการศึกษา ข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญประกอบการตัดสินใจในกิจกรรมต่างๆของบุคคล ความต้องการข้อมูลข่าวสารจะเพิ่มมากขึ้นผู้รับสารจะเลือกข้อมูลข่าวสารประเภทใด ย่อมเป็นไปตามบทบาทและสภาพการณ์ของสังคมของผู้รับสาร อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติ ให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาอารยประเทศ เนื่องจากอินเทอร์เน็ตยังเป็นเทคโนโลยีที่ใหม่สำหรับนิสิต และประชาชนทั่วไปที่สนใจอินเทอร์เน็ต จะทำให้ทราบและเข้าใจถึงพฤติกรรมอันจะเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดการศึกษาและพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตยิ่งขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์การจัดการศึกษาต่อไป

ด้วยเหตุนี้นักวิจัยจังหวัดมหาสารคามที่จะศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามซึ่งเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ที่นำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของตัวนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคามในจำนวน 5 คณะ ตามกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
2. ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และข้อเสนอแนะการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้กำหนดวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษา คือ นิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้แก่ คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม จำนวน 40 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 40 คน คณะการบัญชีและการจัดการ จำนวน 40 คน คณะวิทยาลัยการเมืองการปกครอง จำนวน 40 คน คณะเทคโนโลยี จำนวน 40 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2550 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 200 คน โดยได้มาจากการเลือกกลุ่มตามความสะดวก (Convenience Sampling) ซึ่งจำแนกออกเป็น 5 คณะตามคณะวิชาที่ศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องมือคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของพฤติกรรมการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประกอบด้วย ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต สถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต และรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ต โดยใช้ความถี่และร้อยละ
3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยเฉลี่ย

สรุปผล

1. ข้อมูลทั่วไปของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ชั้นปีการศึกษาที่ 3 คณะวิศวกรรมศาสตร์ , คณะเทคโนโลยี , คณะการบัญชีและการจัดการ , คณะวิทยาลัยการเมืองการปกครอง , คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม

2. พฤติกรรมการให้บริการอินเทอร์เน็ตของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประกอบด้วย ด้านระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต ด้านความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านสถานที่ให้บริการอินเทอร์เน็ต และด้านรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ต

2.1 ด้านระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต

นิสิตส่วนใหญ่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ต ระหว่างศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 25 ครั้ง เวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตแต่ละครั้งโดยเฉลี่ย 1 – 2 ชั่วโมง

2.2 ด้านความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต

นิสิตส่วนใหญ่เรียนรู้จากการใช้อินเทอร์เน็ตด้วยวิธีการศึกษด้วยตัวเอง รู้จักแหล่งค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตจากการเรียนในชั้น

2.3 ด้านสถานที่ให้บริการอินเทอร์เน็ต

นิสิตส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตจากสถานที่ สำนักคอมพิวเตอร์ เหตุผลที่เลือกสถานที่ให้บริการอินเทอร์เน็ต คือได้รับความสะดวก

2.4 ด้านรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ต

นิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการให้บริการอินเทอร์เน็ตโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ด้านการดาวน์โหลดข้อมูล ด้านการสนทนาออนไลน์ และด้านเว็ลด์ ไวล์ เว็บ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเกมส์ออนไลน์ ด้านโปรชนิย์อิเล็กทรอนิกส์ และด้านกระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ต ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

3.1 เพศ

นิสิตเป็นเพศชาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตทุกด้านมากกว่าเพศหญิงไม่แตกต่าง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 ชั้นปีการศึกษา

นิสิตที่มีชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมและเป็นรายด้าน ได้แก่ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์, เวิลด์ ไวด์ เว็บ, การดาวน์โหลดข้อมูล, การค้นหาออนไลน์, กระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์, เกมออนไลน์ ไม่แตกต่างกัน

วิเคราะห์ผล

จากการศึกษาพฤติกรรมการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีประเด็นที่น่าสนใจในการอภิปรายผล ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของพฤติกรรมการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของผู้ตอบแบบสอบถาม นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ชั้นปีการศึกษาที่ 3

2. นิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามมีพฤติกรรมการใช้บริการอินเทอร์เน็ต ดังนี้

2.1 พิจารณาในด้านระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เริ่มใช้อินเทอร์เน็ต ระหว่างศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 25 ครั้ง เวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตแต่ละครั้งโดยเฉลี่ย 1 – 2 ชั่วโมง

2.2 พิจารณาด้านความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เรียนรู้จากการใช้อินเทอร์เน็ตด้วยวิธีการศึกษาด้วยตัวเอง รู้จักแหล่งค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตจากการเรียนในชั้นเรียน

2.3 พิจารณาด้านสถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตจากสถานที่ สำนักคอมพิวเตอร์ เหตุผลที่เลือกสถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต คือได้รับความสะดวก

2.4 พิจารณาด้านรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการให้บริการอินเทอร์เน็ต โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ด้านการดาวน์โหลดข้อมูล ด้านการค้นหาออนไลน์ และด้านเวิลด์ ไวด์ เว็บ และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเกมออนไลน์ ด้านไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และด้านกระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อาจทำให้นิสิตต้องดาวน์โหลดโปรแกรมประยุกต์ใช้มาให้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ตนเอง และนิสิตมีการค้นหาออนไลน์กับเพื่อน

เพื่อความสนุกสนาน คลายเครียด เป็นต้น มีการท่องโลกอินเทอร์เน็ต (WWW) เพื่อค้นหางาน เข้าสู่เว็บไซต์ต่างๆ เพื่อดูข้อมูล ฟังเพลง เล่นเกมส์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้า พฤติกรรมการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้ศึกษาค้นคว้ามียุทธศาสตร์ดังนี้

1. ควรมีการจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับการใช้งาน
2. ผู้รับผิดชอบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสถานศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม ควรนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ในด้านของช่วงเวลาที่ผู้ใช้บริการ ควรมีการปรับปรุงในด้านความสามารถ ด้านประสิทธิภาพให้มากยิ่งขึ้นกับช่วงเวลาที่ให้บริการอย่างเหมาะสม
4. เพื่อให้เป็นสารสนเทศในการศึกษาแก่อาจารย์และนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามและผู้ที่สนใจในการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตเพื่อการศึกษา
5. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการค้นคว้าทางด้านวิชาการเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้
6. ควรเร่งพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้มีประสิทธิภาพในการรับส่งข้อมูลรวดเร็วขึ้นเพื่อรองรับปริมาณการใช้งานที่จะมีจำนวนมากขึ้นในอนาคต
7. นิสิตควรพัฒนาทักษะของตนเองที่จำเป็นต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ในด้านต่างๆ ให้มีความชำนาญและสนใจติดตามข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตมากขึ้น และใช้อินเทอร์เน็ตให้เป็นประโยชน์ในการศึกษามากขึ้น

จังหวัดร้อยเอ็ด

กรณีที่ 1

กลุ่มเยาวชน ต้นกล้าความดี : กรณีศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

สถานการณ์ของกิจกรรมกลุ่มเยาวชน ต้นกล้าความดี : กรณีศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

ในสภาพของสังคมปัจจุบันอันมีแต่ความวุ่นวาย การแก่งแย่ง ชิงดี ชิงเด่น ของกลุ่มผู้นำ บริหาร และผู้ใหญ่ใจร้าย จนทำให้บุคคลกลุ่มดังกล่าวมองเห็นหลังกลับมาดูสภาพความเป็นอยู่ของ ลูกหลาน ที่ยิ่งน่าวันมีแต่ความหน้าเป็นทวง ความน่ากลัว และความระแวง ของสวัสดิภาพของ ตนเอง และยิ่งสำคัญมากไปกว่านั้น กลุ่มลูกหลานของท่านเองเฝ้าจ้องมองและพฤติกรรม ที่ท่านกำลังดำเนินการแสดงบทบาทอยู่ โดยในบางครั้งขาดการแยกแยะความถูก ความผิด ในการกระทำของผู้ใหญ่ (ใจร้าย) อยู่ ซึ่งหากมองสภาพปัญหาหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ จะทำให้ทราบว่ากลุ่มบุคคลที่เป็นปัจจัยปัญหาดังกล่าวส่วนหนึ่ง คือ กลุ่มเด็กและเยาวชน ที่อยู่ในวัยกำลัง เรียนรู้ อยากรู้ อยากเห็น อยากแสดงความสามารถ ในทางพลเสียหรือด้านเชิงลบที่จะเกิดขึ้น นับวัน ยิ่งเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ

ในทางกลับกัน ในแง่มุมหนึ่งของสังคมเล็ก ๆ ที่ยังมีกลุ่มผู้ใหญ่ใจดียังมีปะปนอยู่ ถึงแม้จะ น้อยแต่ความดีกลับมีความเข้มข้นมากพอที่จะช่วยพยุงสังคมให้ทรงตัวอย่างมีความสุขได้ โดย กรณีศึกษาดังกล่าวนี้ ขอยกตัวอย่างสังคมดี ของกลุ่มเยาวชน ต้นกล้าความดี ของตำบลขามเปี้ย อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

ซึ่งกลุ่มเยาวชน ต้นกล้าความดี กลุ่มนี้มีพฤติกรรมในเชิงสร้างสรรค์ตนเอง และสังคม ใน รูปแบบของการมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ และร่วมสร้าง โดยกิจกรรมที่กลุ่มเยาวชนมี ส่วนร่วม คือ

1. การมีส่วนร่วมเป็นกรรมการในหมู่บ้าน

2. มีส่วนร่วมในการดำเนินงานและกิจกรรมในชุมชน เช่น การดำเนินงาน จัดกิจกรรมงานบุญ

3. กิจกรรมลงแขกเกี่ยวข้าว

4. กิจกรรมผูกเสี่ยว

5. การรวมกลุ่มพัฒนาอาชีพ และการหารายได้เสริม เช่น กิจกรรมการเลี้ยงปลา กิจกรรมการปลูกผักปลอดสารพิษ กิจกรรมทาลวดหนาม กิจกรรมการทำอิฐบล็อก กิจกรรมการประดิษฐ์เศษวัสดุเหลือใช้

ซึ่งกิจกรรมดังกล่าว ช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกัน การสร้างนิสัยความรับผิดชอบ การเสียสละ และการสร้างสรรค์สังคมในทางที่ดี จึงทำให้ได้ดำเนินการศึกษาเพื่อเป็นแนวทาง และเป็นรูปแบบของการพัฒนากลุ่มเยาวชนต่อไป

วิธีดำเนินการศึกษา

ใช้การสัมภาษณ์กลุ่มเด็กและเยาวชน ของกลุ่มเยาวชน ต้นกล้าความดี ของตำบลขามเปี้ย อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 12 คน

ผลการศึกษา

จากการศึกษากลุ่มเยาวชน ต้นกล้าความดี ของตำบลขามเปี้ย อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 12 คน พบว่ากลุ่มเยาวชน ต้นกล้าความดี กลุ่มนี้มีพฤติกรรมในเชิงสร้างสรรค์ตนเอง และสังคม ในรูปแบบของการมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ และร่วมสร้าง ในกิจกรรมมีส่วนร่วม โดยมีผลการดำเนินการ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมเป็นกรรมการในหมู่บ้าน ตัวแทนกลุ่มเด็กและเยาวชน ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน ร่วมเสนอความคิดเห็น ร่วมประชุมวางแผนการดำเนินงาน และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของชุมชน เช่น เป็นกรรมการและคณะทำงานกิจกรรมวันสำคัญของชุมชน เป็นคณะทำงานกิจกรรมงานบุญและงานประเพณีของชุมชน เป็นกรรมการพัฒนาชุมชน เป็นต้น

2. การมีส่วนร่วมจัด กิจกรรมลงแขกเกี่ยวข้าว พบว่ากลุ่มเยาวชน ต้นกล้าความดี ของตำบลขามเปี้ย จำนวน 64 คน ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการลงแขกเกี่ยวข้าว จำนวน 5 จุด ทำให้ผู้ปกครอง คนในชุมชน และบุคคลทั่วไป เกิดความชื่นชมในการดำเนินกิจกรรม เนื่องจากเป็น

การส่งเสริมให้เกี่ยวความสำคัญคือ ลดอัตราการเกิดการ และวิวาท และการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

3. กิจกรรมผูกเสี่ยว จากการดำเนินการผูกเสี่ยว ของกลุ่มเยาวชน ตันกล้าความดี ของตำบลขามเปี้ย พบว่า เป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างการผูกความสัมพันธ์ความรัก ความสามัคคี ในกลุ่มเยาวชน ทำให้เกิดความช่วยเหลือ พึ่งพาซึ่งกันและกันได้ดี จนทำให้กิจกรรมดังกล่าว เกิดการต่อยอดทำให้เกิดกิจกรรมการผูกเสี่ยวระดับอำเภอเกิดขึ้น ในงานประเพณีบุญข้าวจี ของอำเภอโพธิ์ชัย

4. การรวมกลุ่มพัฒนาอาชีพ ของกลุ่มเยาวชน ตำบลกล้าความดี ของตำบลขามเปี้ย พบว่า กลุ่มเยาวชน ตำบลกล้าความดี ของตำบลขามเปี้ย ได้ร่วมกันดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อหารายได้เสริม ในกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมการเลี้ยงปลา กิจกรรมการปลูกผักปลอดสารพิษ กิจกรรมทาลวดหนาม กิจกรรมการทำอิฐบล็อก กิจกรรมการประดิษฐ์เศษวัสดุเหลือใช้จากการดำเนินการทำให้กลุ่มเยาวชน ตำบลกล้าความดี ของตำบลขามเปี้ย มีรายได้และเงินเก็บ เป็นจำนวนหลายพันบาท (ในช่วงระยะเวลา 3 เดือน)

ดังนั้นหากมีกลุ่มผู้ใหญ่ให้ความสำคัญและความสนใจ ก็จะเป็นปัจจัยที่ส่งผลทำให้ กลุ่มเยาวชน ต้นกล้าความดี มีกำลังใจที่ดี สามารถดำเนินการสานต่อกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่อง และยั่งยืนได้ต่อไป

ករណីទី ២

กลุ่มเยาวชนคนดี : ศูนย์ตุ้มโฮมลูกหลาน บ้านเหล่าลิง

“แหล่งเรียนรู้ตามอัธยาศัยของคนหลายวัย” ตำบลบ้านคู้ อำเภอบางบาล จังหวัดร้อยเอ็ด

สภาพการณ์ของกิจกรรมกลุ่มเยาวชนคนดี : กรณีศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

การพัฒนารอบด้านของสังคมโลก และสังคมไทย รวมถึงสังคมชนบทส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต
เรียบง่ายของคนไทยลงหมดสิ้น สิ่งที่หลงเหลือหลังจากการพัฒนาแบบตะวันตกคือสังคมที่มีปัญหา
ครอบครัวแตกแยก พลัดพราก แยกกันอยู่ แย่งชิง เอารัดเอาเปรียบ เลื่อมโทรม การมีลูกแต่ไม่ได้
เลี้ยงดูเองมีมากขึ้น จนมีคำพูดติดปากว่า เด็กแต่งงาน คนแก่เลี้ยงลูก ในขณะที่ผู้ใหญ่หลายคนตั้ง

ความหวังไว้กับลูกหลาน แต่การกระทำกับส่วนทาง ทำให้เด็กเกิดความสงสัยในพฤติกรรม จนมีปัญหา การเอาอย่างที่ผิด ๆ ซึ่งหากมองสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ จะทำให้ทราบว่ากลุ่ม บุคคลที่เป็นปัจจัยปัญหาดังกล่าวส่วนหนึ่ง คือ กลุ่มเด็กและเยาวชน ที่อยู่ในวัยกำลังเรียนรู้ อยากรู้ อยากเห็น อยากแสดงความสามารถ ในด้านเชิงลบที่จะเกิดขึ้น นับวันยิ่งเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ

ในอีกมุมหนึ่งของสังคมเล็ก ๆ ที่ยังมีกลุ่มผู้ใหญ่ใจดียังมีปะปนอยู่ ถึงแม้จะน้อยแต่ความดีกลับ มีความเข้มแข็งมากพอที่จะช่วยนำสังคมให้เดินหน้าสร้างความสุขได้ โดยกรณีศึกษาดังกล่าวนี้ ขอ ยกตัวอย่างสังคมดี ของกลุ่มเยาวชนคนดี ของศูนย์คุ้มโสมลูกหลาน บ้านเหล่าลิง “แหล่งเรียนรู้ตาม อัยยาศัยของคนหลายวัย” ตำบลบ้านดู่ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งกลุ่มเยาวชนคนดี กลุ่มนี้มีพฤติกรรมในเชิงสร้างสรรค์ตนเอง และสังคม ในรูปแบบของการมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วม รับผิดชอบ และร่วมสร้าง โดยกิจกรรมที่กลุ่มเยาวชนมีส่วนร่วม คือ

1. การมีรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานและกิจกรรมในชุมชน เช่น การดำเนินงาน จัดกิจกรรมงานบุญ ประเพณี
3. กิจกรรมเข้าวัดฟังธรรม
4. กิจกรรมพี่สอนน้อง สร้างงานศิลปะ เพื่ออาชีพ
5. กิจกรรมนักร้องแวดล้อม

ซึ่งกิจกรรมดังกล่าว ช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกัน การสร้างนิสัยความรับผิดชอบ การเสียสละ และการสร้างสรรค์สังคมในทางที่ดี จึงทำให้ได้ดำเนินการศึกษาเพื่อเป็นแนวทาง และ เป็นรูปแบบของการพัฒนากลุ่มเยาวชนต่อไป

วิธีดำเนินการศึกษา

ใช้การสัมภาษณ์กลุ่มเด็กและเยาวชน ของกลุ่มเยาวชนคนดี ศูนย์คุ้มโสมลูกหลาน บ้านเหล่า ลิง “แหล่งเรียนรู้ตามอัยยาศัยของคนหลายวัย” ตำบลบ้านดู่ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 9 คน

ผลการศึกษา

จากการศึกษากลุ่มเยาวชนคนดี ของศูนย์คุ้มโฮมลูกหลาน บ้านเหล้าลิง “แหล่งเรียนรู้ตามอัธยาศัยของคนหลายวัย” ตำบลบ้านดู่ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 9 คน พบว่ากลุ่มเยาวชนคนดี กลุ่มนี้มีพฤติกรรมในเชิงสร้างสรรค์ตนเอง และสังคม ในรูปแบบของการมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ และร่วมสร้าง ในกิจกรรมมีส่วนร่วม โดยมีผลการดำเนินการ ดังนี้

1. การมีรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เด็กในชุมชนและชุมชน รอบข้างจำนวน 126 คน ได้ใช้เวลาว่างวันหยุด เสาร์ และอาทิตย์ เรียนรู้ร่วมกันในรูปแบบการศึกษาตามอัธยาศัย โดยมีครู (ผู้ใหญ่ใจดี) ช่วยเป็นผู้ชี้แนะและร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นต้น

2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานและกิจกรรมในชุมชน เช่น การดำเนินงานจัดกิจกรรมงานบุญ ประเพณี พบว่ากลุ่มเยาวชนคนดี ของศูนย์คุ้มโฮมลูกหลาน บ้านเหล้าลิง “แหล่งเรียนรู้ตามอัธยาศัยของคนหลายวัย” ตำบลบ้านดู่ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 126 คน ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมดังกล่าว จำนวน 3 หมู่บ้าน ทำให้ผู้ปกครอง คนในชุมชน และบุคคลทั่วไป เกิดความชื่นชมในการดำเนินกิจกรรม เนื่องจากเป็นการส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้วิถีชุมชน และการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

3. กิจกรรมเข้าวัดฟังธรรม จากการดำเนินการ ของกลุ่มเยาวชนคนดี ของศูนย์คุ้มโฮมลูกหลาน บ้านเหล้าลิง “แหล่งเรียนรู้ตามอัธยาศัยของคนหลายวัย” ตำบลบ้านดู่ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า เป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ในกลุ่มเยาวชน จนทำให้กิจกรรมดังกล่าว เกิดการต่อยอดทำให้เกิดกิจกรรม เข้าวัด ฟังธรรม ชวนพ่อแม่เล็กเหล่า

4. กิจกรรมพี่สอนน้อง ของกลุ่มเยาวชนคนดี ของศูนย์คุ้มโฮมลูกหลาน บ้านเหล้าลิง “แหล่งเรียนรู้ตามอัธยาศัยของคนหลายวัย” ตำบลบ้านดู่ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า กลุ่มเยาวชนคนดี ได้ร่วมกันดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการเรียนรู้ร่วมกัน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือกันในการเรียน ส่งผลให้เป็นไปตามหลักการของศูนย์ ฯ ที่ มุ่งเน้นเรื่อง ภาษา ศิลปะ และ อาชีพ

5. กิจกรรมน้กสิ่งแวดลอม ของกลุ่มเยาวชนคนดี ของศูนย์ตุ้มโฮมลูกหลาน บ้านเหลาลิง “แหล่งเรียนรู้ตามอัธยาศัยของคนหลายวัย” ตำบลบ้านดู่ อำเภอบางบาล จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า กลุ่มเยาวชนคนดี ได้ทำกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่กระบวนการเรียนรู้ การสร้างงานศิลปะ เพื่อสิ่งแวดล้อม การปลูกต้นไม้ การสำรวจ พันธุ์ไม้ในพื้นที่

จากการให้สัมภาษณ์ การสังเกต กิจกรรม ของกลุ่มเยาวชนคนดี ของศูนย์ตุ้มโฮมลูกหลาน บ้านเหลาลิง “แหล่งเรียนรู้ตามอัธยาศัยของคนหลายวัย” ตำบลบ้านดู่ อำเภอบางบาล จังหวัดร้อยเอ็ด หากมีกลุ่มผู้ใหญ่ให้ความสำคัญและความสนใจ ก็จะเป็นปัจจัยหนุนให้ กลุ่มเยาวชน คนดี มีกำลังใจที่ดี สามารถดำเนินการสานต่อกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่อง และยังยืนได้ต่อไป

จังหวัดเลย

ในการศึกษารายกรณี แบ่งเป็นกรณีศึกษาพฤติกรรมเชิงบวก 1 กรณี และพฤติกรรมเชิงลบ จำนวน 1 กรณี รายละเอียดมีดังนี้

กรณีศึกษาที่ 1 เยาวชนคนดีจังหวัดเลย

นายกมล (มน) นาคมทอง อายุ 19 ปี 2 เดือน (เกิดวันที่ 21 กันยายน 2530) อยู่บ้านเลขที่ 100/3 ถนนศิริรัฐ ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย เป็นบุตรของนายถวิล นาคมทอง และ นางทัศนีย์ เตชะประสิทธิ์ กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โปรแกรม วิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

บุคลิกลักษณะ

รูปร่างผอมสูง ผิวสองสี ใบหน้ายาว พูดจาสุภาพ คล่องแคล่ว มนุษย์สัมพันธ์ดี มีความมั่นใจในตัวเองสูง

ประวัติครอบครัว

เป็นบุตรคนเดียวในครอบครัว บิดาประกอบอาชีพค้าขายกรอบพระ มารดาไม่มีอาชีพ เป็นแม่บ้าน เป็นครอบครัวเดี่ยว มีฐานะปานกลางพักอาศัยอยู่บ้านปูนชั้นเดียว ซึ่งเปิดเป็นที่ทำการสมาคมพุทธเมตตาเทวาลงเคราะห์ จังหวัดเลย เมื่อเดือนพฤศจิกายน ปีพ.ศ. 2548

ครอบครัวนับถือศาสนาพุทธ บิดามารดาชอบทำบุญที่วัดเป็นประจำ โดยเฉพาะบิดาจะมีส่วนร่วมทำกิจกรรมในวัดต่าง ๆ ทั้งในจังหวัดเลย และต่างจังหวัด เช่น ร่วมสร้างพระประธาน สร้างโบสถ์วิหาร และได้พาเยาวชนเข้าวัดไปด้วยทุกครั้งที่มีโอกาส โดยประเพณีปฏิบัติเช่นนี้มาโดยตลอด จนเยาวชนมีความคุ้นเคยและผูกพันกับพระพุทธศาสนา สวดมนต์ทุกวัน

การเลี้ยงดูของบิดามารดา จะเลี้ยงดูแบบตามใจ บิดามารดาเป็นผู้เลี้ยงดูกันเอง ส่วนใหญ่จะอยู่กับผู้ใหญ่มากกว่าอยู่กับเพื่อนเด็กวัยเดียวกัน จึงมีบุคลิกลักษณะเป็นผู้ใหญ่สูง ไม่ว่าจะเป็นความคิดความอ่าน การพูด หากทำความผิดบิดาจะใช้วิธีตีด้วยมือ ไม่เรียว ไม่บรื๋ดบ้าง และอธิบายความผิดในภายหลัง โดยใช้หลักคำสอนของพระพุทธเจ้าอบรมสั่งสอน ทำให้เติบโตขึ้นเป็นคนมีเหตุผลและมีจิตใจเมตตาอารีย์ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่คนอื่น และปฏิบัติให้เห็นเป็นประจำ

ผลงานความรู้ความสามารถของเยาวชนคนดีจังหวัดเลย

ระดับมัธยมศึกษา

เยาวชนเรียนชั้นมัธยมศึกษา ม.ต้นและม.ปลาย ที่โรงเรียนเลยพิทยาคม (โรงเรียนมัธยมประจำจังหวัด) ผลการเรียนปานกลาง

1. ได้รับคัดเลือกให้เป็น ลูกกตัญญูดีเด่น ประจำปีการศึกษา 2547
2. ประธานอาสาสมัครจราจรโรงเรียนเลยพิทยาคม ปี 2546 — 2548 ทำหน้าที่ช่วยงานตำรวจจราจรจังหวัดอำนวยความสะดวกทางจราจรในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษานอกเวลาเรียน
3. ประธานชมรมทูบีนัมเบอร์วัน ปี 2547-2548 แกนนำกิจกรรมโครงการรณรงค์เพื่อแก้ไขปัญหาเสียดิตของชาติ
4. ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้สถานวิทยุเด็กและเยาวชนจังหวัดเลย FM.108.0 MHz ปี 2548 และ

เป็นนักจัดรายการวิทยุ

5. หัวหน้าอาสาจราจรโรงเรียนเลยพิทยาคม ปี 2548
 6. ผู้จัดการธนาคารโรงเรียนเลยพิทยาคม ปี 2546 - 2548
 7. หัวหน้าห้องเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6
 8. เป็นเจ้าหน้าที่กู้ภัยมูลนิธิสว่างคีรีบูรชาธรรม (เม่งซง) ปี 2547
 9. ได้รับคัดเลือกให้เป็น “เยาวชนดีเด่นจังหวัดเลย ปี 2548 สาขาพัฒนาเยาวชนบำเพ็ญประโยชน์ อาสาสมัคร สวัสดิการและประสานงาน” ส่งผลงานไปคัดเลือกเยาวชนดีเด่นระดับชาติ
 10. ได้รับคัดเลือกให้เป็น ตัวแทนเยาวชนจังหวัดเลย “โครงการสานสัมพันธ์ไทย-จีน ครอบครัวเดียวกัน ปี 2548 เดินทางไปร่วมโครงการเดือนตุลาคม 2548 จำนวน 10 วัน ณ ประเทศจีน
- ระดับอุดมศึกษา

เยาวชนเลือกเรียนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ เนื่องจากคิดว่าจะได้ทำงานช่วยเหลือประชาชนที่ทุกข์ยาก ไม่มีเงิน มีปัญหาด้านกฎหมาย ตนจะสามารถให้คำปรึกษาได้โดยไม่คิดมูลค่า และที่สำคัญได้ทำงานใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ด้านกฎหมาย จึงได้เลือกเรียนสาขานิติศาสตร์ ทั้ง ๆ ที่สอบติดมหาวิทยาลัยหลายแห่ง ประกอบกับช่วยครอบครัวประหยัดค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียน เรียนใกล้บ้าน

ด้วย ปัจจุบันเรียนชั้น ปีที่ 2 ผลการเรียนปานกลาง กิจกรรมนอกเวลาเรียนส่วนใหญ่จะทำกิจกรรมนอกสถาบันมากกว่า

กิจกรรมเพื่อสังคม

ปัจจุบันเป็นอาสาสมัครกลุ่มเยาวชนกู้ภัย สมาคมพุทธเมตตาเทวสงเคราะห์ จังหวัดเลย ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่สื่อสาร ทำหน้าที่รับแจ้งเหตุ ประสานหน่วยกู้ภัยตามเขตในจังหวัด 3 เขต เพื่อให้ไปช่วยเหลือ กู้ภัย รับผู้ป่วย ผู้ประสบอุบัติเหตุ โดยต้องไปถึงเร็วที่สุด เพื่อความให้ความช่วยเหลืออย่างปลอดภัย โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ

แรงจูงใจหรือสาเหตุการมาทำงานเป็นอาสาสมัครกลุ่มเยาวชนกู้ภัยนี้ มีสาเหตุเนื่องจาก เดิมสมัยตอนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้เป็นเยาวชนอาสาสมัครของมูลนิธิสว่างศิรินุชาธรรม ร่วมปฏิบัติหน้าที่กู้ภัยภายในจังหวัดในช่วงหลังเลิกเรียน และวันหยุดนั้น เป็นกิจกรรมที่สนุก ตื่นเต้น และได้ทำงานช่วยเหลือประชาชน ร่วมทำงานได้ประมาณ 1 ปี ได้เห็นเยาวชนผู้เป็นสมาชิกเป็นกลุ่ม ๆ ให้การเข้าร่วมกิจกรรมกู้ภัยในทางเลื่อมเสีย มั่วสุมกันเล่นสุรา จึงขอถอนตัวออกมา แต่ด้วยความตั้งใจจะทำงานกู้ภัยต่อไป จึงได้หาเครือข่ายรวมตัวกับเพื่อนเยาวชนกู้ภัยและเยาวชนอาสาสมัครจราจรในโรงเรียนเก่าที่มีอายุ ประมาณ 15 ปี ขึ้นไป และมีความสนใจและอุดมการณ์เดียวกัน มาประชุมปรึกษาหารือกับบิดามารดาและผู้ใหญ่หลายคน ขอจัดตั้งกลุ่มเยาวชนอาสาสมัครกู้ภัยพุทธเทวสงเคราะห์จังหวัดเลย ขึ้นใหม่ ภายใต้เจตนารมณ์เดียวกัน เยาวชนจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และอบายมุข ทำงานช่วยเหลือสังคม ผู้ยากไร้ บิดามารดาเห็นชอบด้วย จึงสนับสนุนให้รถยนต์ที่บ้าน 1 คันดำเนินการกิจกรรม โดยในระยะแรกดำเนินการกิจกรรมในรูปแบบกลุ่มจิตอาสาเยาวชนอาสาสมัครกู้ภัย วัสดุอุปกรณ์ในการช่วยเหลือดัดแปลง และทำขึ้นเองอย่างง่าย เช่น ใช้ไม้ไผ่เป็นเปลหามผู้บาดเจ็บ ยาสีฟันเบื้องต้น เป็นต้น จนกระทั่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้มอบชุดปฐมพยาบาล และหน่วยงานอื่น ๆ ได้สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นใช้ในการกู้ภัยให้เบื้องต้น ต่อมาจึงได้จัดตั้งเป็นสมาคมพุทธเมตตาเทวสงเคราะห์ จังหวัดเลยในวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ 2548 งบดำเนินการมาจากการบริจาคด้วยจิตศรัทธา และอยู่ระหว่างจดทะเบียนเป็นองค์กรสาธารณะ ปัจจุบันมีสมาชิกชี้ทะเบียนไว้ 350 คน อายุ 18 ปีขึ้นไป โดยสมาชิกอาสาสมัครกู้ภัยทุกคนได้สอบผ่านการอบรมหลักสูตรการช่วยเหลือชีวิต ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย และผู้ปฏิบัติงานหลักผู้ช่วยเหลือประจำหน่วย/เขต จะเป็นผู้นำเยาวชนอายุ 18 ปี ขึ้นไป โดยมีนายภมร นาคมทอง เป็นประธาน/ผู้ประสานงานกลุ่มเยาวชนอาสากู้ภัย จังหวัดเลย

แนวทางในการดำรงชีวิตอันเป็นแบบอย่างที่ดีงาม

1. ในฐานะพุทธศาสนิกชน ได้น้อมนำหลักธรรมคำสอนของพระพุทธองค์สมเด็จพระพุทธเจ้า และพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของตนเอง ตั้งในสัจจความดี เสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีความอดทนอดกลั้น ซื่อสัตย์สุจริต กตัญญูกตเวทิตา และเคยบวชเป็นสามเณร ยึดหลัก “ คนดีมีคู่ และ คนดีตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ ”

2. มีความตั้งใจ และมุ่งมั่นทำความดี ต้องการให้สังคมร่มเย็น และให้คนในสังคมมีจิตสาธารณะให้มาก มีน้ำใจต่อกัน ช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะทำบุญกับผู้ยากไร้เพื่อให้กำลังใจ ไม่รู้สึกโดดเดี่ยว ไม่มีใคร รวมทั้งช่วยกันเผื่อระวังภัยในสังคม และได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน หากเด็กและเยาวชนอยู่ในสังคมที่ดีแล้ว เด็กและเยาวชนก็จะได้รับผลดีด้วย การเป็นคนดีของสังคม ทำได้ไม่ยาก ไม่ต้องลงทุน ทำแล้วอึ้งใจ “แค่ไม่ทำให้คนอื่นได้รับความเดือดร้อนหรือผลกระทกร้าย ๆ ก็พอ ” “ช่วยกันคนละไม้คนละมือ ร่วมมือร่วมใจกันทำความดี เพื่อแผ่นดิน เป็นกุศลอันยิ่งใหญ่ และเริ่มทำตั้งแต่วันนี้ และไม่หยุดทำความดี ”

2. การทำงานที่ผ่านมามีอุปสรรคปัญหามากมาย บางครั้งทำความดีไม่มีใครเห็น ไม่มีใครรู้ และไม่เข้าใจ ไม่มีเงินสนับสนุน มีความรู้สึกท้อแท้บ้าง เยาวชนยึดพระพุทธศาสนาเป็นหลัก เมื่อมีทุกข์หรือปัญหาไม่สบายใจ จะเข้าหองพระทุกครั้ง จะกราบไหว้สวดมนต์ ระบายและสวดมนต์กับพระพุทธองค์ ก็จะสบายใจ รู้สึกโล่งใจ มีกำลังใจต่อสู้ต่อไป

3. แบบอย่างที่ดีของบิดามารดา ที่ประพฤติปฏิบัติมาตั้งแต่เกิด-ปัจจุบัน ได้ถ่ายทอดให้เยาวชนได้เป็นแบบอย่าง โดยเฉพาะการเข้าวัดทำบุญเป็นประจำ ได้ซึมซาบหลักธรรมคำสอน พระพุทธเจ้ามายึดถือเป็นหลักปฏิบัติ และไม่รู้สึกลำบากเห็นพระพุทธรูปศาสนา เพราะเข้าวัดมาตั้งแต่เด็ก จนถึงปัจจุบัน

คติประจำใจ

“ทำดีที่สุด และ อย่าเห็นแก่ตัว”

สรุปการเรียนรู้

นายกมล นาคมทอง เป็นเยาวชนคนดีจังหวัดเลยที่ได้สร้างชื่อเสียงให้กับครอบครัว โรงเรียน และจังหวัดเลย เป็นเยาวชนคนหนึ่งที่ดีและทำความดีมาอย่างต่อเนื่อง เป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ รักและชอบอาสาทำงานเกี่ยวกับสังคม เป็นคนใฝ่เรียนรู้ การทำในสิ่งที่ตนเองชอบ

และต้องการมาโดยตลอด ต่อเนื่องโดยเฉพาะงานเพื่อพัฒนาสังคม โดยเริ่มต้นจากสถานศึกษาที่เล่าเรียน จนปัจจุบันมีสถานที่ทำการกลุ่มเยาวชนเป็นของตนเองและครอบครัว ที่ทำงานการกุศลเพื่อสังคม ล้วนได้รับการกล่อมเกลา ปลุกฝัง มีการสนับสนุนส่งเสริมการเป็นเยาวชนที่ดีมาจากครอบครัว สถานศึกษา สิ่งแวดล้อม เสริมสร้างสิ่งที่ดีงามให้กับเด็กและเยาวชนให้มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการให้โอกาส ให้ความรู้และกำลังใจ เป็นที่ปรึกษา และที่สำคัญที่สุด คือ “ตัวของเยาวชนเองที่ ใฝ่ดี ใฝ่เรียนรู้ เรียนไม่เก่ง แต่เป็นคนดีได้”

ภาพประกอบ 2 นายกมล นาคมทองกำลังช่วยเหลือผู้ได้รับอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์

กรณีที่ 2 พฤติกรรมการเข้าร่วมกระบวนการขายบริการทางเพศ

ชื่อ/นามสกุล ด.ญ.ปาน ใจกล้า(นามสมมติ) อายุ 11 ปี

วันที่รับเรื่อง 7 มิถุนายน 2550

ลักษณะทั่วไปของผู้รับบริการ

เด็กหญิงไทย รูปร่างผอมบาง อายุ 11 ปี สูงประมาณ 160 ซม. ผิวดำแดง ผมสั้นตรงให้ ความร่วมมือในการสัมภาษณ์และพูดคุยดี แต่มีสีหน้าค่อนข้างไม่ค่อยสดใส เมื่อเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ประวัติครอบครัว/พฤติกรรมในครอบครัว

บิดามารดาแยกทางกันประมาณ 1 ปี ด.ญ.ปาน(นามสมมติ)อาศัยอยู่กับบิดา ส่วนมารดาตั้งแต่ แยกทางกันไม่เคยติดต่อกลับมาอีกเลย จากการสอบถามข้อมูลป้าของเด็กทราบว่าบิดาประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไปรายได้ไม่แน่นอน มีนิสัยชอบดื่มสุรา และทำร้ายร่างกายภรรยาเป็นประจำจนกระทั่งทนไม่ไหวจึงต้องหนีไป บางครั้งที่เมาสุราก็ดุด่าลูกจึงทำให้ลูกไม่ยอมอยู่บ้านหนีเที่ยว และไม่ยอมเรียน หนังสือ ด.ญ.ปาน(นามสมมติ) จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 2 และออกไปอยู่ห้องเช่าที่ตนรู้จักชื่อ แจน อายุ 22 ปี ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านกัน ด.ญ.ปาน(นามสมมติ)เล่าว่ารู้จักกับพี่แจนตั้งแต่เด็ก ต่อมาพี่ แจนแต่งงานมีครอบครัวจึงย้ายไปอยู่บ้านเช่าในอำเภอวังสะพุง

ลักษณะเหตุการณ์

เหตุเกิดเมื่อวันที่ 26 พ.ค. 2550 ด.ญ.ปาน(นามสมมติ)ได้ซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ไปเที่ยวกับ เพื่อนชื่อ น.ส.บี(นามสมมติ) อายุ 15 ปี และเมื่อมาถึงบริเวณหน้าตลาดเทศบาลได้พบกับกลุ่มพี่โจจึงได้ ขวบนอนและเพื่อนไปที่บ้านพักพี่แจนบ้านโนนภูดง เมื่อมาถึงพี่แจนเรียกให้ตนเข้ามาในบ้าน และบอก ว่าจะหางานให้ทำสนใจมั๊ยตนตอบตกลงหลังจากนั้นก็มีพี่ๆที่อยู่ในบ้านพาตนไปอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า แต่งตัวให้ จนกระทั่งเวลา 17.30 น.พี่แจนจึงโทรศัพท์คุยกับผู้ขายชื่อหนูบอกว่ามีเด็กใหม่มา ให้มารับที่ เดิมคือแม่ค้าทำทีศเหนือ เมื่อนายหนูมาถึงพี่แจนจึงบอกให้ตนลงไปในรถนายหนู จนกระทั่งขับ มาถึงที่วังสะพุงรีสอร์ท ตนจึงเข้าไปอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า ส่วนนายหนูเอารถไปเก็บและกลับเข้ามา อาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าและมีเพศสัมพันธ์กับตนจนกระทั่งสำเร็จความใคร่ จึงพาตนไปส่งที่บ้านพี่แจน ประมาณ 20.30 น.เมื่อมาถึงพี่แจนก็เดินลงมาพูดคุยกับนายหนูส่วนตนขึ้นไปเปลี่ยนเสื้อผ้าจึงลงรับเงิน ค่าตอบแทน 500 บาท และนายหนูบอกว่าถ้าเงินหมดให้เอากับพี่แจนแล้วก็ขับรถกลับไป หลังจากนั้น

ตนก็ออกไปซื้อเสื้อผ้าและเที่ยวต่อกับกับพวกพี่เบียร์ พี่ปั๊ม พี่พีค จนระยะเวลาประมาณ 4 – 5 ทุ่ม จึงเดินทางกลับบ้าน ประมาณ 1 อาทิตย์ ป้าได้ข้อมูลมาจากมารดาของน.ส.บี๊ว่าตนไปขายบริการจึงได้สอบถามตนจึงเล่าความจริงให้ป้าฟัง และบอกพ่อให้พาตนไปแจ้งความ

การแสวงหาข้อเท็จจริง

- จากการสัมภาษณ์ประวัติ/เหตุการณ์ผู้ป่วย

การวินิจฉัย/วิเคราะห์ปัญหา

ปัญหาครอบครัว

ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวหย่าร้างเนื่องจากบิดาติดสุราและทำร้ายร่างกายมารดาจนกระทั่งทนไม่ไหว และได้เกิดการดูแลเอาใจใส่ที่ถูกต้องซึ่งเป็นช่วงเข้าสู่วัยรุ่น ต้องการความรักการเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด

ปัญหาด้านร่างกาย

ผลการตรวจร่างกายพบร่องรอยนิกษาคที่อวัยวะเพศ อย่างอื่นตรวจไม่พบเนื่องมาโรงพยาบาลซ้ำ

ปัญหาด้านจิตใจ

ปัญหาทางด้านพัฒนาการสติปัญญาช้า เรียนไม่ทันเพื่อน พ่อไม่เอาใจใส่ดูแลปล่อยให้เด็กใช้ชีวิตลำพังเด็กโหยหาความรักและอยากเที่ยวเตร่กับเพื่อนมากกว่าอยู่บ้าน

ปัญหาด้านสังคม

ผู้ป่วยเข้ากับคนอื่นได้ง่ายและมีเพื่อนมาก

ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

ครอบครัวของผู้ป่วยมีฐานะยากจน

การวางแผนเพื่อดำเนินการช่วยเหลือ

- สัมภาษณ์ประวัติ แนะนำเรื่องกฎหมาย แนะนำการตรวจนิติเวช
- ติดตามผู้ป่วยเกี่ยวกับอาการและความรู้สึก
- ประสานเจ้าหน้าที่คุ้มครองเด็กพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเลย

จังหวัดสุรินทร์

กิจกรรมที่ ๑ มีให้เลือกทำ/ชีวิตที่เลือกไม่ได้หรือไม่เลือก (กรณีศึกษาชุมชนโนนสวาย)

กรณีศึกษาที่ 1 กิจกรรมที่ ๑ มีให้เลือกทำ

ปัญหาเด็กและเยาวชนทุกวันนี้มีความรุนแรงจนยากแก่การแก้ไขเพราะมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามามีส่วนร่วมประกอบส่งเสริมให้ปัญหายายตัว แต่ก่อนการแข่งมอเตอร์ไซด์ในหมู่บ้านจะประชันความเร็วกันเท่านั้นที่เป็นปัญหามีแต่เสียงดังสร้างความรำคาญแก่ชาวบ้านที่อยู่ริมถนน ผู้ปกครองต้องเดือดร้อนคอยไปเยี่ยมที่โรงพยาบาลเพราะรถคว่ำแขนขาหัก แต่เดี๋ยวนี้มีการพัฒนาปัญหาให้เลวร้ายลงไปกว่าเก่า ชับรถ ซึ่งแลกเพื่อน คือ ถ้าใครชนะก็เอาผู้หญิงคนนั้นไปเป็นรางวัล

บางกลุ่มรวมตัวกันเป็นแก๊งคอยรีดโลงฆ้องเพื่อนนักเรียนด้วยกัน จนเกิดทะเลาะวิวาทกัน กลายเป็นปัญหาระหว่างสถาบันการศึกษาให้รัฐมนตรีต้องลงมาแก้ไข นี่เป็นหนึ่งในร้อยปัญหาที่หยิบยกขึ้นมาชี้ให้เห็น

ปัญหาเด็กและเยาวชนเกิดมาจากความเจริญทางวัตถุ นับตั้งแต่โลกเราก้าวสู่ยุคไอที ซึ่งเป็นยุคที่เราติดต่อสื่อสารกันอย่างไร้พรมแดน ประเทศต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่บนโลกใบนี้ไม่สามารถปิดกั้นข้อมูลข่าวสารได้ เพราะปัจจุบันระบบคอมพิวเตอร์บนพื้นดินเชื่อมโยงกับดาวเทียมที่อยู่นอกโลก ฉะนั้นข้อมูลใดที่เก็บไว้ด้วยคอมพิวเตอร์จะไม่ใช่ความลับอีกต่อไป คนที่มีความรู้สามารถดึงข้อมูลข่าวสารนั้นออกมาใช้งานได้ ประเทศของเราจึงไม่สามารถปิดกั้นอารยธรรมของชาวตะวันตกที่ไหลเข้ามาทางสื่อได้

ยุคไอทีทำให้โลกวัตถุนิยมเต็มไปด้วยสิ่งที่สวยงาม สิ่งอำนวยความสะดวกสบายสร้าง ความสนุกสนาน เกิดความเริ่ดอร่อยทางหูทางตา ทางจมูก ทางลิ้น ทางกาย อย่างไม่มีที่สิ้นสุด และไม่มีทางสิ้นสุดมีแต่จะมากยิ่งขึ้นไปทุกวัน เขาเรียกว่ามนต์เสน่ห์ของวัตถุนิยม วิทยุ โทรทัศน์ วีดีโอ อินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีเหล่านี้วัตถุประสงค์ที่แท้จริงเขาส่งเสริมขึ้นมาเพื่อเสริมคุณภาพชีวิต การสร้างสรรค์ความรู้ทำให้เกิดสติปัญญา ด้วยการดูแลอย่างต่าง ๆ ที่จะเอามาพัฒนาชีวิตและสังคม เหล่านี้เขาส่งเสริมขึ้นเพื่อให้มนุษย์นำไปพัฒนาความรู้ให้เกิดปัญญา ตรงกันข้ามเด็กและเยาวชนของเรานำไปใช้เพื่อความบันเทิง ยั่วยุ กระตุ้นกามรมย์ให้รุนแรงขึ้น นี่คือการต้นเหตุของปัญหาเด็กและเยาวชน

จากปัญหาข้างต้นผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบ หรือผู้ดูแลก็มีได้หนึ่งดูตายได้หาหนทางในการแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ นานา และทางแก้ปัญหาก็ให้เด็กและเยาวชนอีกทางหนึ่งก็พบว่าจะต้องหากิจกรรมดี ๆ ให้ เด็กและเยาวชนได้เลือกทำ จังหวัดสุรินทร์เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่เห็นความสำคัญของเด็กและเยาวชน หน่วยงานในจังหวัดพยายามจัดกิจกรรมให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วม อาทิเช่น งานช้างที่เป็น งานประจำจังหวัด ทางจังหวัดได้เปิดเวทีให้เด็ก ๆ ได้แสดงออกอย่างเต็มที่ เช่น การบรรยายประวัติของ งานช้างให้แก่ผู้ร่วมงานฟังเป็นภาษาต่างชาติ การแสดงศิลปะการรำราชของท้องถิ่น การแสดงดนตรี พื้นบ้านโดยเยาวชน ซึ่งจากการสอบถามพบว่าเยาวชนเหล่านี้มีความภูมิใจที่ตนเองได้แสดงออกถึง ความสามารถที่มีอยู่และรู้สึกดีใจที่ทางจังหวัดเปิดเวทีให้มีโอกาสได้แสดงความสามารถ

ในหลายโรงเรียนในจังหวัดสุรินทร์มีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาสอนให้กับเด็กและ พวเด็กและเยาวชนในโรงเรียนฝึกปฏิบัติ เช่น โรงเรียนท่าตูม (สนิทรราชวรวิทยาคม) ได้จัดกิจกรรม เกษตรอินทรีย์ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายจังหวัดสุรินทร์ที่เน้น การทำเกษตรอินทรีย์ โรงเรียนจัดให้มีการปลูกผักอินทรีย์ภายในโรงเรียน ซึ่งเมื่อผักโตเด็ก ๆ ที่ รับผิดชอบก็สามารถเก็บกลับไปบ้านตนเองได้

โรงเรียนเมืองสุรินทร์เป็นอีกโรงเรียนที่มีกิจกรรมดี ๆ ให้เด็กได้มีโอกาสได้ลองทำซึ่งกิจกรรมที่ เด่น ๆ ของโรงเรียนได้แก่ กีฬารักบี้ ที่นักเรียนได้เป็นตัวแทนไปประเทศฝรั่งเศส กิจกรรมการ ประดิษฐ์ดอกไม้ กิจกรรมการแปรรูปสมุนไพร กิจกรรมดนตรีนาฏศิลป์ (ร้อง รำ) ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะเน้นไปตามความถนัดของนักเรียน

จะเห็นได้ว่าถึงแม้จะมีสิ่งยั่วยุ เด็กและเยาวชนจนทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากเพียงใดแต่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องก็มีได้หนึ่งดูตาย พยายามหาทางแก้ไขปัญหาและหาทางเลือกในการทำกิจกรรมดี ๆ ให้กับเด็กและเยาวชน ซึ่งเด็กและเยาวชนสามารถใช้เวลาที่ว่าง ในการที่จะทำกิจกรรมดี ๆ เหล่านี้ได้ ตามความต้องการ และความถนัดของตนเอง บางกิจกรรมก่อให้เกิดรายได้ และบางกิจกรรมเปิด โอกาสให้เด็กและเยาวชนได้แสดงออกถึงความสามารถที่ตนเองมีอยู่ ซึ่งจะส่งผลแก่เด็กและเยาวชนเป็น อย่างมาก

กรณีศึกษาที่ 1 ชีวิตที่เลือกไม่ได้หรือไม่เลือก (ชุมชนโนนสabay)

เทศบาลตำบลท่าตูมตั้งอยู่ริมฝั่งน้ำมูลทิศใต้หรือริมฝั่งของน้ำมูล ซึ่งเป็นบริเวณที่ราบลุ่มลาดต่ำลงทางทิศเหนือ ในฤดูฝนมักมีปัญหาน้ำท่วมขังของน้ำที่ไหลหลากจากพื้นที่บริเวณข้างเคียง ซึ่งสภาพภูมิประเทศที่สูงกว่าทางทิศเหนือของเทศบาลตำบลท่าตูม ลงมาตามทางน้ำธรรมชาติบรรจบแม่น้ำมูล ซึ่งจะมีน้ำท่วมเอ่อล้นขึ้นมายังริมฝั่ง พื้นที่บริเวณนี้ในอดีตเคยมีคลองและทางน้ำธรรมชาติ ผ่านมาหลายสายและโดยรอบบริเวณพื้นที่ทางการเกษตร โดยเฉพาะการทำนา แต่ในระยะต่อมาคลองซึ่งเป็นทางระบายน้ำ ธรรมชาติเหลือเพียงสายเดียว พื้นที่นาถูกใช้เป็นที่สร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยขาดความสนใจในการจัดการทางระบายน้ำ

ประชาชนในเขตเทศบาลส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทางด้านกสิกรรม และการค้าขาย โดยบางรายประกอบอาชีพทั้งสองด้านเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริมพร้อมกันไป เนื่องจากอาชีพกสิกรรมเกษตรกรจำเป็นต้องอาศัยธรรมชาติเป็นหลัก จึงมักประสบปัญหาความไม่แน่นอน ในเรื่องปริมาณน้ำฝน บางปีมีความแห้งแล้งอย่างหนัก บางปีมีฝนและน้ำหลาก ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรได้รับความเสียหาย โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ลุ่มริมแม่น้ำมูลฝั่งทิศเหนือมักประสบปัญหาน้ำท่วมอยู่เสมอ เป็นผลให้อาชีพกสิกรรมก็ต้องลดจำนวนลงและหันมาให้ความสำคัญกับการประกอบอาชีพค้าขายเพิ่มมากขึ้น

นอกจากประชาชนในเขตเทศบาลจะประกอบอาชีพกสิกรรม (ทำนา) และค้าขายเป็นส่วนใหญ่แล้ว ยังมีการประกอบอาชีพสำรองและอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้แก่ครอบครัว มีการทำปศุสัตว์ ทำประมง และเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ สุกร ไก่พื้นเมือง เป็นต้น

ชุมชนบ้านโนนสabay เป็นหมู่บ้านหนึ่งที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่าตูม มีประชากรตั้งบ้านเรือนอยู่ประมาณ 50-70 หลังคาเรือน แต่มีประชากรประมาณ 30 หลังคาเรือน ที่อพยพมาจากท้องที่อื่น ซึ่งไม่ใช่คนในท้องที่ จึงประสบกับปัญหาไม่มีทำกิน ส่วนที่ตั้งหมู่บ้านนั้นเป็นที่ราชพัสดุ ต่อมาทางอำเภอท่าตูมจึงยกให้เป็นที่ตั้งชุมชน อาชีพประชาชนส่วนใหญ่ คือ การรับจ้างทั่วไป และเก็บขยะและของเก่าขาย

จากอาชีพที่ประชาชนในชุมชนโนนสabayยึดเป็นอาชีพหลัก คือ บ่อเกิดของปัญหาเนื่องจากวิถีชีวิตของชุมชนเมืองบีบคั้นให้ประชาชนเหล่านี้ ต้องหาเงินเพื่อประทังชีวิต จากการเก็บขยะและของเก่า

เพียงอย่างเดียวทำให้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพ จึงทำให้มีการลักขโมย หรือหยิบฉวยของผู้อื่น หรือลักขโมยของที่สามารถนำมายายเป็นเงินได้

ผู้ปกครองของเด็กที่อยู่ในชุมชนของหมู่บ้านโนนสลายบางคนมีพฤติกรรมการลักขโมยของ ซึ่งเมื่อแสดงพฤติกรรมให้เด็กเห็นเป็นประจำทำให้เด็กเกิดการลอกเลียนแบบ และบางครั้งผู้ปกครองบางคนยังสอนลูกว่าการกระทำเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ไม่ผิด การหาเงินเข้าบ้านเพื่อมาใช้จ่ายในครอบครัวสำคัญกว่า และเมื่อได้เงินมานอกจากจะเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัวแล้ว บางส่วนนำมาดื่มสุรา เล่นพนัน

จากปัญหาที่พบทำให้ชุมชนรอบข้างมองกลุ่มหมู่บ้านโนนสลายว่าเป็นหมู่บ้านที่มีปัญหาควบคุมไม่ได้ เนื่องจากเป็นคนลักขโมย เมื่อถึงวัยที่เด็กจะต้องเข้าโรงเรียนเด็กกลุ่มบ้านโนนสลายก็จะถูกดูถูกเหยียดหยามจากกลุ่มเพื่อน ๆ ว่าเป็นคนลักขโมย เป็นคนยากจนเก็บขยะขาย เด็กบางเมื่อมาโรงเรียนจึงไม่ยอมเข้าห้องเรียน ในห้องน้ำและหลุมเผาขยะบริเวณข้าง ๆ ห้องน้ำ

ดังนั้นเด็กนี้จึงเป็นกลุ่มที่สร้างปัญหามากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กหมู่บ้านอื่น ๆ ปัญหาที่ทางโรงเรียนพบ ๆ ได้แก่

- เด็กขาดเรียนบ่อยมาเรียนไม่ต่อเนื่อง เพราะผู้ปกครองพาเด็กไปเดินเก็บขยะ
- เด็กบางคนรีบกลับบ้านเพื่อไปหาเรียน น้องก็ขาดเรียนด้วย ทำให้จะต้องเรียนซ้ำชั้น
- เด็กบางคนจะต้องออกโรงเรียนกลางคัน เพราะผู้ปกครองต้องไปรับจ้าง ทำงานที่อื่นจะต้องนำลูกไปด้วย เช่น ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ผู้ปกครองไปรับจ้างตัดอ้อย และช่วงเดือนพฤษภาคม ก็ไปรับจ้างปลูกอ้อย
- เด็กไม่สามารถเข้ากับเพื่อน ๆ ได้
- เด็กมีพฤติกรรมที่เลียนแบบผู้ปกครองซึ่งได้แก่ การลักขโมยของในโรงเรียน เช่น เหล็กชั้นวางรองเท้าไปขาย หรือลักขโมยของจนบางคนต้องเข้าสถานพินิจ

เมื่อเด็กกลุ่มนี้จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาแล้วพบว่าเด็กที่เลือกเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษา มีน้อยมากหรือบางปีไม่มีเลย ส่วนใหญ่เมื่อจบประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วเด็กผู้หญิงก็ไปทำงานเสิร์ฟตามร้านอาหาร หรือคาเฟ่ ส่วนเด็กผู้ชายก็ไปทำงานก่อสร้าง หรือไม่ก็เก็บขยะขาย เหมือนกับพ่อแม่ตนเอง บางคนก็เลือกที่จะเเกะ ฆีมอเตอร์ไซด์เสียงดังรบกวนชาวบ้าน หรือบางครั้งก็ขี้แฉะกัน ซึ่งมอเตอร์ไซด์นั้นพ่อแม่दानให้และผ่อนจ่ายเป็นรายวัน ไม่ทำงานเมื่อทำงานได้ชักระยะเด็กก็จะแต่งงานมีครอบครัว บางคน ก็มีลูกทั้งที่ตนเองยังไม่พร้อม ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่งที่แน่นอน

จากปัญหาลักษณะนี้ได้มีหน่วยงานต่าง ๆ เข้าไปแก้ปัญหาและช่วยเหลือ เช่น เทศบาลตำบลท่าตูม ก็จัดสรรค่าน้ำให้เป็นที่ตั้งบ้านเรือนเนื่องจากเดิมเป็นที่ราชพัสดุ ให้สมัครเข้างานบริการเก็บขยะกับรถเก็บขยะเทศบาล แต่หลายคนก็ทำงานได้ไม่นานสุดท้ายก็กลับไปลักขโมย และเดินเก็บขยะขายเอง เทศบาลพยายามตั้งโครงการต่าง ๆ เข้ามาช่วยเหลือ เช่น การส่งเสริมให้เลี้ยงปลาไว้ใน บ่อซีเมนต์ แต่ก็ล้มเหลวเพราะบ่อซีเมนต์ก็กลายเป็นที่เก็บเศษขยะที่หามาได้โดยเก็บไว้สำหรับนำไปขาย

โรงเรียนที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบเด็กในวัยเรียนก็ไม่ได้หนึ่งเดียว หากทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กกลุ่มนี้ เช่น

- การออกเยี่ยมบ้านนักเรียนบางครั้งเด็กขาดเรียนบ่อยหรือติดต่อกันเป็นเวลานาน ก็จะมีครูประจำชั้นออกเยี่ยมบ้านเพื่อสอบถามผู้ปกครองแต่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาพบว่ายังไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองเต็มที่
- โรงเรียนจัดโครงการสอนเสริม หรือการให้สอนซ่อม และเด็กกลุ่มนี้จะได้รับการยกเว้นเรื่องจำนวนของเวลาที่เข้าเรียน เพื่อลดปัญหาเด็กเรียนช้าขึ้น แต่ทั้งนี้ก็พิจารณาเป็นราย ๆ ไป
- โครงการให้ทุนการศึกษาแก่เด็กที่ยากจน
- โรงเรียนจัดโครงการชั้นเรียนจริยธรรม มีการสวดมนต์ทุกวันศุกร์ จัดให้มีพระอาจารย์มาสอนหลักธรรมทุกวันจันทร์

จากมาตรการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่โรงเรียนได้ทำขึ้น ก็ยังพบว่ามีปัญหาในกลุ่มบ้านโนนสบายอยู่ โดยเฉพาะเรื่องการลักขโมย การขาดเรียนบ่อย การออกจากโรงเรียนกลางคัน แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นสาเหตุทำให้มาตรการแก้ปัญหาต่าง ๆ ไม่ประสบผลสำเร็จน่าจะมาจากการที่ผู้ปกครองก็ปกป้องเด็กเมื่อเด็กกระทำความผิด หรือส่งเสริมให้เด็กกระทำความผิดโดยสอนว่าสิ่งที่เด็กทำนั้นเป็นสิ่งที่สมควร ผู้ปกครองไม่เลือกที่จะเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เด็ก ไม่เลือกที่จะพัฒนาตนเองซ้ำยังสอนเด็กในทางที่ไม่เหมาะสม ทั้งที่สังคมให้โอกาส ดังนั้นเมื่อเด็กเจริญเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมครอบครัวเช่นนี้ เด็กก็ย่อมจะซึมซับกว่าจะโตถึงวัยเข้าโรงเรียน กว่าครูจะได้สอนถึงสิ่งที่ถูก ที่ควรเด็กก็เห็นพฤติกรรมของพ่อแม่ และซึมซับเข้ามาเป็นนิสัยของตนเองโดยไม่รู้ตัว ดังนั้นวิถีชีวิตของเด็ก ๆ ในชุมชนโนนสบาย ที่เป็นเช่นนี้จึงจะเรียกว่า **ชีวิตที่เลือกไม่ได้หรือไม่เลือก**

จังหวัดหนองบัวลำภู

การดำเนินงานเสริมวินัยด้านความสะอาดของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองเจริญ

อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 ระบุว่า รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชน จัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม (สำนักนายกรัฐมนตรี.2540:21) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 6 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นอย่างมีความสุข การจัดการศึกษาต้องเน้นให้ผู้เรียนมีศักยภาพ การเรียนรู้ตามมาตรฐานการศึกษา 27 มาตรฐาน 91 ตัวบ่งชี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ที่กำหนดให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ และตัวบ่งชี้ที่ 1 กำหนดให้ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตนตามระเบียบและหลักธรรมเบื้องต้นของแต่ละศาสนา นักการศึกษาได้ให้ความสำคัญในด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโดยกำหนดปี 2550 ประชาชนไทยต้องมีคุณธรรม มีวินัย จริยธรรม มีเอกลักษณ์ของความเป็นไทย มีความเข้าใจการเมืองและมีส่วนร่วมมากขึ้น ซึ่งในการพัฒนาคนประการหนึ่งคือ ใ้แนวทางในการพัฒนานักเรียน คุณธรรม จริยธรรม โดยผ่านกลไกของกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้เยาวชนเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในกระแสโลกปัจจุบัน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะวินัยเป็นคุณสมบัติที่ส่งเสริมให้นักเรียนประพฤติดี และเป็นคุณสมบัติที่ดีมีการดำเนินชีวิตในอนาคต โรงเรียนประถมศึกษาซึ่งเป็นสถาบันรับผิดชอบในการให้การศึกษอบรมเยาวชนตั้งแต่แรกเริ่ม ต้องหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ด้วย และโรงเรียนหรือสถาบัน การศึกษา นอกเหนือไปจากภารกิจจัดการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพตามหลักสูตรแล้ว ยังมีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังแนวทางปฏิบัติให้แก่นักเรียน ให้มีการปรับตัวที่ดี ป้องกันและควบคุมแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนให้มีความประพฤติตามกฎระเบียบ ตลอดจนวินัยในโรงเรียนที่กำหนดขึ้นได้อย่างเหมาะสม ในการพัฒนาคนได้อย่างสมบูรณ์นั้น มีสิ่งที่จำเป็นและสำคัญที่ครูควรกระทำควบคู่ไป

กับกิจกรรมการเรียนการสอนคือ การเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้แก่นักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวินัยในการดำเนินชีวิต

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาการดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยด้านความสะอาด ของนักเรียน บ้านคลองเจริญ จังหวัดมุกดาหาร

กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าและผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ พฤติกรรมของนักเรียนทั้งสิ้น โดยผู้ศึกษาค้นคว้า ดำเนินการคัดเลือกและอบรมให้ความรู้ต่างๆเกี่ยวกับกระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยด้านความสะอาดของนักเรียน จำนวน 7 คน ได้แก่

1.กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า

กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ พฤติกรรมของนักเรียนทั้งสิ้น จึงให้ความสนใจและยินดีเข้าร่วมศึกษา 7 คนได้แก่

1.1 กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า

1.2 ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 6 คน

2.กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 50 คน ดังนี้

2.1 ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 6 คน

2.2 นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย 44 คน

สรุปผล

การศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับปัญหาขาดวินัยด้านความสะอาดของโรงเรียนบ้านคลองเจริญ จากการสำรวจพฤติกรรมของนักเรียนด้านความสะอาดของนักเรียนโดยครูประจำชั้นและจัดบันทึกการตรวจการแต่งกายของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 พบว่ามี นักเรียนที่ขาด

วินัยในตนเองในการรักษาความสะอาด จำนวน 35 คน ผลการสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์วินัยในการรักษาความสะอาดของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย สามารถจำแนกนักเรียนกลุ่มเป้าหมายสามารถจำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1.นักเรียนขาดความรับผิดชอบในการทำความสะอาดห้องเรียนและบริเวณคุ่มที่รับผิดชอบ

2.นักเรียนแต่งกายสกปรก ร่างกายสกปรก ไม่อาบน้ำมาเรียน เล็บยาว ผมยาว ไม่ซักกริดเสื้อผ้าจากการสัมผัสกับนักเรียน คณะกรรมการโรงเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ได้รับข้อมูลว่าผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ฐานะยากจน ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร และรับจ้างทั่วไป การดำเนินการแก้ไขปัญหพฤติกรรมนักเรียนในวงรอบที่ 1 ได้ดำเนินการตามแผนการดำเนินการเสริมสร้างวินัยในการรักษาความสะอาดของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายตามกิจกรรมหลัก 4 กิจกรรมจากกลุ่มผู้ร่วมศึกษา นักเรียน กรรมการโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียน ผลการดำเนินงานพบว่าได้ผลที่น่าพอใจ กล่าวคือ นักเรียนส่วนใหญ่มีวินัยในการรักษาความสะอาดห้องเรียน บริเวณคุ่มที่รับผิดชอบ ปฏิบัติตนถูกสุขลักษณะ แต่งกายได้สะอาดเรียบร้อย มิได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการรักษาความสะอาดร่างกายและเสื้อผ้าตนเอง แต่ยังมีนักเรียน จำนวน 7 คนที่ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการรักษาความสะอาด ซึ่งกลุ่มผู้ศึกษาได้ร่วมประชุมหารือกัน หาแนวทางในการแก้ไขปัญหในวงรอบที่ 2 ต่อไป ในวงรอบที่สอง ใช้กิจกรรมหลัก 2 กิจกรรม ในการดำเนินการพัฒนาวินัยของนักเรียน มีนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 7 คน ที่ยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนี้ได้ ในวงรอบที่ 2 กลุ่มผู้ร่วมศึกษาจึงค้นคว้าหาสาเหตุเบื้องต้น พบว่าผู้ปกครองไม่สามารถจัดหาเสื้อผ้าและอุปกรณ์ต่างๆได้ นักเรียนมีฐานะทางบ้านยากจนกลุ่มผู้ค้นคว้าจึงได้นำเสนอให้นักเรียนกลุ่มดังกล่าวได้รับการช่วยเหลือจากงบประมาณของโรงเรียนเป็นในรูปของทุนการศึกษา ชุดนักเรียน อุปกรณ์เครื่องเขียน แบบเรียน ตามความจำเป็น ครูและกรรมการโรงเรียนยังจะร่วมมือกันปรับปรุงพัฒนากิจกรรมเพื่อเพิ่มสร้างวินัยให้กับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะในการทำรูปแบบการศึกษาค้นคว้าไปใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างความมีวินัยด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียน ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ให้ข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 กระบวนการดำเนินงานต้องดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายและความตั้งใจจริงของผู้ศึกษาค้นคว้า ร่วมศึกษาค้นคว้า ต้องเข้าใจงาน ร่วมมือยอมรับซึ่งกันและกันเพื่อให้งานเกิดประสิทธิภาพ

1.2 วินัยด้านความสะอาดของนักเรียน จำเป็นที่จะต้องประสานงานความร่วมมือจาก ผู้ปกครองและชุมชน เพราะจะได้ร่วมมือกันแก้ปัญหาของนักเรียน

จังหวัดอำนาจเจริญ

พฤติกรรมในการป้องกันอุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักเรียนมัธยมศึกษา

โรงเรียนอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ

การศึกษาค้นคว้านี้เพื่อการศึกษาพฤติกรรมในการป้องกันอุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ ในด้านตัวบุคคลและด้านยานพาหนะ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนอำนาจเจริญ ที่ใช้รถจักรยานยนต์ขับขี่เป็นยานพาหนะมาโรงเรียน จำนวน 88 คน จากประชากร 128 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มอย่างง่าย

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากร

จากการศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ร้อยละ 55.7 อยู่ในช่วงอายุ 15 ปี ร้อยละ 25.0 ส่วนใหญ่พบว่ากำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 25.0 ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.5 ไม่มีใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ ส่วนใหญ่ไม่สวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 58.0 การขับขี่รถจักรยานยนต์ในรอบ 1 สัปดาห์ ส่วนใหญ่ขี่มา 5 วัน ร้อยละ 81.8 ระยะทางจากบ้าน/ที่พักอาศัย มาโรงเรียน ส่วนใหญ่มีระยะทาง 6-10 กิโลเมตร ร้อยละ 18.2 การเคยได้รับอุบัติเหตุจากการเดินทางไปไหน ร้อยละ 53.4 รองลงมาเดินทางไปโรงเรียน ร้อยละ 46.6

ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาทางด้านสายตา ร้อยละ 94.3 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจราจร พบว่าส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการป้องกันอุบัติเหตุจราจร วิทยุ/โทรทัศน์/อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 38.6 รองลงมาเคยได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจราจรหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 18.2

ส่วนที่ 2 ด้านพฤติกรรมในการขับขี่

จากการศึกษาพบว่านักเรียน มีพฤติกรรมในการป้องกันอุบัติเหตุจราจรจากการขับขี่ไม่มีการสวมหมวกนิรภัยเป็นประจำ มีการสวมเป็นบางครั้ง เพียงร้อยละ 44 หลีกเลียงการดื่มแอลกอฮอล์ก่อนการขับขี่ ร้อยละ 86.4 การมองกระจกส่องหลังก่อนเลี้ยวรถในขณะที่ขับขี่ปฏิบัติ

เป็นประจำ ร้อยละ 67 ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ระดับดี ร้อยละ 96.5 มีพฤติกรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 3.4

นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อยู่ในช่วงอายุ 15 ปี พบว่ากำลังศึกษามัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 การขับขีรถจักรยานยนต์ในรอบ 1 สัปดาห์ ส่วนใหญ่ขับขี่มา 5 วัน ระยะทางจากบ้าน/ที่พักอาศัย มาโรงเรียน ส่วนใหญ่มีระยะทาง 6-10 กิโลเมตร มีพฤติกรรมการขับขี่ซ้อนเกิน 1 คน ไม่สวมหมวกนิรภัย และส่วนใหญ่สวมเป็นบางครั้ง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากรถพบว่าบางส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารจาก วิทยุ/โทรทัศน์/อินเทอร์เน็ต มีพฤติกรรมในการปฏิบัติตัวเพื่อการป้องกันอุบัติเหตุจากรถจากการขับขี่ในระดับดี ในเรื่องการชะลอความเร็วของรถเมื่อขับขี่ในระดับดี ในเรื่องการชะลอความเร็วของรถเมื่อขับขี่มาถึงทางโค้ง หรือทางแยก รองลงมาการมองกระจกส่องหลัง ก่อนเลี้ยวขณะขับขี่และส่วนใหญ่พฤติกรรมอยู่ในระดับดี รองลงมาพฤติกรรมในระดับปานกลาง พฤติกรรมการปฏิบัติเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ โดยรวมซึ่งประกอบด้วย ด้านบุคคล ด้านความรู้ และด้านการปฏิบัติ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่จำนวน 79 คน หรือร้อยละ 89.8 ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย ส่วนที่เหลือจำนวน 9 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 10.2 ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ไม่ได้จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย นักเรียนส่วนใหญ่จำนวน 55 คน หรือร้อยละ 62.5 มีใบอนุญาตขับขี่ ส่วนที่เหลือ 33 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 37.5 ไม่มีใบอนุญาตขับขี่

จากการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบว่านักเรียนโรงเรียนหนองหานวิทยา มีพฤติกรรมไม่สวมหมวกนิรภัยในการขับขี่รถจักรยานยนต์คิดเป็น ร้อยละ 42.0 ไม่สวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่ซึ่งมีผลทำให้เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

ด้านหน่วยงานและบุคลากรสาธารณสุข

หน่วยงานสาธารณสุขควรให้การสนับสนุน และควรร่วมมือกับโรงเรียนในการจัดอบรมให้ความรู้ เพื่อชี้ให้เห็นถึงผลของอุบัติเหตุต่อการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน เช่น ในการจัดอบรม ควรให้มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจสอบสภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

ด้านครูและผู้บริหารโรงเรียน

1. โรงเรียนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการให้ความรู้และปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เนื่องจาก มีเพียงร้อยละ 4.5 ที่ได้รับความรู้จากครู อาจารย์ในโรงเรียน ดังนั้น ควรมีการประสานงานกับทางหน่วยงานจรรยา โรงพยาบาลในการจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการขับขี่รถจักรยานยนต์ และกฎจราจร
2. เผยแพร่ความรู้ โดยการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ หอกระจายข่าวในหมู่บ้าน เป็นต้น ในเรื่องการขับขี่รถจักรยานยนต์
3. โรงเรียนควรส่งเสริมการป้องกันอุบัติเหตุอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง นอกจากมีการอบรมการ ขับขี่ปลอดภัย และการป้องกันอุบัติเหตุในวิชาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพ โดย เนื้อหาดังกล่าว ต้องสอดคล้องกับพฤติกรรมเสี่ยงที่สำคัญหรืออยู่ในความสนใจของนักเรียน เช่น ความรู้เกี่ยวกับการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ และพระราชบัญญัติการจราจรทางบก รณรงค์เรื่องการสวมหมวกนิรภัย เป็นต้น
4. สันนิษฐานมาตรการทางกฎหมาย เช่น การสวมหมวกทุกครั้งที่มีการขับขี่ ขี่แะผู้ปกครอง ให้มีส่วนร่วมสนับสนุนเยาวชน ให้เห็นความสำคัญถึงผลดีของการขับขี่รถจักรยานยนต์ ให้ถูกต้องตามกฎหมายจราจร

จังหวัดอุดรธานี

รูปแบบการจัดกิจกรรมบริการด้านกีฬาในพื้นที่สำหรับเด็กและเยาวชนหลังเลิกเรียน ; กรณีศึกษาในเขตเทศบาลอุดรธานี

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการเข้าร่วมทีมวิจัยระดับจังหวัดในโครงการติดตามสภาวะการณเด็กและเยาวชนจังหวัดอุดรธานี (Child Watch) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ถึง 2551 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายสถาบันรามจิตติ รวมทั้งเป็นลูกทีมศูนย์เบ็ญแจงลูกหลานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จากการศึกษเฝ้าระวังประเด็นหลัก 3 ด้าน คือ การศึกษาเฝ้าระวังปัญหาด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านภาวะทางสังคม อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการติดตามเฝ้าระวังเด็กและเยาวชนในจังหวัดอุดรธานี พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ยังมีพฤติกรรมเสี่ยงรับเอาวัฒนธรรม ค่านิยมใหม่ตามกระแสโลกาภิวัตน์ ที่ขัดต่อศีลธรรมและจริยธรรมที่พึงปฏิบัติอย่างมาก จากรายงานการสำรวจข้อมูลและตัวบ่งชี้กระตงในการสำรวจ 2549 ถึง 2551 การแพร่กระจายของปัญหาการมีพฤติกรรมเสี่ยงมีแนวโน้มสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อสภาวะการณ และสังคมอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากกรณีศึกษาของทีมวิจัยจังหวัดอุดรธานี เรื่องพฤติกรรมการใช้รถจักรยานยนต์ในลักษณะที่ผิดกฎหมายของนักเรียนมัธยมต้น (2549) กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี และในเรื่องพฤติกรรมการเล่นหีนเรียน ความสุขชีวิตนอกรั้วของนักเรียนระดับมัธยมต้น ; กรณีศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี (2550) (คุณาเพ็ญ กิ่งมิ่งแฮ)

พอประเมินได้ว่าพฤติกรรมเสี่ยงของเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ ได้แก่ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับสภาพและวัย เช่น เล่นหีนเรียน เข้าสถานที่ไม่เหมาะสม ดื่มสุรา เล่นการพนัน ู้ส่วนมั่วสุม ก่อความรำคาญ ลักขโมย และรวมทั้งขายบริการ จากสภาวะการณดังกล่าว จึงยืนยันในประเด็นสำคัญ คือ ปัญหาเด็กและเยาวชนยังขาดการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม ทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม และในพฤติกรรมเสี่ยงที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะพฤติกรรมเสี่ยงในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ยังขาดการเฝ้าระวังติดตาม ซึ่งสังคมควรได้รับรู้ และร่วมกันแก้ปัญหาในช่วงเวลานี้ด้วยเช่นกัน

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาทดลองรูปแบบการจัดกิจกรรมบริการด้านการกีฬา ในเขตพื้นที่ที่ดีสำหรับเด็กและเยาวชนหลังเลิกเรียน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี
2. เพื่อติดตามประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมด้านการกีฬา ในพื้นที่ที่ดีสำหรับเด็กและเยาวชนหลังเลิกเรียนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี

3. ขอบเขตของการศึกษา

1. พื้นที่จัดกิจกรรมบริการด้านกีฬา หลังเลิกเรียนสำหรับเด็กและเยาวชน คือ สนามกีฬา กลางในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี
2. กิจกรรมบริการด้านการกีฬา หลังเลิกเรียน มี 2 รูปแบบ คือ
 - 2.1 จัดบริการประเภทมีผู้ฝึกสอนกำกับดูแลชี้แนะและร่วมกิจกรรม จัดบริการ 3 ชนิด กีฬา อย่างละ 1 สนาม
 - กีฬาฟุตบอล พร้อมอุปกรณ์และผู้ฝึกอบรม 2 คน
 - กีฬาบาสเกตบอล พร้อมอุปกรณ์และผู้ฝึกอบรม 2 คน
 - กีฬาตะกร้อ พร้อมอุปกรณ์และผู้ฝึกอบรม 2 คน
 - 2.2 จัดบริการประเภทไม่มีผู้ฝึกสอนกำกับดูแลชี้แนะ โดยจังหวัดบริการเฉพาะอุปกรณ์ กีฬาและสนามกีฬา 3 ชนิดกีฬา
 - กีฬาฟุตบอล 1 สนาม อุปกรณ์กีฬาฟุตบอล 10 ลูก
 - กีฬาบาสเกตบอล 1 สนาม อุปกรณ์กีฬาบาสเกตบอล 10 ลูก
 - กีฬาตะกร้อ อุปกรณ์กีฬาตะกร้อ 10 ลูก
 - 2.3 ช่วงระยะเวลาที่ดำเนินการ
 - 3.1 เริ่มกิจกรรมทดลองระยะเดือน พฤศจิกายน ถึง เดือนธันวาคม 2551 ทุก สัปดาห์ (รวมระยะเวลา 2 เดือน)
 - 3.2 จัดกิจกรรมเฉพาะวันจันทร์ – ศุกร์ ทุกวัน ช่วงเวลาดำเนินการ 16.00 – 18.00 น. (หลังเลิกเรียน)

4. ประโยชน์ที่จะได้รับ

- 1) ทราบผลการทดลอง เปรียบเทียบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมบริการ ด้านกีฬา ในพื้นที่ดี หลังเลิกเรียน
- 2) เด็กและเยาวชนได้ร่วมเล่นกีฬา ออกกำลังกาย ลดพฤติกรรมเสี่ยงหลังเลิกเรียน
- 3) ได้แนวทางการจัดกิจกรรมบริการด้านการกีฬา ส่องความต้องการและความสนใจของเด็กและเยาวชน

5. ข้อมูลพื้นฐานเทศบาลนครอุดรธานี

5.1 ด้านการศึกษา

ในเขตเทศบาลนครอุดรธานีมีสถานศึกษาภายใต้สังกัดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
(แผนพัฒนาเทศบาลนครอุดรธานี ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2551 – 2553)

- สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1

ระดับมัธยมศึกษา	3 แห่ง
-----------------	--------
- สังกัดสำนักงานการศึกษาเยาวชน

23 แห่ง	
- ประเภทมัธยมศึกษา	17 แห่ง
- และอาชีวศึกษา	6 แห่ง
- สังกัดกรมการศาสนา

2 แห่ง

(โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา)
- สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

3 แห่ง

- สังกัดสำนักบริการการศึกษาท้องถิ่น

9 แห่ง

(โรงเรียนเทศบาล)
- สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1 แห่ง

(สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี)
- สังกัดกรมอาชีวศึกษา

3 แห่ง

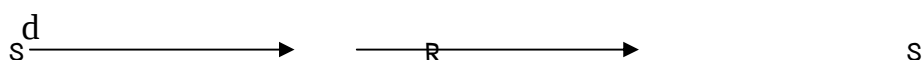
5.2 ด้านประชากร

เทศบาลนครอุดรธานีมีพื้นที่ 47.70 ตารางกิโลเมตร มีจำนวนประชากรตามทะเบียนบ้าน ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2550 จำนวนทั้งสิ้น 142,254 คน เพศชาย 59,567 คน เพศ

หญิง 72,687 คน จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 48,487 ครัวเรือน ความหนาแน่นของประชากร 2,982 คน ต่อตารางกิโลเมตร

6. แนวคิด หลักการและ แนวการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ ได้อาศัยแนวคิดทฤษฎี เพื่อใช้เป็นหลักแนวการศึกษา คือ 1) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข การกระทำ (Operant Conditioning) เป็นทฤษฎีที่พัฒนาโดย บี. เอฟ. สกินเนอร์ (Burrhus F. Skinner. 1904 — 1990) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ซึ่งเน้นการกระทำที่บุคคลต้องลงมือทำเอง (Emitted Behavior) สกินเนอร์ เชื่อว่า พฤติกรรมเกิดร่วมกันระหว่างตัวผู้แสดงพฤติกรรม (Genetic Endowment) และเงื่อนไขสิ่งแวดล้อมในรูปผลรวม (Consequences) ทำให้เกิดพฤติกรรมที่เรียกว่า พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเอง (Emitted Response) ซึ่งผู้แสดงพฤติกรรมแสดงเองและพฤติกรรมดังกล่าวถูกควบคุมโดยผลรวมนั้น รูปแบบการเกิดพฤติกรรมมีดังนี้

รูปแบบของการเกิดพฤติกรรมตามแนวคิดของสกินเนอร์

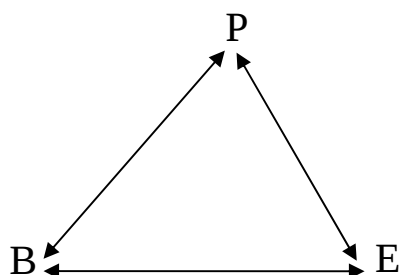
จากรูปแบบพฤติกรรมที่แสดงมานี้ อธิบายได้ว่า สัญญาณสิ่งแวดล้อม (S^d) จัดโอกาสให้บุคคลแสดงพฤติกรรม (R) และเกิดผลกระทบหลังพฤติกรรม (S^R) ผลกระทบจะควบคุมพฤติกรรมนั้นๆ คำตอบคือ สาเหตุของพฤติกรรม คือ เงื่อนไขสิ่งเร้า ดังนั้น พฤติกรรมจึงเกิดจากเงื่อนไขสิ่งเร้าที่ชักนำให้เกิดพฤติกรรม และพฤติกรรมที่เกิดจะถูกควบคุม และถูกปรับโดยสิ่งเร้า ซึ่งเป็นแรงเสริมที่เกิดหลังพฤติกรรม อย่างไรก็ตามสกินเนอร์ ก็ได้ปฏิเสธสิ่งที่อยู่ในตัวตน (Inner events) ที่เชื่อมโยงกับพฤติกรรม แต่ความสำคัญกับสิ่งเร้าภายนอกที่ทำให้เกิดพฤติกรรมมากกว่าสิ่งเร้าภายใน (Bandura , 1986) ดังนั้น พฤติกรรมจะถูกควบคุม โดยสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมอย่างอัตโนมัติ นั่นคือสิ่งเร้าที่เป็นแรงเสริมนั่นเอง พฤติกรรมในที่นี้เรียกว่า พฤติกรรมตอบสนองหรือ ปฏิกริยาตอบสนอง (Response)

นอกจากนี้มีแนวคิดที่สำคัญ คือ แนวคิดในการควบคุมตนเอง การควบคุมตนเองเป็นเทคนิคที่บุคคลปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง ด้วยการระงับการแสดงพฤติกรรมบางอย่างซึ่งได้ผล

น่าพึงพอใจในปัจจุบัน แล้วแสดงพฤติกรรมบางอย่างเพื่อให้ได้รับผลที่น่าพึงพอใจในอนาคต แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองมีหลายแนวคิด (Kalish , 1981 : 288) ทั้งที่เป็นแรงผลักดันภายใน เช่น แนวคิดที่เกี่ยวกับความเข้มแข็งของอีโก้ (Ego Strength) พลังจิต (Will power) การตัดสินใจเลือก (Choice) แรงจูงใจ (motive) สิ่งเหล่านี้เป็นแรงผลักดันภายใน และแรงผลักดันภายนอก ได้แก่ ผลกรรม (Consequence) สัมพร ลุฑ์มพันธ์ (2547)

เช่นเดียวกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ทฤษฎีนี้โดยนักจิตวิทยาชาวแคนาดา ชื่อ Albest Bandura (1969) ได้พัฒนาจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ซึ่งพิมพ์ในปี ค.ศ. 1977 และได้ขยายแนวคิดของทฤษฎีนี้ ในหนังสือ Social Foundation thought and Action และเปลี่ยนชื่อใหม่เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Soul Cognitive theory)

แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม เกี่ยวกับการเรียนรู้ Bandura มีทัศนะในเรื่องการเรียนรู้ต่างจากการเรียนรู้ในทัศนะของสกินเนอร์ คือสกินเนอร์เน้นที่การเปลี่ยนพฤติกรรมที่แสดงออกได้ชัดเจน แต่ Bandura มีทัศนะว่าการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นไม่จำเป็นต้องแสดงพฤติกรรมออกมาทันทีแต่การเรียนรู้เป็นการได้มาซึ่งความรู้ใหม่ (Acquired new knowledge) แบบคูรา เชื่อว่าบุคคลมีความสามารถในการใช้สัญลักษณ์ คือ เปลี่ยนประสบการณ์ชั่วคราวที่พบเห็นให้เป็นรูปแบบภายใน ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวชี้วัดการกระทำในเวลาต่อมา ดังนั้นพฤติกรรมของบุคคลจึงเกี่ยวข้องกับปัจจัยภายในของบุคคล ซึ่งหมายถึง สติปัญญา ตัวแปรชีวภาพ และสิ่งอื่นๆ ในสังคมรวมถึงสภาพแวดล้อม การแสดงพฤติกรรมจึงสามารถอธิบายได้ในลักษณะการปฏิสัมพันธ์หรือเป็นตัวกำหนดซึ่งกันและกันระหว่างองค์ประกอบ 3 ด้าน (Triad Reciprocal Determinant) ดังรูป

รูปที่ การกำหนดซึ่งกันและกันระหว่างพฤติกรรม (B) องค์ประกอบตัวบุคคล (P) และ
สภาพแวดล้อม (E)

จากรูปเพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจน จึงขออภิปรายสัมพันธ์ที่ละคู่ดังนี้

- 1) ระหว่าง $P \leftrightarrow B$ เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคล ได้แก่ ความคิด
คาดหวัง ความเชื่อ ความรู้สึก การเรียนรู้ตนเอง เป้าหมาย ความตั้งใจกับ
พฤติกรรม ปัจจัยดังกล่าว กำหนดว่าจะแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางใดใน
ขณะเดียวกันพฤติกรรมก็เป็นตัวกำหนด ปัจจัยภายในต่อบุคคลด้วย คือการตอบ
สนองความรู้สึกเช่น บุคคลคิดว่าการเล่นกีฬา ให้ความสุขและเป็นอิสระ และรู้สึก
อยากเล่น ก็จะต้องสนองอารมณ์ และความรู้สึกด้วย
- 2) ระหว่าง $E \leftrightarrow P$ เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมและตัวบุคคล สิ่งแวดล้อมซึ่ง
อาจจะเป็นสื่อ อุปกรณ์หรือรูปแบบจะกระตุ้นความคิด ความหวัง ความรู้สึก การ
เรียนรู้ด้วยตนเองและลักษณะอื่นๆ ของบุคคล โดยผ่านตัวแบบการอบรมสั่งสอนหรือ
การชักจูงทางสังคม ในขณะเดียวกันบุคคลจะมีปฏิกิริยาตอบสนองภายในต่อ
สิ่งแวดล้อมด้วย เช่น การจัดการบริการอุปกรณ์กีฬาไว้บริการข้างสนาม หรือภายใน
บริเวณสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬาที่ปรากฏนั้นจะกระตุ้นให้บุคคลรับรู้ว่ามีประโยชน์
และทำให้อยากเล่นเกิดการวางแผนที่จะเล่น การเลือกเล่นแต่ละชนิดกีฬาจึงเป็น
เหตุผลหนึ่งที่จัดสภาพแวดล้อม ให้สอดคล้องกับความชอบของบุคคล

3) ระหว่าง $B \leftrightarrow E$ เป็นปฏิสัมพันธ์พฤติกรรมและสภาพแวดล้อมนั้นคือพฤติกรรมจะเป็นสภาพแวดล้อม และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปจะเปลี่ยนพฤติกรรมด้วย เช่น จากตัวอย่างการจัดบริการอุปกรณ์กีฬา บุคคลจะเลือกรับบริการได้ตามความชอบ เมื่อสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนไปจะทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนไปด้วย เช่น ถ้าไม่จัดบริการอุปกรณ์กีฬาให้เล่นอย่างสะดวกสบายบุคคลก็จะไม่เล่นกีฬาก็ได้

การอธิบายตัวกำหนดซึ่งกันและกัน 3 ตัว จากการจัดอุปกรณ์กีฬาให้เล่นอย่างสะดวก คือ ตัวบุคคล (ความเชื่อ ความชอบ) เล่นกีฬา คุณค่าของการเล่นกีฬาและพฤติกรรม การเห็น และการเล่นจะมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน (Bandura , 1973. Cited in Bandura , 1986) ปัจจัย 3 ด้าน ซึ่งเป็นตัวกำหนดซึ่งกันและกัน แต่ละตัวมีอิทธิพลไม่เท่ากัน และอาจจะเกิดขึ้นไม่พร้อมกัน (Bandura , 1989) อ้างในสมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2539) จากแนวคิดการเรียนรู้ ปัญญาสังคม จึงมีอยู่ 3 ประการ คือ

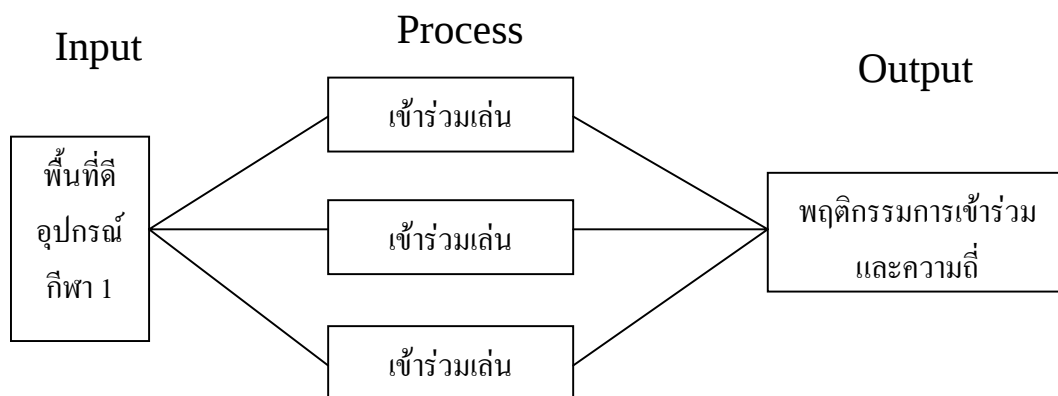
- 1) การเรียนรู้โดยการสังเกต
- 2) การทำกับตนเอง
- 3) การรับรู้ความสามารถของตนเอง

จากแนวคิดหลักการและทฤษฎีที่เสนอมานี้ ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยไว้คือ

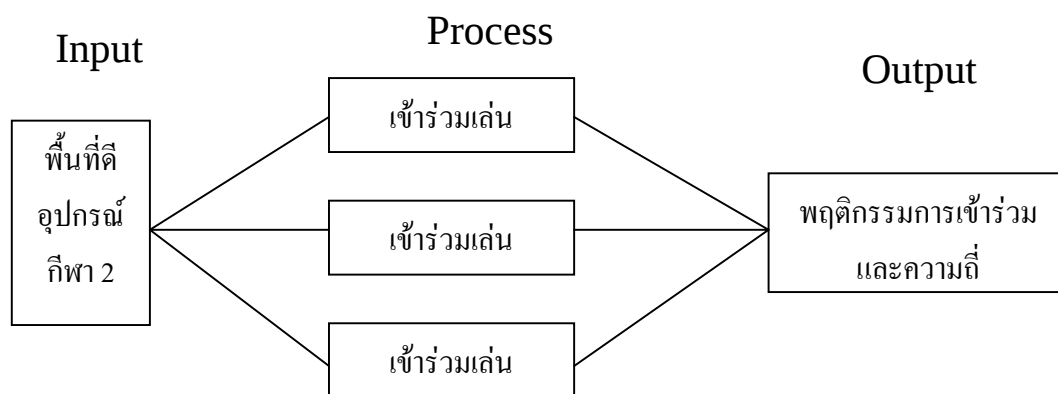
1) การจัดบริการอุปกรณ์กีฬาหลักไว้ 3 ชนิดกีฬา คือ อุปกรณ์กีฬาฟุตบอล อุปกรณ์กีฬาบาสเกตบอล และอุปกรณ์กีฬาตะกร้อ ไว้ข้างสนามที่มีจำนวนพอเหมาะ โดยปราศจากผู้ควบคุมกำกับดูแล ไว้ข้างสนามกีฬาแต่ละชนิด และมีความสะดวกที่จะนำมาใช้ได้ในทุกกรณี ซึ่งถือเป็นการจัดสิ่งแวดลอมอยู่ในพื้นที่ดี (สนามกีฬา) ตัวแปรในการชี้วัดคือ ความถี่หรือความต่อเนื่องมาใช้อุปกรณ์กีฬาตามช่วงเวลาหลังเลิกเรียน

2) การจัดบริการอุปกรณ์กีฬาหลัก 3 ชนิดกีฬา โดยมีผู้ฝึกสอนหรือผู้ควบคุมกำกับดูแลชี้้นำการเล่น คืออุปกรณ์กีฬาฟุตบอลพร้อมผู้ฝึกสอน อุปกรณ์กีฬาบาสเกตบอลพร้อมผู้ฝึกสอน อุปกรณ์กีฬาตะกร้อพร้อมผู้ฝึกสอน ซึ่งถือเป็นการจัดสิ่งแวดลอมอยู่ในพื้นที่ดี (สนามกีฬา) ตัวแปรในการชี้วัดคือ ความถี่หรือความต่อเนื่องมาใช้อุปกรณ์กีฬา ตามช่วงเวลาหลังเลิกเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดรูปแบบที่ 1 การจัดการอุปกรณ์กีฬาในพื้นที่ดี
หลังเลิกเรียน โดยไม่มีผู้ควบคุม

รูปที่ 2 แสดงกรอบแนวคิดรูปแบบที่ 2 การจัดการอุปกรณ์กีฬาในพื้นที่ดี
หลังเลิกเรียน รวมทั้งมีผู้ควบคุม

7. ขั้นตอนและวิธีดำเนินงาน

มีกระบวนการสำคัญ 3 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 กระบวนการเตรียมการประกอบด้วย

1.1 การติดต่อประสานงาน

สถาบันพลศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี

- การใช้พื้นที่ดี (สนามกีฬาฟุตบอล บาสเกตบอล ตระกร้อ พร้อมอุปกรณ์กีฬา)
- ประสานงานกิจการนักศึกษาลำดับวิชาวิทยาศาสตร์จำนวน 6 คน
- กำหนดช่วงเวลาในการใช้พื้นที่และอุปกรณ์กีฬาเพื่อทดลองปฏิบัติ

1.2 การกำหนดตัวชี้วัด การสร้างกรอบข้อมูล และการเก็บข้อมูล รวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 กระบวนการดำเนินการและติดตามประเมินผล

2.1 การสังเกตการณ์

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 กระบวนการสรุปและภาพเผยแพร่

3.1 สรุปและอภิปรายผล

3.2 นำเสนอผลการศึกษาจากการประเมิน

3.3 การนำผลประเมินไปใช้และเผยแพร่ผลการประเมินจากกรณีศึกษา (ดวงดาว

ภู่งาน 2541)

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมงาน

1.1 การติดต่อประสานงาน

ผู้วิจัยได้ประสานขอความอนุเคราะห์จากรองอธิการบดีสถาบันพลศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี การขอใช้พื้นที่สนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬา ฟุตบอล บาสเกตบอล และสนามตระกร้อ ได้รับความอนุเคราะห์อนุญาตให้ใช้สนามทุกสนามได้ ในเวลาหลังเลิกเรียนระหว่างเวลา 16.00 ถึง 18.00 น. ในวันปฏิบัติราชการ นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมืออย่างดีจากรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ได้จัดนักกีฬาและที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาพลศึกษา มีความสามารถ มีทักษะในการ

ถ่ายทอดกีฬาแต่ละชนิดกีฬาได้จำนวน 6 คน ในเบื้องต้นนักศึกษาทุกคนพร้อมที่จะเป็นอาสาสมัคร แต่ผู้วิจัยได้มอบหมายค่าใช้จ่าย ค่าตอบแทน 6,000 บาท และค่าจัดเตรียมน้ำดื่มประจำวันตลอด การทดลองปฏิบัติ 40 วัน 3,000 บาท รวมค่าใช้จ่าย 9,000 บาท

การกำหนดช่วงระยะเวลาในการทดลองปฏิบัติ

ตารางกำหนดช่วงระยะเวลาทดลองรูปแบบ

พื้นที่ดี ; สนามกีฬากลาง สถาบันพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี

1 พฤศจิกายน ถึง 30 ธันวาคม 2551 (2 เดือน)

ตารางที่ 1 กำหนดทดลองวันปฏิบัติการ

16.00		พฤศจิกายน 2551					ธันวาคม 2551				
สัปดาห์	16.00 - 18.00	จ	อ	พ	พฤ	ศ	จ	อ	พ	พฤ	ศ
1	"	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	"	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3	"	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4	"	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
รวมครั้ง		4	4	4	4	4	4	4	4	4	4

เดือน พฤศจิกายน 2551

ครั้งที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 วันจันทร์ที่ 3 → ศุกร์ที่ 7 พ.ย. 51 (16.00 – 18.00)

ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 2 วันจันทร์ที่ 10 → ศุกร์ที่ 14 พ.ย. 51 (16.00 – 18.00)

ครั้งที่ 3 สัปดาห์ที่ 3 วันจันทร์ที่ 17 → ศุกร์ที่ 21 พ.ย. 51 (16.00 – 18.00)

ครั้งที่ 4 สัปดาห์ที่ 4 วันจันทร์ที่ 24 → ศุกร์ที่ 28 พ.ย. 51 (16.00 – 18.00)

รวม 20 ครั้ง

เดือน ธันวาคม 2551

ครั้งที่ 1 สัปดาห์ที่ 1 วันจันทร์ที่ 3 → ศุกร์ที่ 5 ธ.ค. 51 (16.00 – 18.00)

ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 2 วันจันทร์ที่ 8 → ศุกร์ที่ 12 ธ.ค. 51 (16.00 – 18.00)

ครั้งที่ 3 สัปดาห์ที่ 3 วันจันทร์ที่ 15 → ศุกร์ที่ 19 ธ.ค. 51 (16.00 – 18.00)

ครั้งที่ 4 สัปดาห์ที่ 4 วันจันทร์ที่ 22 → ศุกร์ที่ 26 ธ.ค. 51 (16.00 – 18.00)

รวม 20 ครั้ง

รวมจำนวนวันทดลองปฏิบัติการ 40 วัน

การกำหนดตัวชี้วัด การเก็บข้อมูล และการรวบรวมข้อมูล

การกำหนดตัวชี้วัดประกอบด้วย

1) การตัดสินใจเลือกการเข้าร่วมรับบริการ

ในรูปแบบใดมีจำนวนผู้เข้าร่วมมากที่สุด หรือน้อยที่สุด คือ

☐ รูปแบบที่ 1 เข้าร่วมบริการและเข้าร่วมกิจกรรมประเภทไม่มีผู้ควบคุม

☐ รูปแบบที่ 2 เข้าร่วมบริการและเข้าร่วมกิจกรรมประเภทมีผู้ควบคุม

2) จากรูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 2 กีฬานิตใดที่มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมประจำวันมากที่สุด

ปานกลาง และน้อยที่สุด

ตารางที่ 2 ☐ รูปแบบที่ 1 เข้าร่วมบริการและเข้าร่วมกิจกรรมประเภทไม่มีผู้ควบคุม

ที่	ชนิดกีฬา	การเข้าร่วม			
		มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม
	(1) กีฬาฟุตบอล				
	(2) กีฬาบาสเกตบอล				
	(3) กีฬาตะกร้อ				
	รวม				

ตารางที่ 3 ☐ รูปแบบที่ 2 เข้ารับบริการและเข้าร่วมกิจกรรมประเภทมีผู้ควบคุม

ที่	ชนิดกีฬา	การเข้าร่วม			
		มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม
	(1) กีฬาฟุตบอล				
	(2) กีฬาบาสเกตบอล				
	(3) กีฬาตะกร้อ				
	รวม				

ตารางที่ 4 1.3 ระดับการพัฒนาการ การเข้าร่วมรับบริการด้านการกีฬาของแต่ละรูปแบบ

การเข้าร่วมรับบริการ	ระดับการพัฒนาการ การเข้าร่วม				
	รูปแบบ	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม
1. เข้าร่วมเป็นกลุ่ม/เป็นทีม สมัคร/ต่อเนื่อง	รูปแบบที่ 1				
	รูปแบบที่ 2				
2. เข้าร่วมเป็นรายบุคคล สมัคร/ต่อเนื่อง	รูปแบบที่ 1				
	รูปแบบที่ 2				
3. เป็นสมาชิกที่อยู่ใน สถานศึกษาเดียวกัน	รูปแบบที่ 1				
	รูปแบบที่ 2				
4. เป็นสมาชิกที่อยู่ต่าง สถานศึกษา	รูปแบบที่ 1				
	รูปแบบที่ 2				
รวม					

ตารางที่ 5 1.4 ระดับความล้มพันธ์ของสมาชิกและความต่อเนื่องของการเข้าร่วมรับบริการ
ด้านการกีฬาแต่ละรูปแบบ

การเข้าร่วมรับบริการ	ระดับการพัฒนาการ การเข้าร่วม				
	รูปแบบ	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม
1. สมาชิกเพิ่มขึ้น/มีความต่อเนื่องในการเข้ารับบริการ	รูปแบบที่ 1				
	รูปแบบที่ 2				
2. สมาชิกลดลง/ขาดความต่อเนื่องและไม่แน่นอน	รูปแบบที่ 1				
	รูปแบบที่ 2				
3. สมาชิกมีความสม่ำเสมอ	รูปแบบที่ 1				
	รูปแบบที่ 2				
รวม					

ขั้นตอนที่ 2 กระบวนการดำเนินการและการติดตามประเมินผล การทดลองรูปแบบการจัดบริการด้านการกีฬาในพื้นที่ดี สำหรับเด็กและเยาวชนหลังเลิกเรียน

2.1 การดำเนินการจากการสังเกต

ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยรวมทั้งอาสาสมัครได้เฝ้าระวังติดตามการดำเนินการทดลอง และติดตามประเมินผลงานทั้งกิจการรูปแบบที่ 1 คือการจัดบริการด้านการกีฬา ในพื้นที่ดี โดยไม่มีผู้ควบคุม และรูปแบบที่ 2 คือ รูปแบบการจัดบริการด้านการกีฬาในพื้นที่ดี โดยมีผู้ฝึกสอนหรือผู้ควบคุมดูแลทั้ง 3 ชนิดกีฬา คือ กีฬาฟุตบอล กีฬาบาสเกตบอล และกีฬากระร้อ พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรม และมารับบริการมีปริมาณเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นการจัดบริการอุปกรณ์กีฬา สนามกีฬาที่พร้อมจะเพิ่มแรงจูงใจ เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมแสดงให้เห็นพฤติกรรมที่ปรับเปลี่ยนก่อให้เกิดผลทางบวกในอนาคต สอดคล้องกับ Kalish (1981) ดังแสดงในแผนภูมินี้

รูปแบบที่ 1	ปัจจุบัน	อนาคต
	เป็นสุข , สหุกลสนาน มีอิสระ (กลุ่ม)	เข้าร่วม ฟังพอใจ เชิงบวก
รูปแบบที่ 2	เป็นสุข , สหุกลสนาน	เข้าร่วมเชิงบวก

พฤติกรรมที่ปรับ

แผนภูมิที่ 1 แสดงให้เห็นพฤติกรรมที่ปรับเปลี่ยนแล้วที่ก่อให้เกิดเชิงบวกในอนาคตได้

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.1) การตัดสินใจเลือกการเข้าร่วมรับบริการพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เข้าร่วมรับบริการในรูปแบบที่ 1 คือ เข้ารับบริการและเข้าร่วมกิจกรรมประเภทไม่มีผู้ควบคุม มีสถิติสูงสุดเป็นประจำทุกวัน จำนวนความถี่ 26 วัน จากการจัดการทั้ง 40 วัน คิดเป็นร้อยละ 65 ที่เหลือเข้ารับบริการรูปแบบที่ 2 คือการจัดการด้านการกักขังแบบมีผู้ควบคุม จำนวน 14 วัน จากการจัดการ 40 วัน คิดเป็นร้อยละ 35 ตามลำดับ

2.2.2) จากรูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 2 การบริการด้านการกักขังกับการเข้าร่วมรับบริการและเข้าร่วมกิจกรรมประจำวันดังนี้

ตารางที่ 6 รูปแบบที่ 1 การเข้ารับบริการและเข้าร่วมกิจกรรมไม่มีผู้ควบคุม ตลอด 40 วัน

ที่	ชนิดกีฬา	การเข้าร่วม			
		มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม
1	กีฬาฟุตบอล		14		35
2	กีฬาสเกตบอล	16			40
3	กีฬาตะกร้อ			10	25
	รวม 40 วัน				100 %

ตารางที่ 6 แสดงการเข้ารับบริการและการเข้าร่วมแต่ละชนิดกีฬา
โดยไม่มีผู้ควบคุม ตลอด 40 วัน

จากตารางที่ 6 แสดงการเข้ารับบริการและเข้าร่วมแต่ละชนิดกีฬา โดยไม่มีผู้ควบคุมตลอดระยะทดลองปฏิบัติ 40 วัน พบว่า กีฬาที่มีเด็กและเยาวชนเข้าร่วมมากที่สุดในรูปแบบที่ 1 ได้แก่ การรับบริการและเล่นกีฬาสเกตบอลมากที่สุด จำนวน 16 วัน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาคือ กีฬาฟุตบอล จำนวน 14 วัน คิดเป็นร้อยละ 35 และน้อยที่สุดคือกีฬาตะกร้อ จำนวน 10 วัน คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ

รูปแบบที่ 1 การเข้ารับบริการและเข้าร่วมกิจกรรมแบบมีผู้ควบคุม ตลอด 40 วัน

ที่	ชนิดกีฬา	การเข้าร่วม			
		มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม
1	กีฬาฟุตบอล	18			48
2	กีฬาสเกตบอล		16		40
3	กีฬาตะกร้อ			6	15
	รวม				100 %

ตารางที่ 7 แสดงการเข้ารับบริการและการเข้าร่วมแต่ละชนิดกีฬา โดยมีผู้ควบคุมตลอดระยะเวลา
ทดลองปฏิบัติ 40 วัน

จากตารางที่ 7 แสดงการเข้ารับบริการและเข้าร่วมกิจกรรมแต่ละชนิดกีฬา โดยมีผู้ควบคุม
ตลอดระยะเวลาทดลองปฏิบัติ 40 วัน พบว่า กีฬาที่มีเด็กและเยาวชนเข้าร่วมในรูปแบบที่ 2 มาก
ที่สุด วันมากที่สุด จำนวน 18 วัน ได้แก่ กีฬาฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมา คือ กีฬา
บาสเกตบอล มีผู้เข้าร่วมจำนวน 16 วัน อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 40 ส่วนน้อยที่สุด
คือ กีฬาเซปักตะกร้อ จำนวน 6 วัน คิดเป็นร้อยละ 15 ตามลำดับ

2.2.3 ระดับพัฒนาการ การเข้าร่วมรับบริการด้านการกีฬาของแต่ละรูปแบบของการทดลอง
ปฏิบัติ 40 วัน

การเข้าร่วมรับบริการ	ระดับพัฒนาการ การเข้าร่วม				
	รูปแบบ	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม
1. เข้าร่วมเป็นกลุ่ม/เป็นทีม สม่ำเสมอ/ต่อเนื่อง	รูปแบบที่ 1	24 วัน			60
	รูปแบบที่ 2		16 วัน		40
2. เข้าร่วมเป็นรายบุคคลสม่ำเสมอ/ต่อเนื่อง	รูปแบบที่ 1	28 วัน			70
	รูปแบบที่ 2		12 วัน		30
3. ผู้เข้าร่วมรับบริการส่วนใหญ่เป็นสมาชิก ที่อยู่สถานศึกษาเดียวกัน	รูปแบบที่ 1	30 วัน			75
	รูปแบบที่ 2			10 วัน	25
4. ผู้เข้าร่วมรับบริการส่วนใหญ่เป็นสมาชิก ที่อยู่ต่างสถานศึกษา (หลากหลาย)	รูปแบบที่ 1		12 วัน		30
	รูปแบบที่ 2	28 วัน			70

ตารางที่ 8 แสดงระดับพัฒนาการการเข้าร่วมรับบริการด้านการกีฬา
แต่ละรูปแบบของการทดลองปฏิบัติ 40 วัน

จากตารางที่ 8 เพื่อแสดงระดับพัฒนาการการเข้าร่วมบริการด้านการกีฬา แต่ละรูปแบบของการทดลองปฏิบัติ 40 วัน พบว่า 1) เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกับบริการเป็นกลุ่ม/ทีม สม่่าเสมอ และมีความต่อเนื่องในรูปแบบที่ 1 อยู่ในระดับจำนวน 24 วัน คิดเป็นร้อยละ 60 ในรูปแบบที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 16 วัน คิดเป็นร้อยละ 40 2) เข้าร่วมรับบริการเป็นรายบุคคลแต่มีความสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ในรูปแบบที่ 1 อยู่ในระดับมาก จำนวน 28 วัน คิดเป็นร้อยละ 70 ในรูปแบบที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 12 วัน คิดเป็นร้อยละ 30 3) ผู้เข้าร่วมรับบริการส่วนใหญ่เป็นสมาชิกที่อยู่ในสถานศึกษาเดียวกัน ในรูปแบบที่ 1 อยู่ในระดับมาก จำนวนเข้าร่วม 30 วัน คิดเป็นร้อยละ 75 และในรูปแบบที่ 2 เข้าร่วมจำนวน 10 วัน คิดเป็นร้อยละ 25 4) ผู้เข้าร่วมรับบริการส่วนใหญ่เป็นสมาชิกต่างสถานศึกษา มีความหลากหลาย ในรูปแบบที่ 2 อยู่ในระดับมาก จำนวน 28 วัน คิดเป็นร้อยละ 70 และในรูปแบบที่ 1 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 12 วัน คิดเป็นร้อยละ 30

รูปเด็กและเยาวชนเข้าร่วมบริการด้านการกีฬาฟุตบอล

2.2.4 ระดับความสัมพันธ์ของสมาชิกและความต่อเนื่องของการเข้าร่วมรับบริการด้านการกีฬา
แต่ละรูปแบบของการทดลองปฏิบัติ จำนวน 40 วัน

ความสัมพันธ์ของสมาชิก /ต่อเนื่อง	ระดับการพัฒนาการ การเข้าร่วม				
	รูปแบบ	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม
1. สมาชิกเพิ่มขึ้น/มีความ ต่อเนื่องในการเข้ารับบริการ	รูปแบบที่ 1	27			67.5
	รูปแบบที่ 2		13		32.5
2. สมาชิกลดลง/ขาดความ ต่อเนื่องและไม่แน่นอน	รูปแบบที่ 1		14		35
	รูปแบบที่ 2	26			65
3. สมาชิกมีความรักสามัคคี มีน้ำใจและให้อภัยกันและกัน	รูปแบบที่ 1	40	-	-	100
	รูปแบบที่ 2	40	-	-	100

จากตารางที่ 9 แสดงระดับความสัมพันธ์ของสมาชิก และความต่อเนื่องของการเข้าร่วมรับบริการด้านการกีฬาแต่ละรูปแบบของการทดลองปฏิบัติ จำนวน 40 วัน

จากตารางที่ 9 เพื่อแสดงระดับความสัมพันธ์ของสมาชิกและความต่อเนื่องของการเข้าร่วมรับบริการด้านการกีฬาแต่ละรูปแบบของการทดลองปฏิบัติทั้ง 4 ด้าน พบว่า 1) ในรูปแบบที่ 1 จะมีสมาชิกเพิ่มขึ้นมีความต่อเนื่องในการเข้ารับบริการอยู่ในระดับมาก จำนวน 27 วัน คิดเป็นร้อยละ 67.5 ในรูปแบบที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 13 วัน คิดเป็นร้อยละ 32.5 2) ในรูปแบบที่ 2 จำนวนสมาชิกลดลง ขาดความต่อเนื่อง ไม่แน่นอนในการเข้ารับบริการอยู่ในระดับมากจำนวน 26 วัน คิดเป็นร้อยละ 65 ในรูปแบบที่ 1 จำนวน 14 วัน คิดเป็นร้อยละ 35 จึงถือว่ารูปแบบที่ 1 มีความเข้มแข็งต่อเนื่อง 3) ทั้งรูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 2 สมาชิกมีความรักสามัคคีมีน้ำใจและให้อภัยซึ่งกันและกันตลอดระยะเวลาการฝึกปฏิบัติ 40 วัน คิดเป็นร้อยละเท่ากับ

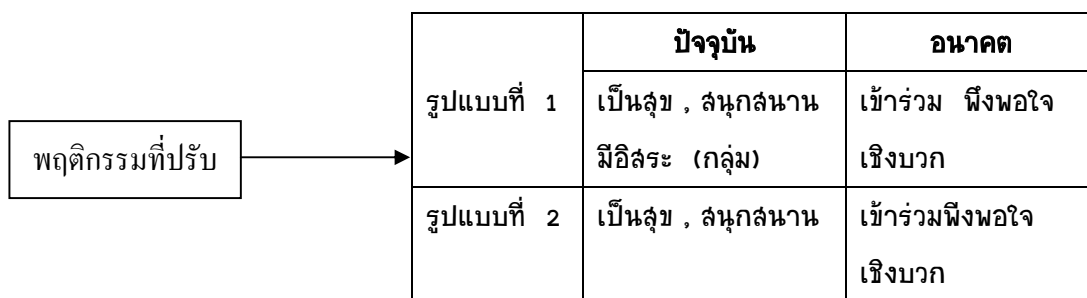
ขั้นตอนที่ 3 การสรุปผลและการเผยแพร่

3.1 สรุปและอภิปรายผล

3.1.1 ผลการดำเนินงานการทดลองปฏิบัติที่ได้จากการสังเกต

จากการที่ผู้วิจัยและคณะวิจัยได้เฝ้าติดตามสังเกตการณ์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมระหว่างการทดลองปฏิบัติพบว่า รูปแบบที่ 1 คือ การจัดบริการด้านการกีฬาในสนามกีฬา โดยไม่มีผู้ควบคุม และรูปแบบที่ 2 การบริการการกีฬาในสนามกีฬาโดยมีผู้ควบคุมได้กำกับดูแล และเป็นผู้ฝึกสอนคอยบริการการรับบริการมีความแตกต่างกันด้านปริมาณผู้เข้าร่วมกล่าวคือ ในรูปแบบที่ 1

ทุกชนิดกีฬามีเด็กและเยาวชนเข้าร่วมในลักษณะที่มีการจัดกลุ่ม การรวมกลุ่มกันเองและเพิ่มปริมาณมากขึ้น ส่วนในรูปแบบที่ 2 มีผู้เข้าร่วมบริการน้อยกว่า แต่สัดส่วนด้านปริมาณและความคงตัวก็ไม่แตกต่างกันมากนักจึงเป็นเครื่องชี้วัดได้ว่า การจัดบริการอุปกรณ์กีฬา ไว้ในสนาม การจัดบริการน้ำดื่ม ทั้งในรูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 2 ถือเป็นการสร้างเงื่อนไขสิ่งแวดล้อม และจัดโอกาสให้บุคคลแสดงพฤติกรรมสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไขการกระทำ (Operant Conditioning) ของ Burrhus F. Skinner (1964-1960) และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ปัญญาทางสังคม (Social Cognitive Theory) ของ Albert , Bandura (1969/1986) ซึ่งได้แก่องค์ประกอบที่เกิดขึ้น 3 อย่าง คือ การเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อม และปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและสภาพแวดล้อม ซึ่งหมายถึงพฤติกรรมจะเป็นเงื่อนไขสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปจะเปลี่ยนพฤติกรรมด้วย ดังนั้น การจัดบริการอุปกรณ์กีฬา จำนวนหนึ่งไว้ข้างสนามกีฬาประเภทนั้นๆ การจัดบริการน้ำดื่ม รวมทั้งการจัดบริการผู้ควบคุม ผู้แนะนำ และผู้ฝึกสอนให้อย่างสม่ำเสมอ จะทำให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอได้ โดยเกิดแรงจูงใจตามสะดวกสนุกสนานรวมทั้งเป็นอิสระในการเข้าร่วมกิจกรรม ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการจัดบริการตามช่วงเวลาหลังเลิกเรียนจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะดำเนินการต่อไป จากผลของสังเกตที่กล่าวมาแสดงให้เห็นที่ปรับเปลี่ยนก่อให้เกิดผลทางบวกในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Kaliss (1981) ดังแสดงในแผนภูมิ - ผลการติดตามและประเมิน

แผนภูมิที่ 2 แสดงให้เห็นพฤติกรรมที่ปรับเปลี่ยนแล้วที่ก่อให้เกิดผลบวกในอนาคตได้

รูปเด็กและเยาวชนเข้าร่วมบริการด้านการกีฬาตะกร้อ

3.1.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

(1) การตัดสินใจ เลือกการเข้าร่วมรับบริการด้านการกีฬา พบว่า ในรูปแบบที่ 1 มีผู้เข้าร่วมรับบริการเป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 65 และในรูปแบบที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 35

(2) รูปแบบที่ 1 การจัดการบริการด้านการกีฬากับการเข้าร่วมรับบริการและร่วมกิจกรรมประจำวัน จำนวน 40 วัน มีสถิติที่วัดได้คือ

อันดับ 1) กีฬาที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ กีฬาบาสเกตบอล คิดเป็นร้อยละ 40 อันดับ ที่ 2 รองลงมาคือ กีฬาฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 35 และน้อยที่สุด คือ การเข้าร่วมกีฬาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ

รูปแบบที่ 2 การจัดการบริการด้านการกีฬากับการเข้าร่วมรับบริการประเภทมีผู้ควบคุม กำกับดูแล ช่วยฝึกสอนกีฬาตลอด 40 วัน กีฬาที่เข้าร่วมมากที่สุดคือ กีฬาฟุตบอล คิดเพิ่มเป็นร้อยละ 45 รองลงมาคือบาสเกตบอล คิดเป็นร้อยละ 40 และน้อยที่สุด คือกีฬาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 15 ตามลำดับ

2.1.3 ระดับการพัฒนาการการเข้าร่วมรับบริการด้านการกีฬาแต่ละรูปแบบ มีข้อสังเกตได้ที่สำคัญ คือ

1) การเข้าร่วมกับบริการ ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกที่อยู่ในสถานศึกษาเดียวกัน ในรูปแบบที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 75

2) ในรูปแบบที่ 1 จะเป็นรูปแบบที่เข้าร่วมรับบริการเป็นรายบุคคลมากที่สุด และมีความสม่ำเสมอต่อเนื่องคิดเป็นร้อยละ 70

3) และการเข้าร่วมรับบริการในรูปแบบที่ 2 สมาชิกส่วนใหญ่ เป็นสมาชิกที่มาจากต่างสถานศึกษามีความหลากหลายคิดเป็นร้อยละ 70

2.1.4 ระดับความสัมพันธ์ของสมาชิกและความต่อเนื่องสิ่งที่เป็นปรากฏการณ์ให้เห็น คือ

1) สมาชิกที่เข้าร่วมทั้งรูปแบบที่ 1 และ 2 มีความรักสามัคคี มีน้ำใจ ให้อภัย คิดเป็นร้อยละร้อยละ 66.7

5

2) รูปแบบที่ 1 มีสมาชิกเพิ่มขึ้น มีความต่อเนื่องที่เข้ารับบริการ คิดเป็นร้อยละ 67.5

3) รูปแบบที่ 2 สมาชิกลดลง มีความแตกต่างไม่มากนัก คิดเป็นร้อยละ 65

ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1.1) ควรเพิ่มปริมาณการจัดบริการด้านการกีฬาให้มากขึ้นชนิดกีฬาที่สนองต่อความต้องการของเด็กและเยาวชน

1.2) ควรมีการทดลองปฏิบัติในเขตพื้นที่ที่แตกต่างกัน

2) ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปประยุกต์ใช้

2.1 ควรจัดระบบบริการด้านการกีฬา ในพื้นที่ดี ทั้ง 2 รูปแบบ

2.2 ควรจัดบริการหลากหลายชนิดกีฬา

2.3 ไม่ควรระบุข้อจำกัดจำพวกสมาชิก ควรใช้แบบเปิด (Opened door) บริการเด็กและเยาวชนได้กว้างขวางทั้งเวลาและพื้นที่

จังหวัดอุบลราชธานี

พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของเด็กและเยาวชน จ.อุบลราชธานี

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดูแลสุขภาพตนเองเป็นแบบแผนทางวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตของบุคคล เป็นเครื่องทำนายว่าบุคคลจะมีพฤติกรรมต่อสุขภาพและความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นอย่างไร สามารถให้ความหมาย ต่อเหตุการณ์นั้น ๆ ไปตามประสบการณ์ และการขัดเกลาทางสังคม ฉะนั้นการดูแลสุขภาพตนเองจึงเป็นทั้งการดูแลในขณะที่มีสุขภาพดี มีวิธีการส่งเสริมรักษาสุขภาพของตนเองให้แข็งแรงอยู่เสมอ รู้จักป้องกันตนเองจากโรคและสิ่งอันตรายที่จะมีผลต่อสุขภาพของตนและสมาชิกในครอบครัว และการดูแลรักษาตนเองเมื่อเกิดการเจ็บป่วยหรือเริ่มรู้ว่ามีความรู้สึกที่ผิดปกติไปจากเดิมหรือเริ่มมีอาการบ่งบอก บุคคลจะเริ่มตระหนัก รับรู้และมีการแสดงออกของพฤติกรรมการเจ็บป่วยที่แตกต่างกันออกไป เช่น การหาซื้อยารับประทานเอง การปรึกษาเพื่อนและสมาชิกในครอบครัว หรือแสวงหาวิธีการรักษาด้วยตนเอง เช่น เริ่มออกกำลังกาย ควบคุมอาหาร ฯลฯ

ส่วนพฤติกรรมสุขภาพเป็นการเปลี่ยนแปลงด้านสุขภาพที่เกิดขึ้นภายในและภายนอกของบุคคล หมายถึงการปฏิบัติที่สังเกตได้ และการเปลี่ยนแปลงที่สังเกตไม่ได้ แต่วัดได้ว่ามีพฤติกรรมเกิดขึ้น พฤติกรรมสุขภาพจึงหมายถึงความสามารถในการแสดงเกี่ยวกับสุขภาพทั้งด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และทักษะ โดยเน้นพฤติกรรมสุขภาพที่สามารถสังเกตและวัดได้ เพื่อให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ เป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อสุขภาพของตนเองหรือบุคคลอื่น ๆ รวมถึงการกระทำหรือการงดเว้นกระทำในสิ่งที่เป็นผลดีหรือผลเสียต่อสุขภาพ ในรูปของความรู้ความเข้าใจ เจตคติ หรือการปฏิบัติ รวมทั้งการป้องกันโรค และการส่งเสริมสุขภาพเพื่อคงไว้ซึ่งภาวะสุขภาพที่ดี โดยอาศัยความรู้ ความเข้าใจ แรงจูงใจ แรงศรัทธา ความเชื่อ และทัศนคติในการส่งเสริมป้องกันและรักษาสุขภาพ เพื่อคงไว้ซึ่งความมีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง ทั้งร่างกายและจิตใจ

สรุปแล้วพฤติกรรมสุขภาพจึงมีทั้งพฤติกรรมป้องกันโรค(Prevention behavior) ซึ่งเป็นการปฏิบัติเพื่อส่งเสริมและป้องกันไม่ให้เกิดโรค และพฤติกรรมเมื่อเจ็บป่วย (Illness Behavior)

ซึ่งเป็นพฤติกรรมบุคคลหลังจากทราบผลการวินิจฉัยโรคแล้ว การให้ความสนใจดูแลและรับผิดชอบต่อตนเองจึงเป็นเรื่องสำคัญต่อสุขภาพสำหรับทุกเพศ ทุกวัย การดูแลรักษาสุขภาพจึงมีหลักสำคัญ ดังนี้

1. การกินเป็น เช่น การกินอย่างมีสัดส่วนเพียงพอกับความต้องการของร่างกาย หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารที่ทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพ เช่น อาหารประเภทไขมัน งดเว้น ชา กาแฟ และสุรา งดการสูบบุหรี่
2. การนอนเป็น การนอนหลับเต็มที่และเพียงพอจะทำให้กระปรี้กระเปร่า คุณภาพการนอนของบุคคลขึ้นกับจิตใจ สภาพสิ่งแวดล้อมและท่านอน จำนวนชั่วโมงการนอนหลับขึ้นกับความเพียงพอของร่างกายแต่ละคน ผู้สูงอายุจำเป็นต้องงีบหลับตอนกลางวัน จะเป็นการช่วยให้ร่างกายสดชื่น และมีความพร้อมสำหรับกิจกรรมแต่ละวัน
3. การอยู่เป็น ไม่ใช่เพียงการรู้จักรักษาสุขภาพที่ดีเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการรู้จักออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ การรักษาน้ำหนักตัวให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน หลีกเลี่ยงการเป็นโรค รู้จักวิธีการจัดการและลดความเครียดทางจิตใจ การมีอารมณ์ดี จิตใจแจ่มใส มองโลกในแง่ดี มีการพักผ่อนที่เหมาะสม
4. สังคมเป็น คือ การปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคม การใช้เหตุผล ความเข้าใจ และการยอมรับจะทำให้การปรับตัวดีขึ้นและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข การคาดหวังกับสังคมมากเกินไปทำให้เมื่อไม่เป็นไปตามที่คาดหวังจะทำให้เกิดความท้อแท้สิ้นหวัง ในที่สุดบุคคลอาจต้องแยกตัวออกจากสังคม

ปัจจุบัน สภาพสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการสื่อสาร เป็นปัจจัยให้เกิดโลกไร้พรมแดน ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉพาะผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน การดูแลช่วยเหลือเด็กและเยาวชนเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่นการไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด การลดพฤติกรรมความเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ ตลอดจนการรู้จักส่งเสริมสุขภาพตนเอง โดยการดูแลสุขภาพเพื่อให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต ประเทศชาติลดค่าใช้จ่ายในการรักษาเมื่อมีปัญหาด้านสุขภาพเกิดขึ้น

การส่งเสริมสุขภาพเพื่อให้เกิดสุขภาพที่ดี ในเด็กและเยาวชนจึงถือเป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะเด็กและเยาวชนเป็นวัยกำลังเจริญเติบโต ต้องการอาหารที่มีคุณภาพ ต้องการอากาศบริสุทธิ์ รวมไปถึงต้องการการดูแลด้านอารมณ์จิตใจและสังคมที่อบอุ่นเอื้ออาทร เพื่อให้เติบโตเป็นอนาคตที่ดี

ของประเทศชาติต่อไปได้ ปัจจุบันในสังคมไทยเรามักพบเห็นเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมการบริโภคที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น ส่งผลให้มีเด็กอ้วนหรือ BMI เกินเกณฑ์ปกติจำนวนเพิ่มขึ้น ผู้ปกครองต้องมีภาระด้านค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เด็กก็เสี่ยงต่อการเกิดโรคที่สามารถป้องกันได้ เช่น โรคอ้วน เบาหวาน หัวใจ ความดันโลหิตสูง ประกอบกับจากการศึกษาและรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี ในปี 2550 มีข้อเสนอแนะจากกลุ่มสนทนา เสนอให้ทางจังหวัดจัดสถานที่สำหรับเล่นกีฬา ออกกำลังกายให้เพียงพอเพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพ แสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานีเองก็ให้ความสำคัญและตระหนักถึงการส่งเสริมสุขภาพของตนเองในระดับหนึ่ง ดังนั้นเพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี ในปี 2551 จึงได้ศึกษาพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีขึ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ.2551 โดยศึกษาเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง พบว่าเด็กมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพตนเองโดยยึดแบบอย่างจากผู้ที่ตนเชื่อถือ ศรัทธา และทำเพราะคิดว่าเป็นความโก้เก๋ และเป็นความนิยมของคนรุ่นใหม่ โดยเด็กและเยาวชนมีความเห็นว่าการส่งเสริมสุขภาพเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. การออกกำลังกาย เด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานีส่วนใหญ่ เชื่อว่าการออกกำลังกายเป็นการส่งเสริมสุขภาพอย่างหนึ่ง แต่สถานที่สำหรับออกกำลังกายมีไม่เพียงพอ บางครั้งอยู่ห่างไกลที่พักและยังไม่จุใจมากพอ ทำให้บางครั้งไม่ยอมออกกำลังกาย รวมไปถึงปัจจุบันต้องมีการแข่งขันด้านการเรียนสูงทำให้ขาดเวลาที่จะมาออกกำลังกาย

2. การรับประทานอาหาร เด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งให้ความสำคัญกับการรับประทานอาหารเสริมเพราะคิดว่าจะช่วยให้สุขภาพดี และมีบางส่วนที่เลือกรับประทานอาหารตามความนิยม ตามคำโฆษณา และทำตามเพื่อน ๆ มากกว่าจะคำนึงถึงคุณค่าทางโภชนาการ

3. ด้านสิ่งแวดล้อม เยาวชนให้ความเชื่อว่า หากสิ่งแวดล้อมดีจะทำให้สุขภาพดีตามไปด้วยแต่ยังขาดความรู้เกี่ยวกับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม มักเชื่อและฟังจากการโฆษณาแต่ไม่ค่อยได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

4. การไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีเยาวชนบางส่วนที่เชื่อว่าบุหรืเป็นการบ่งบอกถึงความเป็นผู้ใหญ่ และการยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแม้จะทำให้เยาวชนมีปัญหาด้านสุขภาพแต่คิดว่าสามารถแก้ไขได้

นอกจากนั้นกลุ่มเด็กและเยาวชนผู้ให้ข้อมูล ยังมีความคิดเห็นว่าการส่งเสริมสุขภาพของเด็กนั้นเป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ควรให้ความสำคัญและทำให้ครบวงจร ผู้ใหญ่ควรทำเป็นตัวอย่างที่ดีด้านการออกกำลังกาย และชุมชนควรให้การสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ และสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ จากการศึกษา ได้ข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพเด็กนักเรียนและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดย ให้เด็กและชุมชนมีส่วนร่วม
2. การประชาสัมพันธ์ ควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาหาร การออกกำลังกาย การจัดการด้านอารมณ์ ฯลฯ เพื่อให้เด็กรับรู้ เกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. ผู้ใหญ่ควรมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ดีในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะการยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เมื่อห้ามมิให้เด็กยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้ใหญ่ก็ควรทำเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กดู
4. การรณรงค์ เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนรู้จักการขับขี้ที่ปลอดภัย เพราะอุบัติเหตุส่วนใหญ่มักเกิดจากความประมาท หรือการดื่มสุรายาเสพติดและของมีเมา การรณรงค์อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง อาจช่วยกระตุ้นจิตสำนึกและความรับผิดชอบ ส่งเสริมให้การป้องกันอุบัติเหตุเห็นเป็นรูปธรรมมากขึ้นได้
5. ผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการดูแลและส่งเสริมสุขภาพในจังหวัด เช่น โรงพยาบาล สถานีอนามัย หรือแม้แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุ – อุบัติภัย หรือเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและการดูแลตนเอง หรือกิจกรรมอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เด็กและเยาวชนหันมาสนใจที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดี หรือรู้จักการเลือกใช้ชีวิตในทางที่เป็นประโยชน์สร้างสรรค์ต่อสังคมส่วนรวม เช่น กิจกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็น

ประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นการประกวดต่าง ๆ การอาสาสมัครช่วยงานสังคมตามความสนใจและความสามารถ

จากข้อเสนอแนะดังกล่าว โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี ได้ให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือในการจัดโครงการตัวอย่าง การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในรูปของ **“โครงการจิตอาสา”** (ตั้งโครงการตัวอย่าง)

สรุปตัวอย่าง โครงการจิตอาสาในโรงพยาบาล โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์อุบลราชธานี

ความสำคัญและความเป็นมา

โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี ได้ให้ความสำคัญกับการดูแลและส่งเสริมสุขภาพในสถานบริการ เนื่องจากนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข กำหนดเป้าหมายว่าประชาชนควรรู้จักการส่งเสริมสุขภาพของตนเองก่อนที่จะเกิดการเจ็บป่วย เพราะการสร้างสุขภาพเป็นการลงทุนที่มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการซ่อมสุขภาพ จึงเกิดนโยบายทั่วประเทศให้เน้น “สร้างนำซ่อม” และทุกหน่วยงานก็ให้ความสำคัญกับการสร้างสุขภาพเชิงรุกที่สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าว แต่ข้อจำกัดด้านบุคลากรที่ยังขาดแคลน ประชาชนบางส่วนยังขาดความรู้และไม่ให้ความสนใจในการดูแลสุขภาพเท่าที่ควร ขณะที่เด็กและเยาวชนยังต้องการตัวอย่างที่ดีด้านการดูแลและส่งเสริมสุขภาพ การเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนหรือประชาชนมาร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ป่วยในสถานบริการ ในรูปแบบจิตอาสา สังคม เอื้ออาทร โดยใช้ความรู้ความสามารถผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและมุ่งเน้นการพัฒนาเครือข่าย การปรับเจตคติในสังคมให้การยอมรับ การเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้สัมผัสพบเห็นและให้บริการกับผู้ที่เจ็บป่วยหรือมีปัญหาสุขภาพ เป็นการกระตุ้นให้เด็กและเยาวชนหันมาสนใจที่จะดูแลสุขภาพตนเองเพื่อจะได้ไม่เจ็บป่วย และการได้ร่วมกับประชาชนทั่วในการเป็นสมาชิกจิตอาสาจะเป็นการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเห็นคุณค่าของกันและกันรวมทั้งการเห็นตัวอย่างที่ดีของประชาชน ในการเผยแพร่ความรู้ด้านการดูแลและส่งเสริมสุขภาพสู่ประชาชน ท้องถิ่นของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์จึงได้ดำเนินโครงการ **“จิตอาสาในโรงพยาบาล”** ตั้งแต่วันที่ 25 มีนาคม 2551 เป็นต้นมา เพื่อเป็นการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และลดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรของโรงพยาบาล

กลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กและเยาวชน ข้าราชการบำนาญ ประชาชนทั่วไป โดยโครงการนี้มีสมาชิกจิตอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 155 คน อายุต่ำสุดตั้งแต่ 5 ปี ถึงอายุสูงสุด 61 ปี โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ได้ใช้กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายภาคประชาชนและหน่วยงานของรัฐ โดยการประชาสัมพันธ์ สร้างแรงจูงใจให้เกิดการรับรู้ ส่งเสริมให้ประชาชนโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนมีจิตสำนึกในการเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือผู้อื่น

ขั้นตอนการดำเนินงาน ได้จัดอบรมให้ความรู้ / ปฐมนิเทศสมาชิกจิตอาสาในวันที่ 25 มีนาคม 2551 ก่อนการปฏิบัติงานจิตอาสาจะลงชื่อในสมุดลงเวลาทุกวัน ติดป้ายชื่อ แต่งกายด้วยเสื้อสีชมพู มีโลโก้ **“จิตอาสาในโรงพยาบาล”** (มีผู้บริจาคให้) มีการกำหนดกิจกรรมหน้าที่แบ่งสายบริการงานประชาสัมพันธ์ (ต้อนรับ แนะนำสถานที่) งานผู้ป่วยนอก (ดูแลผู้สูงอายุ ดูแลผู้ป่วยเด็ก ชั่งน้ำหนัก วัดไข้) งานผู้ป่วยใน (จัดกิจกรรมสันทนาการในผู้ป่วยเด็กเรื้อรัง ดูแลผู้ป่วยที่ไม่มีญาติ) ช่วยงานห้องสมุดที่มีหนังสือกว่าหนึ่งแสนเล่มไว้คอยบริการประชาชน และอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งในแต่ละกิจกรรมล้วนสร้างความสุขและความพึงพอใจให้แก่ผู้ให้และผู้รับบริการ และได้รับความร่วมมือจากสมาชิกจิตอาสาด้วยดีเกินความคาดหมาย โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ได้จัดประชุมและประเมินผลการดำเนินโครงการ ครั้งที่ 1 พร้อมมอบใบประกาศเกียรติคุณแก่จิตอาสาในวันที่ 17 พ.ค.2551

จากการประเมินผลตามแบบสอบถามความคิดเห็น การดำเนินงานกิจกรรมโครงการจิตอาสาในโรงพยาบาล สมาชิกจิตอาสาที่มีความคิดเห็น ดังนี้

1. สมาชิกจิตอาสาทั้ง 155 คนต้องการให้มีโครงการนี้ต่อไป
2. สมาชิกจิตอาสา / บุคลากร / ผู้ให้บริการมีความพึงพอใจในโครงการจิตอาสาในโรงพยาบาลในระดับสูงมาก
3. สมาชิกจิตอาสา กับบุคลากรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
4. บุคลากรต้องการให้โรงพยาบาลจัดสวัสดิการให้กับสมาชิกจิตอาสา เช่น อาหารกลางวันของที่ระลึกเป็นการตอบแทนน้ำใจ

โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ได้ทำหนังสือขอคุณไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนทุกแห่ง ลง
ข่าวประชาสัมพันธ์ทางทีวีช่อง 11 ลงวารสารสรรพสิทธิ พร้อมมอบใบประกาศเกียรติคุณแก่สมาชิกจิต
อาสาทุกคน

บทที่ 7

การเฝ้าระวังในแต่ละระดับการศึกษา

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของจังหวัดเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยภาค พบว่าเด็กในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา-อุดมศึกษา ในหลายจังหวัดมีค่าเฉลี่ยมากกว่าค่าเฉลี่ยภาคในด้านต่าง ๆ ซึ่งแต่ละจังหวัดต้องมีการเฝ้าระวังอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ดังนี้

ระดับประถมศึกษา

ด้านสุขภาพอนามัย

- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเล่นกีฬา/ออกกำลังกายเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(52.27) ได้แก่ กาฬสินธุ์(58.04) ขอนแก่น(57.75) Mukdahan(25.45) ยโสธร(52.39) เลย(55.75) สกลนคร(54.64) สุรินทร์(56.46) อำนาจเจริญ(74.37) อุตรธานี (54.14) และ อุบลราชธานี(53.00) ค่าเฉลี่ยของเวลาเล่นกีฬา/ออกกำลังกายต่อวัน(นาที) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(87.90) ได้แก่ ขอนแก่น(95.72) ชัยภูมิ(100.60) บุรีรัมย์(91.53) มหาสารคาม (94.73) Mukdahan(100.55) ยโสธร(91.27) สกลนคร(91.54) สุรินทร์ (98.67) หนองคาย(90.47) หนองบัวลำภู(89.87) และอุบลราชธานี (91.95)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กทาน Fast Food เป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(5.678) ได้แก่ ขอนแก่น(15.97) นครราชสีมา(7.77) บุรีรัมย์(6.50) ยโสธร(6.25) ร้อยเอ็ด(7.18) ศรีสะเกษ(10.59) หนองบัวลำภู (6.65) และอุบลราชธานี(8.25)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กทานขนมกรุบกรอบเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(40.28) ได้แก่ ขอนแก่น(46.23) ชัยภูมิ(59.54) นครพนม(42.25) มหาสารคาม(44.11) ร้อยเอ็ด(51.51) เลย(45.75) หนองบัวลำภู(41.46) และอุบลราชธานี(51.00)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กดื่มน้ำอัดลมเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(25.39) ได้แก่ ขอนแก่น(30.98) ชัยภูมิ(37.56) นครราชสีมา(33.50) บุรีรัมย์(31.00) มหาสารคาม (30.33) ร้อยเอ็ด(30.81) หนองคาย(25.51) หนองบัวลำภู(27.64) และอุบลราชธานี (43.86)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กทานผักผลไม้ทุกมื้อมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(49.87) ได้แก่ กาฬสินธุ์ (52.05) ชัยภูมิ(50.89) มหาสารคาม(56.59) ยโสธร(55.22) เลย(51.50) หนองคาย (54.07) อำนาจเจริญ(65.98) และอุบลราชธานี(65.50)

- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กสวมหมวกกันน็อคทุกครั้งที่ขี่ขี้นมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(28.57) ได้แก่ กาฬสินธุ์(40.86) ชัยภูมิ(38.89) นครพนม(31.50) นครราชสีมา(30.91) ยโสธร(39.09) หนองคาย(29.71) อำนาจเจริญ(50.90) อุตรธานี(28.61) และอุบลราชธานี(30.25)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเคยเครียดจนมีอาการทางร่างกาย เช่น นอนไม่หลับ อาเจียน มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(23.85) ได้แก่ กาฬสินธุ์(25.44) ขอนแก่น(30.85) นครราชสีมา (33.59) บุรีรัมย์(27.25) มหาสารคาม(26.45) ยโสธร(25.88) ร้อยเอ็ด(27.53) หนองบัวลำภู(26.26) และอุบลราชธานี(26.00)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กดูโทรทัศน์/VDO/VCDเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(67.37) ได้แก่ กาฬสินธุ์(70.96) ขอนแก่น(70.50) ชัยภูมิ(74.25) นครพนม(71.00) นครราชสีมา(68.61) บุรีรัมย์(71.18) ร้อยเอ็ด(68.69) เลย(76.75) ศรีสะเกษ(70.60) สกลนคร(67.42) หนองคาย(68.30) อุตรธานี(71.18) และอุบลราชธานี(68.25)

ด้านการศึกษา

- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กอ่านหนังสือการ์ตูนเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(35.26) ได้แก่ ขอนแก่น(38.75) นครพนม(42.50) ศรีสะเกษ(43.29) สกลนคร(39.58) หนองคาย(40.31) และอำนาจเจริญ(65.49) ค่าเฉลี่ยเวลาอ่านหนังสือการ์ตูนต่อวัน(นาที) ของจังหวัดที่ มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(68.98) ได้แก่ ขอนแก่น(79.99) ชัยภูมิ(85.07) มหาสารคาม(85.01) Mukดาหาร(99.21) เลย(73.45) ศรีสะเกษ(70.59) สุรินทร์(75.46) หนองคาย(73.69) และ อุบลราชธานี(82.48)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรกเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(28.75) ได้แก่ กาฬสินธุ์(32.05) ขอนแก่น(30.50) นครพนม(32.00) มหาสารคาม(29.82) ยโสธร (30.79) ร้อยเอ็ด(29.44) เลย(32.25) ศรีสะเกษ(30.69) สกลนคร(29.82) หนองคาย (34.76) และอุตรธานี(32.00) ค่าเฉลี่ยเวลาอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรกต่อวัน(นาที) ของ จังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(75.15) ได้แก่ ชัยภูมิ(104.18) นครราชสีมา(80.17) มหาสารคาม(76.29) Mukดาหาร(75.97) ร้อยเอ็ด(77.66) เลย(82.20) ศรีสะเกษ(75.97) สกลนคร(78.38) สุรินทร์(86.01) หนองคาย(80.21) และอุบลราชธานี(81.84)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กอ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(16.32) ได้แก่ กาฬสินธุ์(16.88) ชัยภูมิ(20.80) นครราชสีมา(21.37) บุรีรัมย์(16.75) ยโสธร(18.83) ศรีสะเกษ(23.74) สุรินทร์(20.65) และอุตรธานี(21.50) ค่าเฉลี่ยเวลาอ่านหนังสือพิมพ์ต่อวัน (นาที) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(51.52) ได้แก่ ขอนแก่น(54.94) นครราชสีมา

- (55.33) มหาสารคาม(57.65) Mukdahan(69.04) ศรีสะเกษ(56.60) สกลนคร(57.18) สุรินทร์(74.62) และอุบลราชธานี(61.81)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กอ่านข่าวในเว็บไซต์เป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(8.87) ได้แก่ ภาพลัทธิ(11.72) ขอนแก่น(13.00) นครราชสีมา(10.88) Mukdahan(9.57) ยโสธร(9.05) ศรีสะเกษ(10.21) สกลนคร(9.07) หนองบัวลำภู(9.95) อุตรธานี(10.33) และอุบลราชธานี(10.75) ค่าเฉลี่ยเวลาอ่านข่าวในเว็บไซต์ต่อวัน(นาทิจ) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(62.32) ได้แก่ ขอนแก่น(74.15) นครราชสีมา(66.69) มหาสารคาม(78.94) Mukdahan(84.02) เลย(69.94) สุรินทร์(107.79) หนองคาย(66.31) อุตรธานี(69.89) และ(66.03)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเรียนพิเศษมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(23.52) ได้แก่ ภาพลัทธิ(38.44) ขอนแก่น(42.50) บุรีรัมย์(32.00) มหาสารคาม(31.23) ยโสธร(26.09) ร้อยเอ็ด(40.67) ศรีสะเกษ(28.94) และอุตรธานี(33.33) ค่าเฉลี่ยเวลาเรียนพิเศษต่อวัน(นาทิจ) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(153.93) ได้แก่ ขอนแก่น(179.40) นครราชสีมา(183.15) บุรีรัมย์(203.93) มหาสารคาม(168.67) Mukdahan(167.62) ร้อยเอ็ด(216.41) ศรีสะเกษ(171.96) หนองบัวลำภู(162.74) และอุตรธานี(194.61)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กโดดเรียนเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(1.19) ได้แก่ บุรีรัมย์(1.25) Mukdahan(2.54) สกลนคร(1.28) หนองบัวลำภู(2.26) อุตรธานี(2.00) และอุบลราชธานี(3.01)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเคยลอกการบ้านหรือข้อสอบเพื่อนมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(33.90) ได้แก่ ขอนแก่น(34.63) ชัยภูมิ(38.25) นครราชสีมา(43.41) มหาสารคาม(44.22) ร้อยเอ็ด(52.15) สกลนคร(38.87) สุรินทร์(38.44) หนองคาย(39.90) อุตรธานี(42.71) และอุบลราชธานี(39.00)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กรู้สึกปลอดภัยเวลาไปโรงเรียนมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(38.27) ได้แก่ ภาพลัทธิ(44.42) Mukdahan(45.34) ยโสธร(42.75) เลย(50.75) สกลนคร(42.16) สุรินทร์(56.41) หนองคาย(45.09) และอุบลราชธานี(41.05)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กชอบไปโรงเรียนมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(60.01) ได้แก่ ภาพลัทธิ(75.32) นครพนม(60.50) Mukdahan(61.89) ยโสธร(72.25) เลย(71.50) หนองคาย(74.74) อำนาจเจริญ(67.68) อุตรธานี(62.60) และอุบลราชธานี(67.50)

ด้านสังคม

- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่รายได้ของเด็กจากพ่อแม่ต่อเดือนมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(741.91) ได้แก่ ภาพลัทธิ(843.63) ขอนแก่น(870.76) ชัยภูมิ(768.68) นครราชสีมา(1,227.15) บุรีรัมย์

- (792.28) มหาสารคาม(889.48) มุกดาหาร(878.28) หนองบัวลำภู(1,33.83) และอุดรธานี(1,016.22)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่รายได้พิเศษของเด็กต่อเดือนมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(330.06) ได้แก่ กาฬสินธุ์(367.10) นครราชสีมา(458.31) บุรีรัมย์(575.82) มหาสารคาม(356.57) มุกดาหาร(581.72) ร้อยเอ็ด(354.52) และหนองคาย(356.35)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่รายจ่ายของเด็กต่อเดือนมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(586.90) ได้แก่ กาฬสินธุ์(672.20) ขอนแก่น(606.29) ชัยภูมิ(641.08) นครราชสีมา(869.69) มหาสารคาม(708.76) มุกดาหาร(701.34) หนองบัวลำภู(1,1014.86) และอุดรธานี(801.07)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเกี่ยวกับพ่อแม่พี่น้องเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(16.16) ได้แก่ ขอนแก่น(18.62) นครราชสีมา(19.30) บุรีรัมย์(18.75) ยโสธร(19.75) ร้อยเอ็ด(17.34) ศรีสะเกษ(22.47) สกลนคร(20.53) หนองบัวลำภู(19.65) และอุดรธานี(24.81)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กคุยกับพ่อแม่/ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่เป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(75.22) ได้แก่ กาฬสินธุ์(76.26) ชัยภูมิ(84.21) นครพนม(78.50) มหาสารคาม(79.70) ยโสธร(76.00) เลย(84.25) ศรีสะเกษ(80.40) สกลนคร(78.70) หนองคาย(78.34) หนองบัวลำภู(78.63) อำนาจเจริญ(84.76) และอุดรธานี(79.45) ค่าเฉลี่ยเวลาคุยกับพ่อแม่/ผู้ปกครองญาติผู้ใหญ่ต่อวัน(นาที) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(108.58) ได้แก่ ขอนแก่น(126.11) ชัยภูมิ(137.43) นครพนม(116.17) นครราชสีมา(134.18) มหาสารคาม(109.00) มุกดาหาร(112.87) ร้อยเอ็ด(114.76) เลย(133.50) หนองคาย(126.12) และอุบลราชธานี(111.40)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กช่วยงานบ้าน/ดูบ้าน/รดน้ำเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(66.74) ได้แก่ ชัยภูมิ(70.18) นครพนม(70.50) นครราชสีมา(70.30) มหาสารคาม(72.25) มุกดาหาร(67.28) เลย(71.25) หนองคาย(79.36) อำนาจเจริญ(79.65) อุดรธานี(75.69)และอุบลราชธานี(68.00) ค่าเฉลี่ยเวลาช่วยงานบ้าน/ดูบ้าน/รดน้ำ ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(97.23) ได้แก่ ชัยภูมิ(98.66) นครราชสีมา(110.59) มหาสารคาม(110.45) มุกดาหาร(110.79) สุรินทร์(102.10) หนองคาย(104.21) อุดรธานี(110.79) และอุบลราชธานี(112.41)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กอยู่บ้านคนเดียวหลังเลิกเรียนเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(13.52) ได้แก่ ชัยภูมิ(17.17) มหาสารคาม(15.25) ศรีสะเกษ(15.78) สกลนคร(17.29) สุรินทร์(26.82) หนองบัวลำภู(15.78) และอุบลราชธานี(13.75)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเคยเป็นอาสาสมัครทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(57.98) ได้แก่ ชัยภูมิ(65.83) มหาสารคาม(64.41) ยโสธร(63.50) ร้อยเอ็ด

- (69.11) ศรีสะเกษ(59.69) สกลนคร(66.58) หนองคาย(60.88) อุตรธานี(66.92) และ อุบลราชธานี(59.50)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กใส่บาตร/ทำบุญเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(21.36) ได้แก่ กาฬสินธุ์(22.00) ชัยภูมิ(24.16) มหาสารคาม(23.25) ยโสธร(28.00) เลย(22.00) ศรีสะเกษ(21.14) หนองคาย(22.34) หนองบัวลำภู(22.86) อำนาจเจริญ(49.75) และ อุบลราชธานี(24.25)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กสวดมนต์ก่อนนอนเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(28.00) ได้แก่ กาฬสินธุ์(30.50) ชัยภูมิ(31.01) ร้อยเอ็ด(30.25) เลย(38.50) ศรีสะเกษ(30.98) หนองคาย(34.10) อำนาจเจริญ(50.63) และอุบลราชธานี(34.00)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กนั่งสมาธิสงบจิตใจเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(15.90) ได้แก่ Mukdahan(22.92) ยโสธร(18.50) ร้อยเอ็ด(26.32) ศรีสะเกษ(21.21) สุรินทร์(31.50) และ อำนาจเจริญ(38.23)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กไปวัด/โบสถ์/มัสยิดเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(12.22) ได้แก่ กาฬสินธุ์(15.25) ชัยภูมิ(14.23) มหาสารคาม(13.03) ยโสธร(17.50) เลย(19.30) ศรีสะเกษ(14.14) และอุบลราชธานี(13.03)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กมีโทรศัพท์มือถือมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(38.27) ได้แก่ ขอนแก่น(46.50) นครราชสีมา(52.20) มหาสารคาม(44.50) ยโสธร(52.00) ร้อยเอ็ด(72.92) เลย(43.00) และอุตรธานี(44.44)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กมีคอมพิวเตอร์มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(22.52) ได้แก่ ขอนแก่น(31.83) นครราชสีมา(24.87) มหาสารคาม(23.75) Mukdahan(23.75) ยโสธร(22.75) ร้อยเอ็ด(47.81) เลย(40.50) และหนองบัวลำภู(26.45)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กมีจักรยานมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(74.22) ได้แก่ กาฬสินธุ์(82.91) นครพนม(85.25) บุรีรัมย์(81.50) ร้อยเอ็ด(84.43) เลย(78.95) ศรีสะเกษ(74.47) สกลนคร(80.00) หนองคาย(81.98) หนองบัวลำภู(79.09) และอำนาจเจริญ(88.00)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กออกไปเที่ยวกับเพื่อนตอนกลางคืนเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(1.33) ได้แก่ กาฬสินธุ์(1.82) ขอนแก่น(2.39) ชัยภูมิ(2.59) นครราชสีมา(2.63) บุรีรัมย์(2.01) ยโสธร(3.00) เลย(1.50) ศรีสะเกษ(1.83) และอุตรธานี(1.76)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กซื้อของตามห้างสรรพสินค้าเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(11.69) ได้แก่ กาฬสินธุ์(13.03) ขอนแก่น(18.88) นครราชสีมา(17.68) บุรีรัมย์(14.75) มหาสารคาม(15.50) ยโสธร(13.50) หนองบัวลำภู(16.88) อุตรธานี(15.79) และ อุบลราชธานี(19.00)

- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กดูการ์ตูนไปเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(8.74) ได้แก่ ขอนแก่น (11.62) ชัยภูมิ(9.14) นครราชสีมา(14.18) บุรีรัมย์(9.25) มหาสารคาม(10.50) ร้อยเอ็ด (18.39) สกลนคร(10.46) หนองบัวลำภู(14.29) อุตรธานี(10.75) และอุบลราชธานี(8.75)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กดูทีวีไปเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(6.34) ได้แก่ กาฬสินธุ์ (12.09) นครราชสีมา(10.63) บุรีรัมย์(7.25) มหาสารคาม(8.50) ร้อยเอ็ด(10.33) ศรีสะเกษ(7.56) สกลนคร(9.95) และหนองบัวลำภู(10.30)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กดูเว็บไปเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(5.45) ได้แก่ ขอนแก่น (9.37) นครราชสีมา(11.93) มหาสารคาม(5.50) ร้อยเอ็ด(11.62) ศรีสะเกษ(5.79) สกลนคร(7.40) หนองบัวลำภู(8.29) และอุบลราชธานี(6.25)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กดูคลิปไปเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(6.26) ได้แก่ ขอนแก่น (10.13) นครราชสีมา(13.69) มหาสารคาม(8.75) ร้อยเอ็ด(13.42) หนองบัวลำภู(11.78) และอุตรธานี(6.75)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กดูวิทยุเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(19.36) ได้แก่ ขอนแก่น(32.08) นครราชสีมา(22.59) บุรีรัมย์(22.00) ยโสธร(19.50) ศรีสะเกษ(24.62) สกลนคร(19.90) สุรินทร์(27.25) อำนาจเจริญ(19.49) อุตรธานี(21.05) และอุบลราชธานี (25.00) ค่าเฉลี่ยเวลาดูวิทยุต่อวัน(นาทีก) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(60.87) ได้แก่ ขอนแก่น(62.57) นครราชสีมา(81.67) มหาสารคาม(66.80) Mukดาหาร(70.43) ร้อยเอ็ด(62.13) ศรีสะเกษ(67.24) สุรินทร์(94.16) หนองคาย(65.86) อุตรธานี(71.56) และอุบลราชธานี(83.09)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(17.83) ได้แก่ ขอนแก่น(32.25) นครพนม(23.75) นครราชสีมา(24.09) บุรีรัมย์(19.75) Mukดาหาร (18.54) ยโสธร(18.52) ร้อยเอ็ด(21.45) สกลนคร(20.85) หนองบัวลำภู(19.80) อำนาจเจริญ(18.34) อุตรธานี(20.20) และอุบลราชธานี(18.00) ค่าเฉลี่ยเวลาเล่น อินเทอร์เน็ตต่อวัน(นาทีก) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(103.85) ได้แก่ ขอนแก่น (116.13) ชัยภูมิ(133.50) นครพนม(104.32) นครราชสีมา(135.80) มหาสารคาม(143.62) Mukดาหาร(108.31) ร้อยเอ็ด(120.32) เลย(111.39) ศรีสะเกษ(116.98) และสกลนคร (110.08)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กส่ง SMS เป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(6.86) ได้แก่ ขอนแก่น (8.77) นครราชสีมา(9.49) บุรีรัมย์(7.00) ร้อยเอ็ด(7.99) ศรีสะเกษ(7.25) หนองบัวลำภู (8.18) อำนาจเจริญ(19.85) อุตรธานี(8.84) และอุบลราชธานี(8.00) ค่าเฉลี่ยครั้งต่อวันในการส่ง SMS ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(3.25) ได้แก่ กาฬสินธุ์(7.39) ชัยภูมิ

- (3.45) นครราชสีมา(3.97) บุรีรัมย์(3.28) เลย(3.78) ศรีสะเกษ(3.76) อำนาจเจริญ(3.16) อุตรธานี(4.03) และอุบลราชธานี(3.78)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่โหดเพลง/ภาพ/เกม/ข้อความเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(11.51) ได้แก่ กาฬสินธุ์(13.59) นครราชสีมา(24.54) บุรีรัมย์(16.00) ร้อยเอ็ด(13.88) ศรีสะเกษ(13.73)หนองบัวลำภู(12.50) อำนาจเจริญ(16.83) อุตรธานี(12.34) และอุบลราชธานี(15.00) ค่าเฉลี่ยครั้งต่อวันในการโหดเพลง/ภาพ/เกม/ข้อความ ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(3.28) ได้แก่ กาฬสินธุ์(4.15) มหาสารคาม(4.41) Mukดาหาร(3.56) ศรีสะเกษ(3.62) สุรินทร์(4.00) หนองบัวลำภู(5.36) อุตรธานี(4.51) และอุบลราชธานี(3.65)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเล่นเกมออนไลน์ เกมคอมพิวเตอร์และเกมอื่น ๆ เป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(22.49) ได้แก่ กาฬสินธุ์(24.69) ขอนแก่น(39.25) นครพนม(27.50) นครราชสีมา(30.61) บุรีรัมย์(25.00) ยโสธร(23.64) ร้อยเอ็ด(31.11) สกลนคร(23.56) หนองบัวลำภู(27.64) และอุตรธานี(27.64) ค่าเฉลี่ยเวลาที่ใช้เล่นเกมออนไลน์ เกมคอมพิวเตอร์และเกมอื่น ๆ ต่อวัน(นาทื) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(107.05) กาฬสินธุ์(117.88) ขอนแก่น(112.82) นครราชสีมา(158.15) มหาสารคาม(130.60) ร้อยเอ็ด(116.33) เลย(110.33) และหนองบัวลำภู(128.65)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กอยู่หอพัก/บ้านเพื่อนเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(9.39) ได้แก่ กาฬสินธุ์(10.13) นครพนม(10.25) นครราชสีมา(11.05) มหาสารคาม(11.56) ยโสธร(12.31) สุรินทร์(29.75) และอำนาจเจริญ(13.35) ค่าเฉลี่ยเวลาที่ใช้อยู่หอพัก/บ้านเพื่อน ต่อวัน(นาทื) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(105.27) ได้แก่ ขอนแก่น(134.81) นครพนม(114.15) นครราชสีมา(158.18) มหาสารคาม(118.37) ยโสธร(181.15) ร้อยเอ็ด(124.75) สุรินทร์(116.62) หนองบัวลำภู(120.67) และอุตรธานี(111.67)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กพูดคุยปรึกษาปัญหาล้วนตัวกับเพื่อไ้ในระดับมาก มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(15.68) ได้แก่ ขอนแก่น(16.58) นครราชสีมา(18.37) Mukดาหาร(18.07) ยโสธร(17.75) หนองคาย(19.16) หนองบัวลำภู(16.45) อุตรธานี(17.34) และอุบลราชธานี(20.75)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กพูดคุยปรึกษาปัญหาล้วนตัวกับครูอาจารย์ไ้ในระดับมาก มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(12.98) ได้แก่ ชัยภูมิ(17.79) Mukดาหาร(13.14) เลย(13.25) ศรีสะเกษ(15.42) สุรินทร์(17.57) หนองคาย(19.31) หนองบัวลำภู(14.14) และอุบลราชธานี(20.75)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กคิดว่าจังหวัดที่เรียนหนังสืออยู่นี้เป็นจังหวัดที่น่าอยู่มาก มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(63.50) ได้แก่ กาฬสินธุ์(74.24) นครพนม(65.75) ยโสธร(71.75) ร้อยเอ็ด

- (66.92) เลย์(69.50) สกลนคร(63.33) สุรินทร์(72.85) หนองคาย(77.86) และอุบลราชธานี(71.00)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กอยากกลับมาทำงานในจังหวัดที่เรียนหนังสือหลังเรียนจบแล้วในระดับมาก มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(53.27) ได้แก่ ยโสธร(53.63) เลย์(57.00) สกลนคร(58.35) หนองคาย(65.89) อำนาจเจริญ(64.48) และอุบลราชธานี(67.75)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่วในระดับมาก มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(59.81) ได้แก่ กาฬสินธุ์(69.10) ยโสธร(65.00) ร้อยเอ็ด(73.62) เลย์(70.00) อำนาจเจริญ(71.21) และอุบลราชธานี(61.25)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเล่นไฟเป็นครั้งคราวถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(13.49) ได้แก่ กาฬสินธุ์(14.36) ขอนแก่น(19.40) นครราชสีมา(76.79) มหาสารคาม(28.00) ร้อยเอ็ด(36.46) เลย์(16.50) หนองบัวลำภู(21.66) และอุดรธานี(15.75)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเล่นพนันบอลเป็นครั้งคราวถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(7.44) ได้แก่ ขอนแก่น(8.31) นครราชสีมา(8.59) บุรีรัมย์(13.25) มหาสารคาม(8.25) ยโสธร(12.50) ร้อยเอ็ด(16.16) ศรีสะเกษ(8.88) สุรินทร์(8.75) หนองบัวลำภู(11.42) อุดรธานี(8.00) และอุบลราชธานี(7.50)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กรับแท่งเดินโพยบอลเป็นครั้งคราวถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(3.67) ได้แก่ ขอนแก่น(5.28) นครราชสีมา(3.78) บุรีรัมย์(3.75) Mukdahan(5.57) ยโสธร(8.75) ร้อยเอ็ด(4.04) ศรีสะเกษ(5.04) หนองบัวลำภู(6.52) และอุบลราชธานี(5.00)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กซื้อหวยใต้ดินเป็นครั้งคราวถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(3.65) ได้แก่ ขอนแก่น(4.56) Mukdahan(6.62) ยโสธร(8.25) หนองบัวลำภู(5.54) และอำนาจเจริญ(7.61)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กซื้อลอตเตอรี่เป็นครั้งคราวถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(07.93) ได้แก่ ขอนแก่น(12.44) นครราชสีมา(14.47) บุรีรัมย์(9.50) Mukdahan(11.11) ร้อยเอ็ด(11.56) สกลนคร(8.31) หนองบัวลำภู(10.05) และอำนาจเจริญ(10.63)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเดินโพยหวยใต้ดินเป็นครั้งคราวถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(3.96) ได้แก่ ขอนแก่น(4.83) บุรีรัมย์(5.00) Mukdahan(10.36) ยโสธร(5.76) ร้อยเอ็ด(4.55) ศรีสะเกษ(6.05) สกลนคร(5.05) สุรินทร์(6.50) และหนองบัวลำภู(6.06)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กพบเห็นการพกอาวุธในสถานศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(21.74) ได้แก่ กาฬสินธุ์(24.56) ขอนแก่น(22.11) นครราชสีมา(26.02) บุรีรัมย์(23.31) มหาสารคาม(29.00) ยโสธร(23.00) ร้อยเอ็ด(25.63) เลย์(22.25) หนองบัวลำภู(27.46) อุดรธานี(25.25) และอุบลราชธานี(22.25)

- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กพบเห็นการเสพยาเสพติดในสถานศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(7.33) ได้แก่ ขอนแก่น(7.42) ชัยภูมิ(8.25) หนองบัวลำภู(19.85) อำนาจเจริญ(9.11) อุตรธานี (12.75) และอุบลราชธานี(14.00)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กที่ถูกขู่กรรโชกทรัพย์ในสถานศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(7.02) ได้แก่ ขอนแก่น(10.00) ชัยภูมิ(9.00) นครราชสีมา(11.45) บุรีรัมย์(9.50) มหาสารคาม (11.50) ร้อยเอ็ด(7.30) หนองบัวลำภู(7.59) และอุบลราชธานี(12.25)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กที่ถูกทำร้ายร่างกายในสถานศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(21.40) ได้แก่ กาฬสินธุ์(22.36) ขอนแก่น(23.20) นครราชสีมา(25.77) บุรีรัมย์(24.75) มหาสารคาม(27.50) ร้อยเอ็ด(24.62) สกลนคร(21.21) หนองบัวลำภู(21.01) และ อุบลราชธานี(31.75)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กคิดว่าว่าประเทศเราทุจริตคดโกงมาก มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(43.91) ได้แก่ กาฬสินธุ์(52.41) ชัยภูมิ(52.26) มหาสารคาม(44.72) ยโสธร(46.00) ร้อยเอ็ด (54.41) เลย(56.25) สุรินทร์(47.51) หนองคาย(49.79) และอำนาจเจริญ(55.67)

ระดับมัธยมศึกษา-อุดมศึกษา

ด้านสุขภาพอนามัย

- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเล่นกีฬา/ออกกำลังกายเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(34.77) ได้แก่ ชัยภูมิ(35.01) นครพนม(35.27) บุรีรัมย์(35.27) Mukdahan(42.54) ยโสธร(35.08) ร้อยเอ็ด(36.83) เลย(37.88) หนองคาย(40.22) หนองบัวลำภู(38.12) อุตรธานี(36.56) และอุบลราชธานี(35.50) ค่าเฉลี่ยของเวลาเล่นกีฬา/ออกกำลังกายต่อวัน(นาที) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(97.72) ได้แก่ กาฬสินธุ์(106.44) ขอนแก่น(103.02) ชัยภูมิ(99.80) มหาสารคาม(107.75) สกลนคร(100.04) สุรินทร์(99.35) หนองคาย(105.24) หนองบัวลำภู(108.29) และอุตรธานี(102.81)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กทาน Fast Food เป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(3.98) ได้แก่ ขอนแก่น(5.50) ชัยภูมิ(5.94) นครพนม(4.15) นครราชสีมา(8.00) บุรีรัมย์(4.32) อุตรธานี(4.36) และอุบลราชธานี(4.25)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กดื่มเหล้า เบียร์เป็นครั้งคราวถึงประจำประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(32.45) ได้แก่ กาฬสินธุ์(35.29) ขอนแก่น(33.22) นครพนม(34.56) บุรีรัมย์(32.35) ร้อยเอ็ด(36.34) เลย(48.06) สกลนคร(34.11) สุรินทร์(34.16) หนองบัวลำภู(32.73) อำนาจเจริญ(32.87) อุตรธานี(40.24) และอุบลราชธานี(33.69)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กสูบบุหรี่เป็นครั้งคราวถึงประจำประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(13.92) ได้แก่ กาฬสินธุ์(15.06) ขอนแก่น(15.96) บุรีรัมย์(19.48) มหาสารคาม(17.71) ร้อยเอ็ด(16.42) เลย(19.88) สกลนคร(15.74) สุรินทร์(14.83) หนองบัวลำภู(14.71) และอุตรธานี(17.69)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กที่มีความคิดอยากทำคัลยกรรมมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(26.20) ได้แก่ กาฬสินธุ์(31.36) ขอนแก่น(27.17) ชัยภูมิ(26.33) นครราชสีมา(29.51) มหาสารคาม(27.43) Mukdahan(29.46) ร้อยเอ็ด(30.79) เลย(27.94) ศรีสะเกษ(28.13) หนองบัวลำภู(26.41) และอุตรธานี(27.80)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเคยใช้ยาลดความอ้วนมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(6.51) ได้แก่ กาฬสินธุ์(8.13) ขอนแก่น(7.40) ชัยภูมิ(10.53) นครราชสีมา(7.85) บุรีรัมย์(6.71) ร้อยเอ็ด(6.76) เลย(7.13) อำนาจเจริญ(11.36) และอุตรธานี(7.50)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กรับประทานผักผลไม้ทุกมื้อมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(47.13) ได้แก่ กาฬสินธุ์(54.68) ชัยภูมิ(52.65) ยโสธร(51.69) ร้อยเอ็ด(50.67) เลย(49.63) ศรีสะเกษ(52.26) สกลนคร(47.68) หนองคาย(50.07) และอำนาจเจริญ(49.81)

- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กสวมหมวกกันน็อคทุกครั้งที่ใช้รถจักรยานยนต์ทุกครั้งที่ใช้ขี่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(33.27) ได้แก่ กาฬสินธุ์(46.66) ขอนแก่น(38.86) ชัยภูมิ(34.97) นครราชสีมา(38.32) ยโสธร(46.19) ร้อยเอ็ด(38.33) เลย(34.841) ศรีสะเกษ(48.93) สุรินทร์(33.63) และอุบลราชธานี(40.00)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเคยเครียดจนมีอาการทางร่างกาย เช่น นอนไม่หลับ อาเจียนมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(33.05) ได้แก่ ขอนแก่น(33.79) ชัยภูมิ(38.60) นครราชสีมา(45.27) มหาสารคาม(35.85) ศรีสะเกษ(34.21) อุตรธานี(35.41) และอุบลราชธานี(35.75)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กดูโทรทัศน์/VDO/VCDเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(63.30) ได้แก่ ชัยภูมิ(65.91) นครพนม(67.83) นครราชสีมา(72.69) Mukdahan(65.07) ยโสธร(65.64) หนองบัวลำภู(68.78) และอุตรธานี(68.89)

ด้านการศึกษา

- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กอ่านหนังสือการ์ตูนเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(16.18) ได้แก่ ชัยภูมิ(17.51) นครพนม(19.38) นครราชสีมา(17.55) บุรีรัมย์(18.01) Mukdahan(18.47) เลย(16.69) ศรีสะเกษ(16.54) สกลนคร(16.61) สุรินทร์(16.30) หนองคาย(21.72) หนองบัวลำภู(16.88) อุตรธานี(18.53) อุบลราชธานี(18.00) ค่าเฉลี่ยเวลาอ่านหนังสือการ์ตูนต่อวัน(นาที) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(78.71) ได้แก่ ขอนแก่น(84.47) นครพนม(83.79) นครราชสีมา(93.04) บุรีรัมย์(79.66) มหาสารคาม(78.74) Mukdahan(89.62) ศรีสะเกษ(88.39) หนองบัวลำภู(82.80) อุตรธานี(91.13) และอุบลราชธานี(86.65)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรกเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(25.14) ได้แก่ ชัยภูมิ(31.15) นครราชสีมา(29.11) มหาสารคาม(25.83) Mukdahan(35.59) ร้อยเอ็ด(26.19) ศรีสะเกษ(26.67) หนองคาย(26.80) และอุบลราชธานี(25.56) ค่าเฉลี่ยเวลาอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรกต่อวัน(นาที) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(84.50) ได้แก่ ขอนแก่น(89.28) ชัยภูมิ(96.26) นครราชสีมา(94.97) มหาสารคาม(85.92) Mukdahan(100.85) ร้อยเอ็ด(88.75) ศรีสะเกษ(95.29) หนองบัวลำภู(88.71) อุตรธานี(85.26) และอุบลราชธานี(89.40)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กอ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(17.46) ได้แก่ ขอนแก่น(18.22) ชัยภูมิ(18.36) นครราชสีมา(20.47) Mukdahan(20.83) ร้อยเอ็ด(21.62) ศรีสะเกษ(18.85) สกลนคร(18.05) และอุบลราชธานี(19.81) ค่าเฉลี่ยเวลาอ่านหนังสือพิมพ์ ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(47.24) ได้แก่ ขอนแก่น(48.26) ชัยภูมิ

- (54.15) บุรีรัมย์(49.06) มหาสารคาม(45.80) ร้อยเอ็ด(48.57) ศรีสะเกษ(57.61) สุรินทร์(52.00) หนองคาย(52.37) หนองบัวลำภู(52.96) อุตรธานี(55.39) อุบลราชธานี(47.91)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กอ่านข่าวในเว็บไซต์เป็นประจํามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(12.08) ได้แก่ ขอนแก่น(14.45) ชัยภูมิ(12.77) นครพนม(16.60) นครราชสีมา(15.26) มหาสารคาม(14.77) Mukดาหาร(14.56) ร้อยเอ็ด(12.23) เลย(13.63) สกลนคร(14.07) อุตรธานี(12.91) อุบลราชธานี(13.56) ค่าเฉลี่ยเวลาอ่านข่าวในเว็บไซต์ต่อวัน(นาที) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(63.74) ได้แก่ ขอนแก่น(73.27) บุรีรัมย์(70.43) มหาสารคาม(76.48) ศรีสะเกษ(68.07) สกลนคร(64.97) หนองคาย(68.45) หนองบัวลำภู(64.47) อุตรธานี(74.13) และอุบลราชธานี(67.98)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเรียนพิเศษมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(15.52) ได้แก่ กาฬสินธุ์(21.29) ขอนแก่น(24.26) นครราชสีมา(21.19) บุรีรัมย์(17.47) มหาสารคาม(15.73) ยโสธร(19.48) ร้อยเอ็ด(16.70) เลย(18.25) สกลนคร(16.83) และอุบลราชธานี(20.96) ค่าเฉลี่ยเวลาเรียนพิเศษต่อวัน(นาที) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(164.75) ได้แก่ ขอนแก่น(170.85) ชัยภูมิ(212.65) นครราชสีมา(127.50) Mukดาหาร(191.76) ร้อยเอ็ด(250.96) ศรีสะเกษ(175.17) สุรินทร์(187.39) หนองคาย(173.50) และหนองบัวลำภู(168.34)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กโตดเรียนเป็นประจํามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(1.62) ได้แก่ กาฬสินธุ์(1.88) ขอนแก่น(1.67) ชัยภูมิ(2.39) นครพนม(2.29) บุรีรัมย์(2.32) มหาสารคาม(2.13) ยโสธร(1.86) ร้อยเอ็ด(2.17) สกลนคร(2.19) และสุรินทร์(1.71)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเคยลอกการบ้านหรือข้อสอบเพื่อนมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(63.01) ได้แก่ ขอนแก่น(63.68) นครพนม(63.27) นครราชสีมา(73.30) มหาสารคาม(67.73) ร้อยเอ็ด(63.44) เลย(66.31) ศรีสะเกษ(63.37) สุรินทร์(69.72) อุตรธานี(71.85)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กรู้สึกปลอดภัยเวลาไปโรงเรียนมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(22.24) ได้แก่ กาฬสินธุ์(27.93) ขอนแก่น(24.67) ชัยภูมิ(28.16) Mukดาหาร(28.27) ยโสธร(23.66) ร้อยเอ็ด(24.90) เลย(22.44) ศรีสะเกษ(23.04) สกลนคร(23.87) และอุตรธานี(24.44)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กชอบไปโรงเรียนมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(38.81) ได้แก่ กาฬสินธุ์(45.04) ชัยภูมิ(42.38) มหาสารคาม(41.97) Mukดาหาร(41.29) ยโสธร(41.39) ร้อยเอ็ด(42.30) ศรีสะเกษ(39.08) สกลนคร(39.80) หนองคาย(40.04) อำนาจเจริญ(44.21) และอุตรธานี(39.01)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนน o-net มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(32.83) ขอนแก่น(33.55) นครราชสีมา(33.77) บุรีรัมย์(33.18) มหาสารคาม(33.93) Mukดาหาร(34.80)

ยโสธร(33.20) ร้อยเอ็ด(33.19) เลย(32.98) ศรีสะเกษ(33.03) สกลนคร(33.06) อุตรธานี
(33.35) และอุบลราชธานี(33.10)

ด้านสังคม

- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่รายได้ของเด็กจากพ่อแม่ต่อเดือนมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(2,216.11) ได้แก่ ขอนแก่น(3,153.90) ชัยภูมิ(2,239.90) นครราชสีมา(2,978.64) มหาสารคาม (2,780.23) เลย(2,328.14) สกลนคร(2,328.14) อุตรธานี(2,416.77) และอุบลราชธานี (2,430.33)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่รายได้พิเศษของเด็กต่อเดือนมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(1,295.77) ได้แก่ ขอนแก่น(2,667.92) นครราชสีมา(1,926.23) มหาสารคาม(1,766.40) เลย(1,335.88) สกลนคร(1,608.20) อุตรธานี(1,697.96) และอุบลราชธานี(1,393.40)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่รายจ่ายของเด็กต่อเดือนมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(2,000.17) ได้แก่ ขอนแก่น(2,962.24) ชัยภูมิ(2,005.06) นครราชสีมา(2,527.25) มหาสารคาม(2,568.32) ร้อยเอ็ด(2,025.96) เลย(2,175.62) สกลนคร(2,124.01) อุตรธานี(2,115.64) และ อุบลราชธานี(2,307.68)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กไม่ได้อยู่กับพ่อแม่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(24.66) ได้แก่ ขอนแก่น (26.47) ชัยภูมิ(27.87) นครพนม(25.06) นครราชสีมา(27.9) มหาสารคาม(29.44) ร้อยเอ็ด(26.72) สกลนคร(27.87) หนองคาย(30.41) หนองบัวลำภู(24.96) อุตรธานี (29.25) และอุบลราชธานี(32.50)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเกี่ยวกับพ่อแม่พี่น้องเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(11.32) ได้แก่ ขอนแก่น(13.86) นครราชสีมา(23.32) บุรีรัมย์(13.99) ศรีสะเกษ(11.42) อุตรธานี(11.52) และอุบลราชธานี(11.38)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กคุยกับพ่อแม่/ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่เป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ย ภาค(70.90) ได้แก่ ชัยภูมิ(72.30) นครราชสีมา(74.85) Mukdahan(79.65) ยโสธร(74.70) ร้อยเอ็ด(72.08) เลย(70.94) สกลนคร(71.70) หนองคาย(76.89) หนองบัวลำภู(77.72) อำนาจเจริญ(72.39) และอุตรธานี(75.80) ค่าเฉลี่ยเวลาคุยกับพ่อแม่/ผู้ปกครองญาติ ผู้ใหญ่ต่อวัน(นาที) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(131.29) ได้แก่ ชัยภูมิ(145.69) นครราชสีมา(152.94) มหาสารคาม(140.94) Mukdahan(145.57) ยโสธร(139.34) ร้อยเอ็ด (134.48) ศรีสะเกษ(132.29) หนองคาย(141.77) หนองบัวลำภู(158.96) อำนาจเจริญ (146.85) และอุตรธานี(156.66)

- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กอยู่บ้านคนเดียวหลังเลิกเรียนเป็นประจํามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค (16.47) ได้แก่ ชัยภูมิ(20.93) นครพนม(18.71) นครราชสีมา(17.11) มหาสารคาม(18.95) เลย(20.00) สกลนคร(18.91) หนองบัวลำภู(18.39) อำนาจเจริญ(17.46) และอุดรธานี (18.87) ค่าเฉลี่ยเวลาที่เด็กอยู่บ้านคนเดียวหลังเลิกเรียนที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(137.42) ได้แก่ ขอนแก่น(138.27) นครราชสีมา(215.39) มหาสารคาม(166.15) Mukดาหาร(143.42) ศรีสะเกษ(164.69) หนองบัวลำภู(145.66) และอุบลราชธานี(153.71)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กช่วยงานบ้าน/ภูบ้าน/รดฝ้าเป็นประจํามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(68.96) ได้แก่ ชัยภูมิ(78.14) นครพนม(71.60) Mukดาหาร(74.97) ยโสธร(73.06) หนองคาย (83.99) หนองบัวลำภู(79.15) อำนาจเจริญ(71.03) และอุดรธานี(75.42) ค่าเฉลี่ยเวลา ช่วยงานบ้าน/ภูบ้าน/รดฝ้า ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(107.03) ได้แก่ กาฬสินธุ์ (133.50) ชัยภูมิ(108.27) นครราชสีมา(107.86) มหาสารคาม(113.57) Mukดาหาร(116.13) ร้อยเอ็ด(113.36) ศรีสะเกษ(120.21) สุรินทร์(108.77) หนองคาย(125.44) หนองบัวลำภู (123.08) อำนาจเจริญ(110.11) และอุบลราชธานี(110.77)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเคยเป็นอาสาสมัครทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมมากกว่า ค่าเฉลี่ยภาค(64.49) ได้แก่ กาฬสินธุ์(67.75) ชัยภูมิ(72.34) นครราชสีมา(64.89) มหาสารคาม(67.48) Mukดาหาร(67.67) ยโสธร(65.83) ร้อยเอ็ด(70.63) ศรีสะเกษ(69.25) หนองคาย(65.12) อำนาจเจริญ(65.52) และอุบลราชธานี(66.17)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กใส่บาตร/ทำบุญเป็นประจํามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(13.26) ได้แก่ กาฬสินธุ์(15.49) ชัยภูมิ(14.74) Mukดาหาร(16.13) ยโสธร(13.53) ร้อยเอ็ด(16.68) เลย (14.70) หนองคาย(16.10) หนองบัวลำภู(15.95) อำนาจเจริญ(18.52) และอุบลราชธานี (14.25)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กสวดมนต์ก่อนนอนเป็นประจํามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(25.29) ได้แก่ กาฬสินธุ์(25.36) ชัยภูมิ(30.13) นครราชสีมา(32.09) มหาสารคาม(27.07) Mukดาหาร (29.340) ยโสธร(25.62) ร้อยเอ็ด(28.96) ศรีสะเกษ(28.66) อำนาจเจริญ(27.15) และ อุบลราชธานี(26.13)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กนั่งสมาธิสงบจิตใจเป็นประจํามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(6.15) ได้แก่ กาฬสินธุ์(7.16) ชัยภูมิ(9.66) นครพนม(6.27) มหาสารคาม(7.71) Mukดาหาร(7.18) ร้อยเอ็ด(6.87) ศรีสะเกษ(8.88) และหนองคาย(6.60)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กไปวัด/โบสถ์/มัสยิดเป็นประจํามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(8.63) ได้แก่ กาฬสินธุ์(9.35) ชัยภูมิ(12.29) มหาสารคาม(8.71) ร้อยเอ็ด(10.70) ศรีสะเกษ(11.97) หนองคาย(10.55) และหนองบัวลำภู(9.57)

- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กมีโทรศัพท์มือถือมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(79.62) ได้แก่ ขอนแก่น (83.43) ชัยภูมิ(84.96) นครราชสีมา(93.38) ร้อยเอ็ด(88.74) เลย(84.75) และ อุบลราชธานี(82.88)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กมีคอมพิวเตอร์มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(35.23) ได้แก่ ขอนแก่น(48.46) ชัยภูมิ(37.19) นครพนม(45.96) นครราชสีมา(45.55) มหาสารคาม(38.69) Mukดาหาร (40.96) ร้อยเอ็ด(44.68) เลย(42.50) สกลนคร(46.50) และอุบลราชธานี(35.31)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กมีจักรยานมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(36.45) ได้แก่ นครพนม(48.97) Mukดาหาร(45.40) ร้อยเอ็ด(42.50) สกลนคร(38.12) หนองคาย(43.76) หนองบัวลำภู (41.84) และอำนาจเจริญ(43.70)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กมีกล้องดิจิตอลมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(10.70) ได้แก่ ขอนแก่น(19.01) ชัยภูมิ(15.44) นครราชสีมา(17.63) มหาสารคาม(12.50) Mukดาหาร(11.01) ยโสธร(12.15) ร้อยเอ็ด(16.05) เลย(11.50) และอุบลราชธานี(10.75)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กมีจักรยานยนต์มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(50.14) ได้แก่ กาฬสินธุ์ (55.82) ชัยภูมิ(58.50) นครพนม(53.06) บุรีรัมย์(52.99) มหาสารคาม(54.23) ร้อยเอ็ด (62.58) เลย(56.00) สุรินทร์(52.95) หนองบัวลำภู(50.88) และอุบลราชธานี(52.05)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กมีรถยนต์มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(5.96) ได้แก่ ขอนแก่น(8.06) ชัยภูมิ (11.31) นครพนม(6.04) มหาสารคาม(6.33) Mukดาหาร(6.73) ร้อยเอ็ด(8.55) หนองบัวลำภู(6.38) อำนาจเจริญ(6.52) และอุดรธานี(6.84)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กออกไปเที่ยวกับเพื่อนตอนกลางคืนเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค (4.38) ได้แก่ ชัยภูมิ(5.56) นครพนม(5.94) บุรีรัมย์(5.14) มหาสารคาม(4.39) เลย(6.18) สกลนคร(8.05) และหนองบัวลำภู(5.16)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กซื้อของตามห้างสรรพสินค้าเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(13.72) ได้แก่ ขอนแก่น(17.17) ชัยภูมิ(15.30) นครราชสีมา(27.33) บุรีรัมย์(16.14) ยโสธร(13.95) สกลนคร(14.29) อุดรธานี(15.59) และอุบลราชธานี(19.50)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กดูการ์ตูนไปเป็นครั้งคราวถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(19.96) ได้แก่ ขอนแก่น(21.11) ชัยภูมิ(25.24) นครพนม(20.19) บุรีรัมย์(22.02) มหาสารคาม (23.43) ร้อยเอ็ด(21.73) เลย(22.06) สุรินทร์(21.54) หนองบัวลำภู(22.10) และอุดรธานี (25.02)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กดูทีวีไปเป็นครั้งคราวถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(23.38) ได้แก่ กาฬสินธุ์(24.73) ขอนแก่น(27.35) บุรีรัมย์(25.69) มหาสารคาม(28.14) ร้อยเอ็ด(25.13)

- เลย์(27.88) สกลนคร(24.11) สุรินทร์(29.68) หนองบัวลำภู(26.70) และอุบลราชธานี (29.48)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กดูเว็บไซต์เป็นครั้งคราวถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(21.74) ได้แก่ กาฬสินธุ์(23.76) ขอนแก่น(27.23) นครพนม(22.02) บุรีรัมย์(23.67) มหาสารคาม (25.77) ร้อยเอ็ด(23.95) เลย์(25.94) สกลนคร(22.91) สุรินทร์(28.20) หนองบัวลำภู (24.49) และอุดรธานี(27.84)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กดูคลิปวีปเป็นครั้งคราวถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(32.54) ได้แก่ กาฬสินธุ์(34.39) ขอนแก่น(33.73) บุรีรัมย์(35.12) มหาสารคาม(35.38) ร้อยเอ็ด (34.51) เลย์(37.69) สกลนคร(34.76) สุรินทร์(38.44) หนองบัวลำภู(37.86) และอุดรธานี (43.09)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กคุยโทรศัพท์เป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(37.52) ได้แก่ ชัยภูมิ (41.38) นครราชสีมา(51.35) ร้อยเอ็ด(37.97) เลย์(42.06) สกลนคร(39.24) อำนาจเจริญ (38.41) อุดรธานี(42.69) และอุบลราชธานี(41.06) ค่าเฉลี่ยเวลาคุยโทรศัพท์ต่อวัน(นาที) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(87.21) ได้แก่ ขอนแก่น(91.14) ชัยภูมิ(95.29) นครราชสีมา(98.73) บุรีรัมย์(89.92) มหาสารคาม(91.73) Mukdahan(90.32) ร้อยเอ็ด (95.28) สกลนคร(88.60) สุรินทร์(93.71) หนองคาย(99.89) หนองบัวลำภู(108.94) อำนาจเจริญ(90.33) และอุบลราชธานี(92.25)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(21.86) ได้แก่ ขอนแก่น(27.22) ชัยภูมิ(22.41) นครพนม(30.60) นครราชสีมา(32.15) บุรีรัมย์(22.38) มหาสารคาม(23.58) ร้อยเอ็ด(22.36) เลย์(27.31) สกลนคร(24.94) สุรินทร์(23.29) อุดรธานี(24.27)และอุบลราชธานี(24.56) ค่าเฉลี่ยเวลาเล่นอินเทอร์เน็ตต่อวัน(นาที) ของ จังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(129.99) ได้แก่ กาฬสินธุ์(130.52) บุรีรัมย์(135.10) มหาสารคาม(163.62) Mukdahan(143.79) ยโสธร(172.39) เลย์(137.60) ศรีสะเกษ (130.24) อำนาจเจริญ(132.49) และอุบลราชธานี(151.28)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กส่ง SMS เป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(10.74) ได้แก่ ชัยภูมิ (11.53) นครพนม(13.13) นครราชสีมา(17.31) มหาสารคาม(11.15) Mukdahan(14.66) ร้อยเอ็ด(10.92) สกลนคร(12.73) และอุดรธานี(12.85) ค่าเฉลี่ยครั้งต่อวันในการส่ง SMS ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(3.40) ได้แก่ นครพนม(5.65) นครราชสีมา(6.28) บุรีรัมย์(3.58) มหาสารคาม(4.31) และอุบลราชธานี(3.55)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่โหลดเพลง/ภาพ/เกม/ข้อความเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(9.71) ได้แก่ นครพนม(15.40) นครราชสีมา(11.99) มหาสารคาม(10.22) Mukdahan(12.54) เลย์

- (11.63) สกลนคร(12.46) อุตรธานี(11.64) และอุบลราชธานี(10.00) ค่าเฉลี่ยครั้งต่อวันในการโหลตเพลง/ภาพ/เกม/ข้อความ ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(3.06) ได้แก่ ภาพลื่นฐ์(3.11) บุรีรัมย์(4.45) มุกดาหาร(3.40) ร้อยเอ็ด(3.51) สุรินทร์(3.03) หนองบัวลำภู(3.81) อำนาจเจริญ(3.20) และอุตรธานี(3.31)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเล่นเกมออนไลน์ เกมคอมพิวเตอร์และเกมอื่น ๆ เป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(15.34) ได้แก่ ขอนแก่น(16.43) ชัยภูมิ(16.36) นครพนม(22.29) นครราชสีมา(19.03) บุรีรัมย์(16.80) ร้อยเอ็ด(15.90) เลย(18.38) สกลนคร(18.76) สุรินทร์(16.04) อุตรธานี(18.41) และอุบลราชธานี(16.50) ค่าเฉลี่ยเวลาที่ไ้เล่นเกมออนไลน์ เกมคอมพิวเตอร์และเกมอื่น ๆ ต่อวัน(นาทื) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(115.49) ได้แก่ ขอนแก่น(116.56) นครพนม(123.88) นครราชสีมา(134.54) มหาสารคาม(127.85) มุกดาหาร(123.19) ศรีสะเกษ(133.15) หนองคาย(121.87) หนองบัวลำภู(124.41) และอุตรธานี(118.93) และอุบลราชธานี(127.35)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กอยู่หอพัก/บ้านเพื่อนเป็นประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(14.35) ได้แก่ ชัยภูมิ(23.14) นครพนม(17.85) นครราชสีมา(17.02) บุรีรัมย์(16.66) มหาสารคาม(14.47) เลย(20.38) สกลนคร(17.58) สุรินทร์(16.72) และอุตรธานี(15.17) ค่าเฉลี่ยเวลาที่ไ้อยู่หอพัก/บ้านเพื่อนต่อวัน(นาทื) ของจังหวัดที่มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(139.67) ได้แก่ มหาสารคาม(203.47) มุกดาหาร(147.84) ยโสธร(145.23) เลย(160.30) ศรีสะเกษ(159.95) อำนาจเจริญ(167.21) และอุบลราชธานี(198.60)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(20.17) ได้แก่ ภาพลื่นฐ์(26.80) ขอนแก่น(26.25) นครราชสีมา(20.49) บุรีรัมย์(22.20) มหาสารคาม(22.71) ร้อยเอ็ด(23.95) เลย(27.81) สกลนคร(22.11) สุรินทร์(20.26) หนองบัวลำภู(20.50) และอุตรธานี(20.17)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กคิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนเรียนจบมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(7.88) ได้แก่ ภาพลื่นฐ์(8.07) ขอนแก่น(8.37) บุรีรัมย์(8.19) ยโสธร(9.62) ร้อยเอ็ด(9.47) เลย(8.37) สุรินทร์(13.91) หนองคาย(8.15) หนองบัวลำภู(9.62) อุตรธานี(11.84) และอุบลราชธานี(8.75)
- O ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กยอมรับการอยู่ก่อนแต่งมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(42.00) ได้แก่ ภาพลื่นฐ์(42.25) ขอนแก่น(47.19) ชัยภูมิ(44.94) นครพนม(42.21) นครราชสีมา(49.70) มหาสารคาม(42.06) ร้อยเอ็ด(45.94) เลย(48.25) สุรินทร์(44.85) หนองบัวลำภู(43.42) และอุตรธานี(45.59)

- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กมีเพื่อนรักเพื่อนเล่นเดียวกันมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(40.50) ได้แก่ ภาพยนตร์(42.61) นครราชสีมา(59.39) มหาสารคาม(44.40) Mukดาหาร(43.35) ร้อยเอ็ด(43.35) เลย(42.31) หนองบัวลำภู(46.40) อุตรธานี(45.76) และอุบลราชธานี(46.56)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กพูดคุยปรึกษาปัญหาล้วนตัวกับเพื่อไ้ในระดับมาก มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(27.15) ได้แก่ ภาพยนตร์(31.66) นครราชสีมา(33.64) มหาสารคาม(28.34) Mukดาหาร(32.14) ร้อยเอ็ด(28.26) อำนาจเจริญ(32.45) และอุตรธานี(28.96)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กพูดคุยปรึกษาปัญหาล้วนตัวกับครูอาจารย์ไ้ในระดับมาก มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(9.82) ได้แก่ ภาพยนตร์(13.90) ชัยภูมิ(14.02) มหาสารคาม(10.94) Mukดาหาร(10.37) ยโสธร(11.36) ร้อยเอ็ด(10.63) ศรีสะเกษ(12.30) สุรินทร์(9.83) หนองคาย(10.94) อำนาจเจริญ(13.62) และอุบลราชธานี(10.06)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กคิดว่าจังหวัดที่เรียนหนังสืออยู่นี้เป็นจังหวัดที่น่าอยู่มาก มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(50.28) ได้แก่ ขอนแก่น(52.85) ชัยภูมิ(53.57) นครราชสีมา(60.16) ร้อยเอ็ด(52.46) เลย(52.75) สกลนคร(54.16) หนองคาย(67.75) อุตรธานี(54.60) และอุบลราชธานี(55.19)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กอยากกลับมาทำงานในจังหวัดที่เรียนหนังสือหลังเรียนจบแล้วในระดับมาก มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(39.89) ได้แก่ ภาพยนตร์(43.52) ขอนแก่น(43.58) ชัยภูมิ(41.78) นครราชสีมา(51.23) ร้อยเอ็ด(44.92) สกลนคร(41.06) หนองคาย(40.37) อำนาจเจริญ(44.66) อุตรธานี(43.39) และอุบลราชธานี(42.44)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่วในระดับมาก มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(65.41) ได้แก่ ภาพยนตร์(66.92) ขอนแก่น(65.73) ชัยภูมิ(70.14) นครราชสีมา(76.97) Mukดาหาร(68.20) ยโสธร(69.33) ศรีสะเกษ(65.60) หนองคาย(65.87) อำนาจเจริญ(70.83) และอุบลราชธานี(67.38)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเล่นไฟการพนันอย่างอื่น , เป็นครั้งคราวถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(29.22) ได้แก่ ขอนแก่น(35.12) ชัยภูมิ(34.09) นครราชสีมา(30.31) บุรีรัมย์(31.25) มหาสารคาม(35.34) ร้อยเอ็ด(35.92) เลย(35.56) หนองบัวลำภู(32.07) และอุตรธานี(39.02)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กเล่นพนันบอลเป็นครั้งคราวถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(15.15) ได้แก่ ขอนแก่น(17.17) ชัยภูมิ(18.12) บุรีรัมย์(19.58) มหาสารคาม(20.58) ยโสธร(17.36) ร้อยเอ็ด(19.56) เลย(15.63) หนองบัวลำภู(20.66) และอุตรธานี(20.79)

- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กรับแท่งหรือเดินโพลเป็นครั้งแรกถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(4.83) ได้แก่ ชัยภูมิ(7.72) นครพนม(6.29) บุรีรัมย์(6.39) มหาสารคาม(6.53) ยโสธร(4.86) ร้อยเอ็ด(5.91) สกลนคร(6.14) หนองบัวลำภู(5.32) และอุดรธานี(5.83)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กซื้อหอยไต้ดินเป็นครั้งแรกถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(12.44) ได้แก่ กาฬสินธุ์(14.71) ขอนแก่น(15.10) ชัยภูมิ(13.64) นครพนม(14.15) มหาสารคาม(14.54) ร้อยเอ็ด(19.13) และหนองบัวลำภู(12.70)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กซื้อลืตเตอริเป็นครั้งแรกถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(12.40) ได้แก่ ขอนแก่น(14.57) ชัยภูมิ(14.50) นครพนม(13.19) นครราชสีมา(12.35) บุรีรัมย์(14.23) มหาสารคาม(14.78) ร้อยเอ็ด(16.95) และอุบลราชธานี(13.75)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กขายหรือเดินโพลหอยไต้ดินเป็นครั้งแรกถึงประจำมากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(4.19) ขอนแก่น(5.47) ชัยภูมิ(4.79) นครพนม(7.40) บุรีรัมย์(55.09) มหาสารคาม(4.96) ร้อยเอ็ด(6.41) สกลนคร(4.27) อำนาจเจริญ(4.70) และอุบลราชธานี(5.00)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กพบเห็นการเล่นยาเสพติดในสถานศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(12.49) ได้แก่ กาฬสินธุ์(15.87) ขอนแก่น(13.65) ชัยภูมิ(13.80) นครพนม(12.96) มหาสารคาม(18.11) ยโสธร(13.22) ร้อยเอ็ด(15.75) สกลนคร(12.56) หนองบัวลำภู(14.23) อำนาจเจริญ(14.87) อุดรธานี(13.91) และอุบลราชธานี(14.69)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กพบเห็นการพกอาวุธในสถานศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(26.77) ได้แก่ ชัยภูมิ(30.58) มหาสารคาม(35.77) ยโสธร(29.61) ร้อยเอ็ด(31.33) หนองบัวลำภู(33.48) อำนาจเจริญ(34.13) อุดรธานี(30.01) และอุบลราชธานี(28.63)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กที่ถูกขู่กรรโชกทรัพย์ในสถานศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(6.99) ได้แก่ นครพนม(9.85) บุรีรัมย์(7.83) มหาสารคาม(7.78) ยโสธร(8.25) ร้อยเอ็ด(11.44) สุรินทร์(7.14) หนองบัวลำภู(7.03) อำนาจเจริญ(7.95) และอุบลราชธานี(9.63)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กที่ถูกทำร้ายร่างกายในสถานศึกษามากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(16.54) ได้แก่ ชัยภูมิ(19.96) นครพนม(22.40) มหาสารคาม(20.91) ยโสธร(18.95) ร้อยเอ็ด(19.33) เลย(16.88) หนองบัวลำภู(20.28) และอุดรธานี(19.16)
- ค่าเฉลี่ยจังหวัดที่เด็กคิดว่าประเทศเราทุจริตคดโกงมาก มากกว่าค่าเฉลี่ยภาค(60.87) ได้แก่ ขอนแก่น(66.29) ชัยภูมิ(63.17) นครพนม(62.48) นครราชสีมา(75.94) มหาสารคาม(61.08) มุกดาหาร(62.80) ยโสธร(63.69) ศรีสะเกษ(61.41) สกลนคร(61.22) และอุบลราชธานี(62.69)

บทที่ 8

ปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยสร้าง

ในบทนี้เป็นการนำเสนอ ปัจจัยเสี่ยง ชุดปัจจัยสร้างเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนที่ดีในระดับจังหวัดและในแต่ละจังหวัดดังรายละเอียดต่อไปนี้

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประจำปี 2550 - 2551

1. เด็กและเยาวชนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัจจัยเสี่ยงต่ำ (Low Risk Behaviors) คือ พิจารณาจากค่าเฉลี่ยหลายด้าน

- การเล่นการพนัน อาทิ การพนันบอลของเด็กประถมศึกษาถึงอุดมศึกษา อยู่ในช่วงร้อยละ 1.1-1.8
- การเสพยาเสพติด อาทิ การดูเว็บไซต์ของเด็กมัธยมศึกษาตอนต้นถึงอุดมศึกษา อยู่ในช่วงร้อยละ 0.7 -2.5
- อัตราการเบี่ยงเบนทางเพศ อยู่ในช่วงร้อยละ 2.15 - 2.80

2. เด็กและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัจจัยปกป้องสูง ในหลายเรื่องเช่นกัน อาทิ เช่น

- เด็กและเยาวชนชอบไปโรงเรียนมาก พิจารณาจากร้อยละของเด็กประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ระบุว่าชอบไปโรงเรียนในระดับมากอยู่ในช่วงร้อยละ 34.4 - 60.0
- ด้านความผูกพันกับสถาบันหลัก มีความผูกพันกับสถาบันทางศาสนาพิจารณาจากร้อยละของเด็กประถมศึกษาถึงอุดมศึกษาที่ใส่นาครุฑเป็นเครื่องหมายประจำ อยู่ในช่วงร้อยละ 86.5 - 96.2

3. ขณะเดียวกัน สภาวการณ์เด็กและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีภาวะที่น่าเป็นห่วงหลายด้านเช่นกัน อาทิ เช่น

- ด้านปัญหายาเสพติด พิจารณาจากร้อยละเด็กมัธยมศึกษาตอนต้นถึงอุดมศึกษา เห็นการเสพยาเสพติดในสถานศึกษาอยู่ในช่วง 11.0 - 16.0 และจำนวนเด็กที่ขอรับการบำบัดยาเสพติด คือ 189.84 ต่อแสนประชากร
- มีทัศนคติเชิงลบต่อสังคม พิจารณาจากจำนวนเด็ก ที่คิดว่าประเทศไทยมีการทุจริตคดโกงในระดับมากอยู่ในช่วงร้อยละ 43.9 - 67.3

4. สภาวะการณ์ที่ถือเป็นการมีปัจจัยปกป้องต่ำ ได้แก่

- ภาวะด้านสุขภาพจิตเด็กมัธยมร้อยละ 25.1 - 34.6 ระบุเครียดจนนอนไม่หลับ
- ภาวะด้านการศึกษาพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย O-net
- ทักษะคติและความผูกพันกับท้องถิ่น ดูจากร้อยละเด็กที่ตั้งใจกลับมาทำงานในจังหวัดบ้านเกิดในระดับมากอยู่ที่ เฉลี่ย ร้อยละ 36.8 - 43.1 เท่านั้น

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	● ยาเสพติด ● สุขภาพจิต ● การเป็นแม่ตั้งแต่วัยรุ่น	● การพนัน ● การเสพยาเสพติด ● การเบี่ยงเบนทางเพศ
ปัจจัยสร้าง	● ความสัมพันธ์กับครอบครัว ● ความผูกพันกับศาสนา/ประเพณีวัฒนธรรม ● โอกาสทางการศึกษา ● สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้	● ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ● ทักษะคติทางบวกต่อท้องถิ่น ● ความปลอดภัย ● ทักษะคติทางบวกต่อสังคม

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดกาฬสินธุ์

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนของจังหวัดกาฬสินธุ์มีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคมอย่างชัดเจน อาทิ

- เด็กและเยาวชนอุดมศึกษาที่ดูโทรทัศน์/VDO/VCD เป็นประจำ ร้อยละ 35.09 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 52.67 และเด็กวัยนี้ ใช้เวลาในการดู เฉลี่ย 60.25 ที่ เทียบกับระดับภาคเฉลี่ย 148.54 นาที
- เด็กอาชีวศึกษาที่ออกกลางคันร้อยละ 1.22 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 5.64
- นักเรียนระดับประถมศึกษาถึงอาชีวศึกษาที่ย้ายโรงเรียนมีน้อยกว่าร้อยละ 1 ในขณะที่ระดับภาคมากถึงร้อยละ 3.35
- เด็กประถมและมัธยมต้นที่ดูการ์ตูนวีซีดี/วีซีดี/วีบี/คลิปวีบี เป็นครั้งคราวถึงประจำ ร้อยละ 5.54/1.27/2.52/2.02 และ 4.51/8.77/5.51/14.79 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 8.73/6.33/5.45/6.26 และ 14.22/14.10/14.24/21.12
- เด็กและเยาวชนระดับอุดมศึกษาที่เล่นไพ่ การพนันอื่น ๆ/พนันบอล/รับแทงเดินโพยบอล/ซื้อหวยใต้ดิน/ล็อตเตอรี่/ขายเดินโพยหวยใต้ดิน เป็นครั้งคราวถึงประจำร้อยละ 22.81/8.02/4.01/17.63/12.56/3.77 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 31.52/15.82/6.41/22.18/21.21/7.22
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 19 ปี ที่มาทำคลอดต่อประชากรแสนคน 54.82 เทียบกับระดับภาค 431.44 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 18 ปี ที่ถูกละเมิดทางเพศต่อประชากรแสนคน เป็น 2.48 เทียบกับระดับภาคจำนวน 12.04 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อประชากรแสนคน 25.67 เทียบกับระดับภาคจำนวน 191.32

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชน จังหวัดกาฬสินธุ์มีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายเรื่องที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- เด็กมัธยมต้นและมัธยมปลายที่ทานผักและผลไม้ทุกมื้อมีอัตราร้อยละ 63.16 และ 54.43 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 44.29 และ 47.79
- เด็กประถม/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา ที่สวมหมวกกันน็อคทุกครั้งที่ยานขี่ อยู่ระหว่างร้อยละ 40-65 เทียบกับระดับภาคอยู่ระหว่างร้อยละ 30-35

- นักเรียนประถมถึงอาชีวศึกษาที่รู้สึกปลอดภัยมากเวลาไปโรงเรียน/วิทยาลัย อยู่ระหว่างร้อยละ 22.45 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 20-39
- นักเรียนระดับประถมถึงมัธยมศึกษาตอนปลายที่ชอบไปโรงเรียน ร้อยละ 74.44/60.25/53.92 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 60.03/41.29/41.12
- เด็กประถมและมัธยมศึกษาตอนต้นที่เคยเป็นอาสาสมัคร ทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมในรอบ 1 ปีการศึกษา ร้อยละ 55.08 และ 77.50 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 42.01 และ 60.83
- เด็กมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใส่บาตรหรือทำบุญ/สวดมนต์ก่อนนอน/นั่งสมาธิสงบจิตใจ/ไปวัด โบสถ์ มัสยิด เป็นประจำร้อยละ 16.29/25.05/8.11/9.62
- เด็กมัธยมต้น/อาชีว/อุดมศึกษาที่ปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับครูอาจารย์ ได้มากร้อยละ 15.29/17.09/15.15 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 10.49/9.98/10.29
- เด็กประถมและมัธยมศึกษาตอนต้นที่คิดว่าจังหวัดที่เรียนหนังสืออยู่นี้ เป็นจังหวัดที่น่าอยู่มาก ร้อยละ 74.27 และ 68.50 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 63.03 และ 53.55
- เด็กประถม-มัธยมปลายที่เชื่อมากเรื่องกฎแห่งกรรม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ร้อยละ 69-78 เทียบกับระดับภาค 59-71

3. อย่างไรก็ตามผลการสำรวจการณเด็กและเยาวชนจังหวัดกาฬสินธุ์ มีสถานะที่เป็นห่วงในหลายด้าน เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค ได้แก่

- เด็กและเยาวชนระดับอาชีวศึกษาที่ทำกิจกรรมต่างๆเป็นประจำ อาทิ อ่านหนังสือการ์ตูน/ อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก/อ่านหนังสือพิมพ์/อ่านข่าวในเว็บไซต์ ร้อยละ 6.91/14.10/8.16/6.41 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 14.33/21.08/14.50/10.35
- เด็กและเยาวชนอุดมศึกษาที่ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ สูงถึงร้อยละ 50 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 40
- เด็กและเยาวชนมัธยมปลาย-อุดมศึกษาที่พบเห็นการเสพยาเสพติดในสถานศึกษาสูงถึงร้อยละ 22.36 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 15.54
- คะแนนเฉลี่ย O-Net ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน 5 วิชาหลัก เฉลี่ย 30.86 ขณะที่ระดับภาคคะแนนเฉลี่ย 32.90
- จำนวนพื้นที่ติดต่อประชากรแสนคน เฉพาะเขตอำเภอเมือง/ทั้งจังหวัด 44.93/57.80 เทียบกับระดับภาคจำนวน 102.35/76.33 ต่อแสนประชากร

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	• เพศสัมพันธ์ • ติดเหล้า สูบบุหรี่ • การทุจริตคดโกง • การพบเห็นยาเสพติดในสถานศึกษา	• การดู TV / VDO / VCD • การออกกลางคืน • การย้ายโรงเรียน • เว็บโป๊ • เล่นการพนัน • แม่วัยรุ่น • การถูกละเมิดทางเพศ • การขอรับการบำบัดยาเสพติด
ปัจจัยสร้าง	• การบริโภคผักผลไม้ • สวมหมวกกันน็อกขณะขับขี่ • ความรู้สึกลดอดภัยเวลาไปโรงเรียน • ความพึงพอใจในสถานศึกษา • จิตอาสา • ความผูกพันกับศาสนา • ปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับครูอาจารย์ • คิดว่าจังหวัดที่เรียนหนังสืออยู่ • เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม	• กิจกรรมการอ่าน • O-NET • พื้นที่

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนของจังหวัดขอนแก่นมีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยระดับภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคมอย่างชัดเจน อาทิ

- อัตราการตายแรกคลอดต่อพันการคลอดเป็น 2.57 เทียบกับระดับภาคซึ่งมีอัตรา 6.02
- อัตราทารกน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม ร้อยละ 3.08 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 6.93
- เด็กอนุบาลและประถมศึกษาที่น้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 5.21และ 2.77 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 7.37 และ 6.68
- เด็กมัธยมต้น/มัธยมปลาย ที่ดื่มเหล้าและสูบบุหรี่เป็นครั้งคราวถึงประจำมีร้อยละ 8.33/18.05 และ 3.03/7.02 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 15.17/26.82 และ 45.57/46.48
- อัตราส่วนการจดทะเบียนสมรสต่อการหย่าร้าง 2.09 เทียบกับระดับภาคมีอัตราส่วน 4.16
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 19 ปี ที่มาทำคลอดต่อประชากรแสนคนเป็น 108.53 เทียบกับระดับภาคมีจำนวน 431.44 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อประชากรแสนคนเป็น 61.42 เทียบกับระดับภาคจำนวน 191.32 ต่อแสนประชากร

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น มีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายเรื่องที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- เด็กที่ทำกิจกรรมต่างๆเป็นประจำอาทิการเรียนพิเศษของนักเรียนประถม-อุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.50/35.09/48.37/7.25/5.50 เทียบกับระดับภาคมีอัตราส่วนร้อยละ 23.44/25.23/28.26/2.55/3.75
- คะแนนเฉลี่ย O-Net ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน 5 วิชาหลัก มีคะแนนเฉลี่ย 33.55 เทียบกับคะแนนระดับภาคเฉลี่ย 32.90
- เด็กประถม-อุดมศึกษา ที่ได้เที่ยวกับพ่อแม่พี่น้องเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 18.62/18.84/16.25/9.82/10.10 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 16.16/13.69/14.43/8.67/7.93

- เด็กมัธยมต้น/มัธยมปลาย ที่คิดว่าจังหวัดที่เรียนหนังสืออยู่นี้เป็นจังหวัดที่น่าอยู่มาก และอยากกลับมาทำงานในจังหวัดหลังเรียนจบแล้วมาก อยู่ในร้อยละ 57.83/64.25 และ 45.71/47.25 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 53.55/50.98 และ 37.68/40.76
- เด็กมัธยมต้น/มัธยมปลาย เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ในระดับมา มี อัตราร้อยละ 66.41/ 77.75 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 63.42/70.64

3. อย่างไรก็ตามสภาวะการณ์เด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่นที่น่าเป็นห่วงในหลายด้าน เช่นกันเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยภาค ได้แก่

- การทานอาหาร fast food /ขนมกรุบกรอบ/ดื่มน้ำอัดลมเป็นประจำของเด็ก ประถมศึกษา มีอัตราร้อยละ15.97/43.23/30.98 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 5.64/40.23/25.22
- จำนวนเด็กบาดเจ็บ/เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ต่อประชากรแสนคนสูงถึง 6,179.96/51.59 เทียบกับระดับภาคมีจำนวน 1,101.50/28.80
- ด้านการศึกษา ดูจากการออกกลางคันของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาและ อุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 6.87 และ 9.61 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 5.64 และ 6.45
- เด็กประถมที่คุยโทรศัพท์และเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นประจำสูงถึงร้อยละ 32.08 และ 32.25 ในขณะที่ระดับภาคร้อยละ 19.38 และ 17.85
- นักศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์สูงถึงร้อยละ 42.16 และ 53.56 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 28.85 และ 39.92
- ปัญหาการพนัน ดูจากอัตราเด็กอาชีวศึกษาที่เล่นไพ่ การพนันอื่น ๆ/พนันบอล/รับ แทงเดินโปยบอล/ซื้อหวยใต้ดิน/ล็อตเตอรี่/ขายเดินโปยหวยใต้ดิน เป็นครั้งคราวถึง ประจำร้อยละ 43.34/28.46/10.80/21.61/23.42/11.12 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 33.71/17.08/5.61/14.59/13.53/4.60
- ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา พบว่าเด็กอาชีวศึกษาที่พบเห็นการพกพาอาวุธ/ การเสพยาเสพติดร้ายแรง/การขู่กรรโชกทรัพย์/ทำร้ายร่างกายในสถานศึกษา ร้อยละ 32.57/25.32/11.65/19.24 เทียบกับระดับภาค 26.64/13.98/5.74/14.36
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 18 ปีที่ถูกละเมิดทางเพศต่อประชากรแสนคน 38.71 เทียบกับ ระดับภาคจำนวน 12.04 ต่อแสนประชากร
- ปัญหาพื้นที่เสี่ยงของเยาวชนเฉพาะเขตอำเภอเมือง/ทั้งจังหวัดต่อประชากรแสนคนมี จำนวน 57.80/423.05 เทียบกับระดับภาคจำนวน 40.86/305.50 สอดคล้องกับ จำนวนร้านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมืองต่อประชากรแสนคนสูงถึง 46.84 เทียบ กับระดับภาคจำนวน 18.71

- เด็กมัธยมศึกษาตอนต้นที่เล่นไพ่ การพนันอื่นๆ/พนันบอล/รับแทงเดินโพยบอล/ซื้อหวยใต้ดิน/ล็อตเตอรี่/ขายเดินโพยหวยใต้ดิน เป็นครั้งคราวถึงประจำร้อยละ 40.10/28.57/8.27/12.25/12.50/5.25 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 21.70/11.02/3.22/5.77/7.95/2.60
- ปัญหาสังคมในสถานศึกษา พบว่าเด็กมัธยมศึกษาตอนต้นพบเห็น การพกพาอาวุธ/เล่นยาเสพติดร้ายแรง/ถูกขู่กรรโชกทรัพย์/ทำร้ายร่างกาย ในสถานศึกษามีอัตราร้อยละ 45.00/23.00/22.75/29.50 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 27.52/10.41/8.16/17.82

สูง

ต่ำ

ปัจจัยเสี่ยง

- การบริโภค fast food ขนมกรุบกรอบ และดื่มน้ำอัดลม
- การออกกลางคืน
- คุยโทรศัพท์/เล่นอินเทอร์เน็ต
- เพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
- การพนัน ไพ่ บอล หวย
- พบเห็นการพกพาอาวุธ/การเล่นสิ่งเสพติดในสถานศึกษา
- ถูกขู่กรรโชกทรัพย์/ทำร้ายร่างกายในสถานศึกษา
- พื้นที่เสี่ยง
- ร้านอินเทอร์เน็ต
- บาตเจ็บ/เสียชีวิตจากจักรยานยนต์

- การตายแรกคลอด
- น้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์
- ต้มเหล้า สูบบุหรี่
- การหย่าร้าง
- แม่วัยรุ่น
- การรับการบำบัดยาเสพติด

ปัจจัยสร้าง

- เรียนพิเศษ
- O-NET
- ความสัมพันธ์กับครอบครัว
- เมืองหน้าด่าน
- ความเชื่อกฎแห่งกรรม

- พื้นที่ดี
- ความผูกพันกับศาสนา
- ความพึงพอใจในสถานศึกษา
- การทานผัก ผลไม้
- การสวดมนต์กันหรือคณะขับชื่

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนของจังหวัดชัยภูมิมีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยระดับภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคมอย่างชัดเจน อาทิ

- เด็กอาชีวศึกษา/อุดมศึกษา ต่ำเหล้าเป็นครั้งคราว ถึงประจำ คิดเป็นร้อยละ 35.18/35.84 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็น 45.87/46.48
- จำนวนเด็กมากกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี พยายามฆ่าตัวตาย/ฆ่าตัวตายสำเร็จ คิดเป็น 4.79/1.03 ต่อแสนประชากร เทียบกับระดับภาคเป็น 16.68/2.20
- จำนวนเด็กบาดเจ็บ/เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์คิดเป็น 411.85/21.72 ต่อแสนประชากร เทียบกับระดับภาค คิดเป็น 1,101.50/28.80 ต่อแสนประชากร
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา/อุดมศึกษา ที่โหลดเพลง/ภาพ/เกม/ข้อความผ่านโทรศัพท์มือถือเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 6.52/10.00/9.04/9.02/6.74 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 11.47/11.26/9.81/9.71/8.10
- เด็กอาชีวศึกษา/อุดมศึกษา ที่ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์และคิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนเรียนจบ คิดเป็นร้อยละ 24.30/33.68 และ 7.87/6.30 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค คิดเป็นร้อยละ 28.85/39.92 และ 11.15/10.02
- เด็กที่ยอมรับการอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษา/อุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 48.30/56.84 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 51.58/60.55
- จำนวนเด็กมากกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี ที่ถูกละเมิดทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 2.36 ต่อแสนประชากร เทียบกับระดับภาคเฉลี่ย 12.04 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศต่อแสนประชากร คิดเป็น 33.45 ขณะที่ระดับภาคคิดเป็น 57.65 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อแสนประชากรคิดเป็น 75.61 ในขณะที่ระดับภาคค่าเฉลี่ยเป็น 191.32 ต่อแสนประชากร
- พื้นที่เสี่ยงต่อแสนประชากรเฉพาะเขตอำเภอเมือง/ทั้งจังหวัด คิดเป็น 31.27/212.40 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค 40386/305.50 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็ก มากกว่าหรือเท่ากับ 19 ปี ที่มาทำคลอดต่อแสนประชากร ในภาพรวม คิดเป็น 143.72 ในขณะที่ระดับภาคคิดเป็น 431.44 ต่อแสนประชากร

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ มีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายเรื่องที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- เด็กมัธยมต้น/อาชีวะ/อุดมศึกษา ที่รู้สึกปลอดภัยมากเวลาไปโรงเรียน/วิทยาลัย/มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 31.66/28.64/26.26 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 21.39/20.64/21.24
- เด็กอาชีวะ/อุดมศึกษา ที่ชอบไปวิทยาลัย/มหาวิทยาลัยมาก คิดเป็นร้อยละ 44.33/38.73 เทียบกับระดับภาคค่าเฉลี่ยร้อยละ 35.79/36.30
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวะศึกษา/อุดมศึกษา ใช้เวลาคุยกับพ่อแม่/ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่ เฉลี่ย 138.51/157.77/158.72/146.80 นาที เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคคิดเป็น 107.77/132.33/132.28/108.77 นาที
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวะศึกษา/อุดมศึกษา ที่ช่วยงานบ้านเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 70.18/76.35/88.50/72.34/75.38 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 66.65/70.88/74.83/68.87/55.01
- เด็กมัธยมต้น/อุดมศึกษา เคยเป็นอาสาสมัครทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมในรอบ 1 ปีการศึกษา, การใส่บาตรหรือทำบุญ, สวดมนต์ก่อนนอน, นั่งสมาธิสงบจิตใจ และไปวัด/โบสถ์/มัสยิด เป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 71.32/72.01, 20.91/16.04, 35.68/29.25, 14.57/11.78 และ 16.67/15.40 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 60.83/66.42, 16.29/10.52, 25.05/26.66, 8.11/6.10 และ 9.62/8.20
- เด็กและเยาวชนที่หารายได้พิเศษ อยู่ในช่วงร้อยละ 15.70-16.89 เฉลี่ยระดับภาคอยู่ในช่วง 14.88-11.23
- เด็กมัธยมศึกษาตอนต้นที่ปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับเพื่อน/ครู อาจารย์ ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 26.07/18.30 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 22.75/10.49
- เด็กอาชีวะศึกษา/อุดมศึกษา ที่เชื่อมากเรื่องกฎแห่งกรรม ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว คิดเป็นร้อยละ 71.68/70.05 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคเฉลี่ยร้อยละ 60.85/66.82
- เด็กและเยาวชนที่ทานผักและผลไม้ทุกมื้ออยู่ในช่วงร้อยละ 50.89-63.89 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็น 50.03-53.55

3. อย่างไรก็ตามสภากาชาดเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ มีที่นําเป็นห่วงในหลายด้าน เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค ได้แก่

- เด็กประถมที่ทานขนมกรุบกรอบและดื่มน้ำอัดลมเป็นประจำคิดเป็นร้อยละ 58.93 และ 37.56 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 40.23 และ 25.22

- ด้านการศึกษา จากคะแนนเฉลี่ย O-Net ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน 5 วิชาหลัก เฉลี่ย 32.18 ในขณะที่ระดับภาคคะแนนเฉลี่ย 32.90 และการออกกลางคันของนักศึกษาอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 8.04 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 5.64
- ด้านสุขภาพ โดยเฉพาะเด็กอนุบาลอยู่ในภาวะอ้วน คิดเป็นร้อยละ 8.32 ในขณะที่ระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 3.87 และ อัตราการตกตายแรกคลอดต่อพันการคลอด เป็น 7.22 ในขณะที่ระดับภาค คิดเป็น 6.02
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา/อุดมศึกษา ที่ต้องอยู่บ้านคนเดียว หลังเลิกเรียนเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 17.17/21.17/17.14/19.27/26.15 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 13.53/12.40/16.32/18.88/18.76
- เด็กและเยาวชนมีทักษะเชิงลบต่อปัญหาการทุจริตคดโกง พบว่าเด็กประถม-อาชีวศึกษาร้อยละ 52.26 -52.92 เชื่อว่าประเทศไทยมีการทุจริตคดโกงในระดับมากเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 52.05-60.25
- การแพร่ระบาดของยาเสพติดที่เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา/อุดมศึกษายอมรับว่าพบเห็นการเสพยาเสพติดร้ายแรงในสถานศึกษาของตน คิดเป็นร้อยละ 8.25/12.56/14.04/19.04 ในขณะที่ระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 7.34/10.71/11.00/15.54
- ความรุนแรงในสถานศึกษาพบว่าเด็กมัธยมปลายและอาชีวศึกษา ถูกขู่กรรโชกทรัพย์/ทำร้ายร่างกายในสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 10.03/26.95 และ 6.08/19.65 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็น 6.97/19.65 และ 5.74/14.36
- เด็กมัธยมศึกษาตอนปลาย-อุดมศึกษา พบเห็นการพกอาวุธในสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 37.69/28.79/29.52 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็นร้อยละ 28.50/26.64/23.07
- เด็กมัธยมต้นมัธยมปลายที่เล่นไพ่ การพนันอื่นๆ/พนันบอล เป็นครั้งคราวถึงเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 28.50/13.50 และ 37.18/28.82 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็นร้อยละ 21.70/11.02 และ 30.97/16.67

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	● การบริโภคขนมกรุบกรอบ/น้ำอัดลม ● เด็กอยู่บ้านคนเดียวหลังเลิกเรียน ● เวลาในการดู TV / VDO / VCD ● เวลาใช้คอมพิวเตอร์/เล่นอินเทอร์เน็ต ● เล่นไฟ/การพนัน ● ยาเสพติด ● สุขภาวะอนามัยพื้นฐาน ● ถูกผู้กระทำความผิด ● ทัศนคติต่อสังคม ● การออกกลางคืน	● ตีมีเหล้า ● พยายามฆ่าตัวตาย/ฆ่าตัวตายสำเร็จ ● อุบัติเหตุจักรยานยนต์ ● เพศสัมพันธ์ ● การถูกละเมิดทางเพศ ● เข้าสถานพินิจ ● พื้นที่เสี่ยง ● แม่วัยเด็ก ● การขอรับการบำบัดยาเสพติด ● การเล่นเกม
ปัจจัยสร้าง	● ทัศนคติต่อสถานศึกษา ● การช่วยงานบ้าน ● จิตอาสา ● ความเชื่อกฎแห่งกรรม ● การรับประทานผักและผลไม้ ● ทหารายได้พิเศษ	● การเล่นเกม ● ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดนครพนม

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนของจังหวัดนครพนมมีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยระดับภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคมอย่างชัดเจน อาทิ

- การดื่มหน้าอัลคอล์มเป็นประจำของเด็กประถม มีอัตราร้อยละ 19.75 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 25.24
- อัตราการตายแรกคลอดต่อพันการคลอด 1.08 เทียบกับระดับภาคอัตรา 6.75
- เยาวชนระดับมัธยมต้นถึงอุดมศึกษา ที่ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์และที่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนเรียนจบคิดเป็นร้อยละ 3.00/5.25/17.83/37.37 และ 3.34/3.42/4.58/7.87 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 5.87/11.87/29.31/39.90 และ 5.36/6.17/10.93/9.66
- เด็กประถม-อุดมศึกษาที่เล่นไฟ การพนันอื่นๆ/พนันบอล ครั้งคราวถึงประจำ อยู่ในช่วงร้อยละ 5.00-29.00/1.75-13.17 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 13.49-34.01/7.44-17.33
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 19 ที่มาทำคลอดต่อประชากรแสนคนมี 78.42 เทียบกับภาคจำนวน 257.46 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 18 ที่ถูกละเมิดทางเพศต่อประชากรแสนเป็น 1.60 เทียบกับระดับภาคจำนวน 10.54 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อประชากรแสนคนเป็น 48.08 เทียบกับระดับภาคจำนวน 157.75 ต่อแสนประชากร

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชนจังหวัดนครพนม มีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายเรื่องที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- เยาวชนระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ที่เล่นกีฬาเป็นประจำมีอัตราร้อยละ 37.83 และ 30.00 เทียบกับระดับภาคมีอัตราร้อยละ 30.17 และ 25.38
- นักศึกษาอุดมศึกษาที่ทำกิจกรรมต่างๆเป็นประจำ อาทิ อ่านหนังสือการ์ตูน/อ่านหนังสือพิมพ์/อ่านข่าวในเว็บไซต์ คิดเป็นอัตราร้อยละ 13.50/25.50/25.00/24.50 เทียบกับระดับภาคมีอัตรา 10.78/21.85/19.44/15.07
- เด็กและเยาวชนอุดมศึกษาที่ช่วยงานบ้านเป็นประจำ มีอัตราร้อยละ 70.50 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 55.68

3. อย่างไรก็ตามสภาวะการณ่เด็กและเยาวชนจังหวัดนครพนม ก็มีด้านที่น่าเป็นห่วงในหลายด้าน เช่นกันเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยภาค ได้แก่

- ด้านสภาวะอนามัยพื้นฐาน เมื่อดูจากอัตราของทารกน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม สูงถึงร้อยละ 11.24 ในขณะที่ระดับภาคร้อยละ 7.75
- การเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ต่อประชากรแสนคนมีจำนวนถึง 114.42 เทียบกับระดับภาคจำนวน 25.95 ต่อแสนประชากร สอดคล้องกับการที่เด็กมัธยมตอนปลายที่สวมหมวกกันน็อคทุกครั้งที่ขับขี่ต่ำกว่าร้อยละ 6.00 ในขณะที่ระดับภาค ร้อยละ 31.79
- ด้านการศึกษาจากคะแนนเฉลี่ย O-Net ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่6 ใน 5 วิชาหลัก มีค่าเฉลี่ย 31.78 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 32.83
- ด้านสังคม พบว่าเยาวชนระดับอุดมศึกษาที่รับแท่ง/เดินโพยบอลครั้งคราวถึงเป็นประจำสูงถึงร้อยละ 14.50 ขณะที่ระดับภาคร้อยละ 6.69 สอดคล้องกับเด็กวัยนี้ที่ขาย/เดินโพยหวยใต้ดินเป็นครั้งคราวถึงประจำร้อยละ 19.00 เทียบกับระดับภาค ร้อยละ 7.66
- เด็กมัธยมศึกษาตอนต้นที่ถูกบุกรุกโทรโขกทรัพย์/ทำร้ายร่างกาย ในสถานศึกษามีอัตรา ร้อยละ 18.00/40.25 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 8.16/17.84
- จำนวนร้านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมืองต่อประชากรแสนสูงถึง 30.45 เทียบกับระดับภาคจำนวน 17.79 ต่อแสนประชากร

สูง

ต่ำ

ปัจจัยเสี่ยง	● การเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ ● ทารกน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ● รับแท่ง เดินโพย บอล/หวยใต้ดิน ● บุกรุกโทรโขกทรัพย์ในสถานศึกษา ● ร้านอินเทอร์เน็ต	● ทารกตายแรกคลอด ● การบริโภคหน้าอัลดนม ● การเล่นไฟ พนันบอล ● แม่วัยรุ่น ● การถูกละเมิดทางเพศ ● การขอรับการบำบัดยาเสพติด
ปัจจัยสร้าง	● การเล่นเกม/ออกกำลังกาย ● การอ่าน ● O-NET ● การช่วยงานบ้าน	● การสวมหมวกกันน็อคขณะขับขี่ ● ความพึงพอใจต่อสถานศึกษา ● ความผูกพันกับศาสนา ● เชื้อในเรืองกฎหมาย

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมาที่มีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยระดับภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคมศาสตร์อย่างชัดเจน อาทิ

- อัตราการตายแรกคลอดต่อพันการคลอด 2.59 เทียบกับระดับภาคมีอัตรา 6.02
- เด็กมัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีววะ/อุดม ดื่มเหล้าและสูบบุหรี่เป็นครั้งคราวถึงประจำ คิดเป็นร้อยละ 14.61 /15.58 /39.09/23.43 และ 5.28/5.28/14.32/5.30 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 15.17/26.82/45.87/46.48 และ 7.04/12.37 / 20.82 /19.22
- จำนวนเด็กบาดเจ็บจากอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ต่อประชากรแสนคน เป็น 651.55 เทียบกับระดับภาคจำนวน 1,101.50 ต่อแสนประชากร
- เด็กประถม - อุดมศึกษาที่ขาย/เดินโพยห่วยใต้ดินครั้งคราวถึงประจำ อยู่ในช่วงร้อยละ 1.76 -3.25 เทียบกับระดับภาคอยู่ในช่วงร้อยละ 3.96 - 7.22
- เด็กมัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีววะ/อุดม ที่พบเห็นการพกอาวุธในสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 27.52 /28.50/14.65/15.25 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 27.52/28.50/26.64/23.07
- เด็กประถม- อุดมศึกษาที่พบเห็นการเสพยาเสพติดร้ายแรงในสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.85/5.25/1.50/6.82/5.25 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 7.34/0.41/11.00/13.98/15.54
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 19 ที่มาทำคลอดต่อประชากรแสนคน เป็น 261.37 เทียบกับระดับภาคจำนวน 431.44
- จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อแสนประชากร เป็น 43.60 เทียบกับระดับภาค จำนวน 191.32 ต่อแสนประชากร

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชนของ จังหวัดนครราชสีมาที่มีพฤติกรรมสร้างสรรค์ (Protective Behavior) เฝ้าระวังการเฝ้าทางด้านที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- เด็กอาชีววะและเด็กอุดมศึกษาที่สวมหมวกกันน็อคทุกครั้งเมื่อขับขี่ คิดเป็นร้อยละ 45.43 และ 50.00 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 37.70และ 45.89
- เด็กมัธยมศึกษาตอนปลายที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นประจำเช่น อ่านหนังสือการ์ตูน / อ่านหนังสือพิมพ์อ่านข่าวในเว็บไซต์ คิดเป็นร้อยละ 22.67/ 38.04 / 25.00 / 21.66 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 15.20/28.08/18.78/13.56

- ค่าเฉลี่ยของคะแนน O-Net ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน 5 วิชาหลัก เฉลี่ย 33.77 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค 32.90
- เด็กประถม-อุดมศึกษาที่ได้เกี่ยวกับพี่น้องเป็นประจำคิดเป็นร้อยละ 19.30/27.50/34.17/16.04/15.58 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 16.16/13.69/14.93/8.67/7.33
- เด็กอาชีวและอุดมศึกษาที่คิดว่าจังหวัดที่เรียนหนังสืออยู่นี้เป็นจังหวัดที่น่าอยู่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.64 และ 66.16 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 38.35/45.03
- เด็กมัธยมศึกษาตอนต้น- อุดมศึกษาที่เชื่อมากเรื่องกฎแห่งกรรม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว คิดเป็นร้อยละ 74.37/ 86.50/68.25/78.73 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 63.42/ 70.64/60.85/66.82

3. อย่างไรก็ตามสภาวะการณเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา ก็มีด้านที่น่าเป็นห่วงในหลายด้านเช่นกันเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาค ได้แก่

- ด้านบริโภค พบว่าเด็กประถมที่ทาน fast food เป็นประจำคิดเป็นร้อยละ 7.77/8.14/13.23/7.53 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 5.64/4.35/4.86/3.15 และเด็กประถมที่ดื่มน้ำอัดลมเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 33.50 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 25.22
- ด้านสุขภาพจิต พบว่าเด็กประถมถึงอุดมศึกษา ที่เครียดจนนอนไม่หลับหรืออาเจียนอยู่ในช่วงร้อยละ 33.59 - 51.75 เท่ากับค่าเฉลี่ยภาคอยู่ในช่วงร้อยละ 24.02 - 40.80
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 18 ปี พยายามฆ่าตัวตายต่อประชากรแสนคนสูงถึง 33.43 เทียบกับระดับภาคจำนวน 16.68 ต่อแสนประชากร
- ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษา พบว่าอัตราครูในโรงเรียนประถมที่มีนักเรียน ≤ 300 ถึงมากกว่า 1,000 คน มีร้อยละ 4.02/3.42/4.12 เทียบกับระดับภาค ที่มีอัตราร้อยละ 3.82 2.13/ 1.57
- เด็กมัธยมศึกษาตอนปลายที่เล่นอินเทอร์เน็ต เป็นประจำสูงถึงร้อยละ 50.38 ในขณะที่ระดับภาคร้อยละ 26.08
- เด็กประถม - มัธยมศึกษาตอนปลายที่ส่ง sms เป็นประจำอยู่ในช่วงร้อยละ 9.49 - 23.04 เทียบกับระดับภาคอยู่ในช่วงร้อยละ 6.87 - 12.19
- ด้านการมีเพศสัมพันธ์ เยาวชนระดับอาชีวศึกษาที่ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 40.48 ขณะที่ระดับภาคร้อยละ 28.85 สอดคล้องกับเด็กในวัยนี้ ที่ยอมรับการอยู่ก่อนแต่งร้อยละ 63.57 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 51.58 อีกทั้งเด็กประถมศึกษาถึง

อุดมศึกษาที่มีเพื่อนรักเพศเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 40.02/58.19/80.65/45.41/53.32
เทียบกับระดับภาคร้อยละ 17.99/41.04/52.27/32.73/37.35

- เด็กและเยาวชนมีพัฒนาการเชิงลบต่อปัญหาการทุจริตคดโกงของประเทศ พบว่า
เด็กมัธยมต้น - อุดมศึกษา ที่คิดว่าประเทศของเราทุจริตคดโกงมาก อยู่ในช่วง
62.88- 88.00 เทียบกับระดับภาค 52.05 - 69.04
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 18 ปี ที่ถูกละเมิดทางเพศต่อประชากรแสนคนเป็น 20.61 เทียบ
กับ กับจำนวน 12.04 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศต่อประชากรแสนคนสูงถึง 83.79 เทียบกับระดับ
ภาคจำนวน 57.65 ต่อแสนประชากร
- จำนวนพื้นที่เสี่ยงต่อประชากรแสนคนเฉพาะเขตอำเภอเมือง/ทั้งจังหวัด
74.14/834.07 เทียบกับระดับภาคจำนวน 40.86/305.50 ต่อแสนประชากร
- จำนวนร้านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมือง ต่อประชากรแสนคนสูงถึง 25.19 ขณะที่
ระดับภาคมีจำนวน 18.71 ต่อแสนประชากร

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	● การบริโภค fast food และดื่มแอลกอฮอล์ ● สุขภาพจิต ● การพยายามฆ่าตัวตาย ● โครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษา ● เล่นอินเทอร์เน็ต/ร้านอินเทอร์เน็ต ● ส่ง SMS ● เพศสัมพันธ์ ● ทักษะเชิงลบต่อสังคม ● การละเมิดทางเพศ ● การถูกส่งเข้าสถานพินิจ ● พื้นที่เสี่ยง	● ทารกตายแรกคลอด ● ต่อมะเร็ง/สูบบุหรี่ ● อุบัติเหตุจักรยานยนต์ ● หวຍใต้ดิน ● พบเห็นการพกพาอาวุธ/เล่นยาเสพติดในสถานศึกษา ● แม่วัยรุ่น ● ขอรับการบำบัดยาเสพติด
ปัจจัยสร้าง	● สวมหมวกกันน็อคขณะขับขี่ ● จักรยานยนต์ ● กิจกรรมการอ่าน ● ความสัมพันธ์กับครอบครัว ● เมืองน่าอยู่ ● เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม	● การเล่นเกม ● ทานผักผลไม้ ● ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ● ความพึงพอใจต่อสถานศึกษา ● ความผูกพันกับศาสนา

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดบุรีรัมย์

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนของจังหวัดบุรีรัมย์มีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคมอย่างชัดเจน อาทิ

- จำนวนเด็ก อายุ $\leq 19-25$ ปี พยายามฆ่าตัวตายสำเร็จต่อประชากรแสนคน มีอัตราเป็น 8.86/2.95 เทียบกับอัตราระดับภาค 18.83/3.72 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กบาดเจ็บ/เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานต่อแสนประชากร มีอัตราเป็น 93.56/7.96 เทียบกับระดับภาค 1,101.50/28.80 ต่อแสนประชากร
- งบประมาณท้องถิ่นเพื่อการศึกษาจาก อบต./อบจ./เทศบาล มีอัตราร้อยละ 35.03/11.59/20.88 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 15.81/10.19/16.07
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวฯ ที่ต้องอยู่ บ้านคนเดียวหลังเลิกเรียนเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 11.50/9.18/11.97/17.75 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคร้อยละ 13.53/12.40/16.32/18.88
- เด็กประถม/อาชีวฯ/อุดมศึกษา ที่เห็นการเสพยาเสพติดร้ายแรงในโรงเรียนของตน คิดเป็นร้อยละ 5.75/7.75/12.12 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 7.34/13.98/15.54
- เด็กมัธยมศึกษาตอนต้นที่ถูกกระทำความรุนแรง/ทำร้ายร่างกายในสถานศึกษา ร้อยละ 4.71/14.14 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็นร้อยละ 8.16/17.82
- อัตราส่วนการจดทะเบียนสมรสต่อการหย่าร้าง เป็น 3.01 เทียบกับระดับภาค อัตราส่วน 4.16
- จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อประชากรแสนคน เป็น 14.54 เทียบกับระดับภาคมีจำนวน 191.32 ต่อแสนประชากร
- จำนวนพื้นที่เสี่ยงต่อประชากรแสนคนเฉพาะเขตอำเภอเมือง/ทั้งจังหวัด เป็น 19.39/166.02 เทียบกับระดับภาคจำนวน 40.86/305.50 ต่อแสนประชากร
- จำนวนร้านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมืองต่อประชากรแสนคน เป็น 2.44 เทียบกับระดับภาคจำนวน 18.71 ต่อแสนประชากร

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชน จังหวัดบุรีรัมย์มีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายเรื่องที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- คะแนนเฉลี่ย O-Net ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน 5 วิชาหลัก มีค่าเฉลี่ย 33.18 ขณะที่ระดับภาคมีคะแนนเฉลี่ย 32.90

- นักเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษาตอนต้น ที่หารายได้พิเศษคิดเป็นร้อยละ 15.25 และ 14.39 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 14.88 และ 11.49
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวฯ ที่ได้เที่ยวกับพ่อแม่พี่น้องเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 18.75/15.17/20.95/12.50 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 16.16/13.69/14.43/8.67

3. อย่างไรก็ตามสภาวะการณ่เด็กและเยาวชนจังหวัดบุรีรัมย์ มีที่น่าเป็นห่วงในหลายด้าน เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค ได้แก่

- ด้านสภาวะอนามัยขั้นพื้นฐาน พบว่าเด็กที่หนักน้อยกว่าเกณฑ์ของเด็กอนุบาล/ประถม คิดเป็นร้อยละ 13.85/10.20 ขณะที่ระดับภาคร้อยละ 7.37/6.68
- เด็กประถมที่ดื่มน้ำอัดลมเป็นประจำ ร้อยละ 31.00 ขณะที่ระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 25.22
- ด้านการศึกษา พบว่าการเรียนต่อระดับอุดมศึกษาน้อย คิดเป็นร้อยละ 40.85 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 69.15
- ทักษะติดต่อสถานศึกษา พบว่า นักเรียนประถม-อุดมศึกษา (ยกเว้นอาชีวฯ) ที่รู้สึกปลอดภัยมากเวลาไปโรงเรียน/วิทยาลัย/มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 34.75/12.66/20.45/17.93 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 38.22/21.39/25.87/21.24
สอดคล้องกับการที่นักเรียนในวัยเดียวกันที่ชอบไปโรงเรียน/วิทยาลัย/มหาวิทยาลัย มาก คิดเป็นร้อยละ 48.75/27.30/35.16/23.48 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 60.03/41.29/41.12/36.30 รวมทั้งการที่นักศึกษาอุดมศึกษา ออกกลางคัน ถึงร้อยละ 11.29 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 6.45
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 19 ปี ที่มาทำคลอดต่อประชากรแสนคน สูงถึง 2,077.18 ในขณะที่ระดับภาคมีจำนวน 431.44 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็ก ≤ 18 ปี ที่ถูกละเมิดทางเพศต่อ ประชากรแสนคนเป็น 17.08 เทียบกับระดับภาคมีจำนวน 12.04 ต่อแสนประชากร

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	• ด้านสุขภาพอนามัยพื้นฐาน • ดื่มน้ำอัดลม • ออกกำลังกาย • แม่วัยรุ่น • การถูกละเมิดทางเพศ	• การพยายามฆ่าตัวตาย • อุบัติเหตุจักรยานยนต์ • การพบเห็นยาเสพติดในสถานศึกษา • การถูกรังแกหรือถูกรังแก • การขอรับการบำบัดยาเสพติด • พื้นที่เสี่ยง • ร้านอินเทอร์เน็ต
ปัจจัยสร้าง	• O-NET • รายได้พิเศษ • ความสัมพันธ์กับครอบครัว	• การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา • ทักษะชีวิตต่อสถานศึกษา • การทำแผนผังผลไม้ • ความผูกพันกับศาสนา • สำเนียงถิ่นกำเนิด • ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม

**ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดมหาสารคาม
ในรอบปี 2550-2551**

1. เด็กและเยาวชนของจังหวัดมหาสารคามมีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยระดับภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคมอย่างชัดเจน อาทิ

- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา ที่ทาน fast food เป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 4.08/3.37/3.57/0.27 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 5.64/4.35/4.86/3.15
- จำนวนเด็กมากกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี พยายามฆ่าตัวตาย/ฆ่าตัวตายสำเร็จ มีอัตราเป็น 7.42/1.65 ต่อแสนประชากร เทียบกับระดับภาคเป็น 16.68/2.20 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กบาดเจ็บ/เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์คิดเป็น ต่อแสนประชากรมีอัตราเป็น 682.51/21.25 เทียบกับระดับภาค คิดเป็น 1,101.50/28.80 ต่อแสนประชากร
- การออกกลางคันของเด็กประถม-อุดมศึกษา อยู่ในช่วงร้อยละ 0.17-2.15 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค 1.59-6.45
- อัตรานักเรียนที่ย้ายโรงเรียนในระดับประถม/มัธยม/อาชีวฯ คิดเป็นร้อยละ 0.54/0.03/0.02 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็นร้อยละ 2.02/1.39/1.14
- อัตราเด็กประถม-อาชีวศึกษา โทรมั่วเป็นประจำ อยู่ในช่วงร้อยละ 11.50-34.01 เทียบกับระดับภาค ช่วงร้อยละ 19.38-43.60
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา ที่เล่นอินเทอร์เน็ตเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 11.31/20.50/13.25/11.06 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค เป็น 17.85/22.05/26.08/17.82
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา ที่เล่นเกมออนไลน์ เกมคอมพิวเตอร์ และเกมอื่นๆเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 18.80/16.25/10.75/9.62 เทียบกับระดับภาค เฉลี่ยร้อยละ 22.35/20.07/15.69/12.86
- จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อแสนประชากรคิดเป็น 20.78 เทียบกับระดับภาคค่าเฉลี่ยเป็น 191.32 ต่อแสนประชากร

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชนจังหวัดมหาสารคามมีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายด้านที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- คะแนนเฉลี่ย O-Net ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน 5 วิชาหลัก เฉลี่ย 33.93 ในขณะที่ระดับภาคคะแนนเฉลี่ย 32.90
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา/อุดมศึกษา ที่ช่วยงานบ้านเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 72.35/74.75/77.50/71.03 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 66.65/70.88/74.83/68.87
- เด็กประถม-อาชีวศึกษา ที่ช่วยงานบ้านต่อวัน อยู่ในช่วง 107.17-125.92 นาที เทียบกับระดับภาคซึ่งอยู่ในช่วง 97.40-110.30 นาที/วัน
- เด็กประถม-อาชีวศึกษา ที่เคยเป็นอาสาสมัครทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมในรอบ 1 ปี การศึกษา อยู่ในช่วงร้อยละ 64.41-67.42 เทียบกับระดับภาค ซึ่งอยู่ในช่วงร้อยละ 42.01-81.43

3. อย่างไรก็ตามสภาวะการณเด็กและเยาวชนจังหวัดมหาสารคาม มีที่นําเป็นห่วงในหลายด้าน เช่นกัน เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค ได้แก่

- ด้านสุขภาพอนามัย เมื่อดูจากอัตราการตายของทารกแรกคลอดต่อการคลอด เป็น 7.68 ขณะที่ระดับภาคเป็น 6.02 อาจเป็นผลจากจำนวนเด็กอายุ 10-14 ปี ที่มาทำคลอดต่อประชากรแสนคน คิดเป็น 404.03 ขณะที่ระดับภาคเป็น 106.60 ต่อแสนประชากร
- ด้านการบริโภค มีเด็กประถมที่ทานขนมกรุบกรอบและดื่มน้ำอัดลมเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 44.11 และ 30.33 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 40.23/25.22
- ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษา อัตราครูโรงเรียนประถมที่มีนักเรียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 300คน และครูมัธยมขาดแคลน หลังจากมีครูอัตราจ้างที่รัฐต้องจัดให้ พบว่ามีอัตราร้อยละ 13.95 และ 34.49/37.55 ในขณะที่ระดับภาคเป็นร้อยละ 3.82 และ14.06/17.65
- ด้านการทำกิจกรรมต่างๆเป็นประจำ เช่น การอ่านหนังสือการ์ตูน,หนังสือพิมพ์ และข่าวในเว็บไซต์ เป็นต้น เด็กและเยาวชนในระดับ ประถม-อาชีวะ คิดเป็นร้อยละ 32.16/17.75/11.50/9.02 และ8.35/12.25/5.76/9.82 10.38/13.50/12.03/18.80 ในขณะที่ระดับภาคเป็นร้อยละ 35.28/24.54/15.20/14.33,17.82/16.46/18.78/14.50 และ 8.35/12.25/5.76/9.82
- ด้านทัศนคติต่อสถานศึกษา นักเรียนรู้สึกปลอดภัยมากเวลาไปโรงเรียน/วิทยาลัย/มหาวิทยาลัย ของเด็กประถมถึงอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ

32.49/17.79/25.25/20.20/15.19 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็น

38.22/21.39/25.87/20.64/21.24

- ด้านสังคม เด็กประถม-อุดมศึกษา ที่ต้องอยู่บ้านคนเดียวหลังเลิกเรียนเป็นประจำ อยู่ในช่วงร้อยละ 15.25-23.62 ในขณะที่ระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 13.53-18.76 รวมทั้งเวลาที่เด็กต้องอยู่บ้านคนเดียว เฉลี่ย 144 นาที ขณะที่ระดับภาคเฉลี่ย 120 นาที
- เด็กมัธยมปลาย, อาชีว และอุดมศึกษา ที่ดูการ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิปโป๊ เป็นครั้งคราวถึงประจำ อยู่ในช่วงร้อยละ 21.00-35.00, 31.06-51.26 และ 27.89-35.77 ขณะที่ระดับภาคอยู่ในช่วง 19.55-32.87, 26.30-44.76 และ 19.94-34.09
- เด็กประถมและมัธยมต้นใช้เวลาคุยโทรศัพท์/เล่นอินเทอร์เน็ต ต่อวัน เป็น 66.80/143.62 นาที และ 99.38/133.56 นาที ในขณะที่ระดับภาคใช้เวลา 59.77/103.87 และ 79.45/121.93 นาที ต่อวัน
- ด้านปัญหายาเสพติดที่น่าเป็นห่วง จากการพบเห็นการเสพยาเสพติดร้ายแรงในสถานศึกษาของเยาวชนระดับ อาชีว/อุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 19.10/34.34 ในขณะที่ระดับภาคเป็น 13.98/15.54 สอดคล้องกับการสูบบุหรี่เป็นครั้งคราวถึงประจำ เด็กวัยนี้ มีปัญหาร้อยละ 21.88/29.97 เทียบกับระดับภาคเป็น 20.87/19.22
- นักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวกับเพื่อนตอนกลางคืนเป็นประจำสูงถึงร้อยละ 10.89 ระดับภาคร้อยละ 6.79
- นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาถูกขู่กรรโชกทรัพย์/ทำร้ายร่างกายในสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 17.59/22.73 ขณะที่ระดับภาคเป็นร้อยละ 7.66/13.77
- จำนวนพื้นที่ติดต่อเล่นประชากร เฉพาะเขตอำเภอเมือง/ทั้งจังหวัด คิดเป็น 16.68/63.02 ในขณะที่ระดับภาคเป็น 102.35/76.33 ต่อเล่นประชากร สอดคล้องกับจำนวนพื้นที่เสี่ยงเป็น 47.87/314.09 ต่อเล่นประชากร ซึ่งในระดับภาคเป็น 40.86/305.50 อีกทั้งจำนวนร้านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมืองต่อประชากรเล่นคนสูงถึง 27.12 ในขณะที่ระดับภาคเป็น 18.71 ต่อเล่นประชากร

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	• สุขภาพอนามัยพื้นฐาน • การบริโภคอาหารกรูบกรอบและดื่ม น้ำอัดลม • โครงสร้างพื้นฐานการศึกษา • การอยู่บ้านคนเดียวหลังเลิกเรียน • การดูเว็บไซต์ • การเล่นยาเสพติด/สูบบุหรี่ • เที่ยวกลางคืน	• การบริโภค fast food • การพยายามฆ่าตัวตาย • อุบัติเหตุจักรยานยนต์ • การย้ายสถานศึกษา • เล่นอินเทอร์เน็ต • เล่นเกม • ขอรับการบำบัดยาเสพติด
ปัจจัยสร้าง	• O-NET • หน่วยงานบ้าน • จิตอาสา	• การอ่าน • ทักษะติดต่อสถานศึกษา • พื้นที่

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดมุกดาหาร

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนจังหวัดมุกดาหารมีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยระดับภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคม อย่างชัดเจน อาทิ

- การทานอาหาร fast food เป็นประจำของเด็กประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นค่าเฉลี่ย ร้อยละ 3.65/3.81/4.42/1.91 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 5.64/4.35/4.86/3.15
- การทานขนมกรุบกรอบและดื่มน้ำอัดลมเป็นประจำของเด็กประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 30.03 และ 17.26 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 40.23 และ 25.22
- การดื่มเหล้าและสูบบุหรี่เป็นครั้งคราวถึงประจำของเด็กมัธยมศึกษาตอนต้นถึงอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 11.28/23.29/45.80 และ 4.01/7.83/13.99 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 15.17/26.82/45.87 และ 7.04/12.57/20.87
- อัตราการเสพสื่อลามก การดูโป๊/วีซีดีโป๊/คลิปโป๊เป็นครั้งคราวถึงเป็นประจำของเด็กประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายถึงอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 6.30-40.61 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคคิดเป็นร้อยละ 8.73-44.76
- อัตราการเล่นเกมออนไลน์ เกมคอมพิวเตอร์และเกมอื่นๆ เป็นประจำและเวลาที่ใช้เล่นต่อวันของเด็กมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 9.85 และใช้เวลา 98.55 นาที/วัน ในขณะที่ค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 15.69 โดยใช้เวลา 113.38 นาที/วัน
- อัตราเด็กอยู่บ้านเพื่อนเป็นประจำ และเวลาที่ใช้ในการอยู่บ้านเพื่อนต่อวันของเด็กประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้นคิดเป็นร้อยละ 5.35/5.82 และใช้เวลา 84.18/74.67 นาที/วัน ในขณะที่ค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 9.39/9.10 และใช้เวลา 109.49/100.29 นาที/วัน
- การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์และคิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนเรียนจบของเด็กมัธยมศึกษาตอนต้นถึงอาชีวศึกษาคิดเป็นร้อยละ 2.31/7.36/27.68 และ 2.69/3.13/8.63 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยภาคคิดเป็นร้อยละ 5.87/11.77/28.85 และ 5.33/6.17/11.15
- การเล่นไพ่ /พนันบอล เป็นประจำถึงครั้งคราวของเด็กประถมศึกษาถึงอาชีวศึกษาคิดเป็นร้อยละ 6.58/4.81, 9.77/5.01, 18.27/11.93 และ 20.56/9.64 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยภาคเป็น 13.49/7.44, 21.70/11.02, 30.97/16.67 และ 33.71/17.08

- การพบเห็นการพกอาวุธในสถานศึกษาของเด็กประถมศึกษาถึงอาชีวศึกษาคิดเป็นร้อยละ 16.62/18.89/16.88/19.05 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็น 21.79/27.52/28.50/26.64
- อัตราการพบเห็นการเสพยาเสพติดร้ายแรงในสถานศึกษาของเด็กประถมศึกษาถึงอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.13/5.79/5.29/11.78 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 7.34/10.41/11.00/13.98
- อัตราการที่เด็กถูกขู่กรรโชกทรัพย์/ทำร้ายร่างกายในสถานศึกษาของเด็กประถมศึกษาถึงอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 3.85/16.11, 6.30/16.58, 3.53/12.12, 3.26/9.77 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค 7.05/21.41, 8.16/17.82, 6.97/19.65, 5.74/14.36

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชนของจังหวัดมุกดาหารมีพฤติกรรมสร้างสรรค์ (Protective Behavior) หลายเรื่องที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- การเล่นเกมเป็นประจำของเด็กมัธยมศึกษาตอนต้นถึงอาชีวศึกษาคิดเป็นร้อยละ 52.01/41.77/33.60 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็น 43.97/35.90/30.43
- อัตราการทำกิจกรรมต่างๆเป็นประจำ อาทิ อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก อ่านหนังสือพิมพ์และอ่านข่าวในเว็บไซต์ ของเด็กมัธยมศึกษาตอนปลายถึงอาชีวศึกษาคิดเป็นร้อยละ 36.46/29.71, 25.94/20.21 และ 16.20/18.16 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็น 28.08/21.08, 18.78/14.50 และ 13.56/10.35
- อัตราความรู้สึกลดอดภัยมากเวลาไปโรงเรียนของเด็กประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็น 45.34/31.99/33.92 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค 38.00/21.39/25.87
- ค่าเฉลี่ยของคะแนน O-Net ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน 5 วิชาหลัก เฉลี่ย 34.08 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค 32.90
- อัตราของเด็กประถมศึกษาถึงอาชีวศึกษาที่เคยเป็นอาสาสมัครทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมในรอบ 1 ปี ของระดับการศึกษาคิดเป็น 48.59/66.75/72.86/63.38 เทียบกับระดับภาคเป็น 42.01/60.83/69.61/61.43

3. อย่างไรก็ตามสภาวะการเด็กและเยาวชนจังหวัดมุกดาหาร ก็มีด้านที่น่าเป็นห่วงในหลายด้านเช่นกันเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค

- จำนวนเยาวชนอายุ 19.25 ปี พยายามฆ่าตัวตายสำเร็จเป็น 35.56/17.78 ต่อแสนประชากร เมื่อเทียบกับระดับภาค 23.98/6.89
- จำนวนเด็กบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ 2,378.46 ต่อแสนประชากร เทียบกับระดับภาคเป็น 1,101.50 ต่อแสนประชากร

- ด้านการศึกษา นักเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นเรียนเป็นประจำร้อยละ 2.54 ในขณะที่ระดับภาคร้อยละ 1.19 ปัญหาการขาดแคลนครูมัธยมหลังจากมีครูอัตราจ้าง/ที่รัฐต้องจัดให้คิดเป็นร้อยละ 24.14/24.43 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 14.06/17.65
- ด้านทัศนคติและความผูกพันกับท้องถิ่น พบว่าร้อยละของเด็กประถมศึกษาถึงอาชีวศึกษา ที่รู้สึกว่าการขาดแคลนครูเป็นจังหวัดที่น่าอยู่ในระดับมากอยู่ในช่วง 46.97-57.91 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค 50.37-63.03 สอดคล้องกับร้อยละของเด็กประถมศึกษาถึงอาชีวศึกษา ที่ตั้งใจกลับมาทำงานในจังหวัดมุกดาหารซึ่งต่ำกว่าระดับภาคเล็กน้อย อยู่ในช่วงร้อยละ 36.02/52.36 เทียบกับระดับภาค 38.35-53.25
- พื้นที่ดีในเขตอำเภอเมือง/ทั้งจังหวัดมุกดาหาร น้อยกว่าระดับภาค คือมีพื้นที่ดี 44.85/41.73 ต่อแสนประชากร เทียบกับระดับภาคเป็น 102.35/76.33
- ด้านสังคม จำนวนเยาวชนอายุ 15.19 ปี ที่มาทำคลอดสูงถึง 3,893.83 ต่อแสนประชากร ในขณะที่ระดับภาคมีจำนวน 761.21 ต่อแสนประชากร

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	● การเป็นแม่ตั้งแต่วัยรุ่น ● การโตเรียน ● การฆ่าตัวตาย	● การบริโภคขนมกรุบกรอบ/fast food และน้ำอัดลม ● การดื่มเหล้าและสูบบุหรี่ ● สื่อลามก ● เล่นเกม/อินเทอร์เน็ต ● การพนัน ● ยาเสพติด
ปัจจัยสร้าง	● การเล่นกีฬา ● การอ่าน ● ความพึงพอใจต่อสถานศึกษา ● ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ● จิตอาสา	● การสวมหมวกนิรภัยเมื่อขับขีจักรยานยนต์ ● ทัศนคติและความผูกพันกับท้องถิ่น ● พื้นที่ดี

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดยโสธร

ในรอบปี 2550 - 2551

1. เด็กและเยาวชนของจังหวัดยโสธรมีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำเมื่อพัฒนาจากค่าเฉลี่ยระดับภาคทั่วทั้งด้านสุขภาพอนามัยด้านการศึกษาและด้านสังคมอย่างชัดเจน อาทิ

- การทานขนมกรุบกรอบและดื่มเครื่องดื่มเป็นประจำของเด็กประถม คิดเป็นร้อยละ 32.66 และ 23.50 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 38.65 และ 24.88
- การสูบบุหรี่เป็นครั้งคราวถึงประจำของเด็กมัธยมศึกษาตอนต้นและปลาย ที่อยู่ในอัตราร้อยละ 2.52 และ 8.29 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค ร้อยละ 7.55 และ 11.14
- การบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ของเด็กและเยาวชนต่อประชากรแสนคน คิดเป็น 605.29 และ 19.27 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยภาคเป็น 1,101.50 และ 28.80 ต่อแสนประชากรในช่วงอายุ 10-24 ปี
- จำนวนเด็กเยาวชนอายุ $\leq 18 - 25$ ปี พยายามฆ่าตัวตายสำเร็จมีอัตราเป็น 4.91/1.40 ต่อแสนประชากรเทียบกับอัตราของภาค 16.6/2.20 ต่อแสนประชากร ในช่วงอายุ $\leq 18 - 25$ ปี
- อัตรานักเรียนประถมศึกษาและประถมศึกษาขยายโอกาสออกกลางคัน มีร้อยละ 0.15 และ 1.62 เมื่อค่าเฉลี่ยภาคเป็นร้อยละ 1.59 และ 2.70
- อัตราการเล่นสล็อตลามก การดูโป๊/วีซีดีโป๊/คลิปโป๊/เป็นครั้งคราวถึงประจำของเด็กมัธยมศึกษาตอนต้นมีอัตราร้อยละ 7.29/7.54/8.54/14.32 เมื่อค่าเฉลี่ยภาคเป็นร้อยละ 14.72/14.46/14.52/21.99
- การเล่นเกม/พนันบอล เป็นครั้งคราวถึงประจำของเด็กมัธยมศึกษาตอนต้นมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 11.54/4.28 ขณะที่ค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็นร้อยละ 21.08/10.80
- อัตราการถูกขู่กรรโชกทรัพย์/ทำร้ายร่างกายในสถานศึกษาของเด็กประถม ตอนต้นคิดเป็นร้อยละ 4.76/11.28 ขณะที่ค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็น 7.27/17.88
- อัตราการถูกละเมิดทางเพศของเด็กต่ำกว่าอายุ 18 ปี คิดเป็น 5.23 ส่วนของระดับภาคเป็น 12.04
- จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อแสนประชากร คิดเป็น 20.07 ขณะที่ระดับภาคเป็น 191.32 ต่อแสนประชากร

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชน จังหวัดยโสธร มีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายเรื่องที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- อัตราของเด็กประถม-อาชีวศึกษา ที่สวมหมวกนิรภัยเมื่อขึ้นขี่จักรยานยนต์ ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 39.09-46.08 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคที่อยู่ในช่วงร้อยละ 29.57-32.29
- จำนวนเด็กประถม-อาชีวศึกษาที่ชอบทานผักและผลไม้ทุกมื้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 55.22 - 53.53 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาค อยู่ในช่วงร้อยละ 57.15 - 45.08
- อัตราส่วนการจดทะเบียนต่อการหย่าร้างคิดเป็น 6.52 : 1 เมื่อเทียบกับภาคที่เป็น 4.13 : 1
- พฤติกรรมและทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน เมื่อพิจารณาจากอัตราที่ได้กประถมศึกษา-อาชีวศึกษา ระบุว่ารู้สึกปลอดภัยมากเมื่อไปโรงเรียนอยู่ในช่วงร้อยละ 42.75 - 21.21 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยภาค คือร้อยละ 38.19 - 20.66

3. อย่างไรก็ตามสถานการณ์เด็กและเยาวชนจังหวัดยโสธร ก็มีด้านที่น่าเป็นห่วงในหลายด้าน เช่นกัน เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค ได้แก่

- ด้านสุขภาพอนามัยพื้นฐาน เมื่อดูจากอัตราการตายของทารกแรกคลอด ต่อแสนประชากรต่อพันการคลอดสูงถึง 11.85 ขณะที่ระดับภาคเป็น 6.02
- อัตราทารกแรกคลอดที่น้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม พบว่ามีร้อยละ 9.03 ขณะที่ระดับภาคเป็นร้อยละ 6.93
- ด้านสุขภาพจิตของเด็กประถมศึกษามีอัตราการเครียดจนมีอาการทางร่างกายร้อยละ 25.88 ขณะที่ระดับภาคเป็นร้อยละ 22.76
- ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษา อัตราครูในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีนักเรียนตั้งแต่ 301 - 1,000 คน และมากกว่า 1,000 คน พบว่ามีอัตรา ร้อยละ 2.44 และ 1.78 ขณะที่ระดับภาคเป็นร้อยละ 2.13 และ 1.57
- ด้านทัศนคติเชิงบวกต่อสังคมต่ำเมื่อพิจารณาจากเด็กประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 46.50 - 77.50 ที่ระบุว่าประเทศของเรามีการทุจริตคดโกงมาก ขณะที่ระดับภาคเป็นร้อยละ 40.60 - 65.62

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	• สุขภาวะอนามัยพื้นฐาน • สุขภาพจิต	• การบริโภคขนมกรุบกรอบและน้ำอัดลม • การบาดเจ็บ/ตายจากอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ • การเสพติดลามก • การพนันไฟและอื่น ๆ • การขอรับการบำบัดยาเสพติด
ปัจจัยสร้าง	• การสวมหมวกนิรภัยเมื่อขับขี่จักรยานยนต์ • การชอบทานผักผลไม้ • ความพึงพอใจต่อสถานศึกษา • ความสัมพันธ์ในครอบครัว	• โครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษา • ทักษะชีวิตเชิงบวกต่อสังคม

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดร้อยเอ็ด

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนของจังหวัดร้อยเอ็ดมีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยระดับภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคม อย่างชัดเจน อาทิ

- อัตราการตายแรกคลอดต่อพันการคลอดเป็น 3.52 เทียบกับระดับภาคซึ่งมีอัตรา 6.02
- อัตราทารกน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม ร้อยละ 0.64 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 6.93
- เด็กอนุบาลและประถมศึกษาที่น้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 2.34/2.53 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 7.37/6.68
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 18 ปี พยายามฆ่าตัวตายสำเร็จ ต่อประชากรแสนคน 7.48/1.44 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคร้อยละ 16.68/2.20 ต่อแสนประชากร
- อัตรานักเรียนที่ย้ายโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา-อาชีวศึกษามี้น้อยกว่าร้อยละ 1 เทียบกับภาคมีมากถึงร้อยละ 3.35
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 19 ที่มาทำคลอดต่อประชากรแสนคน 39.38 เทียบกับระดับภาคจำนวน 431.44 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อประชากรแสนคนเป็น 16.48 เทียบกับระดับภาคจำนวน 191.32 ต่อแสนประชากร

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชนจังหวัดร้อยเอ็ด มีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายด้านที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- เด็กมัธยมต้น/ปลาย ที่สวมหมวกกันน็อคทุกครั้งที่ใช้ขี่ มีอัตราร้อยละ 36.25/36.59 เทียบกับระดับภาค ร้อยละ 26.97/31.74
- ร้อยละการเรียนรู้ต่ออุดมศึกษา คิดเป็น 78.14 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 69.15
- คะแนนเฉลี่ย O-Net ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน 5 วิชาหลัก มีคะแนนเฉลี่ย 33.19 เทียบกับคะแนนระดับภาคเฉลี่ย 32.90
- เด็กประถมศึกษาถึงอุดมศึกษาเคยเป็นอาสาสมัครทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมในรอบ 1 ปี การศึกษาสูงถึงร้อยละ 75 ขณะที่ระดับภาคไม่ถึงร้อยละ 70
- นักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับเพื่อน/ครูอาจารย์ได้มากมีอัตรา ร้อยละ 31.46/15.90 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 26.25/10.29

- เด็กประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ที่เชื่อมากเรื่องภูแห่งกรรมทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ร้อยละ 73.62/80.50 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 59.83/70.64
- จำนวนพื้นที่ติดต่อประชาชนและคนเฉพาะเขตอำเภอเมือง 211.56 เทียบกับระดับภาค 102.35 ต่อแสนประชากร

3. อย่างไรก็ตามสถานการณ์เด็กและเยาวชนจังหวัดร้อยเอ็ด มีที่น่าเป็นห่วงในหลายด้าน เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค ได้แก่

- เด็กประถมที่ทานขนมกรุบกรอบและดื่มน้ำอัดลมเป็นประจำ มีอัตราร้อยละ 51.51 และ 30.81 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 40.23 และ 25.22
- เด็กมัธยมศึกษาตอนต้นที่ดื่มเหล้าและสูบบุหรี่เป็นครั้งคราวถึงประจำ ร้อยละ 26.63 และ 15.03 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 15.17 และ 7.04
- เด็กมัธยมศึกษาตอนต้นที่เล่นไฟ การพนันอื่นๆ/พนันบอล/รับแทงเดินโพยบอล/ซื้อ หวยใต้ดิน/ล็อตเตอรี่/ขายเดินโพยหวยใต้ดิน เป็นครั้งคราวถึงประจำร้อยละ 40.10/28.57/8.27/12.25/12.50/ 5.25 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 21.70/11.02/3.22/5.77/7.95/2.60
- ปัญหาสังคมในสถานศึกษา พบว่าเด็กมัธยมศึกษาตอนต้นพบเห็นการพกพาอาวุธ/ เสพยาเสพติดร้ายแรง/ถูกขู่กรรโชกทรัพย์/ทำร้ายร่างกายในสถานศึกษา คิดเป็น อัตราร้อยละ 45.00/23.00/22.75/29.50 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 27.52/10.41/8.16/17.82

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	● การบริโภคขนมกรุบกรอบ น้ำอัดลม ● ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ● เล่นไฟ การพนัน (บอล หว่ย) ● การพบเห็นการพนกพาอาวุธและเสพยาเสพติดในสถานศึกษา ● ถูกผู้กระทำความผิดทำร้ายร่างกายในสถานศึกษา	● อัตราการตายแรกคลอด ● เด็กน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ ● การพยายามฆ่าตัวตาย ● การย้ายโรงเรียน ● แม่วัยรุ่น ● กานำบำบัดยาเสพติด
ปัจจัยสร้าง	● การสวมหมวกนิรภัยเมื่อขี่จักรยานยนต์ ● การเรียนต่ออุดมศึกษา ● O-NET ● จิตอาสา ● ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ● พื้นที่เขตเมือง	● การอ่าน ● ความปลอดภัยในสถานศึกษา ● ความพึงพอใจต่อสถานศึกษา ● สำเนักรักบ้านเกิด

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดเลย

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนของจังหวัดเลยมีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคมอย่างชัดเจน อาทิ
 - เด็กที่ทานอาหาร fast food เป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 1.00/3.50/6.00 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 5.64/4.35/4.86/3.15/3.46
 - เด็กประถมที่ดื่มหน้าอัดลมเป็นประจำ ค่าเฉลี่ยร้อยละ 13.50 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยภาคเป็นร้อยละ 25.22
 - เวลาที่ใช้ดูโทรทัศน์/VDO/VCD ของเด็กประถมศึกษาถึงอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 141.78/133.36/126.13/135.56/143.76 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็นร้อยละ 166.76/151.62/147.22/152.24/148.54
 - เด็กนักเรียนประถม/ประมขยายโอกาส/มัธยม/อาชีวะ/อุดมศึกษา ที่ย้ายโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.08/0.08/0.11/0.39/0.16 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 2.02/3.35/1.39/1.14/0.94
 - เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา/อุดมศึกษาที่ซื้อของที่ห้างสรรพสินค้าเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 4.00/8.50/13.75/8.75/13.50 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค คิดเป็นร้อยละ 11.68/12.92/15.23/11.95/16.70
 - เด็กมัธยมถึงอุดมศึกษาใช้เวลาคุยโทรศัพท์/เล่นอินเทอร์เน็ตต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 57.36/115.33, 67.30/119.52, 54.79/75.21 และ 71.12/104.87 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค คิดเป็นร้อยละ 79.45/121.96, 81.12/147.22, 97.30/152.24 และ 84.75/148.54
 - เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา/อุดมศึกษา ที่ด้านการเสพยาเสพติด ภัยร้ายในโรงเรียนของตน คิดเป็นร้อยละ 4.51/8.25/9.00/12.75/15.25 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 7.34/10.41/11.00/13.98/15.54
 - จำนวนเด็ก 19 ปี และต่ำกว่า ที่มาทำคลอดต่อแสนประชากรในภาพรวม คิดเป็น 101.02 ต่อแสนประชากรในขณะที่ระดับภาคเป็น 431.44 ต่อแสนประชากร
 - จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อแสนประชากรคิดเป็น 43.01 ต่อแสนประชากร ในขณะที่ระดับภาคเป็น 191.32 ต่อแสนประชากร
2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชน จังหวัดเลยมีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายเรื่องที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- อัตราเด็กประถม-อุดมศึกษา ที่เล่นกีฬาเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 55.75-30.25 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 52.55-25.26
- เยาวชนเรียนต่ออุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 94.85 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคเป็น 69.15
- เด็กประถมอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก/เวลาที่ใช้อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก คิดเป็นร้อยละ 67.75/82.76 นาที เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค เป็นร้อยละ 30.39/75.30 นาที
- เด็กประถมศึกษาที่รู้สึกปลอดภัยมากเวลาไปโรงเรียน/ที่ชอไปโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 50.75/71.50 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็นร้อยละ 38.22/60.03
- จำนวนพื้นที่ที่ต่อแผนประชากร เฉพาะเขตอำเภอเมือง/ทั้งจังหวัด คิดเป็น 201.74/161.72 ต่อแผนประชากร ในขณะที่ระดับภาคเป็น 102.35/76.33 ต่อแผนประชากร

3. อย่างไรก็ตามสถานการณ์เด็กและเยาวชนจังหวัดเลย มีที่น่าเป็นห่วงในหลายด้าน เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค ได้แก่

- จำนวนเด็กบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ ต่อแผนประชากร มีค่า 2,245.05 ต่อแผนประชากร ในขณะที่ระดับภาคเป็น 1,101.05 ต่อแผนประชากร
- ครูประถมขาดแคลน คิดเป็นร้อยละ 6.05 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 3.82
- นักเรียนระดับอาชีวศึกษาที่อยาก คิดเป็นร้อยละ 7.50 ในขณะที่ระดับภาค เฉลี่ยร้อยละ 5.64
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา/อุดมศึกษา ที่นั่งสมาธิสงบจิตใจเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 9.50/6.75/5.00/2.25/3.75 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 27.98/25.05/27.43/22.24/26.66
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา/อุดมศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนตอนกลางคืนเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 1.50/4.25/7.75/7.75/7.75 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็น 1.33/2.16/3.95/5.52/6.79
- เด็กมัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา/อุดมศึกษา ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 10.50/15.75/34.50/50.50 เทียบกับระดับภาคเป็น 5.87/11.77/28.85/39.92
- จำนวนเด็กมากกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี และ 19.25 ปี พยายามฆ่าตัวตาย/ฆ่าตัวตายสำเร็จ ในภาพรวม คิดเป็น 3.52/4.44 ต่อแผนประชากร เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็น 18.83/3.72 ต่อแผนประชากร
- จำนวนเด็กที่ถูกส่งเข้าสถานพินิจต่อแผนประชากร มีค่าเฉลี่ย 77.72 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค 57.65

- จำนวนร้านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมืองต่อแสนประชากร คิดเป็น 32.58 ในขณะที่ระดับภาคเป็น 18.71 ต่อแสนประชากร

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	● ตีแม่เหล้า/สูบบุหรี่ ● พยายามฆ่าตัวตาย/ฆ่าตัวตายสำเร็จ ● อุบัติเหตุจากจักรยานยนต์ ● เที่ยวกลางคืน ● เล่นอินเทอร์เน็ต/จำนวนร้านอินเทอร์เน็ต ● เพศสัมพันธ์ ● เล่นไฟ/การพนัน ● เด็กถูกส่งเข้าสถานพินิจ	● การบริโภค fastfood ขนมหกกรอบ ● เวลาดู TV / VDO / VCD ● การย้ายโรงเรียน ● ซื้อของตามห้างสรรพสินค้า ● ใช้เวลาคุยโทรศัพท์/เล่นอินเทอร์เน็ต ● พบเห็นยาเสพติดในสถานศึกษา ● ขอบรับการบำบัดยาเสพติด
ปัจจัยสร้าง	● เล่นกีฬา ● การเรียนต่อระดับอุดมศึกษา ● พื้นที่ดี ● อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก ● ขอบไปโรงเรียน ● รู้ลึกปลอดภัยมากเวลาไปโรงเรียน ● เรือ ในกฎแห่งกรรม	● ช่วยงานบ้าน ● ความผูกพันกับศาสนา ● ทำตนดีต่อท้องถิ่น ● สำนึกรักบ้านเกิด

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนของจังหวัดศรีสะเกษมีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคมอย่างชัดเจน อาทิ

- เด็กประถมศึกษาที่ดื่มหน้าอัดลมเป็นประจำร้อยละ 20.71 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 25.22
- การดื่มเหล้าและสูบบุหรี่ของนักศึกษาระดับอาชีวะ/อุดมศึกษาเป็นครั้งคราวถึงประจำคิดเป็น ร้อยละ 25.00/24.06 และ 13.27/6.46 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 45.87/46.48 และ 20.87/19.22
- จำนวนเด็กบาดเจ็บ/เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ต่อประชากรแสนคน 334.46/12.20 เทียบกับระดับภาคจำนวน 1101.50/28.50 ต่อแสนประชาชน
- อัตราการขาดแคลนครูมัธยมหลังจากมีครูอัตราจ้าง/ที่รัฐต้องจัดไว้ร้อยละ 3.43/5.12 เทียบกับระดับภาค ร้อยละ 14.06/17.65
- เด็กอาชีวะ/อุดมศึกษาที่เกี่ยวกับเพื่อนตอนกลางคืนเป็นประจำมีอัตราร้อยละ 3.40/2.58 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 5.52/6.79
- เด็กอาชีวะ/อุดมศึกษา ที่เล่นอินเทอร์เน็ตเป็นประจำร้อยละ 4.05/13.05 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 17.82/24.15
- นักศึกษาอาชีวะ/อุดมศึกษา ที่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนเรียนจบร้อยละ 4.98/4.41 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 11.15/10.02
- เด็กอาชีวะและอุดมศึกษาที่เล่นไฟ การพนันอื่นๆ/พนันบอล/รับแทงเดินโพยบอล/ซื้อหวยใต้ดิน/ล็อตเตอรี่/ขายเดินโพยหวยใต้ดิน เป็นครั้งคราวถึงประจำร้อยละ 20.05/7.52/0.25/5.51/5.25/ 0.75 และ 16.04/4.76/0.75/17.00/14.75/3.00 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 3.71/17.08/ 5.61/14.59/13.53/4.60 และ 31.52/15.82/6.41/22.18/21.21/7.22
- การพบเห็นการเสพยาเสพติดร้ายแรงในสถานศึกษา อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ร้อยละ 7.76 และ 2.85 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 13.98/15.54
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 19 ปี ที่มาทำคลอดต่อแสนประชากรในภาพรวม คิดเป็น 111.46 เทียบกับระดับภาคจำนวน 431.44
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 18 ปี ที่ถูกละเมิดทางเพศต่อประชากรแสนคน 3.73 เทียบกับระดับภาคจำนวน 12.04 ต่อแสนประชากร

- จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อประชากรแสนคนเป็น 20.92 เทียบกับระดับภาคจำนวน 191.32 ต่อแสนประชากร
- จำนวนร้านอินเทอร์เน็ตเขตอำเภอเมืองต่อแสนประชากร 6.47 เทียบกับระดับภาคจำนวน 18.71

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษมีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายเรื่องที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- เด็กมัธยมต้น/มัธยมปลาย ที่ส่วมหมวกกันน็อคทุกครั้งที่ยับขี่ ร้อยละ 45.04/49.04 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 26.97/31.74
- เด็กประถม-มัธยมปลาย ที่ทำกิจกรรมต่างๆเป็นประจำ เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ เฉลี่ยร้อยละ 23 เทียบกับระดับภาค เฉลี่ยร้อยละ 17
- คะแนน O-Net ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน 5 วิชาหลัก คะแนนเฉลี่ย 33.03 เทียบกับระดับภาคคะแนนเฉลี่ย 32.90
- ร้อยละของเด็กประถม-อุดมศึกษา ที่เคยเป็นอาสาสมัครทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมในรอบ 1 ปี การศึกษา สูงถึงร้อยละ 75 ขณะที่ระดับภาคไม่ถึงร้อยละ 70
- นักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เชื่อมากเรื่องกฎแห่งกรรม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ร้อยละ 82.95 เทียบกับระดับภาค 66.82
- จำนวนพื้นที่ดีทั้งจังหวัดต่อแสนประชากร 122.53 เทียบกับระดับภาคจำนวน 76.33 ต่อแสนประชากร

3. อย่างไรก็ตามสภาวะการณเด็กและเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ มีที่น่าเป็นห่วงในหลายด้าน เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค ได้แก่

- ด้านสุขภาพอนามัยพื้นฐาน ดูจากอัตราทารกตาย และคลอดต่อพันการคลอด สูงถึง 10.27 ขณะที่ระดับมี 6.02
- เด็กระดับอนุบาลอยู่ในภาวะอ้วนถึงอัตราร้อยละ 11.23 ขณะที่ระดับภาค ร้อยละ 3.87
- เด็กประถมที่ทาน fast food เป็นประจำ สูงถึงร้อยละ 10.59 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 5.64
- การออกกลางคันของนักเรียนมัธยมและอาชีวศึกษาสูงถึงร้อยละ 12.09 และ 13.21 ขณะที่ระดับภาคร้อยละ 0.57 และ 5.64
- เด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่รับแท่งเดินโอบบอ/ซื้อหอยไต้ดิน/ล็อตเตอรี่/ขายเดินโอบบอ/ซื้อหอยไต้ดิน เป็นครั้งคราวถึงประจำ ร้อยละ 8.75/8.00/11.50/4.75 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 3.22/5.77/7.95/2.60

- ปัญหาในสถานศึกษา พบว่าเด็กมัธยมศึกษาตอนต้น ที่พบเห็นการพกอาวุธ/การเสพยาเสพติดร้ายแรง/การถูกรังแก/ทำร้ายร่างกาย/ทำร้ายร่างกายในสถานศึกษา ร้อยละ 33.87/16.58/11.73/24.06 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 27.52/10.41/8.16/17.82

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	● สุขภาวะอนามัยพื้นฐาน ● เด็กอ้วน ● การบริโภค fast food ● การออกกำลังกาย ● ใช้อาวุธ ● การพกพาอาวุธในสถานศึกษา ● การถูกรังแก/ทำร้ายร่างกายในสถานศึกษา	● การบริโภคน้ำอัดลม ● ต้มเหล้า สูบบุหรี่ ● อุบัติเหตุจักรยานยนต์ ● การขาดแคลนครูมัธยม ● เทียบกลางคืน ● เล่นอินเทอร์เน็ต ● มีเพศสัมพันธ์ ● พบเห็นการเสพยาเสพติดร้ายแรงในสถานศึกษา ● แม่วัยรุ่น ● การถูกละเมิดทางเพศ ● การขอรับการบำบัดยาเสพติด ● ร้านอินเทอร์เน็ต
ปัจจัยสร้าง	● สวมหมวกกันน็อกทุกครั้งที่ใช้ขี่ ● กิจกรรมการอ่าน ● จิตอาสา ● เชื้อเรื่องกฎแห่งกรรม ● พื้นที่ดี ● O-NET	● ความพอใจในสถานศึกษา ● การเล่นเกม ● จังหวัดน่าอยู่

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดสกลนคร

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนของจังหวัดสกลนครมีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคมอย่างชัดเจน อาทิ

- การทาน fast food ของเด็กมัธยมศึกษาถึงอุดมศึกษามีอัตราต่ำกว่าร้อยละ 2.89 เมื่อเทียบกับระดับภาคสูงกว่าร้อยละ 3.15
- เด็กประถมที่ทานขนมกรุบกรอบและดื่มน้ำอัดลมเป็นประจำร้อยละ 34.95 และ 23.66 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 40.23 และ 25.22
- จำนวนเด็กอายุ $\leq 18-25$ ปี พยายามฆ่าตัวตายสำเร็จต่อประชากรแสนคน 4.74/0.90 เทียบกับระดับภาคจำนวน 18.83/3.72 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กบาดเจ็บ/เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ต่อประชากรแสนคน 744.22/18.37 เทียบกับระดับภาค 1101.50/28.80 ต่อแสนประชากร
- เด็กมัธยมศึกษาตอนต้นที่เล่นไฟ การพนันอื่นๆ/พนันบอล/รับแทงหรือเดินโพยบอล เป็นครั้งคราวถึงประจำ คิดเป็นร้อยละ 21.70/11.02/3.22
- เด็กมัธยมศึกษาตอนต้นที่ถูกกรรโชกทรัพย์/ทำร้ายร่างกาย ในสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.27/9.80 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 8.16/17.82
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 19 ปี ที่มาทำคลอดต่อประชากรแสนคน 117.69 เทียบกับระดับภาคจำนวน 431.44 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 18 ปี ที่ถูกละเมิดทางเพศต่อประชากรแสนคน เป็น 7.63 เทียบกับระดับภาคจำนวน 12.04 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อประชากรแสนคน เป็น 21.37 เทียบกับระดับภาคเป็น 191.32 ต่อแสนประชากร
- จำนวนร้านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมืองต่อประชากรแสนคน เป็น 9.17 เทียบกับระดับภาคจำนวน 18.71 ต่อแสนประชากร

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชน จังหวัดสกลนครมีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายเรื่องที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- เด็กมัธยมศึกษาตอนต้นที่ทำกิจกรรมต่างๆเป็นประจำ เช่น การอ่านหนังสือการ์ตูน/อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก/อ่านหนังสือพิมพ์/อ่านข่าวในเว็บไซต์/เรียนพิเศษ ร้อยละ 26.00/32.50/20.50/11.25/ 34.75 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 24.54/28.75/16.46/10.12/25.23

- นักเรียนระดับประถมศึกษาที่รู้สึกปลอดภัยมากเวลาไปโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 42.16 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 38.22
- คะแนน O-Net ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน 5 วิชาหลัก มีคะแนนเฉลี่ย 33.06 เทียบกับคะแนนเฉลี่ยระดับภาค 32.90
- เด็กมัธยมศึกษาตอนปลายที่คิดว่าจังหวัดที่เรียนหนังสืออยู่นี้เป็นจังหวัดที่น่าอยู่มาก และอยากกลับมาทำงานหลังเรียนจบแล้วมาก คิดเป็นร้อยละ 62.56 และ 46.29 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 50.98 และ 40.76

3. อย่างไรก็ตามสภาวะการณ่เด็กและเยาวชนจังหวัดสกลนคร มีที่น่าเป็นห่วงในหลายด้าน เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค ได้แก่

- ด้านสุขภาวะอนามัยพื้นฐาน ดูจากอัตราการกินน้ำหนักน้อยกว่า 2500 กรัม และเด็กอนุบาล/ประถม ที่มีน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ มีอัตราร้อยละ 10.29 และ 14.65/13.44 เทียบกับระดับภาคอัตราร้อยละ 6.93 และ 7.37/6.68
- ด้านการศึกษา ดูจากอัตราการเรียนต่อมัธยมศึกษาปีที่ 4 และอุดมศึกษา ร้อยละ 62.11 และ 43.33 เทียบกับระดับภาค ร้อยละ 98.58 และ 69.15
- นักศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา และอุดมศึกษาที่ออกกลางคัน สูงถึงร้อยละ 10.47 และ 8.57 ขณะที่ระดับภาคร้อยละ 5.64 และ 6.45
- เด็กประถมศึกษาที่ใส่บาตรหรือทำบุญ/นั่งสมาธิ สงบจิตใจ/ไปวัด เป็นประจำ มีอัตราร้อยละ 9.82/8.38/7.81 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 21.35/15.90/12.22
- เด็กอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่เกี่ยวกับเพื่อนตอนกลางคืนเป็นประจำสูงถึงร้อยละ 12.05 และ 13.57 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 5.52 และ 6.79

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	● สุขภาวะอนามัยพื้นฐาน ● การออกกลางคัน ● ตีแม่เหล็ก ลูกบูทรี ● เทียวกลางคืน	● การบริโภค fast food ขนมหรรณกรอบ ● น้ำอัดลม ● การพยายามฆ่าตัวตาย ● อุบัติเหตุจักรยานยนต์ ● การชู้กรรโศภกรรณ/ทำร้ายร่างกาย ● แม่วัยรุ่น ● ลูกละเมิดทางเพศ ● การขอรับการบำบัดยาเสพติด ● ร้านอินเทอร์เน็ต ● การพนัน
ปัจจัยสร้าง	● กิจกรรมการอ่าน ● เรียนพิเศษ ● ความรู้สึกลอดภัยในสถานศึกษา ● O-NET ● เมืองน่าอยู่ ● สำนึกรักบ้านเกิด	● การศึกษาต่อ ● การผูกพันกับศาสนา ● การเล่นเกม ● การบริโภคผักผลไม้

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดสุรินทร์

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนจังหวัดสุรินทร์พฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยระดับภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคมศาสตร์อย่างชัดเจน อาทิ

- การทานอาหาร fast food เป็นประจำของเด็กประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นค่าเฉลี่ย ร้อยละ 2.01/2.39/1.79 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 5.64/4.35/4.86
- การทานขนมกรุบกรอบและดื่มน้ำอัดลมเป็นประจำของเด็กประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 31.00 และ 14.50 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 40.23 และ 25.22
- จำนวนเด็กบาดเจ็บ/เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ต่อประชากรแสนคน 19.43/24.73 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาค 1101.50/28.80
- อัตราการขาดแคลนครูประถมโรงเรียนขนาดเล็ก ≤ 300 ถึงมากกว่า 1,000 ร้อยละ 1.80/1.52/0.74 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค 3.82/2.13/1.57
- ครูมัธยมขาดแคลน หลังจากมีครูอัตราจ้าง/ที่รัฐต้องจัดให้มีอัตราร้อยละ 6.06/12.12 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค ร้อยละ 14.06/17.65
- เด็กประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นที่ซื้อของตามห้างสรรพสินค้าเป็นประจำ ร้อยละ 2.25 และ 6.35 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 11.68 และ 12.92
- อัตราเด็กประถมที่เล่นเกมออนไลน์ เกมคอมพิวเตอร์ และเกมอื่นๆเป็นประจำและใช้เวลาในการเล่นเกม ร้อยละ 15.50 ใช้เวลา 88.33 นาที เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 22.50 ใช้เวลา 109.26 นาที
- เด็กระดับประถม-อุดมศึกษาที่พบเห็นการเสพยาเสพติดร้ายแรงในสถานศึกษาของตนอยู่ในช่วงร้อยละ 2.53-13.50 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคอยู่ในช่วงร้อยละ 7.34-15.54
- อัตราส่วนการจดทะเบียนสมรสต่อการหย่าร้าง 2.52 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคมีอัตราส่วน 4.16
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 19 ปี ที่มาทำคลอดต่อประชากรแสนคน 177.75 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคจำนวน 431.44 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กอายุ ≤ 18 ปี ที่ถูกละเมิดทางเพศต่อประชากรแสนคน 1.41 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคจำนวน 12.04
- จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อประชากรแสนคน 8.20 ขณะที่ระดับภาคมีจำนวน 191.32

- จำนวนร้านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมืองต่อประชากรแสนคน 2.38 ขณะที่ระดับภาคมี 18.71 ต่อแสนประชากร

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชน จังหวัดสุรินทร์มีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายเรื่องที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- เด็กประถมที่เล่นกีฬาเป็นประจำมีอัตราการร้อยละ 55.89 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 52.55
- นักศึกษาอาชีวศึกษาที่สวมหมวกกันน็อคทุกครั้งที่ขับขี่ร้อยละ 40.25 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 34.70
- เด็กระดับประถมศึกษาและอาชีวศึกษาที่ปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับครูอาจารย์ได้มาก ร้อยละ 17.57 และ 17.59 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 12.97 และ 9.98

3. อย่างไรก็ตามสภาวะการเด็กและเยาวชนจังหวัดสุรินทร์ ก็มีด้านที่น่าเป็นห่วงในหลายด้านเช่นกันเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยภาค ได้แก่

- ด้านสภาวะอนามัยพื้นฐาน ดัชนีภาวะทารกน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม สูงถึงร้อยละ 11.90 ขณะที่ระดับภาคร้อยละ 6.33
- ด้านความรู้สึกลดถอยมากเวลาไปโรงเรียน/วิทยาลัย/มหาวิทยาลัยของเด็กทุกระดับชั้นคิดเป็นร้อยละ 7.57/14.65/28.46/14.18/19.64 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 38.22/21.39/25.87/20.64/ 21.24
- ความพึงพอใจของเด็กอาชีวะและอุดมศึกษาที่ชอบไปวิทยาลัย/มหาวิทยาลัยมาก คิดเป็นร้อยละ 23.93 และ 27.16 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 35.79 และ 36.30 สอดคล้องกับการออกกลางคันของเด็กวัยนี้คิดเป็นร้อยละ 11.90 และ 8.45 ขณะที่ระดับภาคร้อยละ 5.64 และ 6.45
- คะแนนเฉลี่ย O-Net ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ย 32.39 เมื่อเทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 32.90
- ความสัมพันธ์กับครอบครัวดูจากเด็กประถม-มัธยมปลายที่ได้เที่ยวกับพ่อแม่พี่น้องเป็นประจำ ต่ำกว่า ร้อยละ 7.50 เทียบกับระดับภาคสูงกว่าร้อยละ 13.69

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	• สุขภาวะอนามัยพื้นฐาน • การออกกำลังกาย • เวลาที่ใช้อยู่บ้านเพื่อน • เพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	• การบริโภคขนมกรุบกรอบ/fast food และน้ำอัดลม • การขาดแคลนครูประถม/มัธยม • อุบัติเหตุจักรยานยนต์ • การเล่นเกม • หย่าร้าง • ยาเสพติดในสถานศึกษา • การขอรับการบำบัดยาเสพติด • แม่วัยรุ่น • ละเมิดทางเพศ • ร้านอินเทอร์เน็ต
ปัจจัยสร้าง	• เล่นกีฬา • สวมหมวกกันน็อคขณะขี่ • ปรึกษาปัญหากับครู	• ความพึงพอใจความรู้สึกลดภัยในโรงเรียน • O-NET • ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว • ความผูกพันทางศาสนา

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดหนองคาย

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนของจังหวัดหนองคายมีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยระดับภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคมอย่างชัดเจน อาทิ

- การทานอาหาร fast food เป็นประจำของเด็กประถมศึกษาลงถึงมัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นค่าเฉลี่ย ร้อยละ 3.40/2.29/4.12/0.79 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 5.64/4.35/4.86/3.15
- เด็กมัธยมต้นและอาชีวศึกษาที่เคยใช้ยาลดความอ้วน คิดเป็นร้อยละ 1.51 และ 5.61 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค ร้อยละ 4.26 และ 7.79
- จำนวนเด็กอายุ $\leq 19-25$ พยายามฆ่าตัวตายสำเร็จต่อประชากรแสนคน 4.58/2.00 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค จำนวน 18.83/3.72 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กบาดเจ็บ/เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ต่อประชากรแสนคน 115.38/13.94 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคจำนวน 101.50/28.80
- เด็กและเยาวชนตั้งแต่ระดับประถม-อาชีวศึกษา ที่คุยโทรศัพท์และเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นประจำอยู่ในช่วงร้อยละ 15.26-33.42 และ 8.49-15.94 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคอยู่ในช่วง 19.38-43.60 และ 17.82-26.08
- อัตราส่วนการจดทะเบียนสมรสต่อการหย่าร้าง 2.97 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคมีอัตราส่วน 4.16
- จำนวนเด็กถูกล่วงตัวเข้าสถานพินิจต่อประชากรแสนคน 28.26 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคจำนวน 57.65 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อประชากรแสนคน 42.31 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคจำนวน 191.32 ต่อแสนประชากร

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชนจังหวัดหนองคายมีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายด้านที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา ที่ทานผักและผลไม้คิดเป็นร้อยละ 54.07/55.25/52.93 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค 50.03/44.29/47.79
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา ที่ช่วยงานบ้านเป็นประจำร้อยละ 79.36/84.33/87.63/80.00 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 66.65/70.88/74.83/68.87

- เด็กประถมเคยเป็นอาสาสมัครทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมในรอบ 1 ปี การศึกษา ร้อยละ 60.88 ขณะที่ระดับภาคร้อยละ 42.01
- เด็กประถม-อาชีวศึกษา ที่คิดว่าจังหวัดที่เรียนหนังสือเป็นจังหวัดที่น่าอยู่มาก เฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 63.00 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยน้อยกว่าร้อยละ 63

3.อย่างไรก็ตามสถานการณ์เด็กและเยาวชนจังหวัดหนองคาย ก็มีด้านที่น่าเป็นห่วงในหลายด้านเช่นกันเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยภาค

- ด้านสุขภาวะอนามัยพื้นฐาน เมื่อดูจากอัตราการตายของทารกแรกคลอดต่อพันการคลอด และทารกน้ำหนักกว่า 2,500 กรัม สูงถึง 14.52 และร้อยละ 10.55 ในขณะที่ระดับภาคมีอัตรา 6.02 ต่อพันการคลอด และ ร้อยละ 6.93
- ด้านการศึกษา พบว่าอัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 น้อยกว่าร้อยละ 70 ในขณะที่ระดับภาคร้อยละ 98.58
- ความรู้สึกลดภัยมากเวลาไปโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 6.10 ในขณะที่ระดับภาคร้อยละ 38.22
- คะแนนเฉลี่ย O-Net ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่6 ใน 5 วิชาหลัก มีค่าเฉลี่ย 32.39 ในขณะที่ระดับภาค ร้อยละ 32.90
- นักศึกษาอาชีวศึกษาออกกลางคันสูงถึงร้อยละ 11.34 เทียบค่าเฉลี่ยระดับภาคร้อยละ 5.64
- เด็กมัธยมต้น/ปลาย นิยมซื้อของตามห้างสรรพสินค้าเป็นประจำ ร้อยละ 26.00/40.00 ขณะที่ระดับภาคร้อยละ 12.92/15.23
- จำนวนพื้นที่เสี่ยงต่อประชากรแสนคน เฉพาะเขตอำเภอเมือง/ทั้งจังหวัด สูงถึง 56.86/553.73 เทียบกับระดับภาคมีจำนวน 40.86/305.50 ต่อแสนประชากร

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	• สุขภาวะอนามัยพื้นฐาน • การออกกลางคืน • พื้นที่เสี่ยง • ชื้อของตามห้างสรรพสินค้า	• การบริโภค fast food ขนมหกรับกรอบ และน้ำอัดลม • การเฝ้าลาดความอ้วน • อุบัติเหตุจักรยานยนต์ • ค่ายโทรศัพท์ เล่นอินเทอร์เน็ต • หย่าร้าง • เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ • การขอรับการบำบัดยาเสพติด
ปัจจัยสร้าง	• บริโภคผักและผลไม้ • หน่วยงานบ้าน • จิตอาสา • เมืองน่าอยู่	• การศึกษาต่อ ม. 4 • ความรู้สึกลดภัยในสถานศึกษา • O-NET

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดหนองบัวลำภู

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนของจังหวัดหนองบัวลำภูมีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยระดับภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคมอย่างชัดเจน อาทิ

- จำนวนเด็กอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 18 - 25 ปี พยายามฆ่าตัวตาย/ฆ่าตัวตายสำเร็จ ต่อแสนประชากรมีอัตราเป็น 7.12/1.53 เทียบกับระดับภาคเป็น 18.83/3.72 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กบาดเจ็บ/เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ ต่อแสนประชากรมีอัตราเป็น 729.31/7.67 เทียบกับระดับภาค คิดเป็น 1,101.50/28.28 ต่อแสนประชากร
- นักเรียนระดับประถม/ประถมศึกษาขยายโอกาส/มัธยม/อาชีวศึกษา ที่ออกกลางคัน คิดเป็นร้อยละ 0.01/0.02/0.39/5.29 เทียบกับระดับภาคเป็นร้อยละ 1.59/2.70/0.57/5.64
- อัตราการตกทอดต่อพันการคลอดเป็น 2.64 ในขณะที่ระดับภาคเป็น 6.02 ต่อการคลอด
- อัตราส่วนการจดทะเบียนสมรสต่อการหย่าร้าง เป็น 3.31 ในขณะที่ระดับภาค 4.16
- จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อแสนประชากรคิดเป็น 101.46 เทียบกับระดับภาคค่าเฉลี่ยเป็น 191.32 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กที่เสี่ยงต่อประชากรแสนคนเฉพาะเขตอำเภอเมือง/ทั้งจังหวัดเป็น 11.18/28.02 เทียบกับระดับภาค 40.86/305.50 ต่อแสนประชากร
- จำนวนร้านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมืองต่อประชากรแสนคน เป็น 9.15 เทียบกับระดับภาค 18.71 ต่อแสนประชากร
- เด็กระดับอนุบาล/ประถมศึกษา ที่น้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 4.72/0.73 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 7.37/6.68

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชนจังหวัดหนองบัวลำภูมีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายเรื่องที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- นักเรียนระดับอาชีวศึกษาใช้เวลาเล่นกีฬาต่อวัน 130.44 นาที ในขณะที่ระดับภาค 102.05 นาทีต่อวัน
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา ใช้เวลาคุยกับพ่อแม่/ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่เป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 78.63/84.56/77.83/70.78 นาที ในขณะที่ระดับภาคคิดเป็น 75.16/76.89/77.80/67.94 นาที

- เด็กมัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา ที่ช่วยงานบ้านเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 81.73/83.38/72.74 เทียบกับระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 70.88/74.83/68.87

3. อย่างไรก็ตามสภาวะการณ์เด็กและเยาวชนจังหวัดหนองบัวลำภู มีที่น่าเป็นห่วงในหลายด้าน เช่นกัน เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค ได้แก่

- เด็กมัธยมปลาย/อาชีวศึกษา ต่ำเหล้าเป็นครั้งคราวถึงประจำร้อยละ 34.01/51.90 ในขณะที่ระดับภาคร้อยละ 26.82/45.87
- ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษา อัตราครูโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก หลังจากมีครูอัตราจ้าง/ที่รัฐต้องจัดให้ ร้อยละ 38.47/30.55 ในขณะที่ระดับภาคเป็นร้อยละ 14.06/17.65
- ทักษะติดต่อสถานศึกษา จากอัตราของนักเรียนประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวฯ ที่รู้สึกปลอดภัยมากเวลาไปโรงเรียน/วิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 31.31/19.39/24.43/15.62 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็น 38.22/21.39/25.87/20.64 สอดคล้องกับการที่เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวฯ ชอบไปโรงเรียน/วิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 47.46/41.07/39.19/27.66 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 60.03/41.29/41.12/35.79
- นักเรียนระดับมัธยม/อาชีวฯ ที่ย้ายโรงเรียนสูงถึงร้อยละ 2.24/3.84 ในขณะที่ระดับภาคร้อยละ 1.39/1.14
- ด้านการศึกษา จากคะแนน O-Net นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน 5 วิชาหลัก ต่ำกว่าคะแนนระดับภาค โดยมีคะแนนเฉลี่ย 31.28 ในขณะที่ระดับภาคมีคะแนนเฉลี่ย 32.90
- เด็กประถม-อาชีวฯ ที่ดูการ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิปโป๊ เป็นครั้งคราวถึงประจำ อยู่ในช่วงร้อยละ 14.28-33.50/10.27-37.97/8.27-31.14/11.78-49.36 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 8.73-26.30/6.33-32.48/5.45-28.75/6.26-44.76
- เด็กมัธยมศึกษาตอนต้น-อาชีวศึกษา ที่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนเรียนจบ อยู่ในช่วงร้อยละ 6.27-14.92 ในขณะที่ระดับภาค อยู่ในช่วงร้อยละ 5.33-11.15
- เด็กมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา ที่ยอมรับการอยู่ก่อนแต่ง คิดเป็นร้อยละ 50.52 และ 57.07 เทียบกับระดับภาคร้อยละ 37.32 และ 51.58
- ทักษะดีและความผูกพันกับท้องถิ่น จากเด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา ที่คิดว่าจังหวัดที่เรียนหนังสืออยู่นี้ เป็นจังหวัดที่น่าอยู่มาก คิดเป็นร้อยละ 59.65/47.34/38.58/36.29 ในขณะที่ระดับภาคมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 63.03/53.55/50.98/50.37 สอดคล้องกับการที่เด็กกลุ่มนี้อยากกลับมาทำงานใน

จังหวัดที่เรียนหนังสือ มีจำนวนร้อยละ 43.22/32.06/34.61/27.41 เทียบกับระดับภาค ร้อยละ 53.25/37.68/40.76/38.35

- ด้านปัญหาการเล่นการพนัน พบว่าเด็กประถม-อาชีวะที่เล่นไพ่ การพนันอื่นๆ/พนัน บอลเป็นครั้งคราวถึงประจำ อยู่ในช่วง 21.55-44.41/11.42-26.90 ในขณะที่ระดับ ภาคเป็นร้อยละ 13.49-33.71/7.44-17.08 สอดคล้องกับเด็กประถม/มัธยมปลาย/ อาชีวะ ที่รับแท่ง/เดินโพยบอลเป็นครั้งคราวถึงประจำ ร้อยละ 6.52/5.31/7.63 เทียบ กับระดับภาคร้อยละ 3.67/4.46/5.61 และเด็กประถม-อาชีวะ ที่ซื้อหวยใต้ดิน/ ลีอตเตอร์เป็นครั้งคราวถึงประจำ ร้อยละ 5.54-18.64/10.05-13.89 ในขณะที่ระดับ ภาคร้อยละ 3.65/14.59/7.93-13.53
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวะ ที่พบเห็นการพกอาวุธในสถานศึกษา ร้อยละ 21.79/27.52/28.50/26.64
- ปัญหายาเสพติด พบว่าเด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวะ เห็นการเสพยาเสพติดร้ายแรงในโรงเรียนของตน สูงถึงร้อยละ 19.85/10.89/15.86/15.95 ในขณะที่ระดับภาคมีร้อยละ 7.34/10.46/11.00/13.98
- จำนวนเด็ก มากกว่าหรือเท่ากับ 19 ปี ที่มาทำคลอดต่อแสนประชากร มี 756.43 เทียบกับระดับภาคคิดเป็น 431.44 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กมากกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี ที่ถูกละเมิดทางเพศ ต่อแสนประชากรคิดเป็น 19.52 ในขณะที่ระดับภาคเฉลี่ย 12.04 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กถูกส่งเข้าสถานพินิจต่อแสนประชากร สูงถึง 108.99 ในขณะที่ระดับภาค คิดเป็น 57.65 ต่อแสนประชากร

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	• ตีแม่เหล้า • โครงสร้างพื้นฐานการศึกษา • การย้ายโรคเรียน • ภาพโป๊ • เฟสล์มพันธ์ุ • การพนัน • ยาเสพติด	• การพยายามฆ่าตัวตาย • อุบัติเหตุจักรยานยนต์ • การออกกลางคัน • สุขภาพอนามัยพื้นฐาน • การหย่าร้าง • การขอรับการบำบัดยาเสพติด • พื้นที่เสี่ยง • ร้านอินเทอร์เน็ต
ปัจจัยสร้าง	• เล่นกีฬา • ความสัมพันธ์กับครอบครัว • การช่วยงานบ้าน	• ความพึงพอใจต่อสถานศึกษา • O-NET • ทักษะคิดและความผูกพันกับท้องถิ่น

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดอำนาจเจริญ

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนของจังหวัดอำนาจเจริญพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยระดับภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคมอย่างชัดเจน อาทิ

- การทานอาหาร fast food เป็นประจำ ของเด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.81/2.81/4.23/1.90 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 5.64/4.35/4.86/3.15
- เด็กประถมที่ทานขนมกรุบกรอบและดื่มน้ำอัดลม เป็นประจำคิดเป็นร้อยละ 22.42 และ 12.41 ขณะที่ระดับภาคเป็น 40.23 และ 25.22
- เด็กมัธยมศึกษาตอนต้น-อาชีวศึกษา สูบบุหรี่เป็นครั้งคราวถึงประจำ อยู่ในช่วงร้อยละ 5.28-12.56 ขณะที่ระดับภาคอยู่ในช่วงร้อยละ 7.04-20.87
- เด็กมัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวะ ที่มีความคิดอยากทำผิดกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 18.81/25.89/20.46 เทียบกับระดับภาค เป็นร้อยละ 19.40/29.26/27.48
- จำนวนเด็กอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 18 - 25 ปี พยายามฆ่าตัวตาย/ฆ่าตัวตายสำเร็จ ต่อแสนประชากรมีอัตราเป็น 7.62/1.39 เทียบกับระดับภาคมีอัตราเป็น 18.83/3.72 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กบาดเจ็บ/เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ ต่อแสนประชากรมีอัตราเป็น 891.49/16.84 เทียบกับระดับภาค คิดเป็น 1,101.50/28.28 ต่อแสนประชากร
- เด็กประถม-อาชีวะ ที่ดูการ์ตูนโป๊/วีซีดีโป๊/เว็บไซต์โป๊/คลิปโป๊ เป็นครั้งคราวถึงประจำ อยู่ในช่วงร้อยละ 5.06-14.86/4.30-18.41/3.80-16.12/4.81-26.67 เทียบกับระดับภาค เป็นร้อยละ 8.73-26.30/6.33-32.48/5.45-28.75/6.26-44.76
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา ที่เล่นอินเทอร์เน็ตเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 18.34/5.00/11.68/5.79 เทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค เป็น 17.85/22.05/26.08/17.82
- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา ที่เล่นเกมออนไลน์ เกมคอมพิวเตอร์ และเกมอื่นๆเป็นประจำ เวลาที่ใช้เล่นเกมต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 17.17/5.25/10.46/5.78 และ 102.88/90.00/110.89/82.73 นาที เทียบกับระดับภาค

เฉลี่ยร้อยละ 22.50/20.07/15.69/12.86 และ 109.26/113.44/113.38/106.62 นาทีต่อวัน

- เด็กและเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น-อาชีวศึกษา ที่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนเรียนจบ อยู่ในช่วงร้อยละ 2.37-6.20 ขณะที่ระดับภาคอยู่ในช่วง 5.33-11.15
- เด็กและเยาวชนระดับประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา ที่มีเพื่อนรักเพศเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 5.66/11.25/41.28/18.37 ขณะที่ระดับภาคร้อยละ 17.93/41.04/52.27/32.73
- เด็กระดับประถม/มัธยมปลาย/อาชีวศึกษา ที่เล่นไพ่ การพนันอื่นๆ/พนันบอลเป็นครั้งคราวถึงประจำ คิดเป็นร้อยละ 3.29/2.28,27.29/13.23 และ 18.90/12.02 ในขณะที่ระดับภาคเป็นร้อยละ 13.49/7.44,30.97/16.67และ 33.71/17.08
- จำนวนเด็ก มากกว่าหรือเท่ากับ 19 ปี ที่มาทำคลอดต่อแสนประชากร คิดเป็น 48.29 ในขณะที่ระดับภาคคิดเป็น 431.44 ต่อแสนประชากร
- จำนวนเด็กถูกส่งเข้าสถานพินิจและขอรับการบำบัดยาเสพติด ต่อแสนประชากร คิดเป็น 32.39 และ 33.68 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคคิดเป็น 57.65 และ 191.32 ต่อแสนประชากร
- พื้นที่เสี่ยงต่อประชากรแสนคนเฉพาะเขตอำเภอเมือง/ทั้งจังหวัด คิดเป็น 15.09/43.01 ขณะที่ระดับภาคคิดเป็น 40.86/305.50 ต่อแสนประชากร
- จำนวนร้านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมืองต่อประชากรแสนคนเป็น 8.78 ในขณะที่ระดับภาคสูงถึง 18.71 ต่อแสนประชากร

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชน จังหวัดอำนาจเจริญมีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายเรื่องที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- เด็กประถมศึกษาเล่นกีฬาเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 74.37 ในขณะที่ระดับภาคเฉลี่ยร้อยละ 52.55
- เด็กประถม/มัธยมต้น ที่ทานผักและผลไม้ทุกมื้อ คิดเป็นร้อยละ 65.98/58.88 เทียบกับระดับภาคเป็นร้อยละ 50.03/44.29
- เด็กประถมศึกษาที่ทำกิจกรรมต่างๆเป็นประจำ การอ่านหนังสือการ์ตูน/อ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก/อ่านหนังสือพิมพ์ และข่าวในเว็บไซต์ คิดเป็นร้อยละ 65.49/59.59/44.44/46.21 เทียบกับระดับภาคเป็นร้อยละ 35.28/30.39/17.82/10.85
- เด็กประถมศึกษาที่ใส่บาตรหรือทำบุญ/สวดมนต์ก่อนนอน/นั่งสมาธิ สงบจิตใจเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 49.62/50.63/38.32 เทียบกับระดับภาคเป็นร้อยละ 21.35/27.98/15.90

- เด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย ที่เชื่อมากเรื่องกฎแห่งกรรม ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว คิดเป็นร้อยละ 71.21/78.87/74.24 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคเฉลี่ยร้อยละ 59.83/63.42/70.64
- จำนวนพื้นที่ที่ต่อแผนประชากรเฉพาะเขตอำเภอเมือง คิดเป็น 219.29 ในขณะที่ระดับภาคเป็น 102.35 ต่อแผนประชากร

3. อย่างไรก็ดีตามสภาวะการณ์เด็กและเยาวชนจังหวัดอำนาจเจริญ มีที่น่าเป็นห่วงในหลายด้าน เช่นกัน เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค ได้แก่

- ด้านสุขภาพอนามัยพื้นฐาน เมื่อดูจากอัตราการตายของทารกแรกคลอดต่อการคลอด เป็น 6.76 ขณะที่ระดับภาคเป็น 6.02 สอดคล้องกับอัตราทารกแรกคลอดที่น้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม พบว่ามีร้อยละ 10.89 ส่วนระดับภาคร้อยละ 6.93
- การดื่มเหล้าเป็นครั้งคราวถึงประจำของเด็กมัธยมศึกษาตอนต้นสูงถึงร้อยละ 38.19 ขณะที่ระดับภาคร้อยละ 15.17
- การที่เด็กมัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวฯ เคยใช้ยาลดความอ้วน คิดเป็นร้อยละ 6.71/6.35/21.57 ขณะที่ระดับภาคร้อยละ 4.26/5.85/7.79
- เด็กประถมศึกษายอมรับว่าเคยลอกข้อสอบเพื่อนในรอบ 1 ปี การศึกษาสูงถึงร้อยละ 83.93 ในขณะที่ระดับภาคร้อยละ 33.88
- นักเรียนระดับประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวฯ ที่รู้สึกปลอดภัยมากเวลาไปโรงเรียน/วิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 29.01/9.51/19.29/13.71 ในขณะที่ระดับภาคร้อยละ 38.22/21.39/25.87/20.64
- ด้านการศึกษา ดูจากคะแนนO-Net ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน 4 วิชา ยกเว้นวิชาสังคม มีคะแนนต่ำกว่า คะแนนระดับภาคโดยมีคะแนนเฉลี่ย 32.43 ขณะที่ระดับภาคเป็น 32.90
- ความสัมพันธ์ในครอบครัว ดูจากการที่เด็กได้เที่ยวกับพ่อแม่ พี่น้องเป็นประจำ ของเด็กประถม/มัธยมต้น/มัธยมปลาย/อาชีวฯ คิดเป็นร้อยละ 7.79/9.52/9.14/5.10 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็น 16.16/13.69/14.43/8.67
- เด็กระดับอาชีวศึกษาที่ต้องอยู่บ้านคนเดียวหลังเลิกเรียนเป็นประจำสูงถึงร้อยละ 30.56 ขณะที่ระดับภาคร้อยละ 18.88
- เด็กประถมศึกษาที่ส่ง SMS เป็นประจำสูงถึงร้อยละ 19.85 ขณะที่ระดับภาคร้อยละ 6.87
- ด้านปัญหายาเสพติด ร้ายแรงในสถานศึกษาระดับประถม-อาชีวศึกษา อยู่ในช่วงร้อยละ 9.11-18.11 ในขณะที่ระดับภาคร้อยละ 7.34-13.98

- เด็กมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา ที่พบเห็นการพกพาอาวุธในสถานศึกษา ร้อยละ 36.90 และ 39.29 ในขณะที่ระดับภาคร้อยละ 28.50-26.64

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	● สุขภาวะอนามัยพื้นฐาน ● การดื่มเหล้า ● ใช้จ่ายความอ้วน ● ลอกข้อสอบเพื่อน ● ส่ง SMS ● พบเห็นการเล่นสารเสพติดในสถานศึกษา	● การบริโภค fast food ขนมหกกรอบและน้ำอัดลม ● การสูบบุหรี่ ● อยากทำคดีกรรม ● พยายามฆ่าตัวตาย/ฆ่าตัวตายสำเร็จ ● อุบัติเหตุจักรยานยนต์ ● ภาพโป๊
ปัจจัยสร้าง	● เล่นกีฬา ● บริโภคผักและผลไม้ ● กิจกรรมการอ่าน ● ความผูกพันกับศาสนา ● พื้นที่ดี	● O-NET ● ความสัมพันธ์ในครอบครัว ● ความปลอดภัยในสถานศึกษา

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดอุดรธานี

ในรอบปี 2550-2551

1. เด็กและเยาวชนจังหวัดอุดรธานีมีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยระดับภาคทั้งด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านสังคมศาสตร์อย่างชัดเจน อาทิ

- การทานอาหาร fast food เป็นประจำของเด็กประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นค่าเฉลี่ย ร้อยละ 4.50/2.84/4.18 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 5.64/4.35/4.86
- การทานขนมกรุบกรอบและดื่มน้ำอัดลมเป็นประจำของเด็กประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.75 และ 20.50 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 40.23 และ 25.22
- อัตราการดูและเวลาในการดูโทรทัศน์/VCD/VDO เป็นประจำของเด็กประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.82 และ 138.21 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 67.42 และ 166.76 นาที
- การใช้เวลาคุยโทรศัพท์/เล่นอินเทอร์เน็ตต่อวันของเด็กมัธยมศึกษาตอนปลายถึงอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 67.42/130.01, 78.84/134.56 และ 67.48/118.79 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคคิดเป็นร้อยละ 81.12/147.22, 89.30/152.24 และ 84.75/148.54 นาที
- จำนวนเยาวชนอายุ 19-25 ปี พยายามฆ่าตัวตายสำเร็จเป็น 15.91/0.59 ต่อแสนประชากรเทียบกับภาค 23.98/6.89 ต่อแสนประชากร
- การซื้อหวยใต้ดิน/ล็อตเตอรี่เป็นครั้งคราวถึงประจำของเด็กประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและอุดมศึกษา มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.00/5.78, 1.26/6.03 และ 17.30/12.25 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคคิดเป็นร้อยละ 3.65/7.93, 5.77/7.95 และ 22.18/21.21
- จำนวนเด็ก 18 ปีและต่ำกว่าที่ถูกละเมิดทางเพศเป็น 4.06 ต่อแสนประชากร ในขณะที่อัตราของภาคเป็น 12.04 ต่อแสนประชากร

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชนของจังหวัดอุดรธานีมีพฤติกรรมสร้างสรรค์ (Protective Behavior) หลายเรื่องที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- อัตราของเด็กประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายที่เล่นกีฬาเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 54.14 - 37.82 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาคซึ่งอยู่ในช่วงร้อยละ 52.55 - 35.90

- ค่าเฉลี่ยของคะแนน O-Net ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 5วิชาหลัก มีคะแนนเฉลี่ย 33.35 เทียบเท่าคะแนนเฉลี่ยภาค 32.90
- การหารายได้พิเศษของเด็กประถมศึกษา-อุดมศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 18.99 - 12.37 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยภาคอยู่ในช่วง 14.88 - 11.23
- อัตราที่ช่วยงานบ้านเป็นประจำของเด็กประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 75.69 - 70.78 เทียบเท่าค่าเฉลี่ยภาคในช่วง 66.65 -11.23
- พื้นที่ดินเขตอำเภอเมือง/ทั้งจังหวัดเป็น 145.67/105.57 ต่อแสนประชากร เมื่อเทียบกับเฉลี่ย 102.35 /76.33 ต่อแสนประชากร

3. อย่างไรก็ตามสภาวะการณเด็กและเยาวชนจังหวัดอุดรธานี ก็มีด้านที่น่าเป็นห่วงในหลายด้านเช่นกันเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยภาค

- ด้านสภาวะอนามัยพื้นฐาน เมื่อดูจากอัตราการตายของทารกแรกคลอดต่อพันการคลอดสูงถึง 8.11 ราย ขณะที่ค่าเฉลี่ยภาคเป็น 6.02 และทารกน้ำหนักน้อยกว่า 2500 กรัม คิดเป็นร้อยละ 8.17 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาค 6.93 เด็กมัธยมศึกษาตอนต้นถึงอุดมศึกษามีอัตราการดื่มเหล้า สูบบุหรี่ครึ่งครวถึงเป็นประจำ คิดอยากทำคัลยกรรมและลดไข้ยาลดความอ้วนสูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค ส่วนการทานผักและผลไม้ทุกมื้อ และการสวมหมวกกันน็อคทุกครั้งเมื่อขับขีรถจักรยานยนต์กลับน้อยกว่าค่าเฉลี่ยภาค
- ด้านการศึกษา นักเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาโตดเรียนเป็นประจำร้อยละ 2.00 - 3.75 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยภาค เป็น 1.19- 2.21 รวมทั้งนักเรียนที่เคยลอกข้อสอบเพื่อนในรอบ 1ปี การศึกษาของทุกระดับ มีค่าอยู่ในช่วงร้อยละ 57.14- 71.43 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคเป็นร้อยละ 33.88 - 59.96 รวมทั้งการออกกลางคันและการย้ายโรงเรียนของนักเรียนประถมศึกษาถึงอุดมศึกษาเฉลี่ยร้อยละ 6.60 และช่วงร้อยละ 5.96 - 3.30 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค เป็น 1.59 - 6.45 และ 2.02 -0.94 ปัญหาการขาดแคลนครูมัธยมหลังจากมีครูอัตราจ้าง/ที่รัฐต้องจัดให้ คิดเป็นร้อยละ 21.30 / 21.66 เทียบเท่ากับค่าเฉลี่ยภาค 14.06/17.65
- ด้านศาสนา ความผูกพันกับศาสนาต่ำ โดยเด็กประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายใส่บาตรหรือทำบุญ/สวดมนต์ก่อนนอน/นั่งสมาธิสงบจิตใจเป็นประจำอยู่ในช่วงร้อยละ 19.25-11.25/23.81-22.00/14.86-5.50 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคซึ่งอยู่ในช่วงร้อยละ 21.35 - 13.89/27.98-27.43/15.90-6.39 ซึ่งสอดคล้องกับการไปวัด / โบสถ์ / มัสยิดเป็นประจำอยู่ในช่วงร้อยละ 12.00 - 7.52 เทียบกับภาค 12.22 -8.75

- ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน การเล่นสื่อลามก การดูโป๊/วีซีดีโป๊/คลิปโป๊เป็นครั้งคราวถึงประจำของเด็กมัธยมตอนต้นถึงอุดมศึกษาอยู่ในช่วงร้อยละ 18.34 - 43.47 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 14.22 - 34.09 รวมถึงเด็กที่ส่ง sms และโทรดเพลง/ภาพ/เกม /ข้อความผ่านโทรศัพท์มือถือเป็นประจำของเด็กประถมศึกษาถึงอุดมศึกษา อยู่ในช่วงร้อยละ 9.07 - 13.97 และ 12.34- 11.22 เมื่อเทียบเท่าค่าเฉลี่ยภาคเป็น 6.87 - 10.03 และ 11.47 - 8.10 การเล่นไฟ/พนันบอลเป็นครั้งคราวถึงประจำของเด็กมัธยมศึกษาตอนปลายถึงอุดมศึกษา มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 38.29/22.80, 48.74/24.44 และ 41.35/25.56 ขณะที่ค่าเฉลี่ยภาคเป็น 30.97/16.67, 33.71/17.08 และ 31.52/15.82
- ด้านสังคม อัตราการยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ /ยอมรับการอยู่ก่อนแต่งของนักเรียน/นักศึกษา/การเบี่ยงเบนทางเพศสูง โดยเฉพาะเด็กมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา อยู่ในช่วงร้อยละ 15.28-34.22/41.41 -60.53/66.75-42.38 เทียบกลับค่าเฉลี่ยภาค 11.77 -28.85/37.32-51.58/52.27 - 32.73 และ นักศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาคิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนเรียนจบสูง อยู่ในช่วงร้อยละ 18.89 และ 15.63 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค 11.15. และ 10.02 สอดคล้องกับจำนวนเยาวชนอายุ 15 - 19 ปี ที่มาทำคลอดสูงถึง 1,389.50 ต่อแสนประชากร ในขณะที่ระดับภาคจำนวน 761.27 ต่อแสนประชากร
- ปัญหาด้านยาเสพติดที่น่าเป็นห่วง ยกเว้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่พบเห็นการเสลสิ่งเสพติดร้ายแรงในสถานศึกษา ซึ่งอยู่ในช่วง 12.75 - 16.79 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคซึ่งอยู่ในช่วง 7.34 - 15.45 สอดคล้องกับจำนวนเด็กที่ขอรับการบำบัดยาเสพติดซึ่งมีจำนวน 206.83 ต่อแสนประชากร ในขณะที่ระดับภาคมีจำนวน 191.32 ต่อแสนประชากร

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	• อนามัยพื้นฐาน/พฤติกรรม • ยาเสพติด • การเป็นแม่ตั้งแต่วัยรุ่น • พฤติกรรมทางเพศ/ทัศนคติต่อชีวิตคู่ • การเบี่ยงเบนทางเพศ • สื่อลามกการพนัน	• การบริโภคขนมกรุบกรอบ/fast food และน้ำอัดลม • การละเมิดทางเพศ • ฆ่าตัวตาย • เวลาในการโทรศัพท์/เล่นอินเทอร์เน็ต
ปัจจัยสร้าง	• การเล่นเกม • ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน • การหารายได้พิเศษ • การใช้เวลาในครอบครัว • พื้นที่ดี	• การทานผักผลไม้ • การสวมหมวกนิรภัยเมื่อขับขี่จักรยานยนต์ • ความรู้สึกลอดภัยและทัศนคติบวกต่อสังคม • ความผูกพันทางศาสนา

ปัจจัยเสี่ยงปัจจัยสร้างของเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี

ในรอบปี 2550 - 2551

1. เด็กและเยาวชนของจังหวัดอุบลราชธานีมีพฤติกรรมเสี่ยง (Risk Behavior) อยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยระดับภาคทั้งในด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษาและด้านสังคมอย่างชัดเจน อาทิ

- การสูบบุหรี่เป็นครั้งคราวถึงประจำของเด็กมัธยมศึกษาตอนต้น-อุดมศึกษา อยู่ในช่วงร้อยละ 5.25-14.00 เทียบเท่ากับค่าเฉลี่ยภาคเป็นร้อยละ 7.55-20.77
- อัตราเด็กมัธยมศึกษาตอนต้น-อุดมศึกษา ที่มีความคิดอยากทำผิดกฎหมาย อยู่ในช่วงร้อยละ 2.50-9.00 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาคเป็นร้อยละ 19.47-28.07
- อัตรานักเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมและอุดมศึกษา ออกกลางคัน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 0.63 , 0.17 และ 3.85 เมื่อค่าเฉลี่ยภาคเป็นร้อยละ 1.59 , 0.18 และ 6.45
- การย้ายโรงเรียนของเด็กอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา มีค่าร้อยละ 0.18 และ 0.33 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค ร้อยละ 1.41 และ 0.94
- อัตราการเล่นสื่อลามก การดูโป๊/วิธีดีโป๊/เว็บโป๊/คลิปโป๊ เป็นครั้งคราวถึงเป็นประจำของเด็กมัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา มีอัตราร้อยละ 13.00/15.25/14.00/24.25 และ 14.25/14.75/15.00/25.00 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคเป็นร้อยละ 19.05/22.67/21.30/33.12/ และ 20.95/25.84/25.16/33.75
- การเล่นเกมออนไลน์ เกมคอมพิวเตอร์และเกมอื่นๆของเด็กประถมศึกษาและอุดมศึกษามีร้อยละ 17.25 และ 10.75 เทียบกับค่าเฉลี่ยภาค ร้อยละ 20.53 และ 13.82
- จำนวนเด็กขอรับการบำบัดยาเสพติดต่อแสนประชาชน คิดเป็น 17.12 ขณะที่ระดับภาคเป็น 191.32 ต่อแสนประชากร

2. ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี มีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายด้านที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยภาค อาทิ

- อัตราของเด็ก ประถม-อุดมศึกษา ที่สวมหมวกนิรภัยเมื่อขับจักรยานยนต์ ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 30.25-50.00 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคที่อยู่ในช่วงร้อยละ 29.57-44.96
- อัตราส่วนการจดทะเบียนต่อการหย่าร้างคิดเป็น 9.22 : 1 เมื่อเทียบกับภาคที่เป็น 4.13 : 1
- พฤติกรรมและทัศนคติที่มีต่อโรงเรียน เมื่อพิจารณาจากอัตราที่เด็กประถมศึกษา-มัธยมศึกษาตอนปลายระบุว่ารู้สึกชอบเรียนที่โรงเรียนอยู่ในอัตราร้อยละ 67.50-47.75 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคคือร้อยละ 60.18-40.16

- เด็กประถมศึกษา-อุดมศึกษาที่ใส่บาตรหรือทำบุญเป็นประจำอยู่ในช่วงร้อยละ 24.25-18.50 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 22.50-9.86
- เด็กประถมศึกษา-มัธยมศึกษาตอนปลาย ไปวัด/โบสถ์/มัสยิด เป็นประจำอยู่ในช่วงร้อยละ 13.03-12.50 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 11.97-9.17
- เด็กทุกวัยคิดว่าจังหวัดที่เรียนหนังสืออยู่นี้เช่นจังหวัดที่น่าอยู่มากอยู่ในช่วงร้อยละ 71.00-43.75 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 62.47-39.69
- เด็กประถมศึกษา-อาชีวศึกษาที่อยากอาศัยอยู่/กลายมาทำงานในจังหวัดที่เรียนหนังสือหลังเรียนจบแล้ว อยู่ในช่วงร้อยละ 67.75-46.75 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 53.46-37.85
- เด็กทุกระดับเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่วในระดับมากร้อยละ 78.50-62.25 ในขณะที่เฉลี่ยภาคร้อยละ 68.87-59.85
- เด็กประถมศึกษา-มัธยมศึกษาตอนปลาย นั่งสมาธิ สงบจิตใจเป็นครั้งคราวหรือเป็นประจำ อยู่ในช่วงร้อยละ 13.03-12.50 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยภาคร้อยละ 11.97-9.17

3. อย่างไรก็ดีตามสภาวะการณ์เด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานีก็มีด้านที่น่าเป็นห่วงหลายด้าน เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับภาค ได้แก่

- ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษา อัตราการขาดแคลนครูในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีนักเรียนไม่เกิน 300 คน และมากกว่า 1,000 คน พบว่ามีอัตราร้อยละ 4.06 และ 2.62 ในขณะที่ในระดับภาคมีค่าเฉลี่ยเป็นร้อยละ 3.82 และ 1.57
- ด้านงบประมาณท้องถิ่นเพื่อการศึกษา ทั้งในระดับ อบต. อบจ. และเทศบาล มีอัตราร้อยละ 5.47-13.95 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยระดับภาค เป็นร้อยละ 15.81-16.07
- ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในการเรียนพิเศษของเด็กประถมศึกษา-อาชีวศึกษา อยู่ในช่วง 1216.67-1412.50 บาท/เดือน ในขณะที่ค่าเฉลี่ยระดับภาคเป็น 713.59-1331.06 บาท/เดือน
- นักเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นที่โดดเรียนเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 3.01 และ 1.25 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยระดับภาค เป็นร้อยละ 1.33 และ 0.77
- จำนวนเยาวชนในช่วงอายุ ≤ 18 ปี และ 19-25 ปี พยายามฆ่าตัวตายสำเร็จมีอัตราเป็น 19.43/3.24 และ 32.18/9.55 ต่อแสนประชากร เทียบกับอัตราของภาค 16.68/2.20 และ 23.98/6.89 ต่อแสนประชากร

	สูง	ต่ำ
ปัจจัยเสี่ยง	● การบริโภค fast food ขนมหกกรอบ ● การเฝ้าระวังความอ้วน ● สุขภาพจิต ความเครียด ● การคุยโทรศัพท์ ● การใช้จ่ายตามห้างสรรพสินค้า	● การสูบบุหรี่ ● สุขภาวะอนามัยพื้นฐาน ● เวลาที่ใช้ดูโทรทัศน์/VDO/VCD ● การขอรับการบำบัดยาเสพติด ● ความคิดอยากทำร้ายกรรม ● การพนันไพ่และอื่นๆ
ปัจจัยสร้าง	● การสวมหมวกนิรภัยเมื่อขับขี่จักรยานยนต์ ● ความพึงพอใจต่อสถานศึกษา ● ความผูกพันกับศาสนา ● ทักษะคติทางบวกต่อท้องถิ่น ● การเชื่อในเรืองกฎแห่งกรรม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ● ความสัมพันธ์ในครอบครัว	● การใช้เวลาเรียนในการเรียนพิเศษ ● ความรู้สึกลดภัยในสถานศึกษา

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อนักวิจัย

รายชื่อนักวิจัย ปี 2551

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดกาฬสินธุ์

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเลข (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. ดร.โณทัย อุดมบุญญานุภาพ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1 ถ. ถีนานนท์ อ. เมือง จ. กาฬสินธุ์ 46000	0-4381-1907#13,14 FAX 0-4381-3290 0-4381-1211
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. นางเลิศศิริ สุธะสิทธิ์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1 ถ. ถีนานนท์ อ. เมือง จ. กาฬสินธุ์ 46000	08-1545-7576 08-1391-7755
	2. นายชาญยุทธ ไสยาศรี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1 ถ. ถีนานนท์ อ. เมือง จ. กาฬสินธุ์ 46000	08-1661-6114
	3. นางสาวแสงเดือน เจริญสมพร	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1 ถ. ถีนานนท์ อ. เมือง จ. กาฬสินธุ์ 46000	
	4. นางอุทัย ภูปร่างค์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1 ถ. ถีนานนท์ อ. เมือง จ. กาฬสินธุ์ 46000	
	5. นางปรารถนา ศรีทา	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1 ถ. ถีนานนท์ อ. เมือง จ. กาฬสินธุ์ 46000	

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดขอนแก่น

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเหตุ (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. นางเบญจมาศ หะยาจันทา	สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์จังหวัดขอนแก่น ศาลากลางจังหวัดขอนแก่น ถ. ศูนย์ราชการ ต. ในเมือง อ. เมือง จ. ขอนแก่น 40000	08-1263-5910 0-4323-6621 FAX 0-4323-7986
	2. นายภุชงค์ ฝิวดอน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น 108 ถนนศรีจันทร์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000	0-4322-1125
ผู้ช่วย นักวิจัย	3. นางสาวอุรารัตน์ หมูโยธา	โรงพยาบาลเวียงใหญ่ อ. เวียงใหญ่ จ. ขอนแก่น 40330	08-3674-7199
	4. นางปาริฉัตร สัมภาร	สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์จังหวัดขอนแก่น ศาลากลางจังหวัดขอนแก่น ถ. ศูนย์ราชการ ต. ในเมือง อ. เมือง จ. ขอนแก่น 40000	08-1661-7586 0-4323-6621 FAX 0-4323-7986

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดชัยภูมิ

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเลข (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. นายระพี คำสอนพันธ์	เทศบาลตำบลเวียงน้อย หมู่ 12 ถ.เมืองพล- ชัยภูมิ ต.เวียงน้อย อ. เวียงน้อย จ. ขอนแก่น 40230	08-6241-4228 0-4349-9067 FAX 0-4349-9067
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. นายอดิศักดิ์ ไชยพรม	โรงเรียนเนินสง่าวิทยา อ. เนินสง่า จ. ชัยภูมิ 36130	08-9280-3905
	2. นายสัญญา จรรยาศิริ	สถานีอนามัยตำบลสีลอง ต. สีลอง อ. เมือง จ. ชัยภูมิ 36000	08-1070-9222

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดนครพนม

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเลข (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. ดร.อร่ามจิต ธิณช้าง	ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดนครพนมโรงเรียนปิยะ มหาราชาลัย อ.เมือง จ. นครพนม 48000	08-1574-4669 FAX 0-4251-1647 0-4251-1188*123
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. นายธงชัย ธิณช้าง	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนมเขต 1 ถ. กลางเมือง อ. เมือง จ. นครพนม 48000	08-6226-6206
	2. นายยุทธยง เสรีวัฒน์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนมเขต 2 ถ. ศรีสงคราม - ท่าดอกแก้ว อ. ศรีสงคราม จ. นครพนม 48150	08-4074-7574
	3. ดร.สถาพร ฐทองรัตน์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนมเขต 2 ถ. ศรีสงคราม - ท่าดอกแก้ว อ. ศรีสงคราม จ. นครพนม 48150	08-9711-0559
	4. นางสาวภทริกา ธิณช้าง	ธ. ทหารไทยสาขานครพนม	08-6619-5645
	5. นางอุดมลักษณ์ ศิริเกษมทรัพย์	นักวิจัยอิสระ	
	6. นายสมชาย หงษ์คงคา	โรงเรียนสุนทรวิจิตร อ.เมือง จ.นครพนม 48000	

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดนครราชสีมา

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเหตุ (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. ผศ.ดร.ประมุข กอปรสิริพัฒน์	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา ถ. สุรนารายณ์ อ. เมือง จ. นครราชสีมา 30000	08-1265-7459 08-4427-2938 FAX 0-4424-4739
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. นายวรฤทธิ กอปรสิริพัฒน์	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ถ. สุรนารายณ์ อ. เมือง จ. นครราชสีมา 30000	08-6584-2336 044-242850 ต่อ 1117
	2. นางวารุณี โกศลวิตร	โรงพยาบาลกรุงเทพราชสีมา อ. เมือง จ. นครราชสีมา 30000	08-9717-6286 FAX 0-4426-2081 0-4425-6421,424

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดบุรีรัมย์

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเหตุ (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. นายบรรพต วงศ์ทองเจริญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ถ. จิระ อ. เมือง จ. บุรีรัมย์ 31000	08-1282-4725 FAX 0-4461-2858
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. นางสาวพรรณเพ็ญ นิลนนท์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ถ. อิสาน อ. เมือง จ. บุรีรัมย์ 31000	08-9865-7644
	2. นางประภัสสร มณีพงศ์	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ ถ. จิระ อ. เมือง จ. บุรีรัมย์ 31000	
	3. นางสุวิมล พัฒนวิศิษฐ์	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ ถ. จิระ อ. เมือง จ. บุรีรัมย์ 31000	08-1955-3722
	4. นายลัญชัย ครอบอุดม	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ถ. จิระ อ. เมือง จ. บุรีรัมย์ 31000	
	5. นายโยธิน จำแทนทะรังค์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ถ. จิระ อ. เมือง จ. บุรีรัมย์ 31000	

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดมหาสารคาม

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเหตุ (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. นายอุทิน นิติกานต์การุณ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคาม เขต 1 อ. เมือง จ. มหาสารคาม 44000	08-1717-4310 FAX 0-4371-1102
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. นายปรีชา จันทราช	โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร ต. ท่าสองคอน อ. เมือง จ. มหาสารคาม 44000	08-1729-3134 FAX 0-4375-8125

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดมุกดาหาร

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเหตุ (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. นายสถิต สารานัฐ	วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม อ. เมือง จ. นครพนม 48000	08-9569-5523 FAX 0-4251-2434 0-4251-2435
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. นายอดุล ศรีภักดี	วิทยาลัยการอาชีพนวมินทรราชินีมุกดาหาร ถ.ห้าแฉกนวมหาราช ต. มุกดาหาร อ. เมือง จ. มุกดาหาร 49000	FAX 0-4261-2964
	2. นายโสภา คล่องดี	วิทยาลัยการอาชีพนวมินทรราชินีมุกดาหาร ถ.ห้าแฉกนวมหาราช ต. มุกดาหาร อ. เมือง จ. มุกดาหาร 49000	
	3. นางพิสมัย นาโสก	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมุกดาหาร ถ. วิจิตรสุรการ อ. เมือง จ. มุกดาหาร 49000	0-4261-1450 0-4261-1430 FAX 0-4261-1741
	4. นายถาวร บัณฑิตเสน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร ถ. วิจิตรสุรการ อ. เมืองมุกดาหาร จ. มุกดาหาร 49000	

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดยโสธร

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเลข (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. นายพลชัย ป้องวิชัย	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธรเขต 1 ถ. แจ่งสนิท อ. เมือง จ. ยโสธร 35000	08-9714-1745 FAX 0-4571-1419
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. นางสาวสุกษิณีดา ยาวะโน ภาส	วิทยาลัยชุมชนยโสธร ถ. สุวรรณภูมิ - ยโสธร ต. สาราญ อ. เมือง จ. ยโสธร 35000	08-9717-6301 FAX 0-4572-4738 0-4572-4729
	2. นายองอาจ แสงศรี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดยโสธร ถนนศาลากลาง 1 อำเภอเมือง จังหวัด ยโสธร 35000	0-4571-2233-4 Fax 045-724718
	3. นายยิ่งยศ บุญยศ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธรเขต 2	0-4578-9106 FAX 0-4578-9477

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดร้อยเอ็ด

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเลข (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. นายสถิตย์ ศรีถาวร	โรงเรียนบ้านหนองช้าง อ. เกษตรวิสัย จ. ร้อยเอ็ด 45150	08-1059-1394 FAX 0-4351-5925 0-4351-2127
ผู้ช่วย นักวิจัย	3. นายบัญชา หวานใจ	วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด ถ.รณชัยชาญ ยุทธ ต. ในเมือง อ. เมือง จ. ร้อยเอ็ด 45000	0-4351-1602
	2. น.ส.ภนิดา เอี่ยมพาศ	293/1 ถ.เทวภิบาล ซ. 13 ต. ในเมือง อ. เมือง จ. ร้อยเอ็ด 45000	0-4351-5925

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดเลย

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเหตุ (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. ดร.สมศักดิ์ สีดาอุลฤทธิ	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย 234 ถ. เลย์-เชียงคาน ต. เมือง อ. เมือง จ. เลย 42000	08-9841-3721 FAX 0-4283-5040
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. พ.ต.อ. สมชาย ศรีคำ แดง	สถานีตำรวจภูธรอำเภอภูหลวง ตำบลหนองคันทัน อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย 42230	08-1873-3445
	2. นางทัศนาศา โกล	สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองเลย ถ. เจริญรัฐ ต. กุดป่อง อ. เมือง จ. เลย 42000	08-1545-5343 FAX 0-4281-2659
	3. นางสาวเพ็ญ ศรีแสง ทอง	กลุ่มสวัสดิการสังคมและนิเทศคุ้มครองสิทธิ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์จังหวัดเลย ศาลากลางจังหวัดเลยหลัง เก่า ถ. มลิวรรณ ต. กุดป่อง อ. เมือง จ. เลย 42000	08-1708-0516 FAX 0-4283-2320
	4. นางสาวทิชากร เกา เหือง	โรงพยาบาลเลย 32/1 ถนนมะลิวรรณ ตำบลกุดป่อง อ. เมือง จ. เลย 42000	0-4281-1541 0-4281-1679 FAX 0-4281-1890
	5. ว่าที่ร้อยตรี สมปอง วิมา โร	ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเลย เลขที่ 90 ถนน สกลเชียงคาน ต. กุดป่อง อ. เมืองเลย จ. เลย 42000	08-9840-8843 0-4281-2657, 0-4281-5420 FAX 042-812267
	6. นายพิสุทธิ แก้วคำ	โรงเรียนอนุบาลเลย อ. เมือง จ. เลย 42000	08-1047-5690 FAX 0-4281-3554
	7. นายวิทยา นาควิเชียร	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย ถนนเจริญรัฐ ต. กุดป่อง อ. เมือง จ. เลย 42000	08-9711-2339 0-4281-1284

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดศรีสะเกษ

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเหตุ (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. นายพงษ์ศักดิ์ คำศรี	โรงเรียนกันทรารมณ อ. กันทรารมณ จ. ศรีสะเกษ 33130	08-9585-2737
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. นายสมชวน ราชระยับ	โรงเรียนบ้านยางน้อยตอปิด ถ.พยุห์-บ้าน คลอง ม. 12 ต. ตอปิด อ. น้ำเกลี้ยง จ. ศรีสะเกษ 33130	08-9286-6340 0-4565-0857
	2. นายวรวิมล สัมภาวะ	นักวิชาการสำนักวัฒนธรรม สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษ อ. เมือง จ. ศรีสะเกษ 33000	08-1265-2303 FAX 0-4561-7812
	3. นายสุปรีชา รัชชาญ	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษ อ. เมือง จ. ศรีสะเกษ 33000	

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดสกลนคร

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเหตุ (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. นางละมัย ฤทธิเดช	สำนักงานเกษตรจังหวัดมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000	08-9421-5346
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. นางสาวอัญชลีพร สีขาว อ่อน	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อำเภอ เมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000	043-712397 FAX 043-712397
	2. นายวรจิตร แนวดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อำเภอ เมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000	043-712397 FAX 043-712397

**รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch
ประจำจังหวัดสุรินทร์**

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเหตุ (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. ผศ.ฤทธิรงค์ ปกาลิทธิ	ภาควิชาเกษตรและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อ. เมือง จ. สุรินทร์ 32000	08-1470-0357 0-4452-1386 FAX 0-4452-1393
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. ผศ.ดร.ประวัติ สัมเป็น	ภาควิชาเกษตรและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อ. เมือง จ. สุรินทร์ 32000	08-1470-7290 0-4452-1386 FAX 0-4452-1393
	2. น.ส.ศิริวรรณ พิญญพงษ์	ภาควิชาเกษตรและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อ. เมือง จ. สุรินทร์ 32000	08-1265-2376 0-4452-1386 FAX 0-4452-1393
	3. นางกฤษดาภรณ์ นิยมพันธ์	โรงเรียนเมืองสุรินทร์ อ. เมือง จ. สุรินทร์ 32000	08-1660-8526
	4. พ.ต.ท. สุปจน์ จงอุตสาห์	สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสุรินทร์ อ. เมือง จ. สุรินทร์ 32000	08-1400-1626 0-4451-1007
	5. นายฉัตรเอก หล้าล้ำ	โรงเรียนสุรวิทยาคาร อ. เมือง จ. สุรินทร์ 32000	08-1593-7865 FAX 0-4451-5286
	6. นพ.คิมหันต์ ยงรัตนกิจ	สาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์ อ. เมือง จ. สุรินทร์ 32000	08-1760-8574
	7. นางปริมพร อ่ำพันธ์	ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ อ. เมือง จ. สุรินทร์ 32000	
	8. นายพิทักษ์ จิตอานนท์	นักวิจัยอิสระ	

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดหนองคาย

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเหตุ (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. นางราเพย ทินกระโทก	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หนองคาย เขต 2 อ. โพนพิสัย จ. หนองคาย 43120	08-9842-4963 FAX 0-4247-1310
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. นางมงคล ทินาวัฒน์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 บริเวณศูนย์ราชการ ต. หนองกอมเกาะ อ. เมืองหนองคาย จ. หนองคาย 43000	08-7225-2172 0-4241-2691 0-4241-1332
	2. นางปาริย์ นิคมภักดิ์	โรงเรียนอนุบาลจุมพลโพนพิสัย ต.จุมพล อ. โพนพิสัย จ. หนองคาย 43120	08-1717-1079
	3. พ.จ.อ. ยอดเพชร โพธิ์บึงกาฬ	สถานีเรือบึงกาฬ อ. บึงกาฬ จ. หนองคาย	08-3116-1496
	4. นางสาวจิตาภา จิตต์วิญญาน	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดหนองคาย ศาลากลางจังหวัดหนองคาย ชั้น 2 อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย 43000	
	5. นายยอดเยี่ยม ราชตั้งใจ	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดหนองคาย ศาลากลางจังหวัดหนองคาย ชั้น 2 อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย 43000	08-1872-4796 FAX 0-4241-3248

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดหนองบัวลำภู

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเหตุ (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. นางสาวศรินญา ไพรพยอม	โรงเรียนพิชญบัณฑิต เลขที่ 171 หมู่ 2 ถ.วิจารณ์รังสรรค์ ต.หนองบัว อ.เมือง จ.หนองบัวลำภู 39000	08-7959-0255
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. นายวิระชัย สันธิละ	โรงเรียนพิชญบัณฑิต เลขที่ 171 หมู่ 2 ถ.วิจารณ์รังสรรค์ ต.หนองบัว อ.เมือง จ.หนองบัวลำภู 39000	08-4796-6613
	2. นายสมบัติ เอกทัศน์	หัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบล กุดดินจี่ อ.นาแก จ. หนองบัวลำภู 39350	08-9573-4064 08-4235-7162 ส่ง.(กองช่าง) 0-4235-7421 (บ้าน)

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดอำนาจเจริญ

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเหตุ (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. นายปฏิพัฒน์ แก้วมูล	วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด ถ. รณชัยชาญยุทธ ต. ในเมือง อ. เมือง จ. ร้อยเอ็ด 45000	08-1768-7696 0-4351-1602 ต่อช่างยนต์ FAX 0-4351-5925 (บ้าน) FAX 0-4352-3862 (ที่ทำงาน)
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. นายประจักษ์ หวานใจ	135 หมู่ที่ 9 ต. นาฬิอ ต. นาฬิอ อ. เมือง จ. อำนาจเจริญ 37000	Tel - FAX 0-4551-1987
	2. นางจริยาวิดี ผาบุญมา	โรงเรียนนายมหิทยาคาร อ. เมือง จ. อำนาจเจริญ 37000	0-4551-1241

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดอุดรธานี

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเหตุ (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. ดร.ประจัญ กิ่งมิ่งแฮ	สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี อ. เมือง จ. อุดรธานี 41000	08-1048-3222 FAX 0-4222-3593#102
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. นายเตบิต คติพจน์	สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี อ. เมือง จ. อุดรธานี 41000	
	2. นางคุณาเพ็ญ กิ่งมิ่งแฮ	โรงเรียนบ้านหมากแข้ง อ. เมือง จ. อุดรธานี 41000	08-1058-7053 FAX 0-4221-2367
	3. นางสาวรัตนา อินธิแสน	สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี อ. เมือง จ. อุดรธานี 41000	
	4. นายปานิก ประเทือง	สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี อ. เมือง จ. อุดรธานี 41000	
	5. นายภูษิต พรหมทอง	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1 7/7 ถ. โพศรี อ. เมือง จ. อุดรธานี 41000	0-4222-2041 FAX 0-4222-1677
	6. นายจรรณ จันทะคาม	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1 7/7 ถ. โพศรี อ. เมือง จ. อุดรธานี 41000	0-4222-2041 FAX 0-4222-1677

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ประจำจังหวัดอุบลราชธานี

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเลข (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	1. นายมงคล อุทิศสาร	ร.ร. พระวอพระตาวิทยานุสรณ์ ต. กระโสม อ. เมือง จ. อุบลราชธานี 34000	08-9425-2229
ผู้ช่วย นักวิจัย	1. พ.ต.ต. ถวัลย์ บุญภักดี	สถานีตำรวจภูธร อำเภอเมืองอุบลราชธานี	08-1977-9121
	2. อ.สมบูรณ์ แก้วมณี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 ถ. คำน้ำแซบ อ. วารินชำราบ จ. อุบลราชธานี 34190	08-1977-1388 FAX 0-4532-1907
	3. นางกัญดา พิฑูรย์	พยายาลวิชาวีฬ 7 โรงพยาบาลศูนย์สรรพสิทธิ์ ประสงค์ อ. เมือง จ. อุบลราชธานี 34000	
	4. นายสมาน ขวัญหนู	องค์การบริหารส่วนตำบลกุดลาด อ. เมือง จ. อุบลราชธานี 34000	

รายชื่อนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโครงการ Child Watch

ทีมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์	หมายเหตุ (มือถือ)
หัวหน้า นักวิจัย	ดร.สมบัติ ฤทธิเดช	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	08-1670-8358
ผู้ช่วย นักวิจัย	ผศ.ดร. สมศักดิ์ คำศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	08-9714-8800
	อาจารย์ปรีดา เพียรดวงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	08-1661-8865
	อาจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	08-1873-6177
	ดร. ประสพสุข ฤทธิเดช	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มค. เขต 1	08-1574-5776
เจ้าหน้าที่ ประสาน งาน	นางสาวศรดา หมูโยธา	ศูนย์เบ็ญจแรงลูกหลานชาวอีสาน (โครงการ Child Watch ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)	08-9627-0476 + แฟกซ์ 0-4371-2397
ทีมภาค	นายพนัส โพธิ์บัติ	ศูนย์เบ็ญจแรงลูกหลานชาวอีสาน (โครงการ Child Watch ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)	08-9575-1101
	นายจรูญศักดิ์ พงษ์เกตรา	ศูนย์เบ็ญจแรงลูกหลานชาวอีสาน (โครงการ Child Watch ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)	08-5740-8632
	นางสาวจันทร์เพ็ญ ราชานุ	ศูนย์เบ็ญจแรงลูกหลานชาวอีสาน (โครงการ Child Watch ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)	08-9274-4456

ภาคผนวก ข
ภาพประกอบ

ภาพประกอบ

นำเสนอข้อมูลสู่ภาวการณ์เด็กและเยาวชนร่วมกับวัฒนธรรมจังหวัด

เผยแพร่ข้อมูลและผลการดำเนินงานโครงการฯ กับทีมงานสารคดีจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการ
สร้างเสริมสุขภาพ เพื่อนำข้อมูลเผยแพร่ออกในวงกว้าง

ร่วมมือกับกรมกิจการพลเรือนทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย และศูนย์เครือข่ายเพื่อนคุณธรรม
โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ดำเนินโครงการวิจัยการประเมิน
โครงการกล้าแผ่นดินด้วยเศรษฐกิจพอเพียงกรณีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จัดประชุมโครงการพัฒนาการศึกษาและเยาวชนบนฐานความรู้ ณ ห้องประชุมวิญญูควานันท์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ร่วมเป็นวิทยากรในการบรรยายสภาวะการณ์เด็กและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ(จังหวัดชัยภูมิ) ใน
การประชุมเสวนา การพัฒนาจังหวัดชัยภูมิบนฐานความรู้ครั้งที่ 2

ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลยาง อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม จัดกิจกรรมโครงการคาราวาน
เสริมสร้างเด็ก เพื่อขยายผลกิจกรรมการพัฒนาพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กจังหวัดมหาสารคาม โดยมี
นายชลธร ฝาโคตร รองผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม เป็นประธานในการดำเนินงาน

ร่วมเป็นวิทยากรในการประชุมโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชนหลังเรียน เพื่อสร้างองค์ความรู้ใน การดำเนินการป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังยาเสพติดในกลุ่มเยาวชน จัดโดย สำนักงานป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดภาค 4

ร่วมเป็นวิทยากรและร่วมประชุมวิชาการ “การพัฒนาจังหวัดโดยโศธรบนฐานความรู้” เพื่อแลกเปลี่ยน
ข้อมูลความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาจังหวัดในด้านเด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จัดโดย
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

เป็นวิทยากรและร่วมประชุมวิชาการ “การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานีบนฐานความรู้” เพื่อแลกเปลี่ยน
 ข้อมูลความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาจังหวัดในด้านเด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จัดโดย
 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

ร่วมกิจกรรมงานรวมพลังกล้าของพ่อ โดยกองบัญชาการกองทัพไทย จัดที่ศูนย์พัฒนานักเรียนและบุคลากร กรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี มีโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่ได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งสิ้น 36 โรงเรียน ซึ่งมีโรงเรียนที่โครงการติดตามสภากาชาดเด็กและเยาวชนรายจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้การสนับสนุนในการทำกิจกรรมเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ได้แก่ โรงเรียนมหาชัย จังหวัดมหาสารคาม โรงเรียนนาว่า จังหวัดมุกดาหาร โรงเรียนมุงคล้านคร จังหวัดหนองคาย

กิจกรรมขับเคลื่อน จังหวัดมหาสารคาม อุบลราชธานี และจังหวัดสุรินทร์

กิจกรรมขับเคลื่อน จังหวัดเลย ร้อยเอ็ด และนครพนม

